

សំណ្ងារ និង ចម្លើយ

សូមយើងអាគាសក្បាលចុះ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ីវ៉ា យើងមានអំណាកគុណចំពោះ ត្រង់នៅព្រៀកនេះសម្រាប់ឱកាសដើម្បីរកនៅក្នុងវគ្គមានបេសថ្មទេ និងគ្រាន់ការប្រកបដ្ឋាន៖ ហើយអង្គុយនៅទីនេះនៅស្ថានសុគ័ត្ត ក្នុងព្រះត្រីស្សយេស៊ីវ៉ា តទ្ធផ្លូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អីយ៉ា ទូលបង្គំទូលប្រុមីទ្រង់នៅជាមួយយើងបន្ទាត់ទៅនៅពេលយើងអធិប្បាយអំពីត្រង់។ សូមចូចិត្តយើងពេលពេញដោយអំណាក ពេលយើងម៉ឺនឡើងបៃើព្រះបន្ទូលបេសថ្មទេ និងការសេន្យាបេសថ្មទេចំពោះយើង។ សូមចូយព្រះពាណល់គ្រឿងម្នាល់បេសយើង សហការ បង្ហូលប្រុសស្រីចំងអស់ដែលមកទីនេះ ដើម្បីជួបជាមួយយើង ហើយមកជួបជុំក្នុងនៅកំន្លងក្នុចនេះ៖ ដែលយើងបានកំណែតែសម្រាប់កំន្លែងប្រជុំសក្រាបថ្មទេ។ ហើយយើងអធិស្ថានចម្លើយនឹងប្រទានពាណល់យើងក្នុងគ្រប់កិច្ចការដែលយើងធ្វើពេញមួយផ្សេងៗ។ ក្នុងព្រះយេស៊ីវ៉ា យើងទូលប្រុមីវា អាម៉ែន។

អាចអង្គុយបាន។ (ខ្ញុមានស្ថីវការបេស់អ្នកបងប្រុស...?)

២ នេះជាការធ្វើរសាលសម្រាប់ខ្លួនបូញប្រើប្រាស់។ ខ្ញុមានកម្មវិធីនៅខាងក្រោមនេះទីនេះ៖ ជាកិច្ចសម្រាតន៍ ខ្ញុត្រូវមានការសេន្តាសំបុត្រ់—បុ—បុដើម្បីនិងផ្តើមយំណុល។ ស្រើវេត្តីឱ្យទាំងអស់ដែលមកនៅព្រៀកនេះគឺជាការនិមិត្ត ហើយខ្ញុត្រូវ... ខ្ញុបានប្រាប់បីលីថា ប្រសិនបើបងប្រុសនៅឯលមិនវាងបំពេកទេ ខ្ញុនឹងចាប់យកសំណ្ងារ មួយចំនួននេះ៖ ហើយផ្តើមយនោះទីនេះ៖ ធ្វើឲ្យខ្ញុត្រូវបន្ទូលបាន។ វាតាមការដែលធ្វើឱ្យខ្ញុណាកុងចុះ៖ ដូចជាតុកគេ—និមិត្តបេស់តុកគេ..ប៉ុន្តែប្រជាតនត្រូវបានជួយ នៅជាបីដីសំខាន់។ ឱ្យដំឡើងសំខាន់។ ឱ្យដំឡើងសំខាន់ ពួកគេបានជួយ នោះហើយជាតុកដីសំខាន់។ ជួយចេះហើយ ខ្ញុនឹងចោរយកវានៅវេលូលីនេះបន្ទូល ជួយចេះខ្ញុអាចចាប់ផ្តើមនៅវេលូលីនេះនៅលើកិច្ចសំភាសន៍ ពិសេសរបស់ខ្ញុ។

៣ តិច្ចូវនេះ៖ យើងវិកាយនៅព្រៀកនេះដែលបានជួបមិត្តភកំភ្លូបស់យើង... តទ្ធផ្លូវនេះ៖ កំ...ប្រាកាន់និងបីលី។ គឺ...តាក់ក្នុងក្នុងដំណើងដែលបងប្រាកាន់ប្រសិនបើ ខ្ញុនឹងបន្ទាត់ផ្តើមយំណុលសំណ្ងារទាំងនេះ។ ខ្ញុតិតចាប់អាចផ្តល់ឱ្យខ្ញុ ប្រំហែលជាតុក—មួយម៉ោងប្រើបានជាងនេះដើម្បីផ្តើមយំណុលសំណ្ងារ។ ខ្ញុបេស់ខ្ញុ...ខ្ញុចូលបិត្ត...ខ្ញុមិនចូលបិត្ត

ចាកចេញទៅខ្លួនបិត្តធម្មកកញ្ចប់របស់ខ្លួនយុបាស៊ា យើងទេ? បន្ទាប់មក សំណុះទាំងនេះ ជាអេម—ខ្លួនគោន់ពេចូលបិត្តិនិយាយ ខ្លួន—ខ្លួនបានធ្វើចេហីយ៉ា វាបង្ហាញ ប្រើនពេក...នៅក្នុងបិត្តិនិយាយ ខ្លួន—ខ្លួនបានធ្វើចេហីយ៉ា ហើយខ្លួនចង់កំយក្សោយអំពីថ្ងៃ ឆ្នើយ ខ្លួន—ខ្លួនដោឡើ: សិរីក្នុងរឿងនៅថ្ងៃមួយ៉ា

4 មិត្តចាស់របស់ខ្លួននិយាយមកការនៃខ្លួនចំណាត់ថ្នាក់នានាដែលបានផ្តល់មុន ហើយ “ខ្លួននឹងការរបស់នៅក្នុងវាតី”

ខ្លួននិយាយថា “បង្រួសជាមីស្សទ្វាត់ ខ្លួនដែលស្ថាបីមួយ៉ា ខ្លួនដែលបានធ្វើកដូចជាមួយ ខ្លួនកើតដូចជាមួយ ហើយខ្លួនដូចជាមួយ ទៅលេងទេ” ត្រូវហើយ៍ វាបាការពិតិ។ នោះជាបីដែលជាអារក្រកំមួយដែលត្រូវ និយាយ៍ ខ្លួនអង្គូយបំដើមីចង់ទៅដូចជាមួយៗ តែខ្លួនដូចជាមួយៗត្រូវទៅទេ គ្រប់ទីកន្លែងដែលខ្លួន ខ្លួនដែលខ្លួនទៅទេទៀតឱ្យនោះពីរីថ្ងៃបានទេ ខ្លួននឹងការរំភេទដែលបានដោឡើ ខ្លួនគោន់ខ្លួនទៅបែបនោះ៖ ខ្លួនកើតមកការពីរីថ្ងៃបានទេ ប្រពន្ធដំបាត់ខ្លួន “ខ្លួននឹងការរំភេទ—ខ្លួនគោន់ខ្លួនទៅទេទៀតឱ្យនោះពីរីថ្ងៃបានទេ បានដូចជាមួយក្នុងការចូលមក បើនូវខ្លួនគិតថាទ្រូវពីរីថ្ងៃបែបនោះសម្រាប់ព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្លួន បើនូវអ្នកជាប្រើនគោតសរសើរ...មែនហើយ យើងគោតសរសើរចំពោះការធ្វើមួយសម្រាប់ព្រះ បើនូវតើអ្នកមិនដែល...

5 តុឡវវនេះ យើងគ្រាន់ពេជាអ្នកស្រួលនៅព្រឹកនេះ៖ យើងទេ? បើនូវខ្លួន—ខ្លួនកើតដូចជាមួយៗ ខ្លួនដែឡើ: ហើយមិនដឹងថាគ្រូវទៅណាមទេ។ អ្នកនិយាយថា “ចុះអារីប្រុណា ពីគ្រុសាម្នកមិននៅពីនោះទេបុរី?” ខ្លួនមិនអីទេបីនោះពីបុរីថ្ងៃ ហើយខ្លួនគោន់ខ្លួនដែឡើ ហើយខ្លួនដូចជាមួយៗ ហើយខ្លួនដូចជាមួយៗ ហើយបន្ទាប់មកបីខ្លួនពីនោះពីបុរីថ្ងៃគិតមិនអីទេ ហើយខ្លួនគោន់ខ្លួនដែឡើ ហើយខ្លួនដូចជាមួយៗ ខ្លួនមានកន្លែងមួយដែលខ្លួនចង់ត្រូវប់មកវិញទេ។

6 មែនហើយ មានដូចមួយ៍ ខ្លួន—ខ្លួនដែឡើកន្លែងនោះពេលណាមួយ បើនូវខ្លួន—ប្រើប្រាស់អ្នកជាមួយសិន៍។ យើងទេ? នោះហើយជាបីដើមីដែលខ្លួនពីនោះ គឺដើមីដូចជាមួយអ្នក។ ហើយដែលគ្រាន់មកការពីរីថ្ងៃនេះ ជាបានខ្លួនចង់ត្រូវប់មកវិញទេ នោះ ខ្លួនដែឡើ ខ្លួនដូចជាមួយៗ ខ្លួនដែឡើ: មែននោះទេ។ បើនូវមានកន្លែងមួយដែលខ្លួនចង់ត្រូវប់មកវិញទេ។

៧ ខ្ញុំនឹងចាកចេញពី ដៃប្រើសាន់វិល ខ្ញុំនឹងទោះពីបីសបាប់ ខ្ញុំចង់ត្រឡប់មកវិញ មួយឡើត្រា ខ្ញុំទៅអាណីហ្មូណា ខ្ញុំគិតថាការអស្សាយរាយរាល់ ខ្ញុំចង់ត្រឡប់មកវិញមួយឡើត្រា ខ្ញុំទៅការនែងធ្វើដោរ ខ្ញុំចង់ត្រឡប់មកវិញមួយឡើត្រា ហើយខ្ញុំទៅនេះ ទៅនេះ ហើយខ្ញុំបន្ទាប់មកខ្ញុំគិតថាខ្ញុំចង់មកវិញនេះ។ ខ្ញុំមកជល់ទីនេះ ខ្ញុំទូប់តែនៅទីនេះ ពីបីថ្ងៃ ហើយខ្ញុំយើប្បាយអ្នកទាំងអស់គ្មាន ខ្ញុំចង់ទោះការនែងធ្វើដោរ យើប្បាយខ្ញុំ—ខ្ញុំអ្នក ដែលខ្ញុំបងើឱ្យឯកសារប្រាប់ព្រះព្រឹក្យា ហើយខ្ញុំ...អរ្វីនខ្ញុំត្រានជ្លោះទេ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យ ពួកគេទាំងអស់គ្មានជ្លួយបងើឱ្យទាន់ថ្ងៃណាមួយ យើប្បាយ ថ្ងៃបិតាសពព្រះទៅទៅ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹង—យើងនឹងមានជ្លោះមួយដែលយើងនឹងមិនគ្រារដើរវិញ ឡើត្រទេ។ យើប្បាយទេ? ហត្ថលេខាធិការដើរហើយត្រានការនែងស្ថាក់នោះ។

៨ ហើយខ្ញុំនឹងណែនាំគ្រប់គ្នា កំពើជាច្នូលម៉ោល (យើប្បាយ?) លើកពេត័ន្តកិច្ច ខ្លះដែលហេរាអ្នកតាមវិធីនោះ ពីព្រោះ... ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងផ្តល់អ្នកទាំងអស់ នៅព្រឹកនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំមានការនែងមួយនៅលើដែនដី ដែលខ្ញុំបារម្បជាបី ហើយនឹងយាយថា “នេះ ជាច្នូល!“ ខ្ញុំបាន—ខ្ញុំបាន...យើខ្ញុំមាន ខ្ញុំនឹងចូរមួយលានជុល្យរោះ យើខ្ញុំមានការនែង មួយអាចនិយាយបានថា “កុនប្រុស ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រឡាញ់រាជនេះខ្លះដែលរាល់ ខ្ញុំមិន ចង់ចាកចេញពីរាជនេះ” ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងផ្តល់អ្នកទាំងអស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំកម្រិនយើប្បាយទេ។

៩ ខ្ញុំដូចជាកំប្រាប់។ ខ្ញុំកំពុងស្រែដរកទីក្រុង។ យើប្បាយទេ? ខ្ញុំកម្រិនយើប្បាយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាការនេះទៅនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានជាមិនអាចសម្របទោនឹងការនែងណាមួយនៅលើដែនដីនេះបាន។ វាក្រាតនៃពេម៉ឺលទោមិនដូច... មនុស្សណូ ការនែងណាមួយការទោនឹង វាសេចក្តីពេលទៅក្រោម យើប្បាយទេ។ វាស្ម័គ្រាប់ពេលទៅក្រោម ឡើងមកនេះ វាក្រុជាកំប្រាប់ ធម៌ទៅនោះ វាក្រុជាកំប្រាប់។ យើប្បាយទេ? ហើយអ្នក...មិនមានការនែង សោះ វាមិនមែនជាច្នូលទេ។ មិនចង់ចំណោយពាល់ប៉ែន្តូរបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ...

មែនហើយ យើងអរព្រះគុណដល់ព្រះអម្ចាស់។ អាម៉ែន! ចូអរព្រះគុណចំពោះ អ្នកទាំងអស់។ ខ្ញុំដូច៖ ព្រោះខ្ញុំដូច៖។ ព្រោះបានបងើតខ្ញុំរួចដែលជាទ្រូ។ ហើយ ខ្ញុំមិនអាចជាយោទោជាមីកទោរីភីដីអ្នកទោនឹងបងើតខ្ញុំនោះទេ សោកសោះ និង ពីរបែបនោះ។ ពួកគេបាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំគ្រាន់តែគ្រូរដើរបែបនោះ ដើម្បីជាចំនួយដែល ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំចូរមកនេះ។ ហើយខ្ញុំចង់ភ្លាយជាមនុស្សបែបនោះ។ ប្រសិនបើ

នោះជារៀបដែលខ្ញុំត្រូវបានសន្យាតំអក្សេង នោះហើយជាអ្និ៍ដែលខ្ញុំចង់ភ្លាយជាតាំ អ្និ៍ដោយដែលប្រព័ជាតាមរាជរាជក្រឹតនៃព្រះទៅយកបស់ព្រះ ប្រព័ជាប្រព័ជាយកបស់ព្រះ នោះជាអ្និ៍ដែលខ្ញុំចង់ភ្លាយជាតាំ

¹⁰ ឥឡូវនេះ ចូរយើងអធិស្ឋានអង្គភ័យ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ សំណួរទាំងនេះ ជាក់នោះចោះមុខយើងនៅទីនេះ ព្រះបិតាតា ទូលបង្គំមិនអាចធ្វើយើងវាតានទៅ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំមិនសំគុសមកុងការធ្វើយើងសំណួរទាំងនេះទេ បើផ្តល់ទូលបង្គំដីដែលបានច្រង់សំគុសម ព្រះវានៅបើចិត្តមនុស្ស។ សូមប្រើទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដើម្បីបន្ទាបន្ទាយសម្រាប់ពួកគេ បានទេ ព្រះបិតាតា? នៅក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស ទូលបង្គំសូមរាជា អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះយើងនឹងចាប់ផ្តើម...តាមខ្ញុំស្ថានពួកគេមិនបានសរសេរទៀតចេះវា គ្រាន់តែ...មិនអីទេ តាមខ្ញុំគឺ

¹¹ ឥឡូវនេះ ឬឯងមួយដែល...ហេតុផលដែលខ្ញុំបានអង្គភ័យសំណួរ តែងតែមានរឿង គូរឱ្យស្រែឡាយ...ឬឯងស្រួលស្រាត់ជាតានខ្លួនក្នុងកួយ ហើយអង្គូយលើការងារបាល របស់ខ្ញុំដែងដប់ពីរហូតដល់តីនៅព្រៃកបន្ទប់។ អ្នកបាបើព្រះខលមកពីគ្រប់ ទីកន្លែង ឬបការពីរបុរីដឹងហើយនឹងឬឯងទាំងអស់។ ពន្លឺកចូលនានា... ខ្ញុំដែល អ្នកឯុំដឹងមួយ។ ខ្ញុំមានវាតាព្រឹងនៅទីនេះទេ ខ្ញុំដឹង។ ខ្ញុំមិនបានពិនិត្យមិនរាជាទេ បើផ្តល់ មានពួកវាតាព្រឹងនៅទីនេះ។

¹² គ្រាន់តែចង់ចាំបែបនេះ! ចាំពោះអ្នកដែលឬប្រការហើយចែងលប់ហើយ ឬប្រការម៉ែងឡើត សូមសន្យាផាមួយខ្ញុំឯុំដឹងមួយ។ យើងពី? អ្នកបានជាក់ ទំនួកចិត្តរបស់អ្នកមកលើខ្ញុំ។ (ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថានេះមិនត្រូវបានចែកទេ។ ខ្ញុំអត់...) អ្នក—អ្នក—អ្នកបាន..អ្នកដឹងឬឯងដូចជាបោរករបស់អ្នកដែលប្រព័ជាបានចាត់មក ជាអ្នកបាបើរបស់អ្នក អ្នកឯុំដឹងសូមអ្នកមកពាក្យរបស់ខ្ញុំទុកសម្រាប់ឬឯងនេះ តើអ្នកនឹង ធ្វើវាទេ? បន្ទាន់នៅដូចជមួយ។ កំព្យាយាមធ្វើឯីដើរឡើតបែបបីឯង បើផ្តល់សៀវភៅ ដើរទៅមុខ សៀវភៅដោយគិកយ។ អ្នកបាន..អ្នកបានសង្ឃារៈហើយ។ ប្រសិនបើ អ្នកជាប្រើស្ថាន អ្នកនឹងបន្ទាន់នៅសម្រាប់ព្រះគីស្ស។ ទ្រង់មានហេតុផលដើម្បី សង្ឃារៈអ្នក។

13 តម្លៃវិនេះ នៅពេលដែលខ្សោគទ្វាប់មកវិញ បើព្រះអម្ចាស់ស្តីព្រះហប្បទ័យ ខ្ញុំនឹងទន្លេអ្នកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ យើដូចណ៍? ហើយកំណត់ថា ទីកិច្ចនៅ មនុស្សជាអ្នកនៅប្រាប់ខ្ញុំ ឬ “មនុស្ស ខ្ញុំស្រួលចូលប្រព័ន្ធដឹង” ឬ “មនុស្សខ្ញុំ... ខ្ញុំគ្រាន់តែគ្រោះ បាកចេញពីនាង ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់ខកខានការណ៍បើកឡើងទៅស្ថានសូត្រនោះទេ” កំពើអ្នកឲ្យ! ស្ថាតនៅហុតដល់អ្នកត្រូវឱ្យខ្ញុំអ្នកឡើងទៅតែ (យើដូចណ៍?) លើប្រាណបទនេះ។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលខ្ញុំ... ខ្ញុំមិនអាចទន្លេវាក្តុងរយៈពេលដែលប្រើប្រាស់បានទេ នៅទេ វិនិយោគចំណាយពេលខ្លះដើម្បីទន្លេវាតា ព្រោះវាគ្រោះតែជាបទគម្ពីរ។ គ្រោះតែ មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ បើមិនដូចចោរៗទេ វាមិនត្រូមគ្រោះទេ

14 ខ្ញុំដឹងថីសំណុរាយទាំងនេះ ដែលព្រះយេតុីមានបន្ទូលនៅទីនេះ “បើបុរស ឈាន់លែងប្រពន្ធទៅផ្ទៃបាការិយាយអ្នកដោយហេតុនៃការសហបាយសុននឹង ប្រព័ន្ធគាំពើជិតក្បត់ អ្នកណាដែលផ្ទៃបាការិយាយនាងដែលគេលើងលាម នៅ៖ កំណើនេះថាសំណុរាយអ្នកគាំពើជិតក្បត់ដើរ៖” ផ្តើមទាំងនេះ ត្រៀមបាកតុដែលព្រោះ និយាយដូចខ្លះ។ ទ្រៀមជាប្រពេលរបស់ទ្រៀម។

15 តម្លៃវិនេះ ចូរយើងគ្រទោរទៅដើមដូចបីវិញ ហើយស្មើដូចថាគីមានន័យ យ៉ាងណា អ្នកយើដូចណ៍ យើងលើកវាមើង។ បីនៅទាល់តែយើងធ្វើដូចខ្លះ៖ សូមបន្ទ រស់នៅផ្ទៃបន្ទូលអ្នកតម្លៃវិនេះ៖ ដូចអ្នកកែងកែងធ្វើ ប្រសិនបើអ្នកជាក្រីស្ទាន ហើយអ្នកបានផ្ទៃបាការ ហើយមានកូន ហើយធ្វើដែលនេះ៖ ចំណាយដែលតូចមួយដែលចងអ្នក កំលែងឈាម៖ប្រពន្ធបីនៅក្នុងតម្លៃវិនេះ។ កំពើដូចខ្លះ៖ យើដូចណ៍? ដែលបុរុគដល់អ្នកស្ថាប់ពីខ្ញុំអ្នកនៅតែប៉ុណ្ណោះ។ តើអ្នកនឹងសន្យាតាមួយខ្ញុំទេ? លើកដើមើង! តម្លៃវិនេះ អ្នកបានជាក់ចិត្តធ្វើលើខ្ញុំ។ តម្លៃវិនេះអ្នក—អ្នកធ្វើខ្ញុំខ្ញុំអ្នកទល់ពេលនេះ៖ តម្លៃវិនេះ ធ្វើខ្ញុំបន្ទិតធ្វើតែទៅ បើប្រាណបទនេះ។

តម្លៃវិនេះ—តម្លៃវិនេះ តោះមើល ខ្ញុំមានរបស់ល្អពិទេសខ្លះនៅទីនេះ៖ ត្រូវការ៖...

325. តើអ្នកដែលចូលទៅក្នុងក្រុងក្រម្ពៃស់នៅក្នុងចម្ងាយមួយពាន់ប្រាំយ៉ា

ម៉ាយពីពាងខោះសម័យ (ខ្ញុំធ្វើចាត់មានសំណុរាយនេះបូងការបិន្ទោះអាជិភី មុនៗ ខ្ញុំគ្រាន់តែគ្រោះនឹងសរុប ហើយបើរាជាមួយដែលខ្ញុំអាបីបាននៅ) —មួយពាន់ប្រាំយ៉ាយពីពាងខោះសម័យ ដូចដែលវាស្ថាប់ទៅដូចជានោះលើការសកលបខែនេះ “ដូចអនាគតរបស់ក្នុងក្រម្ពៃ?” ខ្ញុំកែងកែតិចថាក្នុងក្រម្ពៃ

នឹងចេញពីគ្រប់ទិសទីនៃពិភពលោកនៅពេលនៃការលើកឡើងនេះ។ តើខ្ញុំ
ខ្សោចទេ?

¹⁶ អត់ទេ មិត្តសម្បាយព្រៃ អ្នកមិនខ្សោច អ្នកនិយាយព្រវារៈ តម្លៃវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំ
និយាយវីរោព្រាមខ្សោចការដែលនឹងនាំឱ្យអ្នកដើរ...

តម្លៃវនេះ ខ្ញុំមិន... ទាំងអស់នេះគឺថ្មីសម្រាប់ខ្ញុំតម្លៃវនេះ ខ្ញុំមិនដែលចូលមើល
—នៅក្នុងរឿងទាំងនេះនៅទីនេះ។ អ្នកយើរឲ្យទេ? ទាំងនេះគឺជាបច្ចេកទេសដែលខ្ញុំ
ទទួលបាននៅថ្ងៃអាចទិញផ្សេងទៀត ហើយដាក់វានៅក្នុងស្រាមសំបុត្រនេះ ហើយ
ដាក់វានៅខាងក្រោមនៅទីនោះ។

¹⁷ តម្លៃវនេះ នៅក្នុំ... អត់ទេ ក្នុងក្រោមឯធនចាំបាច់នៅក្នុងដាក់ណាគកំណាមួយ
ទេ។ ពួកគេជាបារិចិននឹងនៅក្នុងធ្វើលីជី។ ពួកគេនឹងនៅជុីរិញ្ជជែនដី ពួកគេនឹងឆ្លៃ
បានកកនៅក្នុង—ពិលនៅការទានដីនឹងនឹង—និងធ្វើលីនៃព្រៃក្រុពិច ហើយ—នឹង
ជុីរិញ្ជពិភពលោក។ បើនេះនៅពេលដែលព្រោបស់ព្រះជាមាតស់នឹងបន្ទីឡើង មនុស្ស
ស្ថាប់នៅក្នុងព្រោះគ្រឿស្សនឹងក្រោកឡើង ហើយចេញពីធ្វើលីជី មិនចាត់ពួកគេនៅទីណាន
នោះទេ។ ហើយទៅតម្លៃវនេះ នៅក្នុំ ការសំឡេងរិញ្ជនឹងមានលក្ខណៈជាសកល។
យើរឲ្យទេ? នៅត្រូវបីទីកន្លែង ត្រប់ជីវិតទាំងអស់នៅលើធ្វើកមូលនៃដីនៅដី ដែល
នៅក្នុងព្រោះគ្រឿស្ស នឹងចេញមកជាមួយឱ្យចង់ នៅពេលដែលប្រួចបានយាងមក (យើរឲ្យ
ទេ?) មិនចាត់អ្នកនៅទីណាននោះទេ។

¹⁸ សូមគិតពីសង្ឃ័ំនៅសម្រេច នៅក្នុងបុគ្គលសម្រេច ពេលដែលពួក
គ្រឿស្សនាទាំងនោះព្រៃបានគេបានចូលកុងរួមសត្វគោ ហើយសត្វគោទាំងនោះបាន
សម្ងាប់ពួកគ្រឿស្សនាប់របស់គោ។ យើរឲ្យទេ? នោះជាយ៉ាងណា ឬ
សាច់ របស់ពួកគោព្រៃខ្លាតខ្លាយ ស្ថិតក្នុងការខ្លះខ្លាយរបស់សត្វគោបានសារពេញ
ធ្វើដីជី។ មិនចាត់វានៅទីណាន អ្នកមិនអារ៉ា... យើរឲ្យទេ អ្នកព្រៃបានជំឡើង
ពីសារធាតុដែលមើលមិនយើរឲ្យដែលជលិតឡើង ហើយព្រះនឹង—នឹងធ្វើលីឱ្យ
—សារធាតុនោះមកវិញ។ យើរឲ្យទេ?

¹⁹ តម្លៃវនេះដូចជាអ្នកយក—កោសិកាមួយ។ អ្នកបំបែកវាបេញពីកោសិក
ហើយវាបូលមកនៅពេលនោះ—កោសិកាមួយក្នុងកោសិកាមួយ និងចូលនៅក្នុង
អាត្រូម និងមួលលូលមួយ ហើយចុះក្រាមជូចនោះ ហើយទីបំផុតវាបញ្ចប់ទៅដា
អីដែលមើលមិនយើរឲ្យ។ រាយការពីធ្វើជាតិ អីមួយដែលអ្នកអាប់ដាក់ដែលរបស់អ្នក

ទៅជាមួយនាំ ពីខ្លួនទៅជាអាសីត—រាសីតចូលទៅក្នុងខ្លួន និងខ្លួន ត្រឡប់មកវិញ្ញុចន្ទោះ រហូតដល់ទីបំផុតខ្សែលបំទំងអស់ទីផ្សេងៗដល់រឿងក្នុងមួយ ហើយនោះគឺជាកិច្ចការណាយ ហើយវិញ្ញុណាយនេះដែលបានការ់ការបំខ្លួនទំងនេះ... ប្រហែលជាមួយនេះខ្លួនដូចត្រូវ បើនឹងលក្ខណៈពិសេសនៃវីដែលអ្នកមាននឹង ភ្លាយជាតីដែលពួកគេមានមុនទៀត យើងឬទេ? វិញ្ញុណាយបានត្រូវគេងារ។

²⁰ ហើយតុល្យនេះ និយាយពាក្យម្យាងទៀត នៅពេលដែលអ្នកភ្លាយជាយុវជន បុយុទ្ធន៍ ហើយជូចជាព្រះជាម្មាស់ចិត្តបម្បុក...តុល្យនេះមិនចាត់ស្រីជូន ខុច មុខយ៉ាងណា អីក៏ដោយដែលវានឹងមាន នោះនឹងមានខ្សែលបំប៉ុះមកក្រោម។ ហើយបុរាណនោះអារម្មិនជាក្រុបជាបង្កើតទៀត ហើយពីខ្លួន ដែលជាតុដបំប៉ុះមួយនៃដែនដី។ នោះគឺជាកាលបំរុញ សិរីជាតីដែលបំប៉ុះមួយ ដែលជាតុដបំប៉ុះមួយនៃដែនដី។ នោះគឺជាកាលបំរុញ សិរីជាតីដែលបំប៉ុះមួយ ដែលជាតុដបំប៉ុះមួយនៃដែនដី។ នោះគឺជាកាលបំរុញ សិរីជាតីដែលបំប៉ុះមួយ ដែលជាតុដបំប៉ុះមួយនៃដែនដី។

²¹ បើនឹងតុល្យនេះរួបភាពនេះគឺជាផីរិះសំខាន់ៗ បន្ទាប់មក នៅក្នុងការសំខីរិះ ខ្លួន និងអាសីតទំងនេះ ហើយវីរិះត្រូវបំប៉ុះកកវិនិច្ឆ័យវិញ្ញុភាម។ ហើយបង្កើតរួបភាពនេះមុនទៀត។ តុល្យនេះ រួបភាពនេះមិនត្រូវបានចែកនៅពេល ដែលអ្នកមានអាយុដបំប៉ុះមួយ បុងបំប៉ុះបី បុងបំប៉ុះបីដែលអ្នកស្មាតបំបុតគនោះទេ។ តើវាគ្រូបានចែកនៅពេលណា? មុនពេលមានត្រីនៃដែនដី វាគ្រូបានជាក់ក្នុង ឯកសារដៃអស្សារូបស់ព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មក ពីរិះតែមួយគត់ដែលវាបានធ្វើក្រុង បានបង្ហាញដោយខ្លួនជាដ្ឋានទៅនៅខ្លួន៖សម្រាប់អ្នកដើរីវិការសម្រចចិត្តបស់ អ្នក។ យើងឬទេ? បន្ទាប់មក អ្នកភ្លាយជាអ្នកបំបីរបស់ព្រះជាម្មាស់។ ត្រូវបានដឹង ទុកជាមន ធ្វើឲ្យទូទៅជាតីរបស់ប្រាស់ណែនាំ ដូចដែលយើងបានផ្តល់រាយ។

²² បន្ទាប់មករួបភាពនេះគឺពិតជានេះគឺជាមួយនេះដឹង ដូរការវិធីមាននៃជីវិត គឺជាកវិនិច្ឆ័យដែលអ្នកកំពុងសំនៅតុល្យនេះ។ ហើយអីក៏ដោយ បើមានអីជីមាន ក្រុវិកមានការពិធីមាន មុននឹងមានអីធីមាន។ ដូច្នេះបសិនបើនេះជាមួយនេះ ត្រូវបានចំណុចជីវិត។ ហើយនេះមិនមែនជាផីរិះពិតទេ នេះគ្រាន់តែជាស្រែមោលនៃពីរិះពិតដែលនឹងមកដល់។ តុល្យអ្នកយល់បានទេ?

²³ ដូច្នេះ ខ្ញុំមិនខូល់ថាគេនីងធ្វើអ្នកជាមួយអ្នកទេ ពួកគេមិនអាចបំផ្តាល់ព្យាយទម្រង់នោះបានទេ របភាពនោះនៅក្នុងវិចិត្រសាលដ៏អស្សារ្យបស់ព្រះនរោត្តេនោះ។ វា មិនអាចបំផ្តាល់ព្យាយបានទេ វានៅស្ថានសូគ់។ អ្នកអាចដុំតារា ឱ្យរាជការសុំ ធ្វើរាជការដែលអ្នកចង់ វានឹងចេញមកមួងឡើតដូចជាតីគុណភាពឱ្យបូន។ ដូចជាព្រះន្រង មានព្រះបន្ទូលមែន វានឹងចេញមក។ ដូច្នេះមិនថាអ្នកនៅទីណាមានទេ...

²⁴ តម្លៃវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំ...ខ្ញុំគឺជាប្រសិនបើអ្នកនឹងចាកក់ការសែត...ខ្ញុំមិនដឹង ថាអ្នកណាលាសសេវាទេ ត្រានាការឃុំរួម្រាប់ទេ គ្រាន់តែក្រោជាសក្ខុចមួយដែលមាន ទីកច្ចាត់ណាមីនីរោគ—សៀវភៅ—សៀវភៅក្រោកតែត្រូចមួយយា ម៉ឺនទេវាបាន គេហោកចេញពី—សៀវភៅ—សៀវភៅក្រោកតែត្រូចមួយយា) បើនឹងចេងចំថា នៅថ្ងៃ នៅក្នុង—នៅក្នុងសំណុំនេះ តម្លៃវនេះ នៅក្នុងការសែត ប្រសិនបើអ្នកនឹង កត់សម្ងាត់ ខ្ញុំបាននិយាយបែងនេះថា អ្នយូរឈរនៅលើនេះ (ប្រហែលជាមិនមែន ជាពាក្យមួយទេ)ពាក្យមួយទេ តម្លៃវនេះ ប្រសិនបើអ្នកពិនិត្យម៉ឺនខ្លះអ្នក នៅថ្ងៃ ទីក្រុងនេះដែលយើងចេងចំយើងនៅមានទីបំប្រឈប់មួយពាន់ប្រាំរយគីឡូ ម៉ែត្រការី។ ខ្ញុំបាននិយាយថា វានឹងទៅដល់ពីអ្នក មេនទៅនៅដូច ផ្លូវជាតី និងពី សម្រួលាងកើត ទៅប្រាំរយចាប់ខាងបិចនៃទន្លេ មិនឱ្យបីពីមួយពាន់ប្រាំរយ គីឡូម៉ែត្រការី។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “គឺតិចម៉ឺនទេ នៅព្រះនិងមានមុន្តុ អង្គយឈរនៅទីនេះ—នោះពិតជាមកពីចម្ងាយឆ្នាយឈរនោះ ពីមួយពាន់ប្រាំរយគីឡូ ម៉ែត្រការីដែលអង្គូយរានៅទីនេះ។” តម្លៃវនេះ ខ្ញុំមិនដឹងថាប្រាប់ព្រះនិងជាក់នៅថ្ងៃ ដែនដឹងនៅទីណាមានទេ បើនឹងខ្ញុំមានគំនិតមួយថា ព្រះនិងបិសុទ្ធនឹងកំណត់ទីតាំង ប្រំបាលជាកំន្លះដោយពីរទេ នោះប្រំបាលជាកំពុលភីនៅទីនោះ។ វានៅប្រំបាលជាកំពុលភីនៅទីនោះ។ វានឹងឈរនៅដល់។ ជាការពិត ពេលនោះនឹងមិនមានសម្រួលឡើតទេ។ យើងចេញពីការណែកនេះ ពីមួនប្រាំរយចាប់មួយបីពីរ បើនឹងមួយពាន់ប្រាំរយចាប់មួយចិន ឆ្នាយបីនានាទេ។ បើនឹងទីក្រុងដ៏អស្សារ្យនេះនឹងស្និតនៅលើក្នុំមួយពាន់ប្រាំរយចាប់មួយចាប់ដែន។

²⁵ តម្លៃវនេះ មូលហេតុដែលខ្ញុំធ្វើ គឺជាយសារពីទំនាក់យ និងរឿងរៀងរាល់ អំពីក្នុំ សុយីន ក្នុងក្រុងយេរូសាណទីមេ និងក្រុងទាំងនោះ។ ហើយនៅទីនោះ គឺជាកំន្លះដែលអ្នបាបកំដែលជាបាកំពុងស្សាងរកទីក្រុងនោះ ហើយរាជការកំន្លះដែល

អ្នកសាងសង់និងអ្នកបេដីតីជាប្រះ។ ទ្រង់បានស្មែងរកទីក្រុងនៅក្នុងទីកដីនោះ។ ខ្ញុំធ្វើថាការនឹងភាសាយធម្មាតកនៃនឹងដែលជីនោះ។

²⁶ ជីនោះ អ្នកពិចារកកវានៅលើដែនទីណាស់។ វាបានចិត្តបញ្ហាប្រឈម។ ហើយ ក្រឡូកមីលទីកដីដែលសូមី និងសហរដ្ឋអាមេរិក អាមេរិកខាងក្រោម និងកន្លែង ទាំងអស់នៅទីនោះ... ហេតុអីបានជាប្រះមានប្រចាំយប្បែខ្លះខ្លួនចំពោះកន្លែង នោះ (យើត្រឡប់?) ពីកន្លែងមួយនោះ? នោះជាសំណួរ។ ខ្ញុំមិនអាចបញ្ជាក់បានទៅ បុំន្លែកមិនមែនទៅដូចនោះសម្រាប់ខ្ញុំ។ បុំន្លែ ទោះជាដោនៅទីណាក់ដោយ យើងបែរទៅ រកដូរនោះ ដូច្នេះសូមសរសើរមីនីត្រេអម្ចាស់។

²⁷ ឥឡូវនេះ: ប្រសិនបើអ្នកយល់យើត្រឡាចុំ—ដែលខ្ញុំបាននិយាយថាការនឹង ចូល... នៅដីត្រូម្យាយពាន់ប្រាំយ៉ាយ៉ាន់នាងខេបាសចំនោះ នោះជាប៉ែណាប់ អាមូណុកខស (អ្នកយើត្រឡប់?) ព្រះវានិងមិនអរគិដីនៅទេ។ នាងខេបាសចំនេះ... នេះគ្រាន់តែជាកន្លែងគ្រួចមួយដែលនឹងត្រូវបែងច្ថាប្រាំ។ ហើយ—ហើយដែលដីនឹង នោះ ហើយអូរទាំងអស់នឹងរលាយបាត់ទេ។ ហើយដួរ តណ្ឌាអាណាពាន៖ និង សហរដ្ឋអាមេរិក ហើយអូរនឹងរលាយអស់ ហើយនឹងរលាយបាត់ទេដោយ គ្នានីករកពីកម្មភ្លើង។ យើត្រឡប់? អំពីបាបទាំងអស់ ជំងឺទាំងអស់ យដិវិត ទាំងអស់ អូរឱ្យដោរពីកន្លែង។ យើត្រឡប់? អំពីបាបទាំងអស់ ជំងឺទាំងអស់ ដែលដី ដែលដី ដែលដី ជាប៉ែកដំបូង...”

²⁸ គិត! ព្រះមានប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំក្នុងការកសាងដែនជីនេះ: ដោយជាក់វាបូលគ្នា បង្កើតវាទោះដី។ តើទ្រង់ដីរាយដោយរៀបរាយ? ព្រះគីរីបាននិយាយថា “ទ្រង់បានបង្កើតវាទោះពីរីដល់គ្នា” នោះគីទ្រង់បានបង្កើតដែនជី។ ឥឡូវនេះសូម កត់ចំណាំ នេះគីស្រស់ស្អាត។ ព្រះដែលបង្កើតដែនជីក្នុងគោលបំណងមួយ (អាក្រុសាតាំងឱ្យរាយរាយសែរប្រុង) ទ្រង់ចុះមកដីរីណាបន្ទាស់នៅទៅ ទីនោះ។ ហើយទ្រង់បានយាងទៅកន្លែងឱ្យដែលដី ហើយកំពុងស្តិតក្នុងកិច្ចការរបស់ ទ្រង់ដែលកំពុងកំពុងកំពុងកំពុងកំពុងកំពុង។

²⁹ ឥឡូវនេះ: វាក្រោមចំណាយពេលទ្រង់ប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំដីម្នាក់បង្កើត—ដែនជី ហើយទ្រង់នឹងចំណាយពេលពីរីដីម្នាក់បង្កើតទីក្រុងដែលនៅលើដែនជី។ ទ្រង់...នៅក្នុងចំណាក់របស់ព្រះបិតាចុំមានផ្ទះជាថ្មីនេះ: បើមិនដូច្នេះទេ ខ្ញុំបាប

អុករល់គ្មានហើយ។ ខ្ញុំនឹងទៅដ្ឋែបចាំកំនែងសម្រាប់អ្នក (កសាងទីក្រោងចេញពីមាសធ្លាត់ ផ្លូវក្រោងចេញពីមាស)។” កំនែងស្អាតយ៉ាងណាយប៉ុំ។

តើត្រូវដឹងដើរអ្នកនៅនៅណាយ? តើមានវគ្គអ្នកនៅលើដែនដឹងដើរអ្នកទៀត បុព្រះថ្មី ជាយ និងភក្តាលានា? ឡើងមិនចាំបាច់មានវាទេ ឡើងជាអ្នកបង្កើត។ ឡើងជាបានទៅ សាងសង់ទីក្រោង។ អាម៉ែន! វាណូរគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្ញុំ មែនទេ? នោះជាការណូ។ គិតបើឡើងបានសាងមួយនេះ ហើយខ្ញុំវិភាគយនឹងដឹងដើរអ្នកទៀតដឹង នៅពេលដែលឡើងដែលបង្កើតដឹងដើរអ្នកនៅទីនេះ? អី អស្សារម៉ែន។ ដូច្នេះហើយខ្ញុំវិភាគយនឹងដែល យើងត្រូវបានចងសម្រាប់ទីក្រោងនោះ។ ត្រូវហើយ។

326. បងប្រឈម ប្រាកាហំ ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ បុំនឹងសម្រាប់ឆ្លាំមុនខ្ញុំបាន —ខ្ញុំបានប្រយោមមុខនឹងបញ្ហា។ ហាកំពុចជាថេលខេខ្ញុំស្រើរកអស់បាត់បង ស្អាត់។ តើកាតីជាអ្នក? សូមអធិស្សានសម្រាប់ខ្ញុំនឹងស្អាតី។

³⁰ ម៉ែនហើយ ប្រសិនបើគ្មាន...ប្រសិនបើបុគ្គលិនេះកំពុងស្អាតសងកជន ដូចជា អ្នកបាននៅទីនោះនៅព្រៀកនេះ វានឹងទាញបានប្រព័ន្ធដឹងដែលគីជាតា អ្នកដោយដែល ជាតា។ យើងទេ? ព្រះអម្ចាស់នឹងបើកសំមួងនូវដែលជាតា។ បុំនឹងតុល្យនេះ ចា ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកជាន់ណាយ ហើយអ្នកមិននៅទីនោះទេប្រើយ៉ាងណាយ។ វាក្រាន់តែ និយាយថា “បងស្រើម្ចាក់នៅក្នុងព្រះគ្រឿស្ស។”

³¹ តុល្យនេះ តុល្យនេះ ប្រសិនបើកាតា...ប្រសិនបើមានអ្នម្ពឺយដែលអ្នកបាន ធ្វើខុសនោះ គីជាតាកំខានអ្នក បន្ទាប់មកពិនិត្យមើលវាគាមួយនឹងព្រះគ្រឿស្ស ហើយ មើលអ្នកដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។ បុំនឹងប្រសិនបើអ្នកមិនបានធ្វើអ្នម្ពឺយ ហើយអ្នកមិនត្រូវ បានគេចេញទៅសរីនោះទេ វាប្រហែលជាការព្យូយបាមូរបស់អ្នក។ យើងទេ? វាអារជាបីដឹងជាបីធ្វើនៃដែលបានគីកទៀត: ប្រហែលជាបញ្ហាមួយចំនួនក្នុងជីវិត របស់អ្នក។ ប្រហែលជាតា—ស្នើនៅទីនេះប្រហែលជាមស់ដូរហើយ។ នោះហើយ ជាថេលដែលអ្នីងខុសប្រក្រដីជាមួយនាង ហើយមិនមានអ្នជាបញ្ហាដាមួយនាង ទេ បុំនឹងអ្នីងគីខុសប្រក្រដីជាមួយនាង ហើយនាងមិនគ្រាន់តែសេសទេ នាងពិតជាមាន អាមួណកបែបហើយ វាគារកិត្ត។ មនុស្សណាងដែលព្យូយបាមូរបីនេះគីបែបនោះ។ ហើយមិនសូវបុំសម្រេចត្រា។

៣២ ហើយអ្នកជាបីនីងប្រពន្ធបស់អ្នកនៅពេលដែលពួកគោនក្នុងពេលនេះជីវិត ដែលនោះ ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់... ប្រសិនបើនាងធ្លាប់ជាសង្ការបស់អ្នក អ្នកទុកឱ្យ នាងតាមចិត្តចុះ ព្រមទាំងត្រូវការអ្នក។ នាងពិតជាត្រូវការដំឡើយបស់អ្នក នាង ត្រូវការនរណាម្នាក់ដើម្បីធ្លាយនាង និងយល់ពីនាង។ និយាយជាមួយនាង យក នាងឡើងអាហារនៅក្នុងដែលបស់អ្នកដូចជា—ដូចជា—ដូចជានាងជាតុស្សហ៊ុបស់ អ្នក ហើយនាងគូវតែអញ្ញា។ ហើយ—ហើយយល់ពីនាង ព្រមទាំងកំពងផ្លូវកាត់ ពេលដែលការគុប់គេងខ្លួនទាំងមួលកំពុងធ្លាស់បុរុ ហើយអ្នកត្រូវតែលូចបំពេះនាង នៅពេលនោះ។

៣៣ ខ្ញុំគិតថានោះហើយជាមួលហេតុដែលលោក វិគ្រឹប្រើលីន៍ បានធ្វើកំហុស ធ្លីនៅរៀង។ គាត់ត្រូវបានប្រទេសជាតិស្រុឆ្លាថ្មី ប្រហែលជាប្រជាធិបន្ទាប់ ហស់រើឱង។ បីនៃពេលប្រពន្ធគាត់អស់រង់ ហើយប្រឈមនិងការអស់រង់ គាត់កំពុងខ្លួនទៅធ្វើបានជាមួយលេខាបរស់គាត់ តើអ្នកយើត្រូវដើរដែលបាន តើតាខ្សែដែល? នោះបង្ហាញបាននិងជាតិអាមេរិកដែលមានតំនិតល្អិតប្រាកដ នៅឡើយ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចូលចិត្តលោកហេតុលីនដើម្បីដើរ ខ្ញុំគិតថា បុ—បុលោក វិគ្រឹប្រុលលីន គាត់តីជា... ខ្ញុំចូលចិត្តលោក ហេតុលីនដើរដើរ ខ្ញុំចូលចិត្តអ្នកគ្រប់ត្រា។ បីនៃខ្ញុំ—ខ្ញុំ មិនចង់... អ្នកខ្លះ—បង្ហាញខ្លះមកពីគណបក្សសាធារណរដ្ឋដែលនោះ។ ពួនខ្ញុំ និយាយអរើន ខ្ញុំ...

៣៤ សូមកត់សម្ងាត់ បីនៃខ្ញុំមិនមែនជាមួកនៃយោបាយទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ភ្លាយជាគ្រឹស្តាន។ យើត្រូវទេ? ហើយនេះមិនមែនជាកំនើងសម្រាប់នៃយោបាយទេ។ យើត្រូវទេ? ឬដឹងទាំងអស់ត្រូវបានគាត់ទៅដោយប្រើបាន។ បីនៃនេះជាការដែលយើង កំពុងនិយាយគឺអំពីភាពអស់កល្បុជានិច្ច។ ប្រជាផិបតេយ្យ បុសាធារណរដ្ឋ... អ្នករាយពីរាយណាស់ វាមិនអាយុត្រូវបានលោះ។ វាបចប់ហើយ ដូច្នេះកំប្រកែកីឡូ អី ដែលត្រូវធ្វើគឺសំរាប់នោះដើម្បីព្រះរាជាណាចក្រនេះ។ “ជ្រើននៅខ្លួនៗយើងមិនមាន ទីក្រុងបន្ទាន់ទេ បីនៃយើងសំស្រួរកម្មួយដែលនឹងមក។” អាម៉ែន! ត្រូវហើយ។ បាន មែនហើយ!

៣៥ ដូច្នេះនៃយោបាយគឺនៅម្នាច់នៃរោង ហើយខ្ញុំនៅម្នាច់ឡើត្រា ខ្ញុំបាននិយាយ ថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានបោះឆ្នាតម្នាច់ នោះគឺសម្រាប់ព្រះគ្រឹស្ត។ ខ្ញុំប្រាកដជាមួនៗ។”

ត្រូវហើយ។ យើងទេ? អ្នកមានការបាន៖ ឆ្លាតមកដល់។ យើងទេ? ព្រះបានបាន៖ ឆ្លាតឱ្យអ្នក ហើយអារក្សបានបាន៖ ឆ្លាតប្រចាំសប្តាហីអ្នក។ តើខ្លួនៗនេះ គឺអ្នកបាន៖ ឆ្លាតតាមរបៀបណាដែលអ្នកនឹងចេញ។

³⁶ ដូច្នេះ តើខ្លួនៗនេះ ខ្ញុំដើរមនុស្សនេះ គ្រាន់ទៅ... ខ្ញុំនឹងគិតថាអ្នកនៃទៅ ព្រៃយបានអ្នកប្រើបានប៉ុណ្ណោះ។ បើត្រូវអ្នកដោលទោសអ្នកទេ ចូលទៅមុខ ហើយនិយាយថា “ចូលចូលឆ្លាយពីខ្ញុំទៅ សាត់ជាន់!” គ្រាន់ទៅឆ្លាស់ទៅខាងមុខ។ យកគំនិត ផ្ទុចធ្វើម ហើយស់នៅសម្រាប់ព្រះ។

327. តើមានលក្ខខណ្ឌណាមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យជូបការអ្នកនៃទៅ ព្រកាយការពីលេខលោះ យោងទៅតាម (តើខ្លួនៗនេះ ខ្ញុំនឹងមើលថាគើតឱ្យនេះ ជាចារិកបានសំណុំពីប្រុបីលើរឿងនេះ។) — យោងទៅតាមបទតម្លៃ? ប្រសិនបើខ្ញុំមិន—ប្រសិនបើខ្ញុំមិនជូបការពីមនុសា ពីលើកមុន វារី... ពីមានហេតុផលណាមួយ៖ សម្រាប់ការរំលែងលោះ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកអាចជូបការអ្នកនៃទៅ? ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងភ្លាយជាបី... នេះ... ទិញការសែត (បាន!) ដើម្បីទូលាទានចម្លើយនេះ។ អាតុណាប្រើបាន។ ខ្ញុំនឹងរកមើលនៅថ្ងៃអាជីព្យ។

327. តើខ្លួនៗនេះ ខ្ញុំបាននិយាយរឿងនេះហើយ អ្នកយើងទេ។ កំ... កំ... ខ្ញុំ... ខ្ញុំទិញខ្ញុំទិញវានៅថ្ងៃរាជី។ (អ្នកយើងទេ?) ហេតុផលយើងទៅដែលកំន្លែងដែល តើខ្លួនៗនេះ... កំន្លែងដែលយើងនឹង... ទាំងអស់នេះ នឹងត្រូវបានបញ្ចាក់ខ្លួនសៀវភៅ។ ហើយតើខ្លួនៗនេះ អ្នកគ្រាន់ទៅចាំថា នោះគឺជាប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន។ នៅពេលនេះ ខ្ញុំត្រូវប់មកអ្នកនៃទៅ។ ពេលដែលខ្ញុំមកលើកព្រាយ បើព្រះអម្ចាស់ស្វែងរកប្រចាំថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងអងិព្យាយអំពីរឿងនោះ។ យើងទេ? ហើយតើខ្លួនៗនេះ... ហើយបន្ទាប់ការយើងនឹងចំណាំតាមរបៀបណាកំដោយ។ ហើយប្រសិនបើ—ប្រសិនបើការឈើចាប់ វារីខ្ញុំឱ្យយើចាប់ ប្រសិនបើការច្បាស់លាស់ វារីសៀវភៅ ប៉ុន្តែអ្នកគ្រាន់ទៅមានភាពភ្លាម។ យើងទេ?

328. បងប្រុស ប្រាការហំ ជាទីគោរព តើវាអាចទៅប្រចាំសម្រាប់មនុស្សអ្នកដែលខ្លួលបាតិដីបុណ្យប្រមួនទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធ និងមិនត្រូវមានសញ្ញាផួចខាងក្រោម នៅ—យ៉ាងហេចណាស់មិនមែនហេតុផល។ ពេលនេះ នឹងលក្ខខណ្ឌមួយចំនួននាពេលអនាតត ដែលត្រូវបានតែងតាំង ដោយព្រះវិញ្ញាបាប?

៣៨ តុល្យវីនេះ នោះអារម្មណប់ទៅដូចជាសំណួរបច្ចុប្បន្ន បើផ្តល់នោះជាការណូ ណូ ណាស់។ យើងទេ? តុល្យវីនេះ នៅថ្ងៃនេះជួលបំខិកាសិទ្ធិបន្ទិច ដែលខ្ញុំយល់ថា វាបានការណាមួយខ្ញុំ—គ្រូសារបែងចុះនៅថ្ងៃនេះ (យើងទេ?) ខ្ញុំមាននឹងយើងម្ខាក ជាក្រុសារបែងចុះ និងក្រោមក្រុសារនៅក្នុងដែលដីដែលយើងមាន...កន្លែងដែល ខ្សោយភាពបែងយើងទេ។

៣៩ តុល្យវីនេះ ធ្វើកដីដែលក្រោមដំនុំបែងចុះនៅបង្កើតទីផ្សេងៗដោយមនុស្សខាង ពេនិកស្ថុ ហើយដោយសារកំពង់ ពេនិកស្ថុ គឺជាសារចង់ក្រាយបំជួតដែល យើងមាននៅក្នុងក្រោមនិកាយ។ ហើយចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំពិតជាយល់ស្របជាមួយពួកគេ ត្រូវឱ្យជាក្រោមដំនុំនិកាយដែលទៅទៀត។ ខ្ញុំពួកគ្មានៗទៅពេនិកស្ថុ ត្រាងារាជាសារ...សារ នៅចំងក្រាយ។ ហើយអ្នកបំប្រចិត្តដើរទៅទំនួរអស់បែងចុះខ្ញុំដែលខ្ញុំនាំករកព្រះគិស្ស ខ្ញុំពួកយាមដឹកនាំពួកគេទៅកាន់ត្រាងារាជាសារនៅក្នុងដែលខ្ញុំបង្ហាញដី បើផ្តល់បញ្ហាបែងចុះនៅក្នុងបទគម្ពី ដោយធ្វើជានិកាយ ហើយមិនប្រាយដីក្នុងពន្លឹងនៅពេលដែលពន្លឹងបង្ហាញដី បើផ្តល់ប្រសិនប់ខ្ញុំត្រូវដើរឯកសារនេះទេ ដើម្បីទូលាយក្រោមដំនុំណាមួយ នៅក្នុងពិភពលោក ខ្ញុំនឹងយកពេនិកស្ថុនៅពេលដែលវាមកដល់និកាយ។ បើផ្តល់នោះពេលនិយាយដល់បុគ្គល ជាបុរសនិងស្រី មានវគ្គស្ថានពិតប្រាកដនៅក្នុង និកាយទាំងអស់នោះ៖៖ មេក្តីខ្លួន បានឱ្យស្រី ប្របសបីដើរឯកសារ លួយដើរ ជាបិម។ បើផ្តល់ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីប្រព័ន្ធដែលមនុស្សទាំងនេះស្ថិតនៅក្នុង មិនមែនបុគ្គល ម្នាក់ទៅនោះទេ បើផ្តល់ប្រព័ន្ធដែលមនុស្សទាំងនេះត្រូវបានចាប់ចូលទៅក្នុងនិកាយ បែងចុះពួកគេ។ ពួកគេយល់យ៉ាងឆ្លាស់ចាត់តុល្យវីនេះ (យើងទេ?) ចាត់ខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជា មនុស្ស... ប្រសិនបីពួកគេជាបុរីមានកាតូលិក បុរីបន្ទាល់ត្រាងារាជាយហូរ អូសូដីកំ យុជា ទោះជាបុរីមានកាតូលិកដោយ វាមិនសំខាន់សម្រាប់ខ្ញុំទេ បើផ្តល់ពួកគេគឺជាបុគ្គល ដែលត្រាងារាជាសារសុគត្តដើម្បីសំណួរបច្ចុប្បន្ន។

៤០ ហើយតុល្យវីនេះខ្ញុំ... ហើយការយល់ស្របជាមួយនឹងប្រព័ន្ធបែងចុះពួកគេដែល ពួកគេមាន... ខ្ញុំធ្វើថាមានគ្រឿស្សានជាប្រើនៅនៅថ្ងៃនេះនៅក្នុងបានឱ្យស្រី ជួចដែល មាននៅក្នុង មេក្តីខ្លួន ប្របសបីដើរឯកសារ បុរីម៉ែងទៅទៀត។ ពួកគេជាប្រឿស្សាន ជាអ្នកដើរឯកស្តានជាប្រាកដ។ ហើយនៅក្នុងត្រាងារាជាយដីក្នុងបច្ចុប្បន្ន មានមនុស្សពិតប្រាកដ នៅក្នុងនោះ គឺជាបុរស និងស្រីពិតប្រាកដដែលប្រសួរព្រះអម្ចាស់។ ហើយ

ពួកគេមិនចូលរួមត្រូវវិហាននោះដើម្បីចែងខុសទៅ ពួកគេចូលរួមដើម្បីចែងក្រោម។ ប៉ុន្តែ វាបាតប្រព័ន្ធដែលដឹកនាំគិតរបស់ពួកគេទៅធ្វើខុស។ ហើយប្រសិនបើមកដល់ ពេលដែលខ្ញុំនឹងក្រោមបង្កើតនិភាពមួយ ខ្ញុំបានបញ្ជាកេត្តក្នុង ហើយបាននាំអ្នក ចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធមួយ ឆ្លាយពីខ្ញុំ។ ហើយសូមឱ្យព្រះរាជក្រឹត្តនៅក្នុងគិតត្រីមត្រូវ របស់ខ្ញុំដើម្បីដឹកនាំអ្នកទៅការនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តាបាតព្រះបន្ទូល។ នៅជាមួយរឿង នោះ។ យើងទេ?

41 ប៉ុន្តែតុល្យរៀន៖ អ្នកនោះនៅទីនេះកំពុងស្បែសំណុះរាយ អំពីលទ្ធភាពនៃការទទួល ពិធីបុណ្យប្រឈមដឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដោយត្រានទីសំគាល់គាយពួកគេ។ តុល្យរៀនវានឹង...ប្រសិនបើអ្នកបានកើតជាថ្មី អ្នកគឺជា...បើអ្នកកើតជាបុងជាមនុស្ស និងជាមនុស្សជម្រាន... តុល្យរៀន៖ ខ្ញុំកំពុងដើរយសំណុះរៀននៃក្នុង—នៅក្នុង—ផ្លូវដែលអន឵តិជនពិតប្រាកដធ្វើវាម៉ា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកកើតមកជាមនុស្សជម្រាន អ្នកពិតជានឹងធ្វើអ្នកដែលមនុស្សជម្រាននឹងធ្វើ។ តើវាគ្មោះទេ?

42 ពេលវាកើតមកជាមនុស្ស លក្ខណៈជម្រើនបិរបស់មនុស្សនឹងធ្វើគាយអ្នក។ អ្នក នឹងមិនសំនៅក្នុងដើម្បី ហើយព្យាយាមហោះហើយជាមួយនឹងស្ថាបបិរបស់អ្នក ដូចជាសត្វសាប បុ—បុ—បុអីមួយចុចនោះទេ។ នោះមិនមែន—នោះមិនមែនជាមនុស្សជម្រាន សកម្មភាពជម្រានបិរបស់មនុស្ស។ សកម្មភាពជម្រានបិរបស់មនុស្ស គឺធ្វើការ បាន...រៀបការ មានត្រូវសារ និងធ្វើឱ្យដំឡើន៖។ នោះជាចម្បូជាតិ មនុស្ស ជម្រានព្រោះអ្នកកើតមកអីដឹង។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលអ្នកបានកើតជាត្រីស្តាន កើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដោយជម្បូជាតិ អ្នកទទួលយកលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រឿស្តា អ្នកយើងទេ?

43 តុល្យរៀន៖ ប្រសិនបើយើងមកទីនេះនៅព្រៀកនេះ៖ ក្នុងក្រមដំនុះនេះ៖ ដែល អ្នករាប់គ្នាអង្វីយនៅទីនេះ៖ ហើយស្ថាប់ការបង្រៀនពីមួយធ្វើទៅមួយចំង អ្នកនឹង ដឹងថាអ្នកនឹងខុសពីអ្នកធ្វើ ដោយសារពីអ្នក—អ្នកខុសគ្នា។ អ្នកគឺជា—អ្នក គុប់គេងខុសគ្នា ចំ—ចំណាងអារ៉ារីបស់អ្នកគឺខុសគ្នា អ្នក—អ្នកពុំខុសគ្នា ប៉ុន្តែ អ្នករាប់គ្នាបើការការហារ។ ប៉ុន្តែតុល្យរៀន៖គ្រាន់តែពី... ដោយបុគ្គលូជម្ងាក់នាន លក្ខណៈជុចអ្នកធ្វើដោយទៀត អ្នកគឺខុសពីមនុស្សគ្នាក់ទៀត។ គ្រឿស្តានធ្វើដួចគ្នា ដែរ។ អ្នកមិនអាចនិយាយបានទេថា “តុល្យរៀន៖ទាំងអស់...” ចូរឯកាយការសារ ដើម្បី ធ្វើការទាយទាំងអស់ ធ្វើទាំងអស់...? យើងទេ?

⁴⁴ អ្នកត្រូវតាមីលើដឹងទាំងនេះពីរបោះគ្រីស្ថានម្នាក់ត្រូវយក—ទម្ងន់ប៉ែជាត្រីស្ថាន
ហើយពួកគេរស់នៅដូចជាត្រីស្ថានគួរស់នៅ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ខី
សំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើគារអស់អ្នកដែលធ្វើ។” សូមកត់សម្ងាត់ថា “ក្នុងនាម
យើង ពួកគេនឹងដេញអារក្សចេញ។ ពួកគេនឹងចាប់សរុបស់...ដើម្បីដែលពុល
ហើយពួកគេនឹងនិយាយភាសាថ្មី។” ហើយ—ហើយអ្នកដែលពួកគេធ្វើគឺគារពួក
ត្រីស្ថាន។

⁴⁵ ឥឡូវនេះ: បុគ្គលនោះមានបែស់ល្អណាស់នៅទីនេះ៖ “...បុតីយើង
ដៃចាប់ហើយដល់ពេលអនាគត បូលក្នុងណ្ហាដែលបានកំណត់ដោយព្រវិញ្ញាណ
បិសុទ្ធ? ខ្ញុំចូលចិត្តវា យើងទេ? ឥឡូវនេះអ្នកយល់តាំងនិតនោះទេ? នៅពេល
ដែលវាត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រវិញ្ញាណហិសុទ្ធ! ព្រះតែងតាំងអ្នក។

ហើយនៅទីនោះ: ខ្ញុំតិតចាប់ប្រសិនបើពួកពេនទីក្នុងនឹងព្យាយាម
(ដែលស្មាប់ខ្សោតនេះ) អ្នកនឹងយល់ពីខ្ញុំ ប្រសិនបើអ្នកនឹងមកដល់ទីនេះ
ហើយនៅពានជាទុកុសពីអ្នកដែលចូចតាំងនិតនោះ: ពួកគេទាំងអស់ត្រូវត្រូវនិយាយ
ភាសាជាទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចម៉ែនបើយ៉ែងត្រូវ... ខ្ញុំចូលចិត្ត
នំយើដី បីន្ទូមិនចាំបាច់ទេ ហើយខ្ញុំការពាយនុយ៉ែដោ បីន្ទូមិនចាំបាច់សម្រាប់ខ្ញុំ
ដែលធ្វើពេញប៉ែអ្នកទេ “បើអ្នកមិនចូរកំផ្លូវស្រីបី អ្នកមិនមែនជាយនស្រីទេ។” យើង
ទេ? បីន្ទូការពេញដែលស្រីបី គឺគ្រាន់តែជាម្នាប់មួយបែស់មនុស្សបីណ្ឌាប់។ យើង
ទេ? អ្នកប្រហែលជាមិនយល់ប្រសបជាមួយខ្ញុំចំពោះរឿងនោះ បីន្ទូ—បីន្ទូវា—វាតា
ការពិត។ ឥឡូវនេះ: ម្នាក់នឹងចាប់អារារនេះ ហើយម្នាក់នឹងធ្វើអ្នកដែលធ្វើ។

⁴⁶ ឥឡូវនេះ: ព្រវិញ្ញាណហិសុទ្ធតែងតាំងមុខងារទាំងនេះ: បីន្ទូនោះពេលដែលដែល
អ្នកព្យាយាមបង្គំខ្លួនអ្នកខិចចូលទៅក្នុងរៀង... បើខ្ញុំនិយាយថា អ្នកត្រូវចូរកំផ្លូវយើដី
ចុះបីដែលយើដីអាយអ្នកក្នុងបុរី? យ៉ាងណាក់ដោយ អ្នកចែកក្នុត ហើយពួកយាម
ចូរកំផ្លូវស្រីបី ហើយក្នុត...យើងទេ? អ្នកតីជា—អ្នកតី—អ្នកកំពុងធ្វើឱ្យខ្លួន
អ្នកយើដីប៉ែមួយដែលដឹងនឹងព្រវិញ្ញាណ។ ទ្រង់បានចាប់ឡាតាយកដិតរបស់អ្នក
សម្រាប់រឿងជាក់លាក់មួយ។ តើអ្នកយល់ទេ? យើងទេ?

⁴⁷ ហើយអ្នក ពេលអ្នកពេនពេញដោយព្រវិញ្ញាណ នេះជាសញ្ញាផ័ត៌មួយ
ដែលខ្ញុំដឹង: អ្នកពិតជាស្រុកចំពោះត្រីស្ថា ហើយធ្វើត្រូវបន្ទូលដែលទ្រង់មាន

បន្ទូលជាតាសេចក្តីពិត៍ា យើងទេ? នោះជាកស្សុតាងដែលបាមួកមានព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។ ហើយជីវិតរបស់អ្នកពេរពេញដោយភាពពីភាគយ—ហើយអីខ្ញុំដឹង ឬ គ្រប់យ៉ាងតីខសត្តា (យើងទេ?) ជាងអីដែលវាគ្មាប់មាន។ នោះគឺជាប្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។

⁴⁸ តម្លៃវនេះ អំណោយទានទាំងនេះគឺនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។ តម្លៃវនេះ ប្រសិនបើក្រុមដីនៃព្រៃកនេះ នេះ... គ្រាន់តែជាប្រះវិបាយដែលស្រស់ស្អាតមួយដែលពេរពេញដោយ... (បន្ទប់ដែលហេរីវច្ឆេក ពិតណាស់ក្នុងបានបំពេញ។) បីនៃនេះក្នុង... គ្រាន់តែ... (មិនបានប្រកាសថា យើងនឹងធ្វើយសំណួរទាំងនេះទេ បីនៃនេះទេ មនុស្សទាំងនេះទីបំពុំបុរិប្រិយាណ។) សូមកត់សម្ងាត់ ប្រសិនបើមនុស្សគ្រប់រួច នៅទីនេះមានភាពចុះសម្រួលត្រូវបានបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។ អ្នករាល់ត្រូវបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ ហើយស្របតាមព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ សញ្ញាទាំងនេះនឹងកើនឡើងក្នុងចំណោមអ្នកគ្រប់ពេលវេលា (យើងទេ?) វានឹងបន្ទាន់មិនមែនបានបំពេញទេ បីនៃកន្លែងដែលមានការយល់ច្រឡំ កន្លែងដែលមានភាពខុសត្រូវ និងកន្លែងដែលយើងកំណត់ នោះព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធមិនអាចធ្វើចលនាមួយទេ អ្នកយើងទេ? វាមិនអាចដំណើរការតាមរយៈមនុស្សបានទេ។ យើងទេ?

⁴⁹ ហើយនៅទីនោះប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយថា “តម្លៃវនេះ អ្នកគ្រប់ត្រានិយាយភាសាដីចូប់”

“បានទេ”

“មែនហើយ អ្នកបានទូទៅលើវា។” “តើអ្នកនិយាយភាសាដីចូចេ?”

“អត់ទេ”

⁵⁰ “អ្នកមិនទាន់ទូទៅលើវាទេ។” តម្លៃវនេះ ខ្ញុំតាំងមួយនឹងជាប់ពេកម្រោង។ ព្រះជាថោករោមនៅរឿងទាំងនេះ។

បីនៃមីលចុះ ព្រះយេស៊ូវាបានមានបន្ទូលប៉ា “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមពុកគេ។” យើងទេ? ក្រុមដែលធ្វើ ធម្មជាតិទាំងមួលនៃព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធហ្ម តាមរយៈរូកគេ ហើយរូកគេទាំងអស់គឺពេរពេញទៅដោយសេចក្តីស្រឡាត្រូវ និងភាពពីភាគយ ហើយ—ហើយគ្រាន់តែជាប្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ—នេះ—នេះមនុស្សពិត

ដែលពេញដោយព្រះ។ យើងទៅ នោះជាប្រព័ន្ធដឹកស្សានបិសុទ្ធ។ ហើយនៅក្នុងនោះ គេនិយាយភាសាដែល ក្នុងខិកសំដែលភាសាកេវីតទីនៃ (ហេតុវី)។ បុច្ចោច សម្រាប់ដើរនោះ ពួកគេនិយាយភាសាដែល។ ហើយប្រសិនបើមានទំនាក់ វានិយាយ។ ហើយអ្នកតិតជាលូតតាមទេរាប។

⁵² សូមទុសឱ្យដែលប៉ាប៉ា បុម្ភារកំដែលចូលទៅសម្ងាត់នៅព្រ៌កនេះ ថាកៅមានពាក្យមួយណា ខកខានក្នុងផ្លូវណា ហើយវាលូតតាមទេរាប។ អ្នកដើរ...ប្រព័ន្ធដឹកស្សានបិសុទ្ធដើរដូចខ្លះក្នុងទីនោះ ហើយយករបស់ទាំងនោះ ហើយនាំពួកគេចេចប្រឈមក ហើយបានប៉ារោចទៅពួកគេ។ យើងទៅ យើងទៅ? មិនមានកំហុសនៅក្នុងវាទេ។ ប្រាប់គេខ្សោច្បាស់ថា នេះជាអ្នក និងនេះជាអ្នក នោះជាអ្នក ហើយនោះក្នុងពីរដើរ។ ហើយពីរដើរនោះ និងអ្នកដែលពួកគេបានធ្វើ និងអ្នកដែលពួកគេគូរដើរ។ យើងទៅ? តើវាត្រូវនេះ? ពួកគេក្រោមឯកជាពីរដើរ។

⁵³ យប់មួយឡើតខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយបិបទនូមួយគ្នា ហើយខ្ញុំនោរី—ជីវិ៍ មួយដែលពួកយើងកំពុងដូចគ្នា បុគ្គាស់តែ—គ្រាន់តែអង្គួយជីព្យិតនិយាយគ្នា។ ហើយភ្លាមៗនោះ ប្រព័ន្ធដឹកស្សានបិសុទ្ធបានចុះមកក្នុងចំណោមពួកយើង ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅគាន់នរណាម្នាក់នៅទីនោះ។ “ខ្ញុំបានយើងបុរសម្បាក់ ហើយពួកគេ...គាត់យល់ប្រជុំក្នុងចិត្តកំពីពីរដើរខ្លះ” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ដូចណានៅក្នុងភាពប្របុរាណបែលនៅក្នុង—ក្នុង—ការយល់យើង។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តុទ្ទេនេះ វានៅទីនេះតុទ្ទេនេះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹងពីអ្នកដែលអ្នកកំពុងគឺ។” ហើយខ្ញុំបានក្រឡើងទៅប្រព័ន្ធដឹកស្សានបិសុទ្ធដើរដូចដឹងបាន ហើយដឹងបានសំណុរាលិនបុរសនោះមានក្នុងចិត្តបស់គាត់ ដែលគាត់...គ្នានរណាម្នាក់ដឹងថាខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីរី ក្រាតិគាត់។ យើងទៅ? ប៉ុន្តែគាត់បានទទួលភាព គាត់ដឹងពីអ្នកដែលនិយាយអំពីរី។ អ្នកយើងទៅ? ហើយនោះជាអ្នកសម្រាប់គាត់? បង្ហាញគាត់ដោយបញ្ហាកំសំលៀកគាត់ថាប្រព័ន្ធដឹកស្សានបិសុទ្ធកំពុងបើកសម្រេចខ្សោចនូវអ្នកដែលនៅក្នុងគិតបស់គាត់។ អ្នកយើងទៅ? ហើយខ្ញុំចិនចាំបាច់ប្រាប់ដែលបួនគេដែលនៅទីនេះ។ តុទ្ទេនេះ ក្រោរហើយ។ តុទ្ទេនេះអ្នកយើងទៅរាក់ជាអ្នក? នោះជាការបញ្ហាកំ។

⁵⁴ តើទូរវិនេះ ប្រសិនបើក្រុមដំណឹងមូលនឹងធ្វើការដោយសុខដុមមនាគូចនោះ នោះគឺជំណោមរួមករណ៍យើង យើងនឹងដេញអារក្សរបៀបបាន បាប់កាន់ពស់នឹងដីក សំស់ដែលបាត់ និងធ្វើត្រូវប៉ែងចាន់។ ប៉ុន្មានអ្នកព្យាយាមបង្កើតគុណភាពនោះ នោះអ្នកនឹងទទួលខ្លួនជាង...នោះជាថេនទីក្នុងអ្នកទៅឡើតា បន្ទាប់មកអ្នកមាន បាបីទូទៅ គឺការភាពថ្មប្រចាំថ្ងៃ។ អ្នកមិនអាចធិនីដូចយករាជាណទេ។ យើងបាន? ហេះដឹង សំស់យើងពេរពេញដោយការពិភាក្សាយ និងសុគម្រោល ហើយ អ្នខ្ញុំធើយ កក្រីកំពង ប្រចាំថ្ងៃ... ត្រូវប៉ែងចំអស្សុវិញ្ញាបានស់ ខ្លួនគ្រាន់តែពេរពេញដោយព្រះវិញ្ញាបានកែង ព្រះ ហើយយើងស្រឡាញៗព្រះយេស៊ូខ្សោះណាស់ យើងចង់អធិស្ឋានពេញមួយ យូរ។

⁵⁵ តើទូរវិនេះ ខ្ញុំនឹងមិនឱ្យប្រើប្រាស់ដែលសូមនោះដែរការអាម៉ាស់ ប្រសុម្ពីតួខ្លួនខ្ញុំចាំពេះ អ្នក។ ប៉ុន្មានខ្លួនខ្ញុំជាតិ តើខ្ញុំការសូមនោះត្រូវការនេះថា តើអ្នកណាកួនបង្កើតនឹងសូមនោះ ដែលមានព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធ ការប្រែបល់ជាកោសិបប្រាំការពិន័យអ្នកលើកវិជ្ជ ទៅដឹងថាអ្នកមានព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបាននាក់ហើយដូលឱ្យអ្នកនូវ កសុតាងព្រះតម្លៃមួយគ្រាន់តែជាកសុតាងកួនបង្កើតនេះទេ កម្លើមួយ ហើយខ្ញុំផ្តល់ថាតីតើនឹង មានដែមួយប្រើបានឱ្យការទូរវិនេះទេ។ យើងបាន? គ្រាន់តែអារ៉ា គ្រាន់តែចងការនៅកន្លែង សំបាន៖ ប៉ុន្មាននៅពេលដែលអ្នកធ្វើដូចចេះ (យើងបាន?) អ្នកកំពងដើរឲ្យក្រុមដំនី សំស់អ្នកឈើបានដែរ។ ប៉ុន្មានអ្នកព្យាយកពុកគេចោរជាបុសពេញវិញ។ យើងបាន?

⁵⁶ ដូចជាមាននរណាម្នាក់សារសំណុំការកាលពីថ្ងៃមុន នៅទីនេះ បាននិយាយ អំពី...បាននិយាយអ្នម្បួយអំពីបងប្រឈប់ ដូឡើងដែកសុន។ មាននរណាម្នាក់ចុះទៅ ទីនោះ ហើយពុកគេនិយាយថា “អ្នកកំពងចុះទៅកែវ ‘សំណុំកសុំយ៉ា’ ប្រសិទ្ធភបុ ធ្វើដូកជូនដែលនោះ។” បងប្រឈប់ ដែកសុន...ដោយសារក្រុមដំនីសំស់បងប្រឈប់ ដែក សុន បានអនុញ្ញាតឲ្យពុកគេនិយាយការសារដែលក្រុមដំនី។ កន្លែងណាប់ដែល ពុកគេមានអាមូណុំថាមានព្រះវិញ្ញាបាប ហើយចង់និយាយជាការសារដែរ នោះ ពុកគេទៅ ហើយធ្វើវា។ មែនហើយ នោះជាប្រព័ន្ធដីបានរបស់បងប្រឈប់ដែកសុន។ នោះវាមិនអៀនទេ ខ្ញុំមិនមានអ្នប្រាំនៅនឹងនឹងនោះទេ។ ដែកសុនជាមិត្តភកកំតិច្ឆ័ន្ត បំផុតរបស់ខ្ញុំម្នាក់ និងជាបុសដីស្រោះក្រោងម្នាក់ដែលពេរពេញដោយព្រះវិញ្ញាបាប នៃព្រះ ហើយយើងជាបងប្រឈប់។ តើទូរវិនេះ គាត់មិនចាំបាច់ព្យាកំនៃខេករបស់ខ្ញុំ

ទេ ខ្ញុំអាច...ប្រុងមិនចាំបាច់ព្រំយកបំណិតផ្សេងៗជាមួយសំគាល់គ្នា (យើងទេ?) បើផ្តល់យើងទាំងពីកំពុងព្យារា និងទាំងពីរដីសារនេះយ៉ាងពិត្យប្រាកដ។ នោះ ជាលំដាប់បស់ក្រុមដំនុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់ធ្វើក្រុមដំនុំបស់ខ្ញុំព្យាយាម មកជាមួយគ្នា។” ខ្ញុំបាននិយាយថា...នៅពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមព្រំបញ្ជាផ្លូវពីនេះ ព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធឌ្ឋានបន្ទូលជាការសាធារណៈ និងធ្វើដំឡើង ខ្ញុំបាន និយាយថា...មានគេស្អាត់ថា “តុល្យវនេះ បងប្រុស ប្រាកដហំ តើទាំងអស់នោះ ពិតប្រអភ័ណ់?”

៥៧ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនមែនជាថោក្រមទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាប់អ្នកពី អ្នកតែ៖ សំរាប់ទៅការនៅឯណូយូយ៉ែ។ ទុកវាបាលមួយសន្និ៍រឿងមួយរបៀប ទាល់ពេត្រោះបន្ទូលត្រូវបានបង្ហាញនៅលើវា។ បន្ទាប់មកម៉ែលវា។ ប្រសិនបើវាតាម ព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្រ វាសម្របនឹងព្រះបន្ទូល។ ប្រសិនបើវាមិនមែន វានឹងមិន សម្របបានទេ។ យើងទេ? នោះគ្រាន់តែជាដឹកជញ្ជូនដែលអ្នកអាចប្រាប់វាបាន បន្ទាប់មកវា—រាជីនិច្ឆ័យខ្លួននឹង។ អ្នកយើងទេ? អ្នកឱ្យ—រាជីនិងហោរោះទៀនិង យើង មិនមែនជាថោក្រមវិញ្ញាបាលហិសុទ្រ នោះវានឹងបែងប្រាក់។ យើងទេ? បើនេះប្រសិនបើវា គឺជាថោក្រមវិញ្ញាបាលហិសុទ្រ វានឹងគ្រាន់តែធ្វើតាមដោយស្ម័គ្រួងបន្ទាត់ ពីរបាន នោះជាដឹកជញ្ជូនជាការ។ វាកីជាថោក្រមវិញ្ញាបាលហិសុទ្រនឹងត្រូវទៅតាមលំដាប់បស់ខ្លួន។

៥៨ តុល្យវនេះ: នៅក្នុងការនិយាយជាការសាធារណៈ ខ្ញុំសូមជួនពារិយអ្នកលំប្បុត និយាយភាគសាធារណៈ ខ្ញុំប្រាកដជាថួនពេរ ហើយជាត្រីនិងដង សរាប់គ្រឿស្សាន លូ...

៥៩ អ្នកយើងទេ ប្រសិនបើខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា មាននៅក្នុងកម្មវិធីនោះ...ខ្ញុំបានរក យើងទេនិងរកម្នាក់... មិនមែនជាកម្មវិធីទេ សូមអក់យើទោសក្នុងកិច្ចសមាសន៍ ព្រឹករាជៈ។ មនុស្សម្នាក់ (ខ្ញុំគិតថាពួកគេនៅតែការនៅទីនេះក្នុងរាជការ) ដែលពួកគេ... អំពីការនិយាយភាគសាធារណៈ...បុគ្គលនោះជាមនុស្សពិត៌ ជាអ្នកធ្វើ ហើយគោលន សែនៅត្រីមត្រូវ។ ហើយពួកគេបានព្យាគ្នុំនិយាយថា កសុតាងនៃព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្រ មិនបាននិយាយជាការសាធារណៈទេ ហើយវាមិនមែនទេ បើនេះខ្ញុំបានណែនាំអ្នកនោះ ឲ្យទូលសូមព្រះឲ្យពួកគេនិយាយភាគសាធារណៈ ប្រុករាជាយ ព្រះវាតាមមួយជាតិ។

៥៦ ឬឱ្យដំបូង ខ្ញុំបានទៅធ្វើបម្លនសូរនោះ ហើយបានរកយើងស្រុកកំណើត របស់ពួកគេ ហើយអ្នកដែលជាសញ្ញាបាត់ពួកគេកើតនៅព្រះបាយ ហើយអាចប្រាប់ពី

កំណើតរបស់ព្យកគោ។ របៀបដែលវាជាក់នៅក្នុងធ្វើដាតិរិបស់ព្យកគោបានជាក់ព្យកគោនៅក្នុងបន្ទាត់ជាក់លាក់មួយយ៉ា បន្ទាប់មក នៅពេលព្យកគោកើតជាថ្មី ព្យកគោ នៅទីនេះក្នុងលក្ខណៈដោរឡើតារ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលអ្នករកដើរ នៅក្នុងធ្វើដាតិនេះ នោះគឺជាជាមុន មនសិការ ខាងក្នុងមនសិការ... សតិសម្រេចព្យី: ខាងក្រោមដំប្លាម្នុកក្នុងផ្លូវមួយ នោះជាកំណើតរបស់អ្នក។ អត្ថិភ័យ គេនឹងបង្កើតអ្នកមួយ ហើយវាដាក់គេក្នុងអ្នក? នៅព្រាមបូនហើយជាកំពុករោគីទេ។ ព្យកគោនឹងនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទៅយកដើរនេះ”⁶¹

⁶¹ ខាងក្នុង “អូ ខ្ញុំខ្ញុំត្រាន់តើដើរ—វាតារ—វា—រាជប្រជុំស្របជាមួយនឹងបទគម្ពីរ។” ហើយព្យកគោនឹងចាប់ផ្តើមធ្វើវា ហើយធ្វើដំបូងដែលអ្នកដឹង សាតំងដែលនៅខាងក្រោមបង្ហាញព្យកគោនៅក្រោមទីនៅក្នុងវាតា ហើយបន្ទាប់មកព្យកគោនិយាយថា “អត្ថិភ័យខ្ញុំគឺជាថ្មី...” យើត្រឡប់ យើត្រឡប់? ព្យកគោស្ថាប់សាតំង។ យើត្រឡប់? អ្នកព្យកគោនៅក្នុងអ្នកមួយការទេនៅក្នុងអ្នក នោះជាបទគម្ពីរ។ ហើយកំចុះសាតំងឱ្យនោះកំន្លែងណាងឡើយ។ វាតារ នោះជាការក្រើកចិត្តរបស់វាតែដែលព្យកគោនៅទីនេះ ហើយវាយអ្នកបែបនោះ។ ប៉ុន្តែកំស្ថាប់វាតា

⁶² ប៉ុន្តែ អ្នកនោះ ខ្ញុំបានប្រាប់ព្យកគោ។ ព្យកគោថា “ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចប្រាកដចានមន្ទវិញ្ញាណបិសុទ្ធអ។” យើត្រឡប់? មនសុណុម្យាក់ ជាមួនសូម្យសេ្មារៈគ្រងនឹងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធផីរ៉ា ប៉ុន្តែវាជាការល្អសម្រាប់នាយកក្នុងការនិយាយថា “ឯព្រះរាបិតាអើយ សូម្យប្រង់ប្រទានឱ្យទូលបង់ នូវវិធីដែលរារបាយដើរបាន។”

⁶³ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំបង្កើនរកបែបនោះ មនសូម្យនឹងណោយចាប់វា ដោយមិនមានអ្នកដែលមនសូម្យនោះមាននោះទេ។ យើត្រឡប់? ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនិយាយជាការសាធ័ថ ប៉ុន្តែអ្នកព្យកគោមានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដាមុនសិន មននឹងរាគាថនិយាយជាការសាធ័ថនោះ ឥឡូវនេះអ្នកយល់វាតានេ? ដូច្នេះ សិនុកណោយដើរទៅទិន្នន័យទាន់នៃការនិយាយការសាធ័ថដោយគ្នា...

⁶⁴ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា នោះរាជជាកំណែរាយពិតប្រាកដ។ នោះអាចជាប្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដែលនិយាយនៅក្នុងអ្នកជាយកការសាមិនដែល ហើយអ្នកនឹងព្យករដោរឡើងហើយទៅបាននរក។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ។ កើតុអ្នកដើរទេ?

តើអ្នកចង់បានបទគីឡូដីរឿងហើយទេ? អ្នកចង់បានបទគីឡូ សូមលើកវិដ ទេវិដ។ “ទាត់បីជាតុខ្សែឈាយភាសាជាមនុស្សនិងទោរាក់ដោយ...” តើវាគ្រឹះទេ? ទាំងពី នេះអាចបកស្រាយបាន ហើយដែលមិនអាចបកស្រាយបាន តីជារាសាប្រព័ន្ធដែលបានបង្កើតឡើង ទៅជាមួយការអាជីវកម្មនៃអ្នកអាជីវកម្មនៅក្នុងបន្ទាប់ពីរោងដោយ គ្មាននេះ។ មានវានេះជាមុនសិន ហើយបន្ទាប់មកវានោះនឹងមកតាមក្រាយ។

65 ឥឡូវនេះ ត្រូវដឹងថាអ្នកលើមនុស្សសុបិត និងមនុស្សទូទៅទៅ ព្រះអាគទិក នេះលើមនុស្សអាណក្រក់និងណូ។ ត្រូវដឹងថាអ្នកដើរជាប៉ុណ្ណោះ រាជធានីខ្សែតុងដែរ ត្រូវដឹងថាបន្ទាប់នោះទេ ព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធអាចឆ្លាតក្នុងក្រុមមនុស្ស ហើយនិយាយភាសាជាន់ទេ ហើយធ្វើឱ្យរាជីតិត សាយភាយនៅក្នុងចំណោមប្រជាធិបតេយ្យ ហើយធ្វើឱ្យគោរព ហើយធ្វើឱ្យគោរព ពីតិតជាក្រីមក្រឹវមែន!

66 ពេលខ្លះអ្នកអាចទៅមេ—មេដូចបុខករណ៍ជូនឯកម្មយ ហើយពួកគោរពប្រាប់អ្នកនូវអីមួយដែលពិតជាក្រីមក្រឹវ។ សូមក្រឡើងកម្រិតមេដូចបុស់អនុជាសុល។ រាជរាជធានីការពិត កោន្លែនតែមិនមែន។ ពួកគោរពជាយុទ្ធប់។ និយាយភាសាជាន់ទេ ខ្លួនយើងបានរក្សានិយាយភាសាជាន់ទេ ហើយសរសេរភាសាជាន់ដែលមិនស្ថាល់។ នោះមិនមាននៃយុទ្ធប់។ ប៉ុន្តែវិដីតិតពីព្រះបន្ទូលនោះមួយទៀត។ គ្រប់ទៅកាន់ព្រះបន្ទូលនោះវិញ!

67 ដូច្នេះ អ្នកអាចធ្វើកិច្ចការទាំងនេះដោយគ្មានព្រះបន្ទូល។ ប៉ុន្តែនោះពេលដែលអ្នកមានព្រះបន្ទូល ហើយវាភើរបាន បន្ទាប់មកម៉ែនរាជប្រជាធិបតេយ្យ មិនមែនទេ? បន្ទាប់មកអ្នកពិតជានៅក្នុងជូន។

68 ក្រឹវហើយ ព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធបើមនុស្សទាំងនេះ ដូចដែលវាគ្រឹះបាន តែងកំងងជាយប្រាផ្ទាត់ទៅភាពសំច្រង់ជូនប៉ុន្តែ ប៉ុន្តែវិដីមែន...

69 ឥឡូវនេះយ៉ាងម៉ែប? ខ្លួនឯកនូវភាពស្របពិចស្របពិលបន្ទិចនៅមិន។ ខ្លួនឯកនូវភាពស្របពិចស្របពិលបន្ទិចនៅមិន។ តើប៉ុន្មាននាក់មានព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធ? អ្នកទាំងអស់គ្មានបើកវិដីវិដី។ ខ្លួនឯកនូវភាពស្របពិចស្របពិលបន្ទិចនៅមិន។ ព្រះគីឡូបានថែងចា ពួកអ្នកដែលមានព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធបានដឹងដីម៉ែ ទាំងយប់ទាំងថ្មីចំពោះការគ្រូស្ថាប់ខ្លួនដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងទីក្រុង។ ឥឡូវនេះ

តើដៃបីនាននឹងលើកឡើង? តើមានមនុស្សបីនាននាក់ដែលអ្នកមិនអាចសម្រាកនៅពេលយប់បាន កោរពច្បាប់ដោយសេចក្តីអំណែរ បុទ្ធនភាពនៃព្រះ ហើយសោកស្ម័យចំពោះមនុស្សដែលបាត់បង់ ទាំងយប់ទាំងថ្លែងងយំសោករួចរាល់ សេចក្តីស្មើប់ខ្លឹម? អ្នកនឹងមិន...យើត្រឡេ? តើអ្នកណាតាមកន្លែងទីក្រុងនោះ? តើមានបីនាននាក់ ដែលនៅក្នុងក្រុមជំនាំ? នោះហើយជាអីដែលព្រះគម្ពោះគម្ពោះគឺជានាន ចំងចាត់ កសុំការង់នៃព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។

⁷⁰ ត្រង់បានប្រាប់ទេរកដែលបានប្រា (អេសគាល ៤ នោះគ្រឿវហើយ) ត្រង់មានបន្ទូលថា “យក...ចូរដើរការតីក្រុង ហើយជាក់សញ្ញាញល់អស់អ្នកដែលវេសកម្មវេដ្ឋាយរួចរាល់ការគ្រឿវនៅក្នុងទីក្រុងទីក្រុង។” ពួកអ្នកនៅសំណើសុមខ្សោយទៅតាប់ផ្លាស្រែទៅបំផ្លាស្រែពួកគោ។” មិនថាគោមានសមាជិកបីនាននាក់ និងកិច្ចការបីនានដែលពួកគោធ្វើនោះទេ មានបន្ទូលថា “ជាក់...” ហើយបុសម្នាក់ដែលមានសរស់អ្នករួចរាល់ ស្រីករាក់សំ (ដែលតាំងការងម្រោវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ) ចេញមក ហើយជាក់សញ្ញាញល់អស់អ្នកដែលដើរដើម្បី ហើយវេសកចំពោះការគ្រឿវ ស្មើប់ខ្លឹមដែលបានប្រើត្រូវនៅក្នុងទីក្រុង។ តម្លៃវនេះ អ្នកនិយាយ...ហើយមិនអីដែលទ្រង់មានបន្ទូលនៅទីនោះដែរ។ “សម្ងាប់បាលទាំងក្នុង ស្រីចំណាស់ក្នុង សម្ងាប់បាលទាំងអស់!” ក្នុងគុចដីដែល? បាន!

⁷¹ ពេលឈាគយើស្សចូលទៅក្នុងស្រីកការណាន ហោក មានប្រសាសន៍ថា “កំឱ្យនុណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគោនៅស់ឡើយ។” ហើយជាក្នុងគុចដីក្នុងម្រោសណាល្អោះ អាម៉ាឡូកកុច បុអាមីី សម្ងាប់វាបាលទៅ! អ្នកចងចាំថា វានឹងជំឡើងភ្លាយជាជនជាតិកាម៉ាលេក វានឹងបំបាត់ជុំ។” ហើយនៅពេលដែលមនុស្សក្នុងទាំងនោះ ជំឡើងវាមិនយល់ប្រសានឹងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ ចូរកម្នាត់វាបាល។ ខ្ញុំមិនខ្ចោះថា វាបាកម្បសិទ្ធិបស់និកាយវីទេ។

⁷² អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ពួកគោណុណាស់...” ខ្ញុំមិនខ្ចោះថាគេណូប៉ែណ្ឌាទេ! ប្រសិនបើពួកគោជួយនឹងព្រះបន្ទូលនោះ ចូរយកចេញពីនៅទៅ។ វាតីជាកោម៉ាឡូកកុចមួយដែលកំណុងលូតាលាស់។ មិនទៅក្នុងខ្សោយស្រីសណាល្អោះ មិនទៅក្នុង កំហុស វាបាក់ដួចជាមិនអីទេ ប៉ុន្តែអ្នកមិនមានអីដែលគ្រឿវជីជាមួយវាទេ។ អ្នកនៅឱ្យឆ្លាយពីវាទេ។

73 “អរីដែលបងប្រុសប្រាណហែក ខ្ញុំ—ខ្ញុំចុះនៅទីនេះ ព្រោះ...ដែនហើយ ខ្ញុំអត់...”
អ្នកគ្រាន់តែចាំថា អាម៉ាឡូកណាក់ដោយ ដែលបងធនធ្វូបន្ទូល ចូរនៅនាយក្រាយ
ផ្សាយពីវាទៅ។ មិនមានអ្នកចាក់ព័ត៌មានយករាជាណល់ពេសោះ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែល
ធ្វើជានោះជាការពិត? ប្រាកដណាស់ យើងឬទេ? នៅខ្លួយពីវា!

74 អ្នកណាបងកដដើមជំហើយយំចំពោះអំពើគ្នាស្តីប៉ុន្មានដែលបានធ្វើនៅក្នុង
ទីក្រុង...តើអ្នកយើងឬទេនៅឯណា? ខ្ញុំអាចបង្ហាញអ្នកមួយមីនាទាក់និយាយភាសា
ដើម្បីទៅការនៃមនុស្សអ្នកកំដែលពិតជាមានបន្ទូនអំពើបាប... ដែលមិនអាច
សូមើកិច្ចអធិស្ឋានមួយម៉ោង។ ប៉ុន្តែកើតុកដឹងទៅថាគ្នុងបាននិយាយដូច្នេះ...
សម្រាប់គេអរស់អ្នកដែលបងកដដើមជំហើយយំចំពោះអំពើគ្នាស្តីប៉ុន្មានទីក្រុង?
ប៉ុន្មាននាក់ជាប់អាន? ប្រាកដណាស់! នោះគឺជាព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធយាយកដើម្បី
ដោចំណាំប្រជាធិបតេយ្យ ហើយបាននិយាយទៅការនៃទេរាប់ឆ្លាត់ ចូរចេញទៅ
បំជាត្រអ្នកឱ្យចាប់អស់ដែលមិនមានសញ្ញាសម្ងាត់នោះ។” ហើយទីសម្ងាត់នៃព្រះ
គឺជាព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធតើជាព្រោះនៃព្រះ។

75 តើម្ខ្មរីកិច្ចនុស្សដែលគេចាប់អាមេណើនោះនៅឯណា? ខ្ញុំអាចចូរអ្នករាល់ត្រា
ដែលលោកចុះទៅដី ហើយយំក្នុងក្រោមជំនួយ ខ្ញុំអាចបង្ហាញអ្នកពីមនុស្សដែល
ពិសោធន៍ការពេញអារាង ខ្ញុំអាចបង្ហាញអ្នករាល់ត្រាដែលទាយបាន ហើយវាបាន
កើតឡើងដែល ខ្ញុំអាចបង្ហាញអ្នករាល់ត្រាដែលនិយាយភាសាដែលបាន ហើយ
—ហើយតែឡើងចុះពីលើអារាង ហើយនិយាយអ្នកដែលពិតជាបាបក្រសាយបាន
បានកើតឡើង ប៉ុន្តែកើតុកនោះនៅឯណាអ្នកដែលបងកដដើមជំនោះ ហើយយំ
ចំពោះអំពើគ្នាស្តីប៉ុន្មានដែលបានធ្វើនៅក្នុងទីក្រុង? តើព្រៃលើដែលមានបន្ទូកនោះ
ទៅឯណា? អ្នកអាចការចំណុចមិនមែនជាលើ យល់ដូច្នេះដែលខ្ញុំចំណុចនិយាយទេ?

76 តើម្ខ្មរីនេះ ខ្ញុំបានព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពហើយ—ទៅ—ប្រាប់អ្នករាល់ត្រា
ហើយដឹកនាំអ្នកដូចជាទុកនឹងដឹកនាំក្នុងបស់គាត់។ អ្នកគឺជាក្នុងបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបាន
បង្កើតអ្នកសម្រាប់ព្រះគ្រឿសុណាមរយៈដំណើងណូនេះដែលខ្ញុំជ្រាយ។ យើងឬទេ?
ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចំងិចឱ្យអ្នកដែលបាន បុ—បុជាក្នុងក្នុង។ ហើយខ្ញុំចំងិចថ្វាយអ្នក
ដល់ព្រះគ្រឿសុនេះថ្វាយនោះ ដូចដែលប៉ុលបាននិយាយថា “ព្រហ្មបានវិបិសុទ្ធបាន” វាគិន
មានវិមាយនៅក្នុងព្រះបន្ទូលនោះទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែលចិត្តអ្នកនឹងជាក់សញ្ញាបាន “អាម៉ែ
ន” ទៅលើវាបាន។

77 អាំពើបាបគ្នាន...ព្រោះអ្នកនឹងធ្វើខស បុំនៅពេលដែលអ្នកធ្វើនៅទៀត រឿងដំបូង
បំផុតថ្វាល់ទោសអ្នក “ព្រះបិតា អត់ទោសខ្សោចុំ”

78 ខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងនេះ។ ឲឱហេតុបានមេឈុណុសូឡាក់កាលពីបុំន្ទាននាទី
មនុ។ វាគ្រោះបានស្រុំដោយក្រុងប្រុសល្អនៅថ្ងៃមនុ។ យើងកំពុងហរបាត់ស្ត្រី
កំប្រក។ នៅក្រើកនោះខ្ញុំចាប់បានប្រាំ ខ្ញុំបានទុកវាមួយសម្រាប់ពេលសៀល
នោះ។ អ្នកបានធំច្រោំមួយនៅក្នុងដួងកេរកតាតី នោះជាដែនកំណត់។ ដូច្នេះបុគ្គល
នេះនិយាយថា “ខ្ញុំបានប្រាំបូង។” ក្រុងប្រុសគ្រឿស្សាន ជាក្នុងល្អ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកបានធ្វើខស។ អ្នកបានធ្វើខស!”

តាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ...”

79 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំចាប់បានប្រាំនៅក្រើកនោះ បានទុកមួយសម្រាប់
ពេលសៀល។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានស្ត្រីកំប្រកនោះ មេឈុណុសូដើមឈើ
មួយដើម ហើយការប្រាំប្រាំមួយ នៅកំន្លែងដែលខ្ញុំអាចមេឈុណុសូការ ដើរចញ្ច
ទៅហើយទុកពួកវា។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានដើរឯងលើដើមឈើមួយដើម
មិនយុរឿបុំន្ទានទេ ហើយមានប្រែហែលដែលប្រាំប្រាប់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំត្រាន់តែយក
តាមការកំណត់ ហើយដើរចញ្ចទៅ ហើយទុកឱ្យពួកវាកំណលនៅសំណែន់នៅ
ទីនោះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើខ្ញុំមកស្ថិកនៅទីនេះ រោយដំណឹងលីនដល់បងប្លុន
ហើយអ្នកាលប័ណ្ណនៅទីនេះ ពីនេះវាមិនអីទេ ខ្ញុំត្រូវតែសំនោះជាតិអីហើយនោះ។”
គ្រឿស្សានមិនមែនជាអ្នីដែលអ្នកនិយាយទេ វាតាមអ្នីដែលអ្នកសំនៅ អ្នីដែលអ្នកធ្វើ។
វាបាននិយាយថា “បន្ទាប់មក
ឆ្នាំប់និយាយថា...ព្រោះយេស៊ូវានព្រោះបន្ទូលថា អ្នកកាលប័ណ្ណប្រតិបត្តិសំណើលេស
សារដល់សេសារចុំ។” អ្នកបំពានឆ្នាំប់លើរឿងនៅទីនោះ តើអ្នកកំពុងអ្នីអ្នី? អ្នក
កំពុងធ្វើខស អ្នកបានធ្វើបាប។ ផ្តល់ឱ្យសេសារនូវអ្នីដែលជាបេស់សេសារ ហើយ
អ្នីដែលជាបេស់ព្រះថ្វាយទៅព្រះចុំ។”

80 និយាយថា “មែនហើយ ឆ្នាំប់គឺខស។” ខ្ញុំមិនអាចរកយើងឡាចាមុនប្រចាំណាង
ទេ វាខ្មែរកុងការបំពានបញ្ហាតិបស់ព្រោះយេស៊ូ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនចូរបស់
សេសារដល់សេសារទេ នោះអ្នកបានធ្វើអ្នីដែលព្រោះយេស៊ូវាបាយអ្នកមិនចូរ
ហើយ ហើយការរំលែងឆ្នាំប់គឺជាគាំពីបាប។ ត្រូវហើយ?

៨១ យើងទាំងអស់ត្នាមានទោស បើយើងធ្វើវាតា តែពេលយើព្យាយធនខសក្រុរុយប់! មនុស្សកំពុងមើលអ្នក មនុស្សនឹងមិនទៅត្រាប៉ូវិហារទេ ប៉ុន្តែកតែនឹងអាជីវកម្ម មើលបីដែលអ្នកធ្វើ។

៨២ ជូនដៃ: ចូរយកព្រះគ្រឿស្ទិដាក់កុងចិត្តរបស់អ្នកចុះ។ នោះជាបីដីកិត...ព្រះគ្រឿស្ទិនិងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធតីដូចត្នា។ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ក្រោះគ្រឿស្ទិមាននៅយោចា “អ្នកត្រូវបានធីសកាំង។” ហើយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធជាការចាក់ប្រែងតាំង ហើយអ្នកជាអ្នកដែលបានចាក់ប្រែងតាំង។ យើព្យាយ? ហើយព្រះគ្រឿស្ទិនៅក្នុងអ្នករាល់ត្នាមានចាក់ប្រែងតាំងអ្នក។ យើព្យាយអ្នកដែលខ្ញុំមាននៅយោច?

៨៣ បន្ទាប់មក អ្នកមានបីដែលគ្រឿមព្យារា បន្ទាប់មក ទ្រង់អារម្មបៀនីអ្នកចំពោះ បីដែលទ្រង់ចង់បៀនីអ្នក ដោយសារតែអ្នកនៅក្នុងរាយការ និងជាកម្មភ្លើន អំណោយទាំងនោះ។ ប៉ុន្តែសូមមើល ការមានអំណោយទានមួយនៅខាងក្រោម ការការកាយ វានឹងមិនល្អសម្រាប់អ្នកទេ។ ទោះបីខ្ញុំនិយាយភាសាមនុស្ស និងភាសាខេរកក៍ដោយ បីដែលបៀនីព្រះសេចក្តីស្រឡាត្រូវា វាគិមិនមានប្រយោជន៍អ្នកដែលខ្ញុំឡើយ។ ទោះបីខ្ញុំមានជំនួយ និងអារម្មយោងបានចំណាំងអស់របស់ព្រះកំដោយ ខ្ញុំមិនមានប្រយោជន៍អ្នកទាំងអស់។ ទោះបីខ្ញុំយករូបការយោងដើម្បីជាប្រព័ន្ធបុជាកំដោយ ប្រព័ន្ធបែបទាំងអស់ទៅឱ្យអ្នកក្រោម ទោះបីខ្ញុំមានជំនួយដីក្នុងបានកំដោយ ខ្ញុំមិនមានអ្នកសោះ។ យើព្យាយ? កំពីដែលការបើដីដែលទាំងនោះ។ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ តីជាអង្គតែម្មយ តីជាព្រះ ជាព្រះនៅក្នុងអ្នក បុគ្គលិនោះ ជាព្រះ ដែលបៀនីដីវិត ទាំងមូលបែបសំអ្នក។ អ្នកត្រូវបានផ្តាស់ប្តូរ អ្នកតីជាមនុស្សបីដី។ ជើងគួចគាត់ណា ដែលខស ទ្រង់នឹងបន្ទាប់អ្នកចាត់ខស បន្ទាប់មកណុយប់វីជី កំធ្វើវាតា “ឱព្រះបិតាចុលបង្កិចនិងចង់ធ្វើបែបនោះទេ ទ្រង់អត់ទោសទ្វូលបង្កិច។” យើព្យាយ? ហើយនោះជាដោព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។

៨៤ ខ្ញុំនិនិច្ចល័ម្បាមអ្នកនិយាយភាសាប្រើប្រាស់ប៉ុណ្ណោះ អ្នកតែបានប៉ុណ្ណោះ តើអ្នកហេតុបានប៉ុណ្ណោះ អ្នកបានធ្វើនេះ នោះ បុរិយដទៃតាតា យើព្យាយ? បីដែលអ្នកបានធ្វើ វានឹងមិនមាននៅយោងបីដីឡើយ ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធមិនគឺជានៅទីនោះ ដើម្បី ចេញលទោសអ្នកបើអ្នកដែលបៀនី។

៨៥ តម្លៃវិនេះ នោះជាមូលហេតុដែលមនុស្សនេះនៅទីនេះព្រះ។ សូមទ្វូន្តែរីនិងបានដឹងថាបីដែលអ្នកយើព្យាយ? ប៉ុន្តែតម្លៃនេះ (អ្នកយើព្យាយ?) តម្លៃនេះតើអ្នកបណ្តាលឱ្យ

រឿងនេះ... ខ្ញុំសូមនិយាយដោយសេចក្តីស្រួលរាយ ព្រះដោយសេចក្តីស្រួលរាយ
ហើយ—ហើយបានចាក់ប្រអប់តាំងដោយព្រះបន្ទូល។ យើងទេ? ប្រសិនបើ
ព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធគង់នៅក្នុងអ្នក នោះអ្នកនឹងមិនចានជាសំណុំនោះទេ។
អ្នកដឹងដោយខ្លួនឯង វាគាត់រឿងបុគ្គលវាងអ្នកនិងព្រះ។ យើងទេ? អ្នកដឹងថាមាន
អ្នមួយបានកៅតាអ្នីង។ អ្នកដឹងថាមានការធ្វាស់បុរី មិនចាមាន—អើរឿងឡើត ខ្លួន
អ្នក អ្នកតើជាការធ្វាស់បុរី។ យើងទេ? អ្នកតើជាអ្នកដែលបានធ្វើការធ្វាស់បុរី នៅ
ខាងក្រុងអ្នក ហើយអ្នកដឹងថាអ្នកមានវា។ មិនចាបូកនិយាយភាសាជ៊ែ មិនចាបូក
អ្នកលោក ពួសក បុរីរឿងឡើត អ្នកដឹងថាអ្នកតុំនៅក្នុងអ្នក ថាអ្នកមិនដឹង
ដោយតំនិករបស់អ្នកត្រូវប់ វាគាត់តីនិករបស់ព្រះត្រីស្អែ ដែលដឹងការអ្នកជាមួយនឹង
ព្រះបន្ទូលនោះ៖ តីពីតាមីនិងជាមួយនឹង

⁸⁶ តើខ្ញុំនេះ! បើនេះខ្ញុំនឹង...ប្រសិនបើមនឹងស្ថានិយាយថា “អរើនបងប្រុស ប្រា
ណាបាំ អ្នកមិនធ្វើថាបានយើងគ្នាំតែនិយាយភាសាជ៊ែទេទេបុរី?” យើងទេ? បន្ទាប់មក
អ្នកនឹងត្រូវប់ព្រាយនូវអ្នកដែលខ្ញុំបើកពេលនិយាយ។ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំធ្វើថា
អ្នកគ្នានិយាយភាសាជ៊ែ។ ហើយអ្នកនូវ...យើងទេ? បើនេះអ្នកមានរឿងទាំងនេះ
ហើយ...ខ្ញុំមានរឿងទាំងនេះ ដូចជាប្រចាំថ្ងៃព្រាយនៅទីនេះដែលប្រាំរយ៉ាយ (អ្នក
យើងទេ?) នៅទីនេះនៅពេលខោល់ថ្ងៃ ហើមិនយោប់ទៅ ស្តូវខ្ញុំទៅ។ យើង
ទេ? សរសោរកកាន់ខ្ញុំពួរ មើលអ្នកមិនយោប់។ ត្រាន់តែនិយាយអ្នកដែលខ្ញុំនិយាយ
នៅទីនេះ។ យើងទេ? ហើយខ្ញុំ...ហើយអ្នក...ដូចដែលប៉ូលបាននិយាយថា “អ្នក
មកតាមខ្ញុំ ពេលខ្ញុំដឹងថាមព្រះត្រីស្អែ។” អ្នកយើងទេ? ពេលនោះអ្នកយើងខ្ញុំខ្សោស
រួចតែចេញឱ្យធ្វាយពីខ្ញុំ យើងទេ? ហើយហើយ ព្រោះខ្ញុំចង់—ខ្ញុំនឹងជាមនុស្សខ្ពស់។
យើងទេ?

329. សុមពន្យល់។ មនុស្សនិយាយថាបងប្រុស ប្រាណាបាំ តីលើសពីមនុស្ស
តាត់ការបង់ផ្ទើត ហើយព្រះយេស៊ូអាជីលីជាចង់បងប្រុស ប្រាណាបាំ
ដែរ។

⁸⁷ តើខ្ញុំនេះអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ...បុគ្គលនោះនិយាយដូចម្ខោះ។ នរណាតេខ្ញុំមិនដឹង
ដោរ បើនេះខ្ញុំបងបន្ទូលសំអ្នក។ យើងទេ? ព្រះយេស៊ូតីជាប្រោះអង្គសង្គ្រោះរបស់
អ្នក។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើជាប្រោះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នកបានទេ ព្រោះទ្រង់បានសង្គ្រោះ
អ្នករួចហើយ។ តើខ្ញុំនេះ អ្នកដឹតចូលទៅកាន់សេចក្តីពីតានៅទីនោះហើយ បីនេះ

ហរកមកដល់ពេលនេះ សេចក្តីពីត អ្នកដែលបានប្រាប់បុគ្គលនេះអំពីផ្សេងនេះ។ ឥឡូវនេះ វាគ្រាន់តែជាត មើលទៅដោការសរស់របស់មនុស្សស្តី ការសរស់របស់ស្ថាតណាស់។ ហើយខ្ញុំចង់សិរាយចានោះជាការសរស់របស់មនុស្ស ស្រីមែនទេ? បងប្រុស ខេប តើអ្នកមិនគិតថានោះជាការសរស់របស់មនុស្សស្តីទេបុ? ការសរស់របស់មនុស្សស្តីនេះទេ? ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាដាការនោះរណាទេ។ យើងត្រូវទេ?

⁸⁸ ឥឡូវនេះ “បងប្រុស ប្រាការហាំ តើព្រះយេស៊ូវការចម្លៀយទៅដួងអ្នក ឬ អ្នកជាព្រះយេស៊ូវ បុរីមួយដូចនោះ?” នៅពេលពាក្យមួយ នោះជាសេចក្តីពីត នៃយុម្ភយោងចំនេះពាក្យគី មេប្រជាកំព្រះគ្រឿងស្តី នោះជាការធានសត្វរាងក្រោរិនី ខុស។ ដើម្បីតាំងខ្ញុំជាបុគ្គលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿងស្តី នោះនឹងភ្លាយជាមេប្រជាកំព្រះគ្រឿង (យើងត្រូវទេ?) ជើងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទេដែរ នៅខាងស្តាំព្រះ ហាលីនៃព្រះ ដើម្បីមានព្រះចេស្តា ហើយនឹងមកមួងឡើតជាយកម្មអំណោមបានសិរីឱ្យដឹង។ ប៉ុន្មែន សម្រាប់ដើរករបស់ទ្រង់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់ ស្ថិតលើខ្ញុំ នឹងលើអ្នករាល់ត្រូវដែលមានទ្រង់ រាគីជាការពិត ហើយអ្នកភ្លាយជាធ្រះគ្រឿង។

⁸⁹ ចងចាំសាបបស់ខ្ញុំនៅលើ ព្រះយេស៊ូវទេ? យើងត្រូវទេ? អ្នកគីជាពាក្យមេស្ស័ មាននីយថា...“អ្នកត្រូវបានដឹសតាំង” ឥឡូវនេះ គីជាអ្នក ប្រសិនបើ អ្នកមានព្រះយើងណាបីសុទ្ធបានភ្លាយជាអ្នកចាក់ប្រឈងតាំង។ យើងត្រូវទេ? បន្ទាប់មកមានអ្នកចាក់ប្រឈងតាំងព្រះយើង។

⁹⁰ ឥឡូវនេះ មើលចេះ ប្រសិនបើជាអ្នកចាក់ប្រឈងតាំងក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ពួកគេជាប្រឈឺនក្នុងបានចាក់ប្រឈងតាំង...យើងត្រូវទេ? ឬដឹងទំនុំមួលគីស្តិតនៅក្នុងការប្រមូលដីអស្សារ្យបែបនេះ...គ្រប់ប្រហែលនៃការលាយបញ្ហាលត្តា និង—និងនេះ...សាតាំងដែលមានល្អិចកលវាតានចូលមក ហើយក្នុងខ្លួនវាក្រើមចំណុចមួយជិតដល់ចំណុច។ មានវិធីពេមូយគឺតាំងដែលអ្នកអារម្មណកដាន ពិនិត្យមើលពាក្យមួយទៅពាក្យមួយ ពាក្យមួយទៅពាក្យមួយ! នោះជា឴ិវិធីពេមូយគឺតាំងដែលអ្នកអារម្មណដាន។

⁹¹ ប៉ុន្មែនចំពោះខ្ញុំជាត មនុស្សម្នាក់រោះ វិលុំម ប្រាការហាំ ឬ—បុបីមានបុរសបុស្តីណាម្នាក់ចង់ធ្វើជាធ្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿង ជាធ្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង នោះ

ជាកំហុស។ បើនេះ ក្រោបានចាក់ប្រដាល់តាមដោយព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបស់ទ្រង់ ដែលនាំបុគ្គលរបស់ទ្រង់ក្នុងជីវិតបស់ទ្រង់មកក្នុងអ្នក...

⁹² វាក្រោបានសំដែរយ៉ាងស្អាតផ្តុចអេលីយ៉ានិងអេលីសេ ពេលអេលីសេក្រោបានយកឡើង អេលីយ៉ា ជាថោរកាតាស់ និងទៅធ្វៃ៖សានសូគ់។ តាត់ឡើយហេត់ហើយ អស់កម្បាំង។ ហើយមាននេះបំបាត់នៃផ្លូវនៅទីនោះ៖ ហើយតាត់...ដើម្បីនាំតាត់ឡើងទៅធ្វៃ៖ដោយសេះឡើង។ ហើយពីអ្នកបានកត់សម្រាប់ពេលអេលីយ៉ា និងអេលីសេផ្លូវនេះបែរូទេ? សាលាហេស៊ែហោរកាតានឈរម៉ឺលុកគោ។ អេលីយ៉ាយកអារុបស់តាត់ឡើរកាយ ប្រាំងទន្លេ។ ហើយពេលដែលតាត់ឡើ វាក្រោកទីកចច្ចាតី ហើយតាត់បានផ្លូវការតាត់។ លោកមានប្រសាធនិទៃការតែ ហោរកវិយក្រុងថា “តើ—តើអ្នកតាមខ្លឹមដើម្បីអ្នក? តើ—តើ—តើអ្នកប្រាទ្រាម្នី?”

⁹³ តាត់បាននិយាយថា “សុំមួយដើម្បីកំនើនវិញ្ញាបណ្ឌបស់អ្នកយកសេដ្ឋិកបែនីខ្លឹម” បំណែកទីដែននៃហោរកដើម្បីខ្លឹម?

តាត់បាននិយាយថា “អ្នកបានសុំមួយដើម្បីកំនើនវិញ្ញាបណ្ឌបស់អ្នកយ៉ើញ្ញា នៅពេលដែលខ្លឹមឡើងទៅនោះវានឹងមកបើនីអ្នក។” ដូច្នេះ អ្នកអារបស្រោមមីលពីរបៀបដែលតាត់បានមិនហោរក។

⁹⁴ ឥឡូវនេះ៖ នៅក្នុងថ្ងៃនោះ៖ ហោរកនោះគឺជាប្រះបន្ទូល ត្រួតតាត់គឺជាការបង្ហាញ ព្រះបន្ទូលដល់ដែនដី។ យើងទេ? ហើយតាត់បានដឹងថាគ្រោកនឹងពីមានកិច្ចការដំជាងនេះមកដល់ ព្រោះវាតម្លៃខ្សោយមានកិច្ចការដំជាងនេះ។ ហើយនៅពេលដែលព្រោះយេស៊ូវទ្រង់គឺដែនបើដែនដី ទ្រង់គឺជាមេនីយ៉ា។ “ការទាំងនេះដែលខ្លឹមឡើងអ្នកកំព្រឹងដើម្បីដី។ កំដំជាងការទាំងនេះ៖ ដែលអ្នករាល់ត្រាក្រោរដើម្បីឡៀត ព្រោះខ្លឹមឡើងបើការបស់ខ្លឹម។” ឥឡូវនេះ៖ តើអ្នកនឹងឡើរដោយរបៀបណា? មិនត្រូវបានដែនទេ! តើទ្រង់ជានរណា? ជាប្រះបន្ទូល! យើងទេ? មិនត្រូវបានទេ!

⁹⁵ ឥឡូវនេះ៖ នៅពេលដែលវាមកដល់ការបង្កើតបស់ វាគារការពិត។ ព្រោះយេស៊ូវមិនដែលប្រើបានបង្កើមួយដោយគ្រែងហើយបាននាំមកជាអភិកាតនោះទេ។ ទ្រង់បានយកសារាណាតុបំបុង។ ទ្រង់យកទីក្រើងដើម្បីជាស្រាត។ ទ្រង់យកនំបុងមកដើម្បីជានំបុងដែលឡើត។ ទ្រង់យកត្រីមកក្រើងត្រីបន្លែម។ បើនេះទ្រង់បានសន្យាថា កិច្ចការដំជាងនេះនឹងក្រោរដើម្បីឡៀត។ យើងទេ? អ្នកយើងទេ? ឥឡូវនេះ៖ ហោរកអ្នក? វាតី

នៅក្នុងថ្ងៃដីអារក្រកំជានេលដែលប្រចាំថ្ងៃនៅទីនេះ។ យើងទេ? វានៅតែជាប្រចាំថ្ងៃដែលប្រើបានបច្ចុប្បន្នក្នុងអ្នកនៅទីនេះ។ យើងទេ?

៩៦ ហើយមនុស្សម្នាក់នេះនៅក្នុងអ្នក ដែលជាកំណើកបស់អ្នក... អ្នកគឺ ចន ដូ អ្នកកើតក្នុងខំខាតកំណាក់លាក់មួយ ហើយអ្នកកើតនៅក្រោមផ្ទាយមួយ អ្នកកើតមកនៅក្រោមឯធម៉ូយ ហើយវាមានអ្នកដែលត្រូវធ្វើជាមួយអ្នក។ ប្រាកដជាផើរ!

៩៧ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំធ្លាប់...ជាតាងឆ្លាប់និយាយថា “ខ្ញុំមិនអាចដំដើរដោនឡើពេលនេះ ដោយសារតែព្រះច័ន្ទមិនល្អ។ អ្នកមិនអាចដំដើរដោនឡើ បីនេះ។”

៩៨ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនជាកំណើនៅក្រោមព្រះច័ន្ទទេ ខ្ញុំជាកំណើនក្នុងដី!”

បាននិយាយថា “មិនអីទេ អាមេរិកឆ្លាត សូមបន្ទុ! អ្នកទទួលបានការបែះទីដី មួយច័ន្ទនេះលើក្បាលបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងធ្វើអ្នកមួយ។” ខ្ញុំបានធ្វើ។ ខ្ញុំបានធ្វើ។

៩៩ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរយកគ្នាហួយទៅជាកំណើនៅលើស្ថាក្នុងទីនៅក្នុងទីនៅព្រះច័ន្ទ ហើយខ្លួនខ្លាងមានអ្នកកើតឡើដី។ ស្ថានឹងងារទៅនៅពេលនេះ។ ជាកំណើនៅលើពេលនេះព្រះច័ន្ទ អ្នកអាចទុកវានៅទីនោះក្នុងមួយសប្តាហ៍ វានឹងមិនបែះពាល់ដែលរាយការបន្ទិចទេ។

១០០ មើលសម្រទៃនោះនៅពេលដែលព្រះច័ន្ទនោះឆ្លាស់បុរាណ នៅពេលដែលជាដំនោះ...នៅពេលដែលព្រះច័ន្ទចេញទេ ជំនោះដើរពាមរា ហើយវាមានចម្ងាយកប់បានម៉ាយពីដែនដី។ មិនត្រឹមថែបុរាណដឹងទេ ចូរចុះមកទីនេះក្នុងរដ្ឋ កែនតាតី ហើយ ពន្លិចដំបងចុះក្នុងដីហុតុដល់អ្នកចូលទៅក្នុងទីក្រុងក្រុងពេប ហើយមើលបំង់នោះ តើវាគ្រែចុះបុណ្យ ពេលព្រះច័ន្ទ... ពេលជំនោះចូល ហើយមើលពីរបៀបដែលរាយការចុះមកក្រោមដី។ ប្រាកដណាស់!

១០១ អ្នកជីវិះដែលហាកសនឹងបើដែនដី។ នៅក្នុងភាពអីពីនៅព្រះច័ន្ទមើលវា ចុះក្រោមហើយធ្វើឱ្យរាជីចិត្ត ហើយបុ ធ្វើដោះ។ អ្នកជាកំណើនិយាយការបែះបុរាណ ហើយមើលរាយការបាលលើដែនដី។ ប្រាកដណាស់ វាមានអ្នកដែលត្រូវធ្វើ។

១០២ ហេតុក្នុងបានជាផើកឱ្យមានចុះចាត់កំណើកបស់បុរាណុសនីមួយៗនៅលើរាជ ព្រ៌? សូមក្រោមរាយកម្មិលម្នាយទាំងនោះនៅពេលពួកគេនិយាយ។ ពេលដែលពួកគេជាមាយនិងពួកស្តីជួនជាតិហើយពីដែលមានធ្វើពេកជាន់ថ្ងៃដ្ឋាប់ក្នុង

ដែលកើតមក វាតានជាក់លេខាបស់ពួកគេ វាប្រាប់ពីកំណើកបស់ពួកគេ វាដាក់ពួកគេនៅក្នុងស្រុកកំណើក វាតានកំណើត ពីការអស់កណ្តាលនិច្ឆា

¹⁰³ ថ្វីមួយនេះ ពេលខ្ញុំចូលមកស្ថាក់នៅពេលខ្លឹ ខ្ញុំចង់យកមួយដីជានោះ។ ប្រាកដណាស់! ត្រមិនយើកបុ ពេលគាត់ស្ថាប់នៅទីនោះ ពេលគាត់ជាក់ដែលបើពួកអយ្យរក ហើយឡើពាពួកគេ គាត់នឹងប្រាប់ពួកគេយ៉ាងច្បាស់ចាបួកគេ និងទោនាលោ។ ហើយនោះតីស្របតាមលេខាបស់ពួកគេ និងតាមកំណើកបស់ពួកគេ។ ហើយប្រាកដណាស់វាមានអ្នដែលប្រើដើម្បីជាមួយអ្នក។

¹⁰⁴ តុល្យវនេះ នោះជាផ្លូវកំណើកបស់អ្នក នោះហើយជាអ្នក ជាបុរសធ្មជាតិ ឬស្រីធ្មជាតិ។ បើនៅនៅពេលដែលអ្នកបានកើតជានី នោះមិនមែនជាមនុស្ស ជាមនុស្សជាតិ មានអាមេណ៍ណឹងស្ថាប់ពួកគេ បើនៅនៅខាងក្រោមនោះគឺជាអ្នកធ្វាល់។ តុល្យវនេះ វាបានកំណើនក្រោន់ពេលប្រួលអ្នក ហើយគោះអ្នកគ្រប់មេដ្ឋាយនៅទីនេះ។ បើនៅនៅនោះវាមិនអាចធ្វើបានទេ ឬវាកំណើនអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យវាប្រើ។ ព្រោះនៅទីនេះ អ្នកមានជំនួយ ហើយជំនួយមិនមែនមកពីស្ថាក់ខាងក្រោម វាមានហេតុជុល។ បើនៅនៅក្នុងជំនួយមិនមែនហេតុជុលទេ។ អ្នកបានទទួលវាតិព្រះ ហើយអ្នកដឹងថាភាគ នៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនទូល់ថាភាគមិនមែនប៉ុណ្ណោះទេ អ្នកនៅពេលដឹងថាភាគប្រើ នេះ ជាប្រោះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់។ យើងទេ? ហើយមិនមានអ្នកប្រើបាននោះទេ។ ត្រានអ្នកបានបានវាទេ ការពិនិត្យដែលក្រោងទៅមួយ។ ការសំបាកគីមិនជាបញ្ហាអ្នី សោរៈស្រាប់វា ដើរទៅមួយតាមរយៈវា ព្រោះវាបានបន្ទូល។ ហើយព្រោះបន្ទូលជាដារ ហើយព្រោះបន្ទូលកំភាត...ជាការកំខ្លួនវាគោយសេវាធិអ្នីរង់ដៃទៀត។ អ្នកយើងទេ? យកដែនសេចក្តីជំនួយដីជីវិកាន់ព្រោះបន្ទូលនោះ។ ជំនួយនោះប្រើវេត មាន...

¹⁰⁵ តុល្យវនេះសូមមិននៅពេលដែលវានៅខាងក្រោមនុស្ស នេះគឺជាផ្លូវក្នុង នៅទីនេះនៅខាងក្រោម វាប្រាប់បានបង្ហាញនៅទីនេះ ការពិនិត្យ ចេញពីទីនេះ វាបានហេតុជុល។ តុល្យវនេះ វាបើមិនចំណុចបានប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែ និយាយថា “យើងទាំងអស់ត្រាគ្រាន់ពេទេហើយចូលរួមសន្តិចាត់”? តុល្យវនេះ ខ្ញុំចូលចិត្តសកាន់ព្រះ ខ្ញុំចូលចិត្តភាពពេទេយ ខ្ញុំចូលចិត្តក្រោមជំនួយអស់នោះ។ “ហេតុអ្នីបានជាយើងទាំងអស់ត្រាគ្រាន់ចូលរួមជាមួយពួកគេ ប្រហែលជាបានការណុ

ខ្លះ។ នោះហើយជាបាយកុដលានអងក្រារ។ បើត្រឡប់នៅខាងក្រោម សូមមើលវា។ នៅពេលដែលអ្នកយើង្ហនៅទីនេះ វានឹង—វានិងមិនយល់ស្រប...រកមើលនៅសាស្ត្រិតាត។ ដើរដើរបានធ្វើដែលគេធ្វើដែលខ្ញុំមិនធ្វើ—វាបាបទិន្នន័យ ហើយអាចបញ្ជាក់ថាការមិនមែនជាបទិន្នន័យទេ។ បើត្រឡប់នានាគំនិតជាប្រើប្រាស់ដែលជាប់ក្នុងនោះ។ មានបង្គួនប្រុសស្រីកាបាន់នាក់នៃសាស្ត្រិតាតដែលធ្វើបើព្រះបន្ទូលនេះ ថាបាប្រះបន្ទូលព្រះហើយមិនធ្វើនូវអ្នកដែលសាស្ត្រិតាតហើយ។ បើត្រឡប់កៅន្លែកនៅក្នុងបណ្តាញ។

¹⁰⁶ បានឯស្ស ប្រសបីដីជួន ភាពពេះមួយ និងអ្នកធ្វើឡើតទាំងអស់ ពួកគេនៅក្នុងបណ្តាញនោះ ដែលមនុស្សមួយក្រោមដុំត្រា ហើយពួកគេធ្វើកំព្យូកអំពីវា។ ហើយមានកិត្តានុភាពប្រើប្រាស់អំពីមនុស្ស។ នេះជាការកំណត់របស់បីស្សាពនៅទីនេះ៖ អ្នកត្រួតពិនិត្យទូទៅទេ។ តាត់និយាយអ្នកមួយ តើមិត្តគួចនឹងនិយាយអ្នក? តាត់ខ្លាច្នុងការនិយាយអ្នកទាំងអស់។ “ខ្ញុំយល់ស្របនឹងអ្នក។ ត្រូវហើយ! អាមុន្ត! បានបីស្សាពបុ—បុ ប្រសបីដី អ្នកគឺជាតុ...នោះពិនិត្យជាផ្លូវក្រោរ។” តាត់យល់ស្របជាមួយតាត់។

¹⁰⁷ នៅទីនេះ៖ ចូរយើងដឹកក្រឹងក្រឹងនៅកាមផ្លូវវាំនេះ៖ ពណ៌ដួនតាមបញ្ហាក់ដើរកាមផ្លូវ ហើយនិយាយថា “មនុស្សចាស់នោះ គ្នាន់យើងអ្នកសម្រាប់តាត់សោះ។” យកតាត់ចុះមកទីនេះ៖ បំពាក់ឯកសណ្ឌាងបូលិស ហើយជាក់ឆ្លាកសញ្ញា និងការពិនិត្យមួយដើមដល់តាត់។ “អ្នកដស្សស្សី ចន វិកាយណាស់ដែលបានជួបអ្នកអ្នកដោយខ្លួនខ្លួនទៅមក។ យើង្ហនៅទីនេះ? គោរពត្រូវទិន្នន័យក។

¹⁰⁸ ព្រះយេស៊ីមានព្រះបន្ទូលថា “តើអ្នករាជមានដំនើំដោយរបៀបណាបេលអ្នកមានការគោរព?” ប្រភេទនោះ អ្នកដឹងទេ សុំយើង គោរព...ខ្ញុំមិនចាំបាច់តើទីនោះ ត្រូវរបៀបការរបៀបណាបេលទេ។ បើត្រឡប់ដែលបំណងប្រាថ្ញាបេស់អ្នកគោរពត្រូវទិន្នន័យក។ យើង្ហនៅទីនេះ? មិនអាចធ្វើវាបានទេ។

¹⁰⁹ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សបូលជូននៅក្នុងអង្គកមួយ ពួកគោរពនេះ អង្គយចុះ ហើយមិត្តគួចនេះខ្លាចមិនបាននិយាយអ្នកឡើយ ពីព្រះបីស្សាពនេះ និយាយដួចចេះ ហើយប្រជាននិយាយដួចចេះ។ បើត្រឡប់មិនដោយបុសនោះ ធ្វើបាតាត់ជាមនុស្សណាមួយ បើត្រឡប់ចាំបាច់និច្ច ព្រះបន្ទូលបេស់ព្រះគីមក្រុវ៉ា ហើយអ្នកធ្វើឡើតគីមក្រុវ៉ា។ “សូមទ្វាក្រុវ៉ាបេស់ខ្ញុំពិត ហើយបាក្រុវ៉ាបេស់មនុស្សគីមក្រុវ៉ាប៉ុបគីជាការកុហក។” យើង្ហនៅទីនេះ? នោះហើយជាអ្នកដែលយើងបង់ធ្វើ តីដី។

¹¹⁰ ឥឡូវនេះ ចូរចាំចា យើងមិនមែនជាប្រព័ន្ធដឹកស្រាវទេ ប៉ុន្តែយើងជាប្រព័ន្ធដឹកស្រាវ។ ឥឡូវអ្នកយល់ទេ? ព្រះយេស៊ីវិមិនមែនជាប្រព័ន្ធទេ ប៉ុន្តែទេដៃជាប្រព័ន្ធ។ ទេដៃជាមនុស្ស ប៉ុន្តែទេដៃជាប្រព័ន្ធ។ ទេដៃអាចយំប៉ុន្តែបានស្អាប់ខ្លួនទៅត្រូវដោយព្រះបាន។ ទេដៃអាចយំសម្រាប់បុរសម្រាកដែលបានស្អាប់ ហើយព្រោះគាត់ខ្សោយសំឡេងដោយព្រះបាន។ ទេដៃអាចយំប៉ុន្តែបានស្អាប់ ហើយព្រោះគាត់ខ្សោយសំឡេងដោយព្រះបាន។ ទេដៃអាចយំប៉ុន្តែបានស្អាប់ ហើយព្រោះយេហ៊ុតិដែលដឹងថា ហើយបានកន្លែងដៃដែលដឹងថា សិរីសារបស់ទេដៃឡើយ។ ទេដៃបានមានបន្ទូលថា “សត្វសាប់ដែលខ្ញុំបានសំបុក ហើយខ្ញុំត្រូវកន្លែងកើយក្បាលទេ។ ក្រោមឯក ដែលខ្ញុំបានសំបុក នៅ៖ មានឯកនៅក្នុងដី ហើយខ្ញុំត្រូវកន្លែងសម្រាប់ខ្លួនជាង សូមីតិសម្រាប់កំសិទ្ធិដោយ។” ត្រូវហើយ។ ទេដៃត្រូវឱ្យបែលអ្នកណាម្នាក់មកកំបែ។

¹¹¹ ទេដៃបានបងើតត្រូវដែលមានក្នុងស្ឋី។ ទេដៃត្រូវដើរឲ្យដើរឲ្យនៅក្នុងនោះទេ គាត់ត្រូវឱ្យដើរឲ្យពេញទេ។ ទេដៃបានបងើតកំដើរដី ហើយត្រូវកន្លែងបញ្ញា៖សពឡើយ។ ទេដៃត្រូវឱ្យដើរឲ្យនៅក្នុងដី សម្រាប់កំបែ យើងសំបុកស្រុករាជីម៉ាជាតា។ យើងបានបងើតត្រូវទេ? ពួកគេ—ពួកគេត្រូវឱ្យត្រូវឱ្យកន្លែងមួយ ប៉ុន្តែទេដៃជាប្រព័ន្ធ បានបងើតត្រូវទេដៃជាប្រព័ន្ធ។

¹¹² ឥឡូវនេះអ្នកយល់ទេ? យើងមិនមែន...យើងជាប្រព័ន្ធមេស្សី ប៉ុន្តែមិនមែនព្រះយេស៊ីវិមិននោះទេ ទេដៃជាប្រព័ន្ធបិតាបស់យើង យើងគ្រាន់តែត្រូវបានចាក់ប្រឈម កំដែរដោយព្រះវិញ្ញាណាបស់ទេដៃ ហើយនោះជាមូលហេកុដែលមានដឹកបស់ទេដៃ... ហើយវាត្រូវសម្រាប់មនុស្ស។ មិនបុះ បើអ្នកមិនអង្គួយហើយគឺតិតាមនោះ វាត្រូវឱ្យមិនស្សារី មែនហើយ បុរសម្រាក់នេះនឹងភ្លាយជាប្រព័ន្ធមេស្សី។” គីតាតព្រាកដណាស់។

“នេះនៅទីនេះរាល់ជាតា។” ពួកគេចាប់ដឹងពីគីតា។ ហើយហើយ? អត្ថិនពីនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេដោយរបៀបណា? មានពួកគេរាល់បាននាក់។ យើងបាន?

¹¹³ ប៉ុន្តែអ្នកយើងបាន ជីតាបស់ទេដៃជាប្រព័ន្ធឌោយបានត្រូវនៅត្រូវបុណ្យទី៥០។ ពេលបង្កាលក្នុងដីមក វាបានត្រូវបានត្រូវបានដោយព្រះបាន ហើយនោះបានពួកគេ ព្រះបានដោយបង្កាលក្នុងចំណោមរាជរាជីបស់ទេដៃ ដោយសារក្រុមជំនុំ និងព្រះគ្រឿស្សី តែម្មយ ដូចបីប្រពន្ធកំរែម្មយដៃ។

330. បងប្បស ប្រាកដហំ តើខ្សែបង្ហាញប្រព័ន្ធរបស់ខ្ញុំដោយរៀបណាតា
ខ្ញុំពិតជាយកចិត្តទុកជាក់ចំពោះនាង ហើយនៅតែលីង... ប្រនោជាមួយ
ព្រះបន្ទូល (នោះហើយជា) —ស្នាក់នៅ—នៅជាមួយព្រះបន្ទូល បើនឹងនៅពេល
មានសំណុរាលើចនេះបាននិយាយថា: “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនអនុវត្តអ្វីដែល
អ្នកអធិប្បាយ ប្រាយៈ?”

114 អរ្វើង ហើយប្រព័ន្ធ ហើយប្រព័ន្ធនិយាយដែលនេះដល់អ្នកពេលនាង...មានសិទ្ធិ
និយាយវា អ្នកយល់ត្រូវជាង។ យើងទៅ យើងទៅ? បន្ទាប់មកប្រសិនបើនាង
—ប្រសិនបើនាងនិយាយថារោគនៃតែជាកំពើអាក្រក់ ចូចចំថា ព្រះតម្លៃបានចែងថា
“ហើយកច្ចាស្ថាល់កិនយ៉ាងដំ ទៅចងកអ្នកនោះ: គំលាក់ចុះឡើងសម្រេច នោះ
មានប្រយោជន៍ដល់អ្នកនោះ ជាដាង ទុកឡើងនៅដើម្បីហេតុនៅក្នុងកុចណាមួយនេះ:
ភាពចិត្តឱ្យ។” ឥឡូវនេះ: នោះក្រោមតែជាគម្លៃសម្រាប់អ្នក...?...

115 ហើយប្រហែលជាប្រព័ន្ធនេះមិនមែនជាមនុស្សប្រពេទនោះទេ ប្រហែលជានាងខុសត្រូវ។ ប្រហែលជានាងជាមនុស្សណាមួយ។ ប្រហែលជានាងក្រោមតែសាកល្បង
អ្នកដើម្បីខ្សែបន្ទូលអ្នកនឹងដើរ។

116 ឥឡូវនេះ: ចូរនៅក្នុងសេចក្តីសែនឡាត្រូវជាមួយនាង ហើយឲ្យនាងយើង
ព្រះយេស៊ូនៅក្នុងអ្នក។ អ្នកធ្វើដូចម្ខោះ។ យើងទៅ? អ្នកគ្រាន់តែបន្ទាំ ខ្ញុំ...ខ្ញុំសូម
លើកខទាបារណាមួយនៅក្រីកនេះ: អំពើមនុស្សម្នាក់ដែល... មានពេលមួយដែល
ស្រីក្នុងម្នាក់—បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទា។ នាងជាមនុស្សក្នុងដែលជំងឺម៉ែន
ណាងសំរាប់។ ឬកតែ... នាងបាននិយាយថា... នាងមានជីវាតល់បាក ហើយបីរបស់
នាងជាមនុស្សព្រៃនស្រាប់ ដូច្នេះហើយ នាងក្រោមតែបន្ទាត់ នាងឲ្យបានក្រោមតែ
ជាមួយគាត់។ តាត់និយាយថា “អ្នកចង់ទៅព្រះវិហាបុ អូនសម្ងាត់ ទៅដីៗ!”
បីនឹងឥឡូវនេះ: តាត់បានចុះទៅហេងសាច្រោន ដែលចុះនៅ ព្រោន ជាបីចាស់ ឬ៖
មកទីនេះ។ បន្ទាន់ដើរ។ ដូច្នេះហើយកតែបានដើរលើនៅទៅនោះក្រោប់ពេលដែល
ដែលឆ្លាប់ជាបីនីហើយ។ មនុស្សចាស់បុរាណជាប្រើប្រាស់នៅទៅនោះក្រោប់ពេលដែល
បុរីហើយនៅទៅនោះនៅពីរដឹងនេះ... វាក្រុងបានគេហេតា ព្រោនជាបី ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំ
ធ្វើថាដាក់។

117 ដូច្នេះហើយ ដើរលើនៅទៅនោះ: ហើយធ្វើដំបូងដែលអ្នកដើរគី យប់មួយ
បានមកស្ម័គ្រោះពីព្រះវិហារនិងអំពីក្រីស្ទាន។ អ្នកធើកស្រាតាស់ម្នាក់នៅទៅនោះ

និយាយថា “ត្បានអ្វីដូចគ្រឹស្សានទៀតទេ។ ហើយមិនមានរឿងបែបនេះទេ។ ទាំងនេះ ជាប្រមុន្តសុវត្ថភក” បាននិយាយថា “អ្នកយើងពួកគេនៅទីនេះ ជក់បានដីកស្សា ធ្វើដូចដែលយើងធ្វើ ហើយ” បាននិយាយថា “ហាងខ្លួនដែងបានគ្រឹស្សាន។ ត្បានរឿងបែបនេះទេ។”

¹¹⁸ ម្នាក់នេះស្រើដើម្បីរួចនិយាយ “ចាំបន្ទីចាំមានរឿងមួយដែលខ្ញុំដើរ។”
បាននិយាយថា “គេជានរណា?”

បាននិយាយថា “វាគារប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ។” យើងពួកទេ? នានាបានភាសាយជាអ្វីប្រាំ គាត់បានបំបានវាក្រប់ពេល។

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំត្រូវបានគេនាន់គ្រប់គេងកំណើនអ្នក។”

គាត់បាននិយាយថា “អត់ទេ នានានៅពេជ្រាណគ្រឹស្សាន។ ខ្ញុំនឹងបញ្ជាក់ជូនអ្នក។”
បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានបំបានអ្នកពីអ្វីដែលព្រៀរធ្វើ ចូរឡើងទៅផ្ទះ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញ អ្នកថា តើនានាយជាក្រឹស្សានបុអាត់។” បាននិយាយថា “គោរោះឡើងលើផ្ទះ ហើយ តម្លៃវនេះ ស្រើដើម្បីខ្សោះឈាមសំខាន់ដូចជាយោងស្រើដើម្បីខ្សោះ។” គោរោះច្បាស់ ចូលមកយោងខ្សោះឈាមលើអ្នកបំបាន—និង... “ហេតុអ្វីបានជាកោតីអង្គយោទៅជាប់បែបនេះ? និងអ្វីទាំងអស់។ ហើយនានាបានរួចរាល់ការអង្គយោទៅជាប់បែបនេះ— (ត្រូវបានបំបាន) អ្នកដើរ)—ហើយព្រាយយាមសំម្រេងភាពស្នាមនីតាមដែលគោរពធ្វើបាន។ បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកបង្កើតឱ្យពួកយើងបុរាណខ្លះ។” ហើយដូច្នេះ ពួកគេ... នានាបានចេញទៅក្រោម ហើយរួចចំមួបខ្លះ។ បាននិយាយថា “យើងចង់បាននៅក្នុងប៊ូតិ៍ស្តីការនៅក្នុងប៊ូតិ៍ស្តីការ។” គាត់ដឹងថាបានពួកគេមេនៅក្នុងប៊ូតិ៍ស្តីការ។ គាត់មិនដឹងថាបានពួកគេមេនៅក្នុងប៊ូតិ៍ស្តីការ។ ពេលទៅដែលបំបាន គាត់មិនដឹងថាបែបនេះ មកប្រុស។ គោរោះចេញទៅក្នុងប៊ូតិ៍ស្តីការ។

¹¹⁹ ពួកគេចេញទៅអង្គយោបែបនេះដោយ អ្នកដើរទេ។ ហើយនានាបេញមក នានា បាននិយាយថា “បងសម្ងាត់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសំទោសដែលខ្ញុំមិនបានរួចចំការ ខ្ញុំនឹងធ្វើមួបខ្លះទៅក្នុងប៊ូតិ៍ស្តីការ។”

¹²⁰ “អ្នកដើរមេនៅក្នុងប៊ូតិ៍ស្តីការ ខ្ញុំមិនចង់បានមួបបែបនេះការណី ដែលបុងឡើយ” គ្រាន់តែបន្ទាប់បែបនោះ។ ពួកគេបានចេញទៅក្នុងប៊ូតិ៍ស្តីការ ហើយតាំងខ្លួនជា

មនុស្សស្រីដ៏។ ពួកគេបានលើនាងនៅក្នុងបទស្រួលត្រសងភាត់ ដោយនាងប្រចាំដំបូងទាបណាស់៖

តើតែព្រះយេស៊ីវេត្ថ្មាក់លីណើល្អាង
លោកិយទាំងមូលទោនជាដោយស៊ី?
មានលើល្អាងសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា
ហើយមានលើល្អាងសម្រាប់ខ្ញុំ។
លើល្អាងដីសិដ្ឋនេះខ្ញុំនឹងលី
ហួតកីស្តាប់នឹងដោរៗលីខ្ញុំ។

ម្នាក់ស្រីដែលមីនីមីលម្អាក់ឡើត និយាយថា “នាងជាព្រឹត្តិស្សន នាងបាន ដើរ!” ហើយក្រុងកូចនោះបានដឹកនាំបីរបស់នាង រួមទាំងអ្នកទាំងនេះទេនបោះព្រះព្រឹត្តិស្ស នៅយេប់នោះ។ យើងទេ? ហើតុអ្នី? យើងទេ? គ្រាល់តែធ្វើមពិតម៉ែន។ សូមចាំថា ទ្រង់ជ្រាបអំពីវាទាំងអស់។

¹²¹ ផុះចេះ៖ បុន្ថៃ បុរី បុរីនបុស អ្នកណាក់ដោយ បុរីនបុស តីនៅទីនេះ៖ ព្រោះ គាត់បានសុខអំពីប្រព័ន្ធនបស់គាត់ អ្នកគ្រាល់តែប៉ែពេក នឹងធ្វើឱ្យនាងប្រសកទីក ប្រសិនបើមានអ្នីនៅក្នុងខ្លួននៅ។ ប្រសិនបើមិនមែនទេ សូមចាំថា ប្រសិនបើ អ្នកទទួលបានសុខខ្ពស់ នោះអ្នកនឹងទទួលបានមួយព្រៃននៅក្នុងសហសុវត្ថិភាព។ អ្នកគ្រាល់តែបន្ទាន់ទៅមុខ កំហុសទាំងអស់នឹងក្រុងក្រុងនៅទីនោះ។

331. បងបុស ប្រាកដហំ ពើអ្នកបង្កែវនាទាក្នុងក្រោមមិនក្រោរទៅក្រោវបារាំបារា ណាមួយឡើយ ឬ៖ក្រាក់អ្នកនៅទីនោះអធិបញ្ញាយ បុរីពេងខោបាសច បុរាក្សរួមឱ្យឡើតចាំ ពេងខោបាសច? (យល់ឱ្យរួមឱ្យការមាននំយថា “ពាក្សរួមឱ្យ”)

332. កំដុះជាតិ ពើអ្នកបង្កែវនាទាយើដឹងមិនក្រោរការក្នុំ—ឡើអាគទិញ បុំចេះឈប់ សម្រាក ដូចជាតិការ នៅលាន បុរីអ្នីផ្ទេះទេបុ? បុ... (ខ្ញុំចង់និយាយថា រាជនៅចេះអាគទិញ វាយើលើទៅផ្ទេចជាតិចេះអាគទិញសម្រាប់ខ្ញុំ។ បុន្ថែមឱ្យបានក្រាមា មិនទៅជួចជាតិចេះអាគទិញ។ បុំចេះអាគទិញ ខ្ញុំគិតថាការជាតិចេះឈប់សម្រាក បុំចេះអាគទិញ។ បាន ចេះអាគទិញ រាយើលើទៅជាមានរឿងបុ? ចេះបិសុទ្ធ—ចេះបិសុទ្ធ ចេះអាគទិញ និងចេះបិសុទ្ធ។)

¹²² អត់ទេ! អ្នកយល់ប្រទៅ។ យើងនៅ? ឲ្យខ្ញុំទៅកើយក្រាន់តែធ្វើយធមាមខ្ញុំមក។
ពីអ្នកបារដ្ឋានថាក្នុងក្រមុនក្រោរទៅព្រះវិហាររដ្ឋឃើញឡើតទេ ឬដូចតាមកំណត់
កំណត់អធិប្បាយ—សេចក្តីអធិប្បាយ ប្រើប្រាស់ឡើត បីមិនដូច្នេះទេ គឺនៅពាន់
ខាងលាសម៉ោ?

¹²³ អត់ទេ! ខ្ញុំមិនបារដ្ឋានវាទេ។ ខ្ញុំមិនធ្វើវាទេ។ យើងមានអ្នកបារដ្ឋាន
ព្រះអង្គុយនៅទីនេះ ដែលនៅពាន់ពេញប្រទេស ហើយខ្ញុំធ្វើឱ្យតួកគេជាដឹកមួយ
នៃក្នុងក្រមុនខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្វើឱ្យបុរសប្រើសគារចេញព្រះវិហារគ្រប់ទីកន្លែងដែលពួកគេចែងទៅ
ដែលបារដ្ឋានព្រះបន្ទូល។ ហើយខ្ញុំធ្វើឱ្យបារមិនបារដ្ឋានព្រះបន្ទូល
ទាំងមួលទេ ហើយអ្នកមិនអាចចេញព្រះវិហារឡើងឡើងឡើតដែលពួកគេបារដ្ឋាន
ព្រះបន្ទូលទាំងមួលបានទេ ទៅកន្លែងដែលពួកគេបារដ្ឋានព្រះបន្ទូលបានកំណុចបាន
រហូតដល់អ្នកគារចេញដល់កន្លែងដែលពួកគេបារដ្ឋានព្រះបន្ទូលទាំងមួលបាន។
ទៅព្រះវិហារអើដែលអ្នកចង់។ ធ្វើឱ្យបាន។

អ្នកកំហត្ថលេខាធាយដីអ្នក—យើងរកវិញ...មិនចាំបាច់រកឃើញការិក្សទេ បុ
ជ្រើមិសទុណាមួយ បុ—ប្រើបាយការ ប្រើបាយដាយការ ប្រើបាយសាខាដែលការិក្ស?

¹²⁴ ខ្ញុំធ្វើឱ្យជាតាកំហើងបាបកុងការនៃសាធារណ៍ ហើយបានចូល ហើយធ្វើការនៅ
ថ្ងៃអាជីវកីឡា នៅពេលដែលអ្នកអាចចេញព្រះវិហារបាន។ ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំធ្វើឱ្យអ្នក
កំណត់បំពានច្បាប់បស្ថុព្រះ។ “តើមានបញ្ហាតីចំពោះវិះមេបែរនេះទេ?” បាន មាន!
ឥឡូវនេះ: នៅក្នុងគម្ពិសបញ្ហាបាន យើងមានថ្ងៃសប្ត់ទេ។ វាតីត្រូវបំពាន ហើយ
ព្រះយេស៊ីមិនបានមកសម្រាប់អ្នកដើម្បីរកឃើញថ្ងៃសប្ត់ទេ។ ថ្ងៃសប្ត់ទាស់តី
ថ្ងៃសេវា ដែលជាចង់សប្តាហ៍។ ថ្ងៃអាជីវកីឡា គឺជាថ្ងៃទីថ្ងៃបំបី ប្រើបាយថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍
ដែលព្រះយេស៊ីបានសំឡើងវិញ។

¹²⁵ ខ្ញុំមិនធ្វើឱ្យរកព្រះវិញវិញ កន្លែងនេះ: ប្រសិនបើអ្នកចេញទៅកិច្ចភាសាបុ
កន្លែងណាមួយ ហើយអ្នកនៅទីនោះគូនដំណើរបាយចូល ត្រានព្រះវិហារនៅឯឱ្យបាន
នោះទេ ហើយមិនមានអ្នកដែលអ្នកគារចេញពាន ហើយប្រសិនបើអ្នកបានសុច្រើត
ខ្ញុំធ្វើឱ្យរកមិនអាចទេ។ បីនេះប្រសិនបើអ្នកនៅក្បែរទីក្រោង បុក្បែរកន្លែងដែលមាន
ព្រះវិហារកំណត់ដំណើរការ អ្នកគូនតែទៅព្រះវិហារតាមគ្រប់មធ្យាបាយ នៅកន្លែង
ណាមួយ។

¹²⁶ ហើយខ្ញុំធ្វើ តាមកិច្ចការ ខ្ញុំធ្វើថាថីគោលដៅក្នុង ប្រធូមួយគ្រឿងនៅ ថ្ងៃអាជីវកីឡា ហើយធ្វើឡើង ប្រសិនបើវាត្រូវដែលអ្នកមិនអាចជួយ បាន វាគ្រឿងនៅពីរប់នៅទៅទៅ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកត្រាន់តែធ្វើតាមវា ហើយដែលជំរុញ ថ្ងៃអាជីវកីឡាដីឡើង ប្រគាន់តាមឱ្យប់នៅទៅ អ្នកខ្សោយ។ យើងមិនគ្រឿងនូវជួយប់នៅទេ យើងគ្រឿងកោតាប់ថ្ងៃបិសុទ្ធនោះ។

¹²⁷ ហើយតុល្យនេះ សូមចាំបាត់ ទៅព្រះវិហារនៅក្លែងណាមួយ កន្លែងណាមួយ។ ប្រសិនបើ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចហេរក្រមជំនួយតាមការ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនហេរក្រម នៅ ពីរកំមួយគោលខ្ញុំដឹងនិងធ្វើលើការហេរក្រមនៅពីរកគគឺ តីរុកគេនិយាយថា ពុកគេធ្វើថាប្រព័ន្ធរួមស្ថិតិស្សគឺជាប្រព័ន្ធភាពិប្រការនៃព្រះ។ នេះហើយ ខ្ញុំធ្វើបច្ចេះ។ ការហេរក្រមធ្វើដោយគោលបំណុលតុកគគឺ...ពុកគេធ្វើ...ហើយការបើកកំលងទោសគឺ ធ្វើយើងការ តុល្យនេះ វាមិនមែងជាការពេញយេទេ។ ពុកគេធ្វើបច្ចាតា ប៉ុន្តែខ្ញុំ មិននិយាយអំពីពុកគេទេ។ ពុកគេធ្វើថា—ការកើតជាថ្មីគឺជាអាយុធទី ជាជីម។ ហើយខ្ញុំមិនធ្វើពីរក្រមទេ។ ហើយពុកគេ អូ ពុកគេធ្វើថា ប្រសិនបើអ្នកដែលមានការព្យាបាលដីទៅរាជនៅក្នុងវិជ្ជាការក្នុងប្រព័ន្ធរួមស្ថិតិស្សគឺនៅទេ ហើយពុកគេធ្វើបើគ្រប់ចាំនាក់ ពុកគគឺ—ពុកគគឺធ្វើពីរក្រមយកគោលមាន ហើយវីដីរក្រមយកគោលអ្នកគ្រឿងគឺគ្រាន់តំបន់ឈ្មោះបស់អ្នកនៅលើស្ថិតិស្សគឺនោះ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនបានចំណេះដឹងនៅទីនោះ អ្នកនឹងបាត់បង់។ តុល្យនេះ ខ្ញុំមិនធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើមិនមានព្រះវិហារធ្វើដោយគោលបំណុលតុកគោលនៅតួម្យាល់នៅទីនោះ ខ្ញុំនឹងធ្វើទីនោះជាយោចេចពន្លានៅតួម្យាល់នៅទីនោះ ហើយខ្ញុំអង្គយក្រុនរណាមួយតាមក្រុមពេទ្យបំផុតបែងចុះអាចមានតួម្យាល់បែងចុះរណាមួយតាមក្រុមពេទ្យបំផុតបែងចុះនៅទីនោះ។ ចុះណាមួយចំណោមពុកគេ ប៉ុន្តែកំចុះល្អប្រើប្រាស់នៅទីនោះ។

^{333.} បងប្បុសប្រាណាបាហំ ខ្ញុំចង់ទទួលប្រព័ន្ធដូចមួយព្រះវិញ្ញាបាយបិសុទ្ធ។ ខ្ញុំចង់ដឹងថាគ្រឿង យ៉ាងណាមួយ ខ្ញុំមានបន្ទុកគ្រូសាខ្យំក្នុងការសរុប្បែរ៖។ ហើយបងប្បុសស្រីបានចុះណាមួយរបស់នាង។

¹²⁸ ប្រសិនបើអ្នកចង់ទទួលប្រព័ន្ធដូចមួយព្រះវិញ្ញាបាយបិសុទ្ធ សូមទ្វូនុប្រាប់អ្នកនូវអ្នកឃើមួយ បងប្បុសជាទីប្រសិនបើប្រព័ន្ធដូចមួយនៅទៅទៅ។ ហើយ—និង—ខ្ញុំ... (បងប្បុស នៅនីល តើនោះជាសមាជិកនៃក្រមជំនួយទីនោះបុ? នៅខាងក្រោម...?) ខ្ញុំមិន—ខ្ញុំកំមិនចាំពុកគេដោយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នក

នៅទីនេះ បងសី ឬ-គ ប្រសិនបើអ្នកនៅទីនេះ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបាប់អ្នក។ ព្រះគម្ពី បានចែងថា “មានពរហើយ អស់អ្នកណាដែលស្រសកញ្ញានសេចក្តីសុចិត្ត...” អ្នក ពិតជាមានពរដែលសូម្បីតែចង់បានវា យើព្យួច? តើឡើនេះ ចូចចាំថា មិនមែនអ្នក—អ្នក—អ្នកបានទទួលវា ប៉ុន្មោះ អស់អ្នកដែលស្រសកញ្ញាននឹងមានពរហើយ! “ជីត ព្យាកទេនឹងបានធ្វើតា” គ្រាន់តែនៅជាមួយវា។

¹²⁹ “តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្នកប់គ្រសារបស់ខ្ញុំ?” ប្រើជំនួយដែលអ្នកកំពុងប្រើ សម្រាប់ខ្លួនអ្នក ដើម្បីគ្រសារបស់អ្នក។ សូមចូលរួមគោរពចំពោះម្នាស់ ហើយធ្វើជាយអស់ពីចិត្តថា អ្នកនឹងបានសង្ឃោះ។ អនុញ្ញាតឱ្យវាទ្វាក់ផ្លូវចំនះទៅខាងក្រោង មកលើការតិតិដម្លឺជាតិរបស់អ្នកនៅទីនេះ៖ អនុញ្ញាតឱ្យវាទ្វាក់ផ្លូវចំនះទៅខាងក្រោង មនុសាការនោះ៖ បន្ទាប់មកពួកគោរពបស់អ្នក។ ព្រះប្រទានឱ្យពួកគេដល់អ្នក នៅពេលដែលអ្នកបានយកវាបុះនៅទីនេះ។

¹³⁰ អ្នកធ្វើជាយដែលអ្នកមាននៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកនៅទីនេះ៖ ហើយសំរាប់នៅពេល អ្នកអធិស្ឋាន ចូរធ្វើចាប់អ្នកទទួលបានសិរីដែលអ្នកសំ។ តើឡើនេះ៖ អ្នកមិនអាច សង្ឃឹមយកវេត្ថាទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើវានិងសង្ឃឹមយកនៅពេលតែម្មយោទេ។ តើមាន បុំន្ទាននាក់ដែលដឹង? អ្នកមិនអាចធ្វើនិងមានការសង្ឃឹមក្នុងពេលតែម្មយ បានទេ។ អ្នកត្រូវតែធ្វើថាអ្នកដែលអ្នកសំ អ្នកបានទទួលវា បន្ទាប់មកទ្រង់មាន បន្ទូលថា វានឹងត្រូវបានប្រទានមកអ្នក។ ដូច្នេះអ្នកគ្រាន់តែធ្វើសម្រាប់គ្រសារ របស់អ្នក ហើយពួកគេនឹងទទួលបានវា។

334. បងប្រុស ព្រាណាបំ ធម៌:យ៉ាងណាចំពោះកុនប្រុសបស់យើងគាំងពីពេល —ចាប់គាំងពីគ្នានៅ—ការអធិប្បាយលើវេត្ថា? ចងចាំពាក្យសន្យាដែលអ្នក ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំតាមទូរសព្ទទាក់ទងនឹងគាត់និងគាត់និងព្រៃទ្របាបំពីរ?

¹³¹ ខ្ញុំមិនចាំវាទេ។ ខ្ញុំមិនចាំថាភាគីវេត្ថា។ បើក្នុងអ្នកធ្វើជាយ អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យ បីលី បូលដឹងចាប់ភាគី។ អ្នកធ្វើជាយដែលខ្ញុំបានសង្គម ខ្ញុំនឹងធ្វើ។ ខ្ញុំមិនចាំទេ។ អ្នកដឹង ទេខ្ញុំ... ពេលខ្លះខ្ញុំចាំបាន ប្រហែលជាបេលយ៍ប៉ា ធ្វើយតាមទូរសព្ទសាមសិប សែសិបក្នុងពេលតែម្មយ អ្នកយើព្យួច ដូច្នេះខ្ញុំមិនបានទៅពីម្មយយប់ទៅម្មយ យប់ ពេលខ្លះពេលខ្ញុំនៅជិត្ត ដូច្នេះខ្ញុំមិនអាចចាំអ្នកគាំងអស់។

ឯះបុនសីកាតុលិកបស់ខ្ញុំវិញ? សូមអរគុណ។

132 អូ មនុស្សម្នាក់នេះមកពីផ្លូវចេញពីទីក្រោង ធ្វាយក្នុងដឹកចិបសាស់។ ខ្ញុំ... មែនហើយ បង្ហប្រើ ប្រសិនបើអូក—ប្រសិនបើអូកមកពីផ្លូវចិបសាស់ ហើយ អូកទទួលបានការសេវានេះ បូបសិនបើមានខ្សោយកាត់មួយ ខ្ញុំគិតថានឹងមិនមាន ការសេវានៅលើនេះ បើផ្លូវប្រសិនបើមាន... (តើពួកគេកំណុងជុលិតការសេវប្រុទេ? អូកកំណុងជើរីវា?) មិនអីទេ ប្រសិនបើពួកគេ...ការសេវា...បន្ទាប់មកខ្ញុំប្រាប់អូក ពីអី។ ប្រសិនបើអូក...នៅលើខ្សោយកាត់នេះ នៅពេលដែលអូកកេរិះពីរឿងនេះ សូមចាំថា “ចុះក្នុងប្រុសយើងពេលណា...អំពីក្រោចាំងប្រាំពីរ?” ខ្ញុំមិនចាំអំពីរឿង នោះទេ ហើយកំពង់ខ្លួនសន្យាថានឹងជួបគាត់ បុអូមួយក្នុងអំឡុងពេលព្រោចប្រាំពីរ។ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើ ខ្ញុំនឹងយើងពេលគាត់ ព្រោះខ្ញុំមិនបានអធិប្រាយអំពីក្រោចប្រាំពីរ ខ្ញុំបាន អធិប្រាយបុណ្យវាន់ព័ត៌មានម្នាក់បានយល់អំពីរឿងនោះ។

133 “ចុះបួនប្រើការគូលិកបេស់ខ្ញុំពីរ? សូមអរគុណ!“ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អូក លោកស្រី ខុំ-សី-លុ-សិ-ន...ប្រសិនបើស្រីនៅទីនេះ សូមមិនបិលប៉ូល នៅព្រឹកនេះ។ ហើយ —ហើយមិនអភិវឌ្ឍន៍ទេ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនយល់ចាក់ជាមី (អូកយើងទេ?) វាក្រោន់តែជាសំណួរប៉ូលណាម៉ា។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចចាំរាយ (យើងទេ?) ថាគើតរាយជាមី ព្រោះខ្លួនសន្យាគូមួយអំពីក្នុងប្រុសបេស់នាងនឹងព្រោចនឹងអំពីបង្រៀបស្រីការគូលិក ម្នាក់ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំអត់—វាគិចននៅក្នុងចិត្តខ្ញុំក្នុងការចេងចាំ។ ក្រោន់តែករមិលបិលប៉ូល។

នេះព្រៀវគេ...នោះគ្រាន់តែជាការអធិស្ឋានបុណ្យណាម៉ា។ ដូលប៉ូលណាម៉ា មនុស្សនោះ ហើយនិយាយថា “យើក្បាលនឹងប្រេហេងដឹង។” ដូច្នេះគឺគ្រាន់តែ...គ្រាន់តែ អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ តាមខ្ញុំគិត។ មិនអីទេ។

335. សូមពន្លូលអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងការកែលងលេះ។ (ខ្ញុំមានឲ្យហើយ។ នេះ គឺជាសំណុរាយប្រាំពីរ ប្រាំបីសំណុរាយនៅលើក្រុងជាសម្បែយ។) សូមពន្លូលអំពី អាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងការកែលងលេះ។

ខ្ញុំបានធ្វើ។

336. មូះសេនិង—និងអេបីយ៉ានោលើផែនដីទទួលនេះ? ពើមូះសេនិងអេបីយ៉ានោលើផែនដីទទួលនេះបុរាណេរីកបុ?

134 អត់ទេ! យើងទេ? អត់ទេ ពួកគេមិននៅទីនេះទេ ពួកគេនឹងមិននៅរហូត ដល់ក្រុមដីខ្ញុំព្រៀវបានយកចេញ បន្ទាប់មកមួយឱ្យសេនិងអេបីយ៉ា...ពើមានបុន្ទាននាក់

យល់? មិនអីទេ។ ហើយសូមមើល។ ពួកគេមិនមានឈ្មោះណាមួយបានចុះហើយ
ដូចេះ...មិនអីទេ។ បើធ្លាប់ស្ត្រសំណ្ងារទាំងនេះ...ខ្ញុំធ្វើថាមានប្រាំពីរកុងចំណោមរាជ
ខ្មែរដើម្បីយ៉ា...ចំណាកំប្រាំពីរ។ មិនអីទេ!

**337. ពន្យល់ពីភាពខុសត្រាការង “ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ” និង “ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ”
(ចំបន្លិច។) ពន្យល់ពីភាពខុសត្រាការងនាម “ព្រះយេស៊ូវ” និង “ព្រះនាម
របស់ព្រះយេស៊ូវ”**

¹³⁵ មែនហើយ ពួកគេទាំងពីនឹងដូចត្រាប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានបើកចាមដើ
ដូចត្រា (យើងទេ?) បើចំពោះបុគ្គលដូចត្រា នាមព្រះយេស៊ូវ និងព្រះនាម
របស់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ និងនាម—នាមព្រះយេស៊ូវទ្រង់
ជានេរណានៅ ព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវកំពុងតេនិយាយអំពីមនុស្ស ដូចេះ
វិនិងដូចត្រា... ខ្ញុំគិតថានឹង...ស្ថាប់ទៅមិនសមហេតុផលទេ? យើងទេ?
នាមព្រះយេស៊ូវតីជាបុគ្គលនោះខ្លួននេះ ហើយព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺអ្នក
សំដៅទៅលើបុគ្គលនោះ។ យើងទេ?

¹³⁶ និយាយថា ខ្ញុំឈ្មោះវើល្អៀម។ នោះគឺខ្ញុំ។ ត្រូវហើយ។ តម្លៃវនេះអ្នកនិយាយ
ថា...ខ្ញុំកំពុងនិយាយ...ឈ្មោះរបស់វើល្អៀម នោះអ្នកកំពុងសំដៅមកខ្ញុំ។ នោះជា
ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ។ យើងទេ? តម្លៃវា?

**338. តើព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់បានធ្លាសំបុរាណកុងសម្រាប់យកាលរៀងរាល់ដៃ
ប្រួល?**

¹³⁷ បាន! វាត្រូវបានគេហេរម្ចង—ទ្រង់ត្រូវបានគេហេថា គឺអញ្ញ។
ទ្រង់ត្រូវបានគេហេថាព្រះយេហ៊ូវ។ ហើយទ្រង់បានធ្លាសំបុរាណកុងព្រឹនដង។
ពេលដោលបុរាណក្រាយដែលវាត្រូវបានធ្លាសំបុរាណគឺនៅពេលដែលព្រះបានភ្លាយទៅតា
សាប់យកាល ហើយបានយកឈ្មោះជាមនុស្ស។

¹³⁸ ព្រះយេហ៊ូវ ជាមញ្ញ ហើយទាំងនោះ គឺជាដាហានជានាម។ យើងទេ? អ្នកបាន
ទទួលបុណ្យជួលិកកុងនាមព្រះយេហ៊ូវ វាត្រូវតើជាប្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគឺ
ស្ថុ។ អ្នកបានទទួលបុណ្យជួលិកកុងព្រះនាមនៃព្រះយេហ៊ូវវាត្រូវតើជាប្រះយេហ៊ូវ
ម៉ាណាសេ និងព្រះយេហ៊ូវ-យើង ជាពំអស់នោះ វាត្រូវតើជាប្រះយេស៊ូវគឺស្ថុ។ ខ្ញុំ
ជាប្រះយេស៊ូវគឺស្ថុ។

¹³⁹ ជ្រូចចាំថា ការឈប់នៅទីនោះនៅថ្ងៃនោះ ហើយត្រួតមានបន្ទូលចាំ “អ្នកនិយាយ ថាអ្នកបិភាក្សាតនឹងម៉ាណានៅទីរបាយសាន់...”

“រួមឱ្យការបស់យើងបិភាក្សាតនឹងម៉ាណាន។”

“ទាំងអស់បានស្មាប់” ទ្រង់បានផ្លូវយ។

¹⁴⁰ ពួកគេចាំ “មែនហើយ យើងដឹងហើយថាអ្នកធ្វើតកហើយ ដោយសាម្បុក គ្រាន់តែជាមនុស្ស ហើយមិនមានអាយុបើសពីបាត់បន្ទាំង ហើយនិយាយ ថាអ្នកបានយើងព្យាហំបាបំ។”

ទ្រង់បានចាំ “មុនពេលមានកំបាបំគឺមានខ្លួន” យើងព្យាខេ? ទ្រង់គឺជា អញ្ញ។ ហើយកាល់ងារិនិភាសាមានចាប់អស់ដែលឆ្លាប់ជាបស់ព្រះគ្រឿបនឹងតាម មនុស្សតែម្មយ គីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគិស្ស។ ព្យាខេយ។

339. ឥឡូវនេះ៖ ប្រសិនបើពេលដំណើរបានបើក នោះ តើ...ប្រសិនបើពេលដំណើរបានបើក នោះពេលដែលគ្រាប់បានបើក នោះសហស្សីក្រុកកិច្ចិកដល់ដើរ—បន្ទាប់មកសហស្សីក្រុកកិច្ចិកបានបញ្ចប់ ដែរមែនទេ?

¹⁴¹ អត់ទេ អត់ទេ! ពេលដំណើរបានបើកឡើយ។ អ្នក យល់ប្រជុំហើយ។ អ្នកដែលបានកើតឡើង អាចកំណាំងគ្រាប់បានលាតគ្រឿបាង មិនទាន់ចប់។ យើងព្យាខេ? គ្រាន់តែមិល។ ស្ថាប់ឱ្យច្បាស់កម្ពុជា៖ ហើយនឹង ចាក់ខ្សោរាតរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកមានវាតិកាសែក។ យើងព្យាខេ?

¹⁴² ពេលដំណើរបានបើកឡើងបុរុកដល់...នោះគ្រាប់អ្នកក្រាយសហស្សីក្រុក បុរីមួយដែលបានស្ថាសំណុរាយ។ យើងព្យាខេ? យើងមានមួយពាន់ឆ្នាំបន្ទាប់ពីក្រោមដំនាំ បានគ្រួចប៉ែចីដ្ឋោះស្រាយសូត្រៈ ហើយត្រួតប៉ែមកដែនដីពីរ។ បន្ទាប់មកពេលដែរ ឬប់នោះបានសុត្រីដីនិងដែនដី។

¹⁴³ ឥឡូវនេះ៖ សហស្សីក្រុកមិនមែនជាបានសុត្រី និងដែនដី។ នឹងនោះតើ មានអំពើបាបបន្ទាប់ពីសហស្សីក្រុក។ សហស្សីក្រុកគឺជាប្រហែលដូចសម្រាប់ កណ្តាលអំដែលចូលទៅកុងទូកដែលហើយបានផ្សាយកាត់ ហើយតាំងការិនធផ្សាគគោទៅ ម្នាច់ឡើត។ ហើយអំពើបាបកំចេញពីទូកដែរ។ យើងព្យាខេ?

¹⁴⁴ បើផ្តល់ ហេណុក ដែលបានលើកឡើង គឺសំដែរពីក្នុងក្រមំដែលឡើងទៅ
មិនមែនជាមួកដែលរាយវគ្គដឹកនាំនោះទេ។ ដូច្នេះ អំពីបាបនឹងនៅក្នុងនៅទៀត
នៃសហសុគ្គូ បើផ្តល់មិនមែនក្នុងអំឡុងពេលសហសុគ្គូទេ។ យើង
អំឡុងសហសុគ្គូគឺជាសន្លិការ។ យើង បើផ្តល់អំពីបាបនឹងក្នុងនាន
ដោះស្រាយជាមួយដើម្បីមានទៀតនៃសហសុគ្គូ ហើយបន្ទាប់មកពេលដែលនា
នឹងរលកទៅឡើង។

¹⁴⁵ ហើយតុល្យវិនេះ: ការបើកត្រាថាំងប្រាំពីដែលក្នុងនានប្រទានប្រទានដោយ
ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ត្រាថាំងប្រាំពីគឺត្រាថាំងបន្ទាប់ពីអ្នកដែលបានបន្ទូលទុកនៅក្នុង
ត្រាកាន់ការប៊ត្រូតត្រានៅពីក្រាយយើង។

¹⁴⁶ ឥឡូវនេះ: ដូចដែលអ្នកទីស្តីដីអស្តារមួយចំនួនព្យាយាមហេរ្តាតខ្ពស់អំពីរឿង
នោះ គាត់បាននិយាយថា “បងបុស ប្រាកដហំ អ្នក... ថ្វួលរាយព្រះជាមាត្រាលំ
នឹងប្រទានឱ្យអ្នកនូវរកចិត្តបានដែលត្រាថាំងប្រាំពីរនោះ។ ត្រាថាំងប្រាំពីនឹងជាតិ
អ្នីមួយដែលយើងមិនធ្លាប់បានដូចនៅឡើង ដែលវានឹងភ្លាយជាអ្នីមួយដែលមិន
មាននៅក្នុងព្រះគម្ពី។” អត់ទេ អត់ទេ! វានឹងមិនដូចថ្វាជេះទេ ព្រះប្រសិនបើអ្នកធ្វើ
នោះនឹងធ្វើឱ្យភ្លាយជាតិ... បើខ្ញុំប្រាប់អ្នកអរើង ខ្ញុំនឹងភ្លាយជាបោកក្នុងភ្លាយ
ដោយសារវា (អ្នកយើងឡើង?) ព្រះបន្ទូលនេះ: ...នោះនឹងនោះ: ...អ្នកបំប៉ែងដែល
—នោះហើយជាតិ... ការបើកសម្រួលទាំងមួលបុរសំព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុ គឺត្រូវនាន
បញ្ចាប់ទាំងអស់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលនេះ។ យើងឡើង? ហើយប្រសិនបើត្រាថាំងប្រាំពី
ទាក់ទងនឹងព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរនោះ: វាក្នុងតែកន្លែងជុគារមេកីឡើយ ដោយសារ
យើងនៅក្នុងសម្រេចក្នុងក្រុមដំនីឡើងខ្លួនឈើសៅ។ ហើយត្រាថាំងប្រាំពីគឺត្រាថាំងបំបង្ហាញពី
អ្នកដែលពួកគេបានបន្ទូលទុកនៅទីនោះ: ហើយវាបានបើកឡើងនូវអ្នកដែលពួកគេ
បានបន្ទូលទុក អ្នកដែលលោកលូដើបានបន្ទូល អ្នកដែលអស់បើបានបន្ទូល និង
អ្នកកែទម្រង់ទាំងអស់ និងពេនិកធនិងរក្សាគដល់ពេលបញ្ចប់បញ្ចប់។

¹⁴⁷ ឥឡូវនេះ: ឬដើម្បីបន្ទាប់ដែលនៅលើសសល់គឺការលើកឡើងទៅស្ថានសុគ្រោះ
ក្រុមដំនី ការត្រឡប់មកវិញ្ញាបស់ម៉ែន និងអើយ៉ា សហសុគ្គូសាយការង្វ
នៅលើដែលដឹងជាមួយក្នុងក្រមំនិងក្នុងកំណោះអស់យេះពេលមួយពាន់ឆ្នាំ ហើយ
បន្ទាប់មក សាលាដំនីដំនី: ហើយបន្ទាប់មក ការបំផ្តាញអំពីបាបទាំងស្រុង។ វានឹង
មិនមានឡើងទេនៅពេលនោះ។

¹⁴⁸ ឥឡូវនេះមិនមែន...លួយប៉ះ...ក្រាមិនដែលបញ្ចប់ពេលដំណាងទៅ។ ពេលដំណាង
រដ្ឋរាល់ហុតដល់ក្រាយសហស្សីភ្លើ។ អត់ទេ! វានៅតែជាបេលដំណាងហុតដល់
ក្រាយសហស្សីភ្លើ។

**340. តើសហស្សីភ្លើត្រូវប្រើប្រាស់បានមួយគ្រាមួយពាន់ឆ្នាំប្រាំ? តើវាអាចនឹងត្រួន
មួយជំនាញទៀតទេ?**

¹⁴⁹ អត់ទេ! ជំនាញមួយដែលបានបែងចែកនៅក្នុងព្រះគម្ពីគឺសែសិបឆ្នាំ។ បើនេះ
ព្រះគម្ពីបានថែងចាំ “ហើយពួកគេបានរស់នៅ និងសោរយកដូចមួយគ្រាមួយព្រះគិតិស្ស
មួយពាន់ឆ្នាំ។” វានឹងមានមួយជំនាញលើដែនដី ព្រះមួយពាន់ឆ្នាំនៅលើ
ដែនដីគិតិត្រូវបានរាប់តីមួយចោរសម្រាប់ការប្រៀបដែលជាមួយព្រះគិតិស្សមួយចោរស៊ា
មួយពាន់ឆ្នាំនៅលើដែនដីគិតិមានតីមួយចោរសម្រាប់ការប្រៀបដែលព្រះជាមាតស់រាប់
ពេលដំណាង តើមានបុន្ថែននាក់យល់ចាប់ឡើងតុល្យវិនេះ?

¹⁵⁰ ជូនចេះ: វាបានចោរសម្រៀទ ដែលក្រុមជំនួននេះធ្វើការប្រជាធិបតេយ្យអារម្មណ៍
ទៀតហើយ។ ហើយសាកាំងត្រូវបានចែងក្នុងរដ្ឋរាល់ដីខ្លួន គីមួយពាន់ឆ្នាំ ពីព្រះ
បីវិរបស់វានៅក្នុងនរក ហើយវា... ក្រុមជំនួននេះលើដែនដីគិតិត្រូវបានប្រាស
ឈោះ: ហើយនៅចំពោះវត្ថុមានរបស់ព្រះគិតិស្ស ជូនចេះវាគ្មានអ្នីដែលវាអាចធ្វើបាន
ឡើយ។ ជូនចេះ: វាមិនមែនជាឤួសដ្ឋាក់ ជូនដែលខ្ចោះនិយាយ ខួសដ្ឋាក់ឡើយ វាទា
ជាដែលខ្សោយកំនើនកាល៖ទេស៖។ វាគ្មានអ្នីដែលវាអាចធ្វើបានទេ។ វាអស់ជំនួយនិង
អស់សង្ឃឹម ដោយនៅចំការអំឡើងឯក បន្ទាប់មក ពួកវាត្រូវបានពេញបានពីត្រួន
ជូនដោឡើមពីពីពេ។

**341. តើម្នាស់ក្បូរីនេះសេចាមិនបានមករកសាងម្នូម្នូនដើម្បីសាកល្បងជាមួយ
ទ្រង់—សាកល្បងជាមួយទ្រង់ដើម្បីស្វែងរកខ្លួនឯង ប្រសិនបើ—តើព្រះនាម
បេស់ព្រះអម្ចាស់ពិតជាសាងម្នូម្នូនមែនប្រអភ៌? (ខ្ញុំមិនធ្វើចាត់ខ្លួនឡើង
ចាប់បន្ទិច។) តើម្នាស់ក្បូរីនេះក្រោងសេចាមករកសាងម្នូម្នូនដើម្បីសាកល្បង
ករមិលខ្លួននាងប្រែទេ តើព្រះនាមបេស់ព្រះអម្ចាស់ពិតជាសាងម្នូម្នូន
មែនប្រអភ៌? (ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រែបាលជាមិនយល់ពីសំណុះនេះទេ ក្រាល់ទៅ...
សូមអភិបាលជាសច្ចាប់បន្ទិច។ សូមឱ្យខ្ញុំអានម្នូនឡើង។) តើម្នាស់ក្បូរីនេះក្រោង
សេចាមករកសាងម្នូម្នូនដើម្បីសាកល្បងមែនគាត់ ដើម្បីស្វែងយល់ដោយខ្លួនឯង
ថាទាំងព្រះនាមបេស់ព្រះអម្ចាស់ពិតជាសាងម្នូម្នូនប្រកែំអំពេ?**

¹⁵¹ អត់ទេ! នាងមិនដែលសាកល្បងដើម្បីចង់ដឹងថា—ប្រសិនបើព្រះនាមរបស់ព្រះគឺសាន្តម្ម័ន។ សាន្តម្ម័នជាសេចក្តី នាងមក ហើយនាងនិយាយថា នាង—នាងបាននិយាយថា “ពិតជាប្រពេជាចាមួយនឹងសេចច្រេងមែន និងជាមួយប្រជាក្រសួងសំខែក្រសួង” យើងទេ? នាងមក ហើយត្រូវបានសាកល្បង...នាងបានសាកល្បងសាន្តម្ម័នអំពីអំណោយទានរបស់គាត់ ដោយសារនាមនាមរឿងក្នុងចិត្តដែលសាន្តម្ម័នបានបើកសម្រេចដល់នាង នោះបង្ហាញថាគាត់ជាប្រពេស្ថិតនៅក្នុងផែនដី។

¹⁵² អ្នកចង់ចាំបុះនៅក្នុង ខ្ញុំដើរីចុះ—នៅក្នុង—នៅក្នុង... នាងមកពីណាងចាំបុះនៅក្នុងប្រុក—នៃ—នៃ—ពីក្រុងសេចក្តីដែលនាងមក ប្រជាជននឹងផ្លូវការកាត់ អ្នកដឹងហើយ—ហើយប្រាប់អំពីដឹងដើម្បីអស្វារ្យដែលកំណុងកើតឡើង ថាពុកគេមានព្រះមួយនៅទីនោះ ដែលបានចាក់ប្រហែតចាប់សេចចរបស់ព្យាកេត និង...របៀបដែលសេចត្រូវបានចាក់ប្រហែតចាប់ពីព្រះ។ ខ្ញុំមិនដើរីថានាងគិតថាទួយោះសាន្តម្ម័ន ឬ ព្រះនាមព្រះគឺសាន្តម្ម័នទេ ព្រះបើនាងដើរីបែន្រោះ និងធ្វើឱ្យនាងភាសាអ្នកមិនដើរីម្មង់ឡើត។ យើងទេ? ដូច្នេះនាង—នាងអាចដើរីភាពនៅក្នុង ក្នុងចិត្តនាងអាចគិតថាប្រពេជាសាន្តម្ម័ន សាន្តម្ម័នជាប្រពេជាសាន្តម្ម័នដែលនាងនូវភាពខ្លួនកំណាំងនៅក្នុងចិត្តរបស់នាង ដោយ—អំណោយទាននៃការយល់ដឹង ដែលត្រូវបានគេហេតា ប្រាញា គាត់បានយល់ដើរីពីដឹងនោះ។ នាងបានដឹងថា ព្រះគឺដែលជាមួយសាន្តម្ម័ន... ពួកគេនាងបានរកយើង...ប្រសិនបើនាងមកជាមួយដឹងនោះនៅក្នុងចិត្តរបស់នាង...

¹⁵³ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើមនុស្សនៅទីនេះ អ្នកស្មើ កំពុងស្មើថា “គើនាងដឹងទៅថា សាន្តម្ម័នពិតជាដើរីព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់ពិតជាសាន្តម្ម័នមែនបុរី?” យើងទេ សាន្តម្ម័នមិនមែនជាប្រពេជាសាន្តម្ម័នទេ។ នាងបានរកយើងត្រូវការនោះដោយសារមនុស្ស ពីព្រះពួកគេគោរពប្រជុំប៉ែតសំពីព្រះយេហ៉វ៉ា ហើយនៅទីនោះមានហើបនិងទីបន្ទាល់ដើម្បីអស្វារ្យ—ហើយដែលព្រះបញ្ជីរបស់ព្រះអម្ចាស់គឺដែន។ ហើយពួកគេបានប្រាប់នាងអំពីដឹងនៅលើក្នុងសុណាបាយ និងកំនួនដឹងគ្នាដឹងដែលពួកគេផ្តល់ទៅ។ ហើយបន្ទាប់មក នាងអាបម៉ែលយើងព្រះ—បាប្រពេជានៃសេចក្តីស្ថ្មោះគេដែនគឺជាប្រពេជានៃក្នុងបុរសនេះ ដោយសារតែគាត់មានការយល់ដឹងដែលជាបស់ព្រះ។ យើងទេ? ដូច្នេះនាងដឹងដឹងនោះ—បាប្រពេជាមួយសំគិតដែនក្នុង

សាម្បូជ្រែន។ បើនេតិទ្វវិនេះ វាអាចអានរៀបនោះ ប្រសិនបើអ្នកស្ថាសំណ្ងាតនោះ។ បើនេតិ “តើនាងដឹងថា ព្រះនាយកបស់ព្រះអម្ចាស់ពិតជាសាម្បូជ្រែនបុ?” ប្រហែលជាតុកគេមិនបានសាស់រាយការរៀបចំបែលពួកគេកំពុងគិតទេ។ អ្នកយើងឬទេ? ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាតុកគេនឹងយាយ—និយាយបែបនេះ: “ថា ព្រះអម្ចាស់គិតផែន សាម្បូជ្រែន។” បាន ប្រាកដណាស់។ ព្រោះជាសំណ្ងាត ប្រាកដណាស់! នាងបានស្នាល់ព្រះ ព្រោះនាងបានវិញ្ញាបារក្រោនោះ។ ហើយនាងនឹងមិនចាយបង់ព្រះឡើងឡើយ។ ហើយខ្ញុំដើរនោះ—នាងបាននិយាយថានោះគិតជាច... នាងបានយើងឬទេកុងលេខ... នាងគ្នានឹងធ្វើនៅសេសសល់ទេ នាងគ្នានីនិងគ្នានីនៅសល់អុកខ្ពស់ទេ។ សាម្បូជ្រែនត្រាន់តែបើកសំមួលដូចមួយទំនួលអស់ ហើយនាងបានដឹងថាគ្រោះគិតផែនជាមួយគ្នា។

342. យើង—ពួកយើងបានរៀបការកាលពីថ្មីមួយឆ្នាំមុនដោយភាពយុត្តិធម៌នៃសន្តិភាព។ តើ—តើវាជុសទេ?

¹⁵⁴ បាន អ្នកធ្វើវាជុស។ អាពាហីពិពាហីជាកម្មសិទ្ធិក្នុងដំណាក់បស់ព្រះ។ បើនេតិដោយថាអ្នកបានរៀបការនៅពេលដែលអ្នកបានរៀបការពិតជាប្រាកដ: អ្នកបានរៀបការនៅពេលដែលអ្នកសង្កាត់នឹងគ្នាទៅឯករាជ្យឬទេមេក ពេលដែលអ្នកសន្យានិងគ្នាទៅឯករាជ្យឬមេកថាអ្នកជា... ថាអ្នកនឹងយកគ្នាទៅឯករាជ្យឬមេក។ យុត្តិធម៌នៃសន្តិភាពអាប់ដូចខ្លួនឱ្យអ្នកនឹងរាយការបំណុល នៅជាលក្ខណៈខ្លួនឯងដូចប៉ាប់នឹងប្រព័ន្ធបានរៀបដែលអ្នកសន្យានឹងក្បសី ម្នាក់នេះ: ហើយនេះ... អ្នកសន្យានឹងបុសនោះថាអ្នកនឹងរស់នៅជាមួយគ្នាតែដោយស្មោះគ្រែង ហើយអ្នកយកគ្នាតែមកប់បីរបស់អ្នក នោះអ្នកបានរៀបការហើយ។ អ្នកចាំថា ខ្ញុំបានពន្លេរៀបកាលពីសង្កាត់មួន ខ្ញុំដើរនោះហើយ។ យើងឬទេ? នៅពេលអ្នកសន្យាដាមួយនាង។ យើងឬទេ?

¹⁵⁵ សូម្បីពីនៅសម្រេច—នៅក្នុងសម្រេចព្រះគម្ពី ប្រសិនបើបុសម្នាក់ត្រូវរៀបការជាមួយអ្នកបំផី ហើយ (អ្នកដឹងពីថ្ងៃប៉ែនឲលើដូចមួយនោះ។ ហេតុអី តីវាដូចគ្នានឹងការធិត្យក្នុំ។ ប្រាកដណាស់!) នៅពេលដែលគ្នាតែបានសន្យា នោះពូសបានហើយ។

¹⁵⁶ សំណ្ងាតរៀបបានសូន្យនៅថ្ងៃមុនថា “តើជាការលុបបោល—ការលុបបោល—ការលុបបោល—ការលុបបោលអ្នកដឹងការលុបដែលដូរ៖?” យើងឬទេ? ពេលអ្នកស្ថាសំណ្ងាត ទាំងនោះមកខ្ញុំ មិត្តឱ្យដឹងថារាយដើរដើរដើរដើរ។ ខ្ញុំមានមិត្តភក់ភក់ជារៀន

បានផ្លូវការពីរទេបើដឹងមកហើយ។ តើអ្នកដឹងទេថាខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយក្នុងប្រព័ន្ធបែងចែកប៉ូលបានទេ? អត់ទេ ពីតាណាស់! បីលី បីលី បានផ្លូវការជាមួយក្នុងស្រីគួចម្នាក់ ហើយទីនៅមក ហើយ និយាយថា “ថា ខ្ញុំជំងឺផ្លូវការ។”

¹⁵⁷ ខ្ញុំកំពុងលាងឡាតាំងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ជាក់ក្សាលរបស់អ្នកទល់នឹង ជាព្យាកំង” ហើយគ្រាន់តែបន្ទាងឡាតាំងរបស់ខ្ញុំបែបនេះ។

តាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងផ្លូវការ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នក បន្ទាត់ខ្លួចបែបនេះ។ តាត់ដើរទៅជីវិត ប្រាប់ម្នាយ ហើយម្នាយក៏សើចជាក់តាត់។ តើអ្នកដឹងថាគាត់បានធ្វើអ្នកទេ? វត្ថេ ទៅជាមួយក្នុងដែលកំពុងនៅផ្លូវនិមួយាបានហើយផ្លូវការ។ យើងបានលុបថាល ពិធីមួលការ ឱធនការបស់ក្នុងស្រីនេះនិងខ្លួនខ្ញុំជាតុលារ។ យើងបានលុបថាលការ ផ្លូវការ បីនេះគាត់បានផ្លូវការដែល។ តាត់ជាក្នុងប្រព័ន្ធបែងចែកប៉ូលបាន ខ្ញុំតួរូវនេះ។ ឥឡូវនេះពីពេលហើយ។

¹⁵⁸ តាត់មករកខ្ញុំជាមួយក្នុងស្រីដែលគាត់សំរោះជាមួយតម្លៃវនេះ ក្នុងប្រសាធារណៈ ក្នុងប្រព័ន្ធដូចមែនខ្ញុំ។ ចោរប្រុសគួចប្រព័ន្ធដូចមែនខ្ញុំ.. គាត់បាននិយាយថា “តើបាននឹងផ្លូវការខ្លួនខ្ញុំទេ?”

¹⁵⁹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ជាយត្តានជូនណាន។” នោះជាក្នុងប្រព័ន្ធដូចមែនខ្ញុំ។ អ្នកគិតថាកំកាត់ខ្ញុំដល់ស្ថុលពេលខ្ញុំអាបគាត់ក្នុងដែលហើយធ្វើគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំ អាចធ្វើបាន ហើយខ្ញុំបានធ្វើទាំងខីពុកនិងម្នាយរបស់គាត់? អ្នកគិតថាកំសម្ងាប់ខ្ញុំ ជាយនិយាយអីបីដឹង? បីនេះភីជាការពិត។ ប្រាកដដឹងបានសំខាន់។ ក្នុងប្រព័ន្ធបែងចែកប៉ូលខ្ញុំ នៅទីនេះ... ក្នុងប្រសាធារណៈខ្ញុំ និងចោរប្រុសគួចប្រព័ន្ធដូចមែនខ្ញុំនេះ... បីនេះខ្ញុំប្រាប់គាត់ថាការខុស (យើត្រាទេ?) ពីគ្រោះខ្ញុំគ្រោះ ខ្ញុំមានការពួកគិចចូលជាប់នឹង ព្រះបន្ទូលនោះ។

¹⁶⁰ ហើយខ្ញុំនិយាយថា អ្នកបានផ្លូវការតាមច្បាប់ចោរក្រោម? អ្នកគិតពីផ្លូវការ ជាយក្រុមដំនី ជាយអ្នកបានម៉ែត្រពេល។ នោះជាផីងគ្មានធ្វើសម្រាប់គ្រឿស្សាន។ បីនេះ ជាយសារអ្នកបានសន្យាប្រហែល ហើយស្ថីច ហើយបានផ្លូវការកាលពីនៅមួយឆ្នាំមួន ខ្ញុំគិតថាការមិនអីទេ។

អ្នកនិយាយថា “អត្ថឃីងខ្ញុំ...”

¹⁶¹ សំណូអាបជាតា “តើខ្ញុំគួរការអ្នកដោពទេ?” ប្រសិនបើអ្នកចង់។ ត្រានវីត្សុងចិត្តដែលទាំងដល់ជានិស្សីរបស់អ្នក ព្រោះប្រសិនបើមានអ្នកនៅទីនោះ អ្នកមិនអាចទៅមុខបានទេ។ អ្នកឈប់នៅទីនោះ។ នៅពេលដែលសញ្ញាស្តីនោះមកដល់នោះហើយជាកំនើនដែលអ្នកបញ្ចប់ នៅទីនោះ។ ប៉ុន្មោះនេះ សម្រាប់ខ្ញុំ វានឹងមិនអីទេ។

¹⁶² បុរសដែលធ្វើបុណ្យប្រជមុជទីកញ្ចូលខ្ញុំកួនព្រោះនាមនៃព្រោះអម្ចាស់យេស៊ូវតីសុន្តែលទីបំផុតបានរៀបចំបាលខ្ញុំបេញបញ្ចប់ព្រោះខ្ញុំមិនយល់ស្របនឹងគាត់លើព្រោះអធិប្បាយស្តី។ នោះមិនបានធ្វើឡើខ្ញុំទូលបុណ្យប្រជមុជទីកញ្ចូលដោពទេ។ យើងមិនអាចដណាស់មិនមែនទេ។ យើងបានដោពទេ? ត្រូវហើយ។

¹⁶³ ប៉ុន្មោះគាត់តែងចាំថា ឪដីទាំងនេះកំពុងគាត់ខ្ញុំជាប់ណាក។ ខ្ញុំមានមិត្តភកតិនៅទីនេះទាំងបុរស និងស្តីដែលនឹងយកឪដីនេះបេស់ពួកគេ...ពួកគេ... ខ្ញុំតែងចាំថា ហើយចូររាយកម្ពុជា សិរីខ្ញុំសំរាប់ (បាន មែនហើយ!) ហើយពួកគេបានជូបការពីដែន ជួនកាលបីដែន ដោយអង្គូយនៅទីនេះតែឡានេះ។ ហើយកុនប្រុសបេស់ខ្ញុំចោរប្រុសបេស់ខ្ញុំ ចោរប្រុស់ខ្ញុំ...និងកុនប្រសាណដែលខ្ញុំស្របតាម... សូមក្រឡាយកមែលបីចំ របៀបដែលខ្ញុំយោងការពីកញ្ចូនឪងពីតិច។ និងរបៀបដែលគាត់យោងការពីកញ្ចូនឪងពីតិច។

¹⁶⁴ ខ្ញុំបាន...ខ្ញុំអាចបេញបញ្ចប់ទីនេះនៅព្រៃនេះ ហើយហោកក្រុមដំនុំបេស់ព្រោះខ្លះមក បុន្ថែកបំណោមមនុស្សទាំងនេះ ហើយបានបំពួកគេថា “ខ្ញុំបាន...ខ្ញុំ...ខុសទាំងអស់ខ្ញុំនឹងមិននៅជាមួយព្រោះបន្ទូលនោះទេ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក។” ខ្ញុំប្រែបលជានឹងភ្លាយជាមនុស្សមានប្រជាបីយភាពកញ្ចូនឪងពេលវាប់ចាមួយនឹងអំណោយទាននៃព្រោះ។ ដើម្បីបានសិទ្ធិពលបេស់ខ្ញុំទាំងអស់ទៅការអង្គភាពមួយកញ្ចូនឪងបំណោមអង្គភាពទាំងនោះ ខ្ញុំប្រែបលជាមនុស្សបេលិកបំណោមពួកគេ។ ខ្ញុំមិនខ្ចល់ពីឈ្មោះបេស់ខ្ញុំកញ្ចូនឪងបំណោមពួកគេទេ។ ខ្ញុំស្រឡាញបំពួកគេ នោះជាការពិត។ ប៉ុន្មោះខ្ញុំត្រូវតែ ស្មោះត្រូវដ៏ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងភ្លាយជាមនុស្សណាក់តុត ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើជូនីជូនី។

¹⁶⁵ ហើយខ្ញុំនឹងភ្លាយជាមនុស្សពួកប្រសិនបើខ្ញុំយោងនៅទីនេះជាយសារ កុនប្រុសបេស់ខ្ញុំមកទីនេះដែលបានសន្យានឹងមនុស្សស្តី ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា... ប្រសិនបើ—មើគាត់មិនដែលធ្វើពីជិនឪងគាត់មិនធ្វើពីជិនឪងគាត់ទេ នោះគាត់ធ្លាប់

សែវនៅជាមួយនាក់ដោយ បុដ្ឋភាពមួយនេះ ជាក្រោងស្រី បុរីក៏ដោយ នៅពេល ដែលគាត់បានស្រួចចាត់បានផ្លូវការជាមួយបិលីបូលបុមិនៃមែនបិលីបូល។ នោះជាការពិត! គាត់បានផ្លូវការនៅពេលដែលគាត់បានសង្កែបែននោះ។ ហើយ ខ្ញុំកើតុចត្រា។

¹⁶⁶ យើងត្រូវតែស្មោះត្រូង។ យើងខ្ញុំមិនស្មោះត្រូងនឹងក្នុងទេ ខ្ញុំមិនអាចស្មោះនឹង អ្នកទេ។ យើងខ្ញុំមិនស្មោះត្រូងនឹងអ្នក ខ្ញុំមិនស្មោះត្រូងនឹងព្រះដែរ។ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យ អ្នកធ្វើនូវអ្នកដែលខ្សោយប៉ុកចាត់ជាតិតាមស្រីត្រូវបស់ខ្ញុំ។ កំ ហង់គឺធ្វើធ្វើដោយក្រោពីរាជីយ ត្រាន់តែនិយាយតាមរៀបចំដែលខ្ញុំបាននិយាយ (យើងទេ?) ព្រះខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីការពិត។

¹⁶⁷ ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំមិននិយាយជាមួយអ្នកទៅដែលបង់ត្រូវកញ្ចប់ពេកទេ ព្រះ អ្នកជាក្នុងបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានហើរអ្នក។ ខ្ញុំបានបង់ត្រូវកញ្ចាយព្រះត្រីស្ថាតាមរយៈ ដំណឹងល្អ។ ហើយខណៈពេលយើងនៅទីនេះជាមួយត្រា ត្រាន់តែជាប្រម បស់យើងត្រូវបានដែលអង្គូយនៅទីនេះ: ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វើឱ្យអ្នកបញ្ចបនិច្ច។ បីនែនខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នក: បីនែននៅពេលដែលអ្នករកខ្ញុំហើយស្មើរីមួយ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកឱ្យបាន លូបំផុតតាមដែលខ្ញុំដឹងពីរៀបរៀប! ប្រសិនបើវានៅក្នុងព្រះបន្ទូល ខ្ញុំមិនខ្ចោះ វាកៅឡើលទោសខ្ញុំប្រើ ខ្ញុំមានស្ថាមជាប្រើនៃដែលរូបត្រូវការបេញពីខ្ញុំ។ ពីតណាស់។

¹⁶⁸ បីនែនពេលអ្នកស្មើខ្ញុំពីរីមួយ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ យើងខ្ញុំនិយាយអ្នកនឹងប្រាប់អ្នកពី ការពិត។ ខ្ញុំតែនឹងប្រាប់យើងរៀបចំបែបនោះ។ នោះជារៀបចំដែលខ្ញុំចង់សែវ នឹង ស្ថាប់បែបនោះ: ដើម្បីស្មោះត្រូងជាមួយនៃរណាម្នាក់។

¹⁶⁹ ត្រូងស្រីគូចម្នាក់មករកខ្ញុំកាលពីមិនយុប៉ុន្មានទេ។ ស្ថីនោះមិននៅទីនេះទេ។ ចម សិបសុន អ្នកទាំងអស់ត្រាស្ថាល់គាត់។ ចមគឺជាមិត្តលូ ត្រានបញ្ចីរបស់គាត់ នៅទីនេះទេ។ ខ្ញុំគិតថាមនុស្សទាំងអស់នោះបានត្រឡប់ទៅព្រៃ ហើយកំលងកំព្រៃ ដូរ ដើរនៅពេលនៅទីនេះ។ ខ្ញុំ...ប្រើដី សុភ័មេន ខ្ញុំមិនដឹងថាគាត់នៅទីនេះបុរាណ់ទេ បីនែនខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថានោះ។ បីនែន ចម សិបសុន ពួកគេ...គាត់ចុះមកពីការណាដាមួយ—ជាមួយប្រើដី។ ហើយពួកគេ...អ្នកស្ថាល់បងប្រុស ព្រៃ ដែលជាអ្នកទុលបន្ទូរបន្ទុក របស់យើង។

¹⁷⁰ ហើយបងប្រុស ចម អ្នកទាំងអស់ត្រាស្ថាល់គាត់នៅទីនេះ។ ហើយចម គឺជាបុរសណ្ឌ គាត់ជាបុរសសង្គម្នាក់ ហើយលោកស្រី សិបសុនកើតុចត្រាដែរ។

ប្រសិនបើនានាគ្រាន់តែស្ថាប់អ្នដែលខ្ញុំប្រាប់នាន នាងក៏នឹងដើរមួនឡើតដែរ។ ហើយនាងកាំពុងអង្គូយលើករាជីត្រូវនៅទានពិភារ។ នាងនឹងដើរ បែនាងនឹងធ្វើតាមអ្នដែលគេប្រាប់ថាគ្រោរធ្វើ។ ហើយអ្នកគ្រាន់តែមិនហើយយើងឡាតារាគិនពិត៍។ យើងឡើទេ? តម្លៃវនេះ។ បើនេះនាងក្រោរធ្វើតាមអ្នដែលគេប្រាប់ឱ្យធ្វើ ប្រសិនបើនាងក៏នឹងជានីងធ្វើវាទាន។

171 ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមកុនស្រីគុចបេស់នាង ត្រូវស្រីគុចគ្នាឌីស្រឡាត្រូវ... ខ្ញុំ...នៅពេលដែលបូកគេមានកន្លែកចូច ខ្ញុំនឹងលើកកុកគេឡើងលើក្នុងប៊ុខ្ញុំ ហើយលើងជាមួយបូកគេ។ តម្លៃវនេះបូកគេជាពេក បូកគេស្រីវាតារាស្ត្រីអាយុដៃបីរដ្ឋា។ ដូច្នេះហើយ ម្នាក់ក្នុងចំណោមកុនកេគករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណបាហំ ខ្ញុំមានសុបិនមួយ។” ហើយនាងបានប្រាប់ខ្ញុំពីសុបិននោះ។ ហើយនាងបាននិយាយថា “តើមាននំយ៉ាម៉ែ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនដឹងទេ សម្ងាត់ចិត្ត។ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋាន ហើយប្រសិនបើព្រះអង្គាស់ប្រទានវាមកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។”

172 នាងបាននិយាយថា “មិនអែទេ! ពីរបីថ្ងៃក្រាយនាងត្រូលប់មកវិញហើយស្មើថា “មានការបកស្រាយពីសុបិននោះទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ សម្ងាត់ចិត្ត ខ្ញុំអត់មានទេ ត្រៀមិនបានបង្ហាញវាផលខ្ញុំទេ។”

173 ប្រែកបាលមួយប្រុពីសប្តាហ៍ក្រាយមក នាងបានត្រឡប់មកវិញស្មើថា “បងប្រុស ប្រាណបាហំ ឬ៖សុបិននោះម៉ែប៉ែហើយ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងទេ។” ម៉ែនហើយ ម៉ែលទៅនាងដូចជាខកចិត្តណាស់។ ខ្ញុំ...

174 អ្នកចាំបាច់ថា ពេលអ្នកសុខឱ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នដល់អ្នក ហើយខ្ញុំមិនបានទទួលវាតីព្រះអង្គាស់ ខ្ញុំក៏ខកចិត្តដែរ។ បើនេះខ្ញុំនឹងមិនបាត់ពុក បុកហកទេ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីការពិត៍។ ប្រសិនបើទ្រង់ប្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក ហើយទ្រង់មិនប្រាប់ខ្ញុំមិនប្រាប់ទេ។ នោះហើយជាអ្នដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករីនឹងតាមរបៀបនោះ។

175 ហើយត្រឡប់វនេះ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំដឹងថាសុបិននោះមាននំយ៉ាងណាតុកចិត្ត បើនេះតើខ្ញុំដឹងដោយរបៀបណាតុក ខ្ញុំត្រូវតែមិនសាច់ផីដឹងមួនឡើត។ ហើយគ្មាននរណា

ម្នាក់អារម្មណកាត់ម្រាមដែរសំអ្នកនៅពេលណាមួយប្រកាសនៃនាមួយ ដើរដែលខ្ញុំត្រូវបានប្រាប់អ្នករាល់ត្រូវពីការបក្សនាយនៃសុបិទមួយអ្នកព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់បុំនែនគឺតានកើតឡើងមែន។ បាន មែនហើយ! ខ្ញុំមិនដែលប្រាប់អ្នករាល់ត្រូវពីដើរក្នុងព្រះនាមនៃព្រោះអម្ចាស់ បុំនែនរាយនាមិនបានកើតឡើងដែរ វាកំពេងត្រូវកើតឡើងដោយសារតែខ្ញុំ—ខ្ញុំ...កើតជាថ្រោះ។ ហើយបន្ទាប់មករាយនឹងមែនជាប៉ែនុលុយនុលុយត្រូវបស់ខ្ញុំទេ វាកើតជាប៉ែនុលុយនុលុយត្រូវបស់ខ្ញុំទេ

¹⁷⁶ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិល ត្រូវឱ្យ ធម៌បើយើងទៅអារីណុណារាយ ហើយចុះរាយជាយ៉ាងណាបើ—បើខ្ញុំមកប្រាប់អ្នកថា ពេលអ្នកចេញពីទីនៅ៖ ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់ បុន្តែប្រុសបស់អ្នកនឹង...? ចននឹង តួច ដែលខ្ញុំនិយាយលើអងចារបីកចំហេរពារៈគ្រប់ពេល។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ធម៌បើគាត់តែតាមផ្លូវ? ហើយខ្ញុំនិយាយថា តើអ្នកដឹងថានីងមានអ្នកកើតឡើងទេ? គាត់នឹងកំពេងគាត់តាមផ្លូវ។” ហើយអ្នកកំពុងមកករខ្ញុំ—ហើយអ្នកនឹងនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណាបាំ...” ចូរទៅយកគាត់ទៅបងប្រុសប្រាណាបាំ ជាដាច់។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងដេរីជីព្រឹង ហើយ អ្នកនឹងយើរឲ្យខ្ញុំលើលេបភេកម្មួយ និយាយជាមួយបុសពាក់អារាពេណិស។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងជាក់ដែរបើចននឹងតួច គាត់នឹងរស់ឡើងវិញហើយរាយតែលេង។”

តុឡូវនេះ បាននិយាយថា “បន្ទាប់មកអ្នកចេញគាត់ខាងលិច ហើយឱ្យដំបូងដែលអ្នកដឹង តីចិច្ចមួយអ្នកបានពុមាយរបស់អ្នកពីប្រុកថា ថាបុសំអ្នកកំពុងពីប្រុក ហើយមើល ចននឹងតួចបានវត្ថេទៅតាត់ហើយ។ តើអ្នកចែងដើរីអ្នក? អ្នកដីខ្ញុំខ្ញុំ យើរឲ្យទេ? ហើយខ្ញុំចែងដីខ្ញុំក្នុងមានទំនុកចិត្តណើខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់អ្នកពីដើរីទៅដំបូងអស់គ្រាត់ទៅជាការសន្និត់ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីការពិត បុមិនអពីដែរីដីប្រាប់អ្នក អ្នកចំងអស់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បន្ទាប់មកអ្នកមកករខ្ញុំហើយនិយាយថា អ្នកចននឹងតួច...” បុ មករកអ្នកយុបសំអ្នក អ្នកចននឹងតួចបានវត្ថេទៅតាត់ទៅ។ គាត់បានស្មាបហើយ! គាត់បានស្មាបហើយ!”

¹⁷⁷ “គ្រោពេរូម្យក ទាញឲ្យដីកម្មីល ពិនិត្យបេះដឹង ដដើមបស់គាត់ផុត។ គាត់បានស្មាបហើយ។ យកគាត់ទៅកំនែនុងបញ្ហាសំណួរ។”

“តើអ្នកចែងដើរីអ្នក? អ្នកនឹងនិយាយថា ‘ចាំបន្ទិច! ចាំបន្ទិច! យកគាត់អាបនៅក្នុងដែរបស់ខ្ញុំ តោះបាប់ដើរីមដើរ។’” អារ៉ាំន!

“តើអ្នកនឹងទៅណា ត្រូវី?”

“ខ្ញុមិនដឹងទេ”

“តើអ្នកមានអ្នី? អ្នកមានបួនប្រុសគូលរបស់អ្នកស្មាប់នៅក្នុងផែ។ គ្រាន់តែបន្ទាន់រាយជួរ។ មនុស្សនឹងយាយថា ‘ត្រូវស្រីនោះឆ្លើតមែនទេ? អត់ទេ បាន!’ នានមានព្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់ តើនឹងមានអ្នកឱ្យធ្វើដៃ?

178 “ដើរដីបួនដែលអ្នកដឹងគឺអ្នកនឹងយាយទៅការនៃខ្ញុមិនធមាយរបស់អ្នក សូមដែងចាំ យើងនឹងទៅកែងបងប្រុស ប្រាកាបហំ។ តាត់នឹងឈរបើជិត្យឱ្យការិយាយជាមួយបុរសពាក់រាយសៅ។ នៅទីនោះតាត់កំពុងឈរនៅទីនោះ។ មិនអ្នកដឹងពីអ្នកដែលដើរដីបួនដែលអ្នកទេ។ មិនមានការសង្ឃឹមក្នុងចិត្តបន្ទូលបស់អ្នកទេ ដើរទៅទីនោះហើយ និយាយថា បងប្រុសប្រាកាបហំ តើអ្នកដឹងពីអ្នកដែលអ្នកបានប្រាប់ខ្ញុមិន?

“បាន ត្រូវី។ ចននឹង ភ្លាក់ឡើង!” លោកចុះហើយបន្ទាន់តាមជួរ។

179 “បើនេះបើខ្ញុមិនតែសន្តិភាពប្រាប់អ្នកនូវរឿងខ្លះដែលខ្ញុមិនគ្មាន ហើយប្រាប់អ្នកតាមរៀបនោះ នេះជាប្រព័ន្ធបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយវាមិនគ្រឿមត្រូវ ហើយ វាមិនកែតាមឡើងឡើយ វាមិនដែលកែតាមឡើងលោក ពេលនោះអ្នកនឹងខ្សោចក្រោងក្នុងនោះស្មាប់។ អ្នកនឹងមិនដឹងថាអ្នរវានំតាត់មកប្រាប់តាត់។”

180 ព្រះបានតាត់ខ្ញុមកីឡើនេះដើរដីបួនដែលអ្នក ហើយខ្ញុមិនដឹងពីជាតិនូយដល់អ្នក។ ហើយមិនចាកាត់ ឬនឹងបួនដែលអ្នកដែលកែតាមឡើងឡើយ។

181 បើនេះតាមឯកទាក់ទងនឹងរឿងអាណាពាហ៍ពិពាហ៍និងការណែនាំ ខ្ញុមិនសំអ្នក ជួចជាបងប្រុសម្នាក់ សូមស្រួលស្រាត់រហូតដល់អ្នកបានស្មាប់ពួនិច្ច។ ពួនិច្ច? គ្រាន់តែទៅមុខដួចដែលអ្នកបានស៊ែន។ (ខ្ញុមិនពេលនោះប្រើប្រាស់ពេក។)

182 “យើងបានរៀបការកាលពីថ្ងៃមួយឆ្នាំមុន បាន... ក្រោមយក្ខុងម៉ោង សន្និភាព។ បងប្រុសជាទីគោរព បងប្រុសជាទីសេច្ចាត់ មានពេលមួយអ្នកលក់ម្នាក់ប្រាប់ខ្ញុមិន តាត់ដើរដីបួនព្រះវិហាយ (តាត់ជាគ្រឿស្សាន) មកពីផ្លូវ ខនេសកដឹងខាត់ប្រក្ដួនឲ្យដាកមួយនៅទីនោះ ព្រះវិហាយដឹងអស្សារូ ទីប៉ែតានច្បាយការអធិស្សាន។ វាមិនមែន... តាត់គឺជាតុកពេនទេទីក្នុង បើនេះតាត់បានចូលទៅក្នុងទីនោះដើរដី អធិស្សាន។ ហើយបាននិយាយថានៅពេលដែលតាត់បានចូលទៅក្នុងទីនោះ ហើយលុតដងដួងបួនដែលនោះនៅក្នុងព្រះវិហាយដើរដីអធិស្សាន... បាននិយាយថាតាត់កំពុងដី:

ដូចជាបាក់នៅឯ៍យោ នឹកដូរ៖ គាត់ជាមួកលក់ ហើយគាត់លក់អីវាន់ ហើយនិយាយថា គាត់...ទៅពេងចរក។ ហើយគាត់បានចូលទៅខិត្តៗ—ដើម្បីទិញទំនិញ ប្របស់ មួយចំនួន រួចគាត់មកតាមព្រះវិហារ គិតថា “ខ្ញុំនឹងទៅ...ខ្ញុំធ្វើថាគ្ញុំនឹងចូលទៅ ហើយអធិស្ឋាន។” ទ្វារើកចំហេ បាននិយាយថាគាត់បានចូលទៅ។ មិនពុនវណា ម្នាក់ឡើយ ដូច្នេះគាត់បានលុបុគ្គលុងផ្លូវ៖ ហើយថាប៉ីអធិស្ឋាន។ បន្ទាប់ពីគាត់ កំពុងអធិស្ឋាននៅខិត្តៗ គាត់បាននៅប្រែហេលជាមួយយ៉ាង គាត់បាននិយាយ ដោយធ្លាប់ថា គាត់បានពុស់ឡើងគោះទ្វារ ប្រុីមួយ គាត់គិតថាបានអ្នកចំរក្បាប្រាណ កំពុងអធិស្ឋាននៅខិត្តៗ បានប្រាប់ថា បន្ទាប់ពីខណៈពេលដែលគាត់បានកត់សម្ងាត់ យើងនៅខិត្តៗ គាត់បានពុនវណាម្នាក់និយាយ។ គាត់ងាកហើយមើល ហើយ មើលជីវិញ្ញុដើម្បីយើងនៅខិត្តៗគឺរាជាម្នាក់មើលប៉ុកមិនមែន។ គិបុសនិងស្រីស្រីម្នាក់ ឈរនៅមួយអាសន់ការ់ដៃគ្ងែ និយាយថា “បងយកអ្ននសម្ងាត់ ធ្វើជាប្រពន្ធស្របច្បាប់។” យើងនៅ?

នាងបាននិយាយថា “អ្ននយកបងសម្ងាត់ មកធ្វើជាបីស្របច្បាប់បស់ អ្នន។”

“ហេតុអូ” គាត់បាននិយាយថា “នេះជាអីដចចំម្លេក” បាននិយាយថា នេះជាបេនិកស្ថិត គាត់បាននិយាយថា “បុសនិងស្រីនេះជូបការដោយគ្នានគ្នា អធិប្រាយ។” យើងនៅ? ដូច្នេះហើយ គាត់ត្រូវានៅកំពុងអ្នកយុទ្ធប៉ុំ ហើយដែលចាំបាច់ ហើយបន្ទាប់ពីពុកគេបានស្ថូចចានានឹងរស់នៅកេណោះក្រោងចំពោះគ្នានៅឯណ្ឌេទៅមក មានតែសេចក្តីស្មាប់ទេ ដែលប៉ែបកញ្ចក់ ពុកគេជាក់ដៃអាបគ្គាយទិញទៅមក មើលគ្នា នៅខ្លួនដើរបញ្ចប់នៅពីរឿង។ គាត់បាននិយាយថា “បាំនិច!” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាប្រពេទមនុស្សដែលចង់ដឹងចង់យើង ខ្ញុំជាមនុស្សខេសគោះ” បាននិយាយថា “គឺអ្នកទាំងពីរជូបការប្រុំ?”

បានផ្លូវយើងថា “បាន!”

“ដោយគ្នានគ្នាអធិប្រាយដែងហើីដែង?”

គាត់បានសប្តាហើយថា “អត់បានទេ!” បានបន្ទាប់ថា “យើងបានជូបការសែសិបឆ្នាំ។” គាត់បាននិយាយថា “យើងបានជូបការនៅខិត្តៗនៅអាសន់នេះកាលពីសែសិបឆ្នាំមួន ហើយកាលប៉ះឆ្នាំយើងត្រូវប៉ែមក ហើយបន្ទាប់ពាក្យសន្យាបស់យើង។” នោះជាគំនិតល្អ។ យើងនៅ?

¹⁸³ បីន្ទូលពេលរដ្ឋបារបើយ ពេលអ្នកសន្យានាន នាងយកពាក្យរបស់អ្នក អ្នកទទួលយកពាក្យរបស់នាន ហើយព្រះជាម្ញាស់ទូលបារបស់អ្នកទាំងពីរ។ យើត្រឡប់? បីន្ទូកំសន្យាបើកតែ... [កំន្លែងទេនៅលើការសែត—អរដារ]

343. នៅពេលដែលរួចគេកាត់វាត្រូល...សក់—សក់ដឹងនៅពេលគេកាត់មុខគេ?
(តែទូរ ចាំបន្ទិច ចាំខ្ញុំទីនេះ) សក់ដឹងពេលវា...

¹⁸⁴ មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ប្រែបាលជាពួកគេមាននំយដ្ឋាននេះគឺ: “តើសក់ពេលដឹង ខាងមុខគេកាត់បានទេ?” មិនដឹងពេកទេ កាត់វាបាល។ យើត្រឡប់? បីន្ទូងដឹងជាបុសដែលមានខោកាត់បីដឹងហើយនៅតែខ្លួនពេក។ និយាយចាម៉ែច? និយាយអ្នី? មានម្នាក់និយាយទៅការបងប្បស ប្រាកាបំ—អរដារ។ អូ នោះហើយជាអ្នីដែល រួចគេកាតំពុងនិយាយ។ ដូចពេលខ្ញុំលេងសិចនីង ក្នុងស្រីបុច្ចេកវិទ្យាដែលខ្លួន ចាំ “បូម” ខ្ញុំហេរពួកគេចាមេរ្តីនេះ អ្នកដឹងទេ ដឹង បុគ្គិកជោយ អ្នកដឹងទេ ដុំដឹងនៅខាងមុខ នៅទីនេះ។

¹⁸⁵ មែនហើយ ខ្ញុំសិមចាប់ឡើងទាំងនោះកំពុងកាត់សក់នៅខាងមុខ... អ្នក ប្រែបាលអ្នកជាម្នាយអាចប្រាប់អំពីរឿងនោះ: យើត្រឡប់ ប្រសិនបៀកាត់ចំងារឱ្យអ្នកធ្វើ ដូច្នេះ។ ខ្ញុំគិតថាភារម៉ែលទៅជូចជាតា—ជូចជានវិមានកំពុងសម្បិតិ៍ដឹងម៉ែលកញ្ញាកំពុង ក្រាយ ប្រសិនបៀនានមានអាយុខ្ពស់ប្រាំឆ្នាំហើយ ចំងារកាត់វាបាលនៅខាងមុខ ពេបនេះ: ម៉ែលទៅជូចឡើងតូចខ្លះ។ សូមក្រឡេងកម្រិលកំន្លែងដែលអ្នកនឹងទៅ បងស្រី មិនមែនកំន្លែងដែលអ្នកធ្លាប់ទៅនោះទេ យើត្រឡប់?

¹⁸⁶ ហើយតុល្យរៀនេះ: បីន្ទូការកាត់សក់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីរឿងនោះ។ ខ្ញុំមិនអាច—ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវ—ត្រូវបទគម្ពិរណាដែលនិយាយថា អ្នកអាចកាត់វាបាន ប្រើនហើយមិនអាចធ្វើឡើងឡើតបានទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវបទគម្ពិរណាបែបរឿងនោះទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកថា បូន្មីប្រើប្រាប់ប្រុងប្រយោប់ នោះជានរណាទេ។

¹⁸⁷ ខ្ញុំនិយាយរឿងមួយ។ ខ្ញុំប្រាថ្ញា...តុល្យរៀនេះ: ខ្ញុំដឹងថាកុនបែស់ខ្ញុំកំពុងធ្វើ ដូច្នេះដឹង ធមុន និងសាក់ ខ្ញុំយើត្រូលពេកគេកាត់សក់នៅខាងមុខ ហើយចង វានៅខាងក្រាយ ហើយគុបតែនៅនេះនៅខាងមុខ ដូចនេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំអត់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...តែទូរ មិនកាន់ខាងរួចគេទេ។ យើត្រឡប់? អត់ទេ បាន! សម្រាប់ខ្ញុំខ្ញុំ ប្រាថ្ញាបាពួកគេមិនបានជាក់ក្នុងបែសកំបស់រួចគេទាល់ទៅសោះ។ បីន្ទូលពេល

ដែលពួកគេបានអុំដែង ឬដែលបាន: ហើយត្រាន់តែកាត់ខាងមុខវាបច្ចុប្បន្ន ពីក្នុកបេស់
ពួកគេ សម្រាប់ក្រុងគុចចេ... ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនដឹងថានឹងត្រូវ...?... ខ្ញុំនឹងមិនគិតផុងដោះ
ទេ។ យើងព្យាមទេ? ខ្ញុំ...បើនឹងនៅពេលដែលអ្នកបាន...ប្រសិនបើអ្នករាបធ្វើបាន ខ្ញុំ...
សម្រាប់បងបញ្ញនស្រី ខ្ញុំត្រាន់តែអនុញ្ញាតឡាកាមរៀបដែលព្រះរាមាស់បានបង្កើត
វាប៉ាណ្ណាត់។ យើងព្យាមទេ?

¹⁸⁸ ហើយជាការពិតណាស់ ខ្ញុំដឹងថាស្ថ្លីចង់មើលទៅស្អាត នោះហើយជាបុរាណ
ធម្មជាតិ—នោះហើយជាស្ថ្លីដែលពួកគេគូរវែតមាន។ យើងព្យាមទេ? ពួកគេគូរវែតបែប
នោះ។ ដូច្នេះហើយ វាមិនអីទេ បើនឹងកំដើរ—កំ... បើមិនដូច្នេះទេដឹងមិនមើលទៅ
ជួចពួកលោកកិយ (យើងព្យាមទេ?) កំធ្វើតាមលោកកិយ។ ជាផីដែនខស...អ្នកចង់កាត់
វាបែបនោះ បើនឹងកំកាត់សក់តែឡើងនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកបានចងក្បាប់ ឬ—ឬអី
កំដោយដែលវាស្ថ្ធីតាមក្រុងសក់បស់អ្នក អ្នកទូករាបីរីដែន។ កំកាត់រាបីរីជួចពួក
លោកកិយ។ ប្រសិនបើអ្នកត្រាន់តែជាក្រុងស្រីគុចចេ...

¹⁸⁹ ពួកបស់ខ្ញុំនៅប៉ែមានក្រុងស្រីគុចម្នាក់នៅទីនោះ—នៅព្យាយ៉ាក។ នាងមានសក់
ស្អាតជាងគោ។ វាគាត់ពណ៌ត្រាតរលាង ហើយនាងពាក់រាបបស់នាង...ម្នាយ
សក់ខ្ញុំនៅប៉ែ... បុណ្យរបស់នាងបានបុរាណទៅខាងក្រោមឱ្យដួងសក់នាង។ ហើយ
ក្រុងស្រីគុចនេះកំមានបុណ្យដួចនោះដឹងដើរ។ លោយវាបស់នាងគឺដែកខ្សោលិន។
ហើយនាងបានសិកជួកនៃវាបុចំដួចនេះ: ហើយកាត់រាបីព្យាយ៉ាកនេះ។ ហើយខ្ញុំ
បាន...ការមានរយៈពេលប្រហែលដាប្រាំ ដាប្រាំបី ម៉ែនត្រាំមន។ ហើយខ្ញុំនៅប៉ែស្ថូល់ថា
ហេតុអ្នកបានជានាងមិនសិកសក់ទាំងមូលមកក្រោម វាមើលទៅស្អាតជាងមានវាបុចំ
នោះនៅ: ភាគនៃនោះដួចជាក្រុមបីកចំលទៅនឹងបាទាំងនេះដែលពួកគេបានស្វែងច័ំ
នេះ។ ហើយ គី...អូ ត្រូវហើយ ខ្ញុំមិនធ្វើថាទីខ្ញុំនឹងធ្វើវាទេ។ អីដែលមើលទៅដួច
ពួកបីកចំលទៅដែលមើលទៅដួចជាដោនព្យារាដែនដី ដូច្នេះសូមឱ្យ..ត្រាន់តែទូករាបី
នៅវេត្តវាត់។ បាន!

344. ស្វាមិខ្ញុំនឹងខ្ញុំមើលមិនយើងជួចក្បាស់បេរីព្រះគម្ពី នូវសេចក្តីពិត ជួចជាបុរាណ
សេចក្តីពិតដែលអ្នកបានអធិប្បញ្ញយ។ តាតមិនយល់ទេ។ តើខ្ញុំនៅព្រះវិហារជាមួយគ្មាន ដឹង
ព្រះវិហារជាមួយគ្មានពីការរៀបចំនៃបេស់គ្មានដី? ខ្ញុំមានការ
ព្យាយុបាម្បេរ៉ាងខ្សោំដែលពីរីដឹងនេះ។

190 បាន! ហើយកតាប្រព័ន្ធរបស់អ្នកដែលទៅលទេសអ្នក អ្នកមិន—អ្នកមិនត្រូវដោលទេសគាត់ទេ (យើងទេ?) ពីព្រះបីត្រូវបានរបៀបជាបិសុទ្ធដោយសារប្រព័ន្ធ។ យើងទេ? ហើយខ្ញុំធីថា ប្រសិនបើគាត់ទៅព្រះវិហារនឹកយ៍ ប្រើមួយបែបនេះ គាត់ចង់ឱ្យអ្នកទៅទីនោះជាមួយគាត់...អ្នកយើងទេ? ប្រសិនបើអ្នកមិន...យើងទេ ត្រានអ្នកដែលបង្ហាញគ្រោះថ្នាក់ដែលអ្នកទេ ព្រះអ្នកនឹងមិនស្អាប់នូវអ្នកដែលពួកគេកំពុងនិយាយទោះយ៉ាងណាក់ដោយ ព្រះអ្នកបាននិយាយនៅទីនេះ: អ្នកមិនធីភាពអធិប្បាយរបស់ពួកគេ។ យើងទេ? ដូច្នោះវានឹងមិនធីឱ្យអ្នកយីថាទែទេ ប៉ុន្តែអ្នកគ្រាន់តែបង្ហាញការពេះពេះស្នើរបស់អ្នក។ អ្នកកំពុងលុបដែលបង្ហាញនិងចំពោះគាត់ ហើយប្រែបែលជាម្នាក់ធីដូច្នោះ—អ្នកនឹង...ប្រសិនបើពួកគេបង្កែវនឹងដើរឯកចារនៅទីនោះ...អ្នកត្រូវបានបង្កែវនឹងដែលខ្លួន ដើរនេះ: អ្នកនឹងបំពុំ គាត់នឹងយើង ហើយមកជាប្រាមអ្នកសំរាប់ខ្លួន។ ខ្ញុំធីថាទ្មីនឹងទៅមុខ។ ចិត្តណូលដីយេ មើលទៅម៉ោងណាបេរីយេ!

345. តើសាករី ៤ និងវិវណៈ ១១:៣-១៧ និយាយអំពីការពួចត្រូវទេ? យើងទេ សាករី ៤:១៨-១៩ និង វិវណៈ ១១:៨។ ពួកគេបានចុះឈ្មោះរបស់ពួកគេជាបងប្បន្នស្រីរបស់ក្រមជននៅទីនេះ។

191 សូមមើល សាករី៤។ អូ បាន នោះហើយជាដើមអូនីទី។ បាន ដើមអូបីនី ពីវា និងវិវណៈ ១១ តី...អូ បាន នោះហើយជាកៅ។ ឬដឹងដូចត្រូវ។ នោះហើយជាពួកគេចំនួនពីរ។ នោះ—នោះហើយជាតិ—តីមួយស្នើនឹងអរសំយ៉ា ជាដើមអូនីទី។

អធិស្សនេសម្រាប់យើង...នោះជាការអធិស្សន៍។

ខ្ញុំសូមទៅស្ថាបន ខ្ញុំមិនអាចអារារាប់ពេះមុខ..វានិយាយអំពីទំនាក់ទំនងអ្នកសារ។ បាន ជាក់វាតាមយក្សនោះទីនោះ។ មិនអាចអារារាបាសាតារណៈបានទេ។ ពួកវា កំពុងសម្រាលនីងកដននោះយ៉ាងណាក់ដោយ—ដូច្នោះ...

346. បងប្បុស ប្រាណាបាហំ តើវាទុសប្បុ—ចំពោះ... (តើនេះនិយាយពីអ្នក? តើខ្លួនដែរអ្នក? នោះបង្កែវអាជិក? ត្រូវធីភាព?) ធីភាពអារារាប់បង្កែវអាជិកឱ្យខ្លួនបងប្បុទេ?

192 ខ្ញុំគ្រាន់តែពន្យល់។ ហើយការនោះគឺបងប្បុយការបេញប្រាយ ប៉ុន្តែកំពុងទៅក្នុងប្រឡាយដើម្បីអាចយកវាបេញប្រាយនៅបង្កែវអាជិក។

បងប្បុសប្រាណាបាហំ តើអ្នកនឹងអធិប្បាយនោះទីនោះបង្កែវអាជិករបាយទេ?

¹⁹³ នោះគ្នាតែកជាសំណួរបើណែនាំ។ អត់ទេ បង្រៀន បង្រុស មិនដឹងថាថាទាំងអ្នករាយការទៅ តម្លៃវនេះ ទាំងនេះតើជាសំណួរចំនួនខើបៗតែគ្រោបានជាក់នៅទីនេះ។ គ្រោបានជាក់—ជាក់ពួកវា បន្ទុលណាម្នាក់ជាក់ក្នុងស្រាម។

បង្រុស...នេះគឺសម្រាប់អ្នក បង្រុស ខេប។ “តើអ្នកចេញឆែងបច យើងនឹងមិនចាស់ទេ បានទេ?” ខ្ញុំត្រូវពេមាននោះក្នុង...ខ្ញុំយកខ្លះដែលនៅសល់ណាយទំនុំ។

347. បង្រុស ប្រាណហំ មាននរណាម្នាក់ចំដឹងជាបាយកម្មិនមែនជាតិ (បុ-រ-ស-...) ដែលបានធ្វើបង្រុសទៅក្នុងព្រះគេមី។ ខ្ញុំធ្វើថាអ្នកគឺជាបាហាតុកពេទ្យ៖ ៩-៥។ (យល់ បង្រុស នៅលី ហាហាតុក ២:៩-៥) សូមឡើកគេតែនាក់ ហើយសិក្សាក៍ ជំពូកទី ៣...គិតលោយៗនិងប្រហែលនៃជំពូកបន្ទុនដឹរ—ខ្ញុំធ្វើថាតីជាអ្នក។

¹⁹⁴ តម្លៃវនេះ ខណោះពេលគាត់កំពុងប្រមាស្ត្ររឿងនោះ តីហាហាតុកពេទ្យ៖ ៩-៥។ បង្រុនបង្រុងបង្រុនដែលស្មារសំណួរ (មិនមានលោយៗ) មិនវីទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តឱ្យអ្នកស្មាផឱ្យជាំនោះ។ ខ្ញុំដឹងថីអ្នកដែលនោះក្នុងចិត្តរបស់អ្នក (យើញទេ?) ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ អត់ទេ យើញទេ? អ្នកនឹងមិនចាំបាច់មានលោយៗរបស់អ្នកនោះក្នុងព្រះគេមីទេ យើញទេ។ ប៉ុន្មែម អ្នកយើញទេ ដែលបាយអ្នកនោះក្នុងព្រះគេមី នៅទីនោះ...ដែលបាយអ្នកនោះក្នុងព្រះគេមី។ អ្នកនោះក្នុងព្រះគេមីយើងទេ អ្នកយើងទេ ក្នុងព្រះគេមី។ យើងទេ? ដែលបាយអ្នកនោះក្នុងព្រះគេមី? អ្នកសិក្សានោះក្នុងទីកន្លែង។ អ្នកនោះក្នុងពាណិជ្ជកម្ម៖ ក្នុងពេលវេលាដឹកឈរ៖ នោះបានអ្នកនោះក្នុងព្រះគេមី។ យើងទេ? យើងទេ? យើងទេ? យើងទេ? យើងទេ?

¹⁹⁵ តើអ្នកមានវាទេ បង្រុស នៅលី? អ្នកទៅ? បានទេ ហាហាតុក—ហាហាតុក...ខ្ញុំមិនបានអានវាទេទេ។ នេះខើបៗពេជាក់នោះទីនេះ ខ្ញុំគិតថាគ្រើកមិញ្ញា ហាហាតុក ២:៩-៥។ នោះហើយជាក់។ ហាហាតុក ២—ហាហាតុក ២ និង ១ ដល់ ៥:

ខ្ញុំនឹងនោះក្នុងទីចំយោម ខ្ញុំនឹងនោះក្នុងទីកើតឃើម ហើយខំឡើងទៅដើម្បីឲ្យដឹងជាប្រចាំឆ្នាំនឹងមានព្រះបន្ទូលមកក្នុងបេជ្ជរបច្ឆេក ហើយនឹងផ្លើយពីជំណើរដែល—ខ្ញុំ...បានប្រកាន់ជាយ៉ាងណាម។

នៅព្រះយេហ៌វីទ្វដៃមានព្រះបន្ទូលគប់មកខ្ញុំថា ចូរកត់ការជាក់ស្តីដឹងនេះទុក ត្រូវធ្វើបានកើតឡើងសំនួរនៅលើការដួច ដើម្បីធ្វើមនុស្សដើម្បីកំពុងរក កំភាគចម្លើយបានដោរ។

ជីវិតការជាក់ស្តីដឹងនេះ ទុកសាំងប់ដល់អំលាក់ណាក់តែ កំពុងស្រួចធ្វើ ដល់ពេលនោះហើយ នៅត្រានោះ នឹងមិនកុហកទេ បើសិនជាបង្គដី យុរី កំចុងរដ្ឋចំខ្លះ ជីវិតនឹងមកជាពិត តករដៃឡើយ។

មើល ចិត្តគេបានចំណេះឡើង មិនឡើងត្រូវនៅក្នុងខ្លួនគេទេ កំមនុស្ស សុចិត្តនឹងរស់នៅ ដោយសារសប្តាហីដំឡើរសំខ្លួន។

¹⁹⁶ មែនហើយ តុល្យវិនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹកដល់មនុស្សជានីស្របឡាត្រូវដើម្បីនេះ... អូក យើងទេ? វាជាអូកដើម្បីនេះ មិនអារីនទេគេមិនសរស់បែបនោះទេ។ យើងទេ? តុល្យវិនេះ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានខ្ញុំ... ព្រះគម្ពីមិនហោលេញៗខ្ញុំទេ—ខ្ញុំ ឈ្មោះ វិស្វ័យប័ណ្ណោះរបស់អូកចាប់អូករាយការកំដោយ ប៉ុន្តែយើង នៅក្នុងទ្រង់។ ហើយទាំងនេះ...

¹⁹⁷ ហើយគុឡូរវិនេះ អូកយើងឡាត្រូវនៅដល់ត្រូវប់ស្ថាល់ ដែលសំដេរទៅលើ នៅក្នុង ព្រះគម្ពី ដែលបែងអំពីរឿងមួយចំនួន។ អូកយើងទេ? តុល្យវិនេះ បើអូកនឹងម៉ឺនប្រភពិសាស្សនីនៅកើតឡើងវិញក្នុងព្រះគម្ពី។ យើងទេ? តុល្យវិនេះ ចូរយើងផ្តល់ ឱ្យអូកនូវបែទគម្ពីមួយសម្រាប់មួយតុល្យវិនេះ។ (ខ្ញុំយើងអូកទាំងអស់គ្មានសេវាតុ ។) តុល្យវិនេះ នៅក្នុងជួរកទិន នៃម៉ាចាយវាបានចែងចាំ: “ហើយនៅពេលបែល ព្រះជាមាស់បានហោព្រះរាជបុប្រាណសំឡេងដែលបានចែងចាំ ចែងចាំពីស្រុកអសុីប ដើម្បីអាយារ បានសម្រចចិត្រដែលបានចែងចាំ ចែងចាំពីស្រុកអសុីប ខ្ញុំហោក្នុងខ្ញុំ...” តុល្យវិនេះ ប្រសិនបើអូកមាន—ស្ថិតិយោប់គម្ពីរយាងដោយឡើត ប្រសិនបើអូកនឹងម៉ឺនការ ឯកសារយោងនោះ ការអានរីនោះ វានឹងនាំអូកត្រឡប់ទៅក្នុងដែលទ្រង់ បានហោយ៉ាកបុ ជាសាសន៍អីស្រាវដែលចែងចាំពីស្រុកអសុីប។ យើងទេ? ប៉ុន្តែ យ៉ាកបុជាក្នុងបែលបំឡេង ដែលបំឡេងបានហោចែងចាំពីស្រុកអសុីប ព្រះយេស៊ូវីតាបុ ព្រះរាជបុប្រាណសំឡេង ដែលបំឡេងបានហោចែងចាំពីស្រុកអសុីប ដូច្នេះ (យើងទេ?) ព្រះបន្ទូលបែលបំប្រាណគម្ពីមិនចែងចាំប៉ែឡើយ។ យើងទេ យើងត្រូវបានកំណាក់ អគ្គសញ្ញាបានខ្លួនយើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីជាមួយនឹងការទុសគ្នា... តើមានមនុស្ស ប៉ុន្មាននាក់ដែលចងចាំសារបែលខ្ញុំស្តីពីការកំណាក់តែអគ្គសញ្ញាបានខ្លួនអូកជាមួយ

នឹងក្នុងត្រីស្តាន ទីក្រោង ធននិកដ្ឋី អារីហ្មុណា ដែលខ្ញុំបានអធិប្រាយ? បាន អ្នកជាហ្មោះនៃបានទទួលវានៅក្នុងការសំគាល់ យើងទ្វាខេ? កំណត់អ្នកសញ្ញាណណាដោយ ត្រូវក្រុម្ភៈត្រីស្តាន។ យើងទ្វាខេ? អ្នកអាចស្ថាល់ខ្លួនអ្នកត្រូវប៉ឺកនៅនៅដែលអ្នកចង់ ធ្វើនៅក្នុងបទគម្ពីនោះ ប្រសិនបើអ្នកជាហ្មោះត្រីស្តាន ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនមែន ជាហ្មោះត្រីស្តានទេ អ្នកអាចស្ថាល់ខ្លួនអ្នកត្រូវប៉ឺកគម្ពីនោះ យើងទ្វាខេ? ជូនដូចខ្លួន ប្រែកបាសជាការបង្ហាញបាន។ ខ្ញុំចង់មានរបស់ទាំងនេះខ្លួនបានប៉ឺកគម្ពីនោះ ដែលខ្ញុំ អាចធ្វើបាន។

348. បង្រួមប្រាណហំ អ្នកខ្លះនិយាយថា សេចក្តីមេត្តាករុណាបានចប់ហើយ ទ្វានអ្នកណាអាចសរ្រោះបានទេ។ តុល្យវីនេះ តើនេះជាការពិតទេ? (ខ្ញុំ វិភាគយកដែលខ្ញុំទទួលបានសំណួរមួយនេះ។) យើងមើលហើយអធិស្តាន... យើងមើលបន្ទាត់អធិស្តាន ហើយវាបាក់ដូចជាអ្នកខ្លះនេះតើកំស្មោរក សេចក្តីមេត្តា។

តុល្យវីនេះ នោះជាសំណួរទីមួយ អ្នកមានពីរ។

198 “សេចក្តីមេត្តាករុណាបចប់ហើយបុន្ថែ?” កំបែះតែតិតអញ្ចីង! យើង ទេ? គ្រាន់តែបន្ទាត់ដូចខ្លួនប៉ឺកត្រូវប៉ឺកដែលអ្នកអាចធ្វើបានរហូតដល់អ្នកត្រូវបានគេ លើកឡើងលើ។ យើងទ្វាខេ?

199 “យើងកត់ស្ថាល់នៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្តាន អ្នកខ្លះតើកំស្មោរកសេចក្តីមេត្តាករុណា ដែល។” ប្រាកដណាស់! តើមេត្តា ទ្វាបើកហើយ។ យើងទ្វាខេ? ខ្ញុំតិតចាកនៅនៅ ដែលអ្នកមានវា គឺនិតនេះអាចស្ថិតនៅថ្ងៃនោះ... យើងទ្វាខេ ខ្ញុំមិនមានពេលដែល ដើម្បីផ្តល់បចកម្ពីនៅមួយនេះកន្លែងប៉ឺកត្រូវប៉ឺកដែល (អ្នកយើងទ្វាខេ?) របស់មួយ ។ ក្នុងចំណោមរបស់ទាំងនេះជាកន្លែងព្រៀមត្រូវ។ ពួកគេ...នៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្តាន អ្នករកយើងទ្វាសេចក្តីមេត្តាករុណាបាន។

200 ប្រសិនបើខ្ញុំដឹងថាបារោះយេស៊ូកំពុងយាងមកនៅវិស្សែរនេះ ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្នកដែល ខ្ញុំកំពុងធ្វើនៅពេលនេះ (យើងទ្វាខេ?) គ្រាន់តែបន្ទាខេទៅទៀត។ សេចក្តីមេត្តាករុណា តែងតែបើកបំហាន។ យើងទ្វាខេ?

201 ហើយតុល្យវីនេះ កន្លែងដែលខ្ញុំតិតចាកអ្នកមានវា គឺអំពីការបញ្ចប់នៃគ្រាប្រឈមដំនី ទាំងប្រាំពីរ ហើយគ្រាន់ទាំងប្រាំពីរត្រូវបានបើក។ យើងទ្វាខេ? គ្រាន់ប្រាំពីរ វាប្រាំ

បានសម្រេចនូវអ្វីដែលកើតឡើង.. អ្វីដែលបានកើតឡើង។ សម្រេចកាលក្រោមជំនួយ តើ ប្រាំពីរ យើងនៅថ្ងៃដឹងបញ្ញាប់នៃសម្រេចកាលក្រោមជំនួយប្រាំពីរ។ ពេលខ្សោនិយាយថា ចំប់ នៅមិនមាននំយចាម៉ោងនេះទេ គឺនាថីនេះ។ អ្នកចាំបាច់ ព្រះគម្ពីរបាន ថែងចាំ ត្រូវប់ទៅសម្រេចកាល—ពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ បូលបាននិយាយថា “ជ្រើន ពេលដែលកើតនៅឯណិត។” តើអ្នកដឹងថាគារក្រុងសម្រេចកាលបែបព្រះយុប់ណូន្តោទេ? នៅពីកាលពីមួយឯលមិញ្ញា ពេលដែលបែបសំខ្លះរាយការនេះពេលពីពេលនៅត្រាំហើយ។ យើងទេ? ពេលដែលគីឡូកកបដើរីយ៍ យើងទេ? អ្វីដែលព្រះបោកនៅក្រោក មិនមែនជាអ្វីដែលយើងបោកនៅថាទោនក្រោកនោះទេ យើងទេ?

²⁰² ផ្សេងៗ ច្បាបន្ទូរឱ្យ បន្ទាកអធិស្ឋាន បន្ទ..ព្រះជាម្ចាស់នៅតែបីកចំហា គ្រាន់តែបន្ទាប់រូបឈាមទៅក្នុងវិបាលីលើការបង្ហាញបន្ទាប់ពីការបង្ហាញបន្ទាប់នៅក្នុងរាយការបញ្ចប់ នៅពេលដែលដែលបែបព្រះយុប់។ យើងទេ?

349. តុល្យវិនេះ។ បងប្រុស ប្រាកដហំ តើពីពេលដែលត្រាននរណាម្ចាក់ក្នុងអធិប្បាយក្រោពីអ្នក? យើងបានយើងអ្នក—យើងបានយើងអ្នកបាន តែងតាំងបុរស។ យើង—មិនដើរអ្នកនឹងធ្វើរបសិនបីមិនមាន... របសិនបីពួកគេមិនត្រូវអធិប្បាយ។

203 តើម៉ត្តា! បងប្រុន ប្រុសស្រី ប្រុងបាលជាងប់មានអ្នកប្រាប់ចាំ ត្រានអ្នកណាអធិប្បាយក្រោពីខ្ញុំហើយ ខ្ញុំប្រាកដចាមានមនុស្សមិនស្មើរក្សាបាននៅពីរី ទាំងអស់។ អភ់ទេ! មនុស្សគ្រប់បុប្ផ..ដែលមានអាម្នណ៍ចាមានការក្រាស់ហោរបស់ព្រះមកលើជីតិបេស់គាត់ ចូលទៅក្នុងកិច្ចបង្រីព្រះ ហើយចាប់ផ្តើមអធិប្បាយ។ យើងត្រូវការពួកគេ។

204 បុសនៃព្រះត្រូវបានចាក់ប្រុងតាំងទូទាត់ពិភពលោកដើម្បីធ្វើជាប្រាយដំណឹងល្អ។ យើងទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែជាថ្មីសក្ខុម្មោយនៅបែបផ្លូវខ្សោចក្នុងចំណោមច្បាប់ជាប្រើន។ យើងទេ? ផ្សេងៗខ្ញុំ...មានមនុស្សជាប្រើនដែលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ជាង សកិលមជាងមានអ្វីដែលប្រើជាប្រាយប្រើនជាងខ្ញុំ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាមនុស្សបាទម្ចាក់ដែលយកនៅទីនេះ។ ខ្ញុំជារបាប់ស្មុំសាលីម្អាយគ្រាប់។ យើងទេ? ផ្សេងៗគ្រាន់តែ.. អ្នកដឹងថានៅមាននំយប៉ាងណាម!

205 មនុស្សដែលត្រូវបានគ្រាសបោកពីព្រះត្រូវជាប្រាយដំណឹងល្អ។

350. តើតីស្តានម្នាក់អាចចូលរដ្ឋវេទ្យក្នុងសេចក្តីសេចក្តីរាប់សំបុរាណដោយ
របៀបណា?

²⁰⁶ សូមអាណត្រៃបន្ទូលហើយអធិស្តាន។ អានត្រៃបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយ
អធិស្តាន។ ខ្ញុំនឹងប្រញាប់ប្រញាប់ ចូលទៅសំណួរជាប្រើនឡើតាមដែលខ្ញុំអាច
ធ្វើទៅបាន។

ខ្ញុំបានធ្វើយ៉ាស់ណូរមួយ បុំនឹងបានស្អាយ (មិ-ន-...) មិនត្រីមត្រូវ។ ខ្ញុំចង់
ដើរចាត់គីឡូកនឹងមានកម្មវិធីព្យាបាលមុនពេលអ្នកចេញពីខ្លួនទៅ ហើយ
មានទេ...ត្រូវកែងធ្វើ...ខ្ញុំមានបទសម្ងាត់ជាល័ងខ្លួនជាមួយអ្នក?

²⁰⁷ តើធ្វើរួន៖ ខ្ញុំតិចថាមនុស្សម្នាក់នេះកំពុងសម្ងាត់នៅត្រីកនេះ។ ពីរោង
យើងមានកម្មវិធីព្យាបាល។ យើងកំមានកម្មវិធីព្យាបាលដែរ។

351. បងប្រឈម ប្រាការហំ សូមពន្លឺ ក្នុងចុំសីមួយ—ក្នុងចុំសីមទី១ ១១
—១១ និង ២៤ ដល់ ៦។ តើនេះមិនមែនមាននំយចា (ជាប់-...)
ជាប់ដោយទេ្សក—ទេ្សកដោយទេ្សក (ត្រូ-ប-...) ត្រូបដណ្តប់ពីសក់ទៅ បុ
សកំដើរក្រាន់ពេជាការត្រូវបានបញ្ចប់ដែលយើងត្រូវការ?

²⁰⁸ ចូលទៅក្នុងចុំសីមទី១១ខ្លួនខ្ញុំ។ ចូលមីល ក្នុងចុំសីមទី១ ១១: ៤។ វាគែងចា
“ពេលអធិស្តាន...” អូ បាន គាត់... ពួកគេបានមានវានៅទីនេះ។ វាគែងចា “ក្នុង
ការអធិស្តានបុអធិប្រាយ តើយើងអាចយកសក់របស់យើង—តើយើងអាច...” សូម
ម៉ឺល វាបានគូសបន្ទាត់មួយនៅទីនេះ។

ពេលអធិប្រាយ—ពេលអធិប្រាយ តើយើងអាចត្រូវបានដោប្រើទេ...?
ហើយ អ្នកបានស្អាយចាំ: តើយើងអាចយកសក់របស់យើងបុរាណដែរ
នៅពេលដែលយើងកំពុងអធិប្រាយបានដោប្រើទេ?

²⁰⁹ ប្រសិនបើអ្នក—ប្រសិនបើអ្នកមានសក់ពាក់ អ្នករាប បុំនឹងខ្ញុំ—ខ្ញុំមិន...ប្រពាក់
បូណ្ឌសក់មួយរបស់បីពេលទាំងនេះ: បុអ្នីមួយ បុំនឹង... ប្រសិនបើខ្ញុំអាចមើលទៅ
ថាត្រីមត្រូ ខ្ញុំប្រែបាលជាពាក់មួយសម្រាប់ខ្លួនឯង បុំនឹងវា...មិនមែនជាសក់ពាក់
បែបបីពេលទេ បុំនឹងគី—ជាសក់ពាក់មួយ។

²¹⁰ បុំនឹងនោះគីមិនអីទេ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនមានសក់ហើយអ្នកចង់ពាក់មួយ។
ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើបាន នោះមិនអីទេ។ បានមែនហើយ! ប្រសិនបើក្លើស្តី សក់

របស់នាងមិនដឹងគ្រប់គ្រាន់ទេ នាងចង់បូសកំនៈក្នុងនោះ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា ពាក់វាតុំចុំ បង្ហប់។

²¹¹ ប្រសិនបើបុសម្នាក់មានជំដឺសាសាយឆ្នាំង ហើយចង់បាន...វិធីខ្លះ...សុប្បរិត រួរការងារសំគាល់ចំពោះប្រពន្ធបស់គាត់ ប្រសិនបើគាត់ចង់ពាក់សក់ ធ្វើវាតុំចុំ។ បាន ពិតមេន។ មិនមានអ្នីខសជាមួយភាគទេ (អត់ទេ បាន) មិនលើសពីផ្លូវបស់អ្នកដែរ បុងសិប្បនិមិត បុអ្នីធ្វើដែរទៀត។ ប្រសិនបើជម្លាតិបាន—យកអ្នីមួយ ចេញពីអ្នក ហើយវាញាយស្អូលណាល់ដែលអ្នកទៅមុខ នោះមិនអីទេ។

បើនូវាបានចេងនៅទីនេះថា “តើយើងអាចពាក់សកំប្បដោរវាទេបាល អធិដ្ឋានបុងប្បដិប្បាយបានទេ? តើនេះមាននីយ៉ាងណារៈ?”

²¹² មិនអីទេ សូមអាន បងប្បស នេវិល...តី ៤—៥ទៅ៦ មិនអីទេ មិនអីទេ។

បុរសណាគេលអធិស្ឋានប្ប អធិប្បាយ...ទាំងមានពាក់អ្នីនោះបើ ក្បាល នោះលោយៗថាគ្នុងប័ណ្ណបំផលសិរីសាខ្មន។ (នោះតី ប្រសិនបើគាត់មានសកំដួង។ មិនអីទេ។)

ឯក្រឹណាគេលអធិស្ឋានប្បអធិប្បាយ ដោយមានក្បាលទេ នោះ លោយៗថាគ្នុងប័ណ្ណបំផលក្បាលខ្លួនវិញ ... (នោះជាគ្នុងបស់នាង។) ...ដើរឯក ដែលធ្វើដូចខ្ងះ នោះដូចជាបានកោរសកំបេញដោរ។

ឬក្រឹណាគមិនពាក់អ្នីនោះលើក្បាល នោះក្រោរកាត់សកំបេញ ... (បើ នាងចង់កោរសកំបេញក្បាល ឬខ្សោនកោរកិច្ចរបាយ។ យើងទេ? បើនាងមិនអាចមាន...) ...តើបើក្រឹណាដឹង មិន អ្វីនខាសចំពោះ—អ្វីនខាសចំពោះការការកាត់បុករសកំ នោះក្រោរកមានអ្នីពាកំវិញ។

²¹³ ខ្ញុំមិនយើងមានអ្នីលើការយកបុងកសកំនោះទេ ឬ៖ក្រាតក្រសីបង់ធ្វើ...គាត់និយាយថា ប្រសិនបើនាងនិយាយថានាងក្រោរកាត់វា ឬខ្សោនកោរកិច្ចរបាយ។ យើងទេ? ព្រមៗបើនាងមិនទុកកា ចូរទុកឡើងដូចសកំដួង។ ដោយសារពី សកំបស់នាងគឺជាការគ្របបានរបស់នាង។ បើនូវស្រាប់បុសត្រូវគ្របក្បាល សកំដួងដូចមនុស្សស្រី។ លយនោក្នុងដីកា គាត់មិនឡើងដូចជាមនុស្សស្រី។ យើងទេ? ដូច្នេះគាត់មិនក្រោមានសកំដួងបែបនោះទេ។ យើងទេ?

²¹⁴ នោះហើយ—នោះមាននំយចាត្រកគេកំពុងតែធ្វើសក់... ខ្ញុំគិតថាមនុស្សម្នាក់ នោះប្រហែលជាយល់ខសក្សុងការគិតថាបាននំយចា—មនុស្សម្នាក់នោះទាយដោយរំក្បាលបេស់គាត់ បន្ទាប់មកគាត់បានដោរវាបេញ។ មែនទេ? អត់ទេ នោះមិនមែនគាត់មានសក់ដីនេះ វាមាននំយចា ប្រសិនបើគាត់បាននៅ... តើខ្លួននេះ អ្នកអាងចុះព្រាមបន្ទីឡើត អ្នកដែលបានស្អាតំណូនេះ ហើយអ្នកនឹងដីនៅ ក្បាលបេស់ស្រីគឺជាបីបេស់នាង។ តើមានបីន្ទានភាគកំដែលដីនេះ? ហើយក្បាលបេស់បុរីព្រះគ្រឿស្ស ដូច្នេះ មនុស្សប្រើប្រាស់គឺតែកាត់សក់បេស់ខ្លួនដោយសារ ព្រះគ្រឿស្ស ព្រោះក្នុងទេដៃមានទាំងបុរីស ស្រី និងទាំងអស់។ គាត់ទាំងខ្លួន ម្នាយបងស្រី បួនប្រុសទាំងអស់។ បីន្ទានភាគគឺជាបុរីសតែម្មួយ។ ដូច្នេះ គាត់ត្រូវតែកាត់វាបាល ដោយសារព្រះគ្រឿស្ស។ បីន្ទានភាគគឺជាស្រីគឺជាបីបេស់នាងនៅពីលើនាង។ គាត់គឺជាម្នាស់បេស់នាង អ្នកគ្រប់គ្រែបេស់នាង។ ដូច្នេះហើយ នាងព្រៀវតែមានសក់ដី

²¹⁵ ហើយបីនាងនិយាយចាត្រក្រោរៗ នាងព្រៀវកាត់វាបាល ទុកឱ្យនាងកោចុះ។ ហើយនិយាយចា បើជាបីដីក្នុងរាម៉ាស់ប្រុកម៉ាស់សម្រាប់មនុស្សស្រី ដែលគិតថាមីលទៅស្ថាត អរើងព្រៀវឱ្យនាងកោរសក់បេញវិញចេះ វួចទុកឱ្យនាងគ្របក្បាល។ សូមឱ្យនាងមានសក់ដីនៅព្រៃ។ យើងទេ? ដូច្នេះហើយ... នរណាម្នាក់... យល់ទាំងអស់គ្នា? ខ្ញុំចង់និយាយចា តើវាស្ថាប់មិនអីទេបុ? និយាយចា “អាម៉ែន” ប្រសិនបើវាកេតាច្នើង ប្រសិនបើអ្នកយល់បាន។ យើងទេ? ក្រោមជំនួយនិយាយចា “អាម៉ែន។”—ធនដាហី មិនអីទេ។

352. បងប្រុស ប្រាណាបាំ (យើងទីបែកបានដប់នាទីតើខ្លួននេះ។)—បងប្រុស ប្រាណាបាំ យើងមិនមានគ្រោះដីប្រាយនៅក្នុងដែលយើងសែនៅទេ បីន្ទុយើងបានចាក់ការសែកនៅយេប៉ែងអាជីព្យេតបុណ្ណោះ។ តើយើងក្នុងរករកនៅក្រោមវិហារផ្សេងសម្រាប់សាលាដែងអាជីព្យប្រើ? តើការស្ថាប់ចេបគ្រប់គ្រាន់ប្រួល?

²¹⁶ មែនហើយ អនុញ្ញាតឱ្យវាប្រសបាយវិធីដែលក្នុងបេស់អ្នកកំពុងធ្វើ។ យើងទេ? តើខ្លួននេះ ប្រសិនបើអ្នកមានកុនបេស់អ្នក ពួកគេនៅក្រោង។ ហើយអ្នកតាំងពួកគេចូលទៅក្នុងក្រោមមួយចំនួននៅទីនោះ នោះនឹងគ្រាន់តែជាក់បីដីចូលទៅក្នុងពួកគេ—ជាអ្នីដែលពួកគេ—ពួកគេមិនគូដី ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើវាទេ។ បើពួកគេ

—ប្រសិនបើពួកគេហាក់ដូចជាប្រជាពលនាស្របតានក្រោមគាន់ពីខ្សោយរាត់ និងធ្វើឯងខ្លះ...ហើយ អ្នកនិយាយថា អ្នកដាក់ពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហារភាពឈុបិក យកពួកគេទៅព្រះវិហារ ភាពឈុបិក យកពួកគេទៅអីមួយដូចនោះ។ ខ្ញុំនឹងមិនណែនាំវាទេ យើងព្យាមេ? ដើម្បី

ពួកគេ...

²¹⁷ ប៉ុន្តែតុល្យវនេះ ប្រសិនបើអ្នកមានព្រះវិហារគុចមួយដែលសំណុតនៅខ្លួន ដែលប្រាំហលជាមិនយល់ស្របនឹងធ្វើឯងពីរួមបើជាមួយអ្នក ហើយក្នុងរបស់អ្នក ចង់ទៅសាលាដោចរាជី ពួកគេជាមួយសុព័លដោយដំណឹងល្អ បុរីមួយ មែនហើយ នោះគឺមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែយើងព្យាមេ តែនៅពេលបែងប្រាក់ក្នុងរបស់អ្នកទូលាក់។ យើងព្យាមេ? មែនអីដែល ក្នុងរបស់អ្នកធ្វើ អី របៀបដែលតាត់មានប្រតិកម្មចំពោះវា។

353. តោះមីល។ មើលអ្នកមិនមានព្រះវិហារព្យាមេទេ ពើតូវតែស្មាប់តែខ្សោយរាត់ប្រើ?

បាន! នោះហើយ...ខ្ញុំបាន—ខ្ញុំ...នោះជាការប្រសើរ។

354. ពើក្នុងរបស់អ្នកព្យាមេមានបទពិសោធន៍យោងម៉ោងមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដៃ ប្រើទេ? ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើពួកគេយើងសារចុងក្រាយ ពី ពួកគេមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដៃ?

²¹⁸ ម្នាក់វា ព្យាមេពីមានបទពិសោធន៍! ក្នុងរបស់អ្នកមិនអាចទៅតាមផ្លូវដោយក្រោពី វិធីដូចដែលអ្នកធ្វើទេ។ យើងព្យាមេ? ពួកគេព្យាមេក្នុងពីរិះទៅតាមផ្លូវ មិនមានចំណែកនៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្របស់ព្រះទេ។ ពួកគេទាំងអស់សុទ្ធគែតាក្នុងក្នុង។ ពួកគេព្យាមេក្នុងមានវា ព្យាមេពីមានបទពិសោធន៍ជាមួយព្រះដើម្បីចូលទៅ ដូចត្រីនឹងអ្នកដែរ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំអាចទូលាការវា វាតាម...

355. បងប្រុសជាទីស្របព្យាយ័ង់: (តោះមីល។) អំពីបទគម្ពុរាយក្រសួង ៤:១១ ដល់ ១៣ ពើយើងទាំងអស់ត្រា (តោះមីល។)—ពើយើងទូលាការនៅប្រប់លក្ខណ៍ នៃពួកបិសុទ្ធតាមរយៈខ្សោយរាត់ ប្រើពីយើងគូរពីនោះខ្លួន: ពើកំណែាយទាន នៃព្រះវិញ្ញាណកំពុងដំណើរការនៅឯណា និងកំនែងដោយរាងក្រោមជន ដើម្បីដូចយើងឱ្យគ្រប់លក្ខណ៍? ចិត្តរបស់យើងបានធ្វើព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់ទាំងអស់។

²¹⁹ តុល្យវិនេះមនុស្សនេះមកពីរដ្ឋ អូវីហ្មិន។ តុល្យវិនេះបងដាចីស្របទ្វាប្ប័បស់ខ្ញុំ... ខ្ញុំធ្វើថាខ្ញុំដឹងថាការណែនាំ យើងពី? វាតានេ ខ្ញុំស្អាល់ ខ្ញុំប្រាកដដាស្អាល់។ អូក—កូនប្រុសបេស់... ប្រសិនបើមនុស្សនោះនៅទីនេះ: ខ្ញុំដឹងថាអូកជាប្រសិនបើអូកមិនមែនទេ វាប្រហែលជាប្រៀអាជីត្យមុនហើយ។ យើងពី? នេះប្រហែលជាមកពីប្រៀអាជីត្យមុន។ បីនេះ—កូនប្រុសបេស់អូកហេរ៉េប៊ីរ៉េ ការអភិវឌ្ឍ យើងពី? ហើយវាតា... គាត់ត្រូវប់គ្រង... គាត់... ខ្ញុំគិតថាគាត់ជាអូកដែលបានអធ្វើពីពីរខ្ញុំខ្ញុំខ្លួនខ្លួនទៅបានពីស្ថិតិ ឬក ជាមួយអូកនៅវីឡាអូវីហ្មិនដែលជាកំន្លែង... ហើយខ្ញុំគិតថានេះជាការក្រីមព្រឹក។ តុល្យវិនេះ ខ្ញុំស្អាល់មនុស្សម្នាក់នេះ តាមសំបុត្រ... ហើយដូច្នេះ...

អត់ទេ! ពួកគេចង់មកព្រះវិហារនៅទីនេះ ដើម្បីបានគ្រប់លក្ខណ៍។ យើងពី? ដែលយើង—យើងទទួលបានការប្រកបដ្ឋានឬពីពីរខ្លួនខ្លួនទៅនោះនេះដោយព្រះវិហារ បីនេះភាពគ្រប់លក្ខណ៍កៅកទៅខ្ញុំយករាងយើង និងព្រះ។ ព្រះលោកពិស់ព្រះត្រីស្ស គិតថាអូកដែលធ្វើអាយុយយើងគ្រប់លក្ខណ៍នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។

²²⁰ តុល្យវិនេះនៅក្នុងក្រមដំនឹងឈាយថា "...មានដំណើរការអំណោយ។" តុល្យវិនេះ: យើងមិនមានអំណោយទានបីនេះពេកដែលដំណើរការនៅទីនេះទេ បីនេះយើងមានអំណោយទានមួយចំនួន។ យើងមានអំណោយទាននៃកាសាជវ៉ែ—សិងអំណោយទាននៃទំនាក់។ (ពីរបីក្នុងចំណោមពួកគេ)។

²²¹ ខ្ញុំគិតថាបងប្រុសបេស់យើងហើយបីនេះបុច្ចមនេះនៅទីនេះ: មិនដឹងគាត់នៅកំន្លែងណាទេ គាត់មានអំណោយទានក្នុងការឈាយឈាយកាសាជវ៉ែ។ ហើយយើងមានបងប្រុស ជូនឈ្មោះដែកសុន នៅជាមួយយើង ហើយគាត់ឈាយឈាយកាសាជវ៉ែ។ ហើយបន្ទាប់មកយើងមានពីរបីក្នុងចំណោមពួកគេជាអូកបក្សាយ។ បងប្រុស នៃវិល នៅទីនេះដែងដោ គ្រឿងម្នាក់បេស់យើងនិងឈាយកាសាជវ៉ែ ហើយជួនកាលអធិប្ឋាយ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងមកលើគាត់...

²²² នៅថ្ងៃមុនគាត់បាននិយាយអូមួយ។ គាត់បានមួយរំពួលខ្ញុំនៅថា គាត់ទាយពីមនុស្ស ប្រាប់គេ មានបុរសស្រីដែលនៅក្នុងគោរ៉ែស្អាត ដែលបានបងប្រុសនៅក្នុងគាត់ភ្លាម។ បុរីមួយដូចនោះ។ ហើយបុរសនោះបានចេញពីគ្រឿងស្រីដែកបីនេះ នៅថ្ងៃប្រឹក្សា ហើយអស់រយៈពេលហុកសិបប្រាំបីថ្ងៃហើយ

មិនបានសូមដើរប៉ះពាល់គ្រឹងស្រីដែល បុញ្ចាំត្រាច់វា ប្រអីទាំងអស់។ នោះគឺបងប្បុស នៃវិសាទានអធិប្បាយបេច្ចកទេ។

²²³ ជូនូនី៖ យើងមានអំណោយទានមួយចំនួនដែលកំពុងដំណើរការ គុងចំណោមពួកយើង ហើយយើងនឹងរីករាយយ៉ាងខ្សោះក្នុងការប្រកបដាមួយនឹង អ្នក ដែលមានជូនូដែល អ្នកកំពុងធ្វើការ បុចចំមកប្រកបដាមួយយើង អ្នកដែល យើងអាចធ្វើបាន យើងសប្បាយចិត្តជាថ្មី។ យើងទេ? បើនេះគឺឡើងទេ? កាត គ្រប់លក្ខណាតាកមួសិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រឿស។

តម្លៃវនេះ យើងទេ ប្រហែលនៅមួយប្រព័ន្ធអ្នកទេ។

356. បងប្បុស ប្រាណាបំ តើអ្នកនឹងមានចិត្តលួចការពន្លឺរបាណដែលថត ដោយបងប្បុសអាមេរិកបាយទេ? សំណុរាលិមួយ៖ ទីពីនោះលើ—របាណ ទីពីរ នៅលើជញ្ញាំង និន្ទោះវិញអ្នក សុំ ជាដើម។

²²⁴ តម្លៃវនេះ ខ្ញុំបារាំងអ្នកពីខ្ញុំ។ ពួកគេបានចុះឈ្មោះរបស់ពួកគេ ហើយវាគិន នៅមីនេះទេ។ យើងយល់ពីវារា វាគាបងប្បុស និងបងប្បីដោកសុនមកពីភាគប្រើក ខាងក្បែង ពួកគេបានគ្រឡប់ទៅវិញ។ ជូនូនី៖ យើងយល់ចា យើងបានពន្លឺលំ រចហើយ។

357. តើពួកជីននឹងនៅពេលណាហើ តើនៅពេលណាដែលក្រោមជីនបានធ្វើ...
អ្នកណា (ដែល...) បានស្វាប់ក្នុងអំឡុងពេលនៃខ្សោះបានកនិង... តម្លៃសំ ឡើងវិញ? តើពួកគេនឹងដោចំហេរដល់ការសំឡើងវិញនៃមនុស្សខ្សោះវិតប្រុ? តើពួកគេនឹងសំនៅអ្នកដែលខ្សោះក្នុងអំឡុងសហស្រីពួរប្រុ?

225 តម្លៃវនេះ នោះជាសំណុរាលិនុមួយ។ សមនឹងទទួលប្រើនជាងពេលណ៍ណា ដែលខ្ញុំការចូលបែង បើនេះពេលនេះខ្ញុំអាចមានវា... យើងទេ? ខ្ញុំមិនមាន... ខ្ញុំមាន យ៉ាងហេចបានសំពីរការបែងបុគ្គលិកនៅក្នុងអាចធ្វើដែលខ្ញុំបានប៉ុណ្ណោះទេ។ អ្នកយើងទេ? ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែ ចង់បានសំណុរាលិនកាមិនអាចធ្វើដែលខ្ញុំអាចធ្វើទេបាន ដោយមិនបានយើងទៅបានក្នុងជីន នៅមីនេះទេ។ ខ្ញុំដឹងថាមានសំណុរាលិនមួយចំនួននៅមីនេះដែលដែលគឺដឹង ដូចជាក្រាប់ពួករបស់សត្វតែប៉ុណ្ណោះដែលគ្រូពន្លឺ និងខ្ញុំធ្វើដែរ បើនេះគឺនឹងប្រញាប់ ហើយចូលទៅក្នុងនេះទៀត។

226 “តើពួកជា នឹងដែលបានស្ថាប់ក្នុងគ្រាមានទឹកអេនា (យើងឡើទេ?) តើនឹងមាននៅក្នុងការសំឡែងវិញដែរប្រទេ?” ការសំឡែងវិញទីពីរ ការសំឡែងវិញបើកទីពីរ។

227 “តើពួកគេនឹងដៃចំណេះដែលការសំឡែងវិញនៅមនុស្សទូចិត្តបុ?” មនុស្សសុចិត្តនិងមនុស្សទូចិត្ត នឹងត្រូវបានបើកឡើងក្នុងពេលតែម្មយ។

228 “តើពួកគេនឹងសំនោមឯងដោយក្នុងអំឡុងគ្រាសហស្សីត្រូវប្រទេ?” អត់ទេ! ហើយអ្នកស្ថាប់នៅថ្ងៃទីនេះសំបុត្រដល់ចុងបញ្ហាប់នៅគ្រាមួយពាន់ឆ្នាំដីរ។ តម្លៃវានេះ វាក្នុងរាល់ បុំនុំខ្សោយប្រាកដ...

358. តើបើលមាននៃយោងណាចំពោះសិទ្ធិនិងសេវាការក្នុងព្រះគ្រីស្ស? តើសិទ្ធិពីឆ្នាប់មានរបៀបណា?

229 មែនហើយ អ្នកមិនត្រូវបានចងដោយច្បាប់ទេ។ ខបមាថា នេះជាផីរដុចត្រូវខ្លួនឯងពន្លឺបានចាមរបៀបធ្វើដាក់ យ៉ាងលាប់ហេស។ ជាទាប់រណ៍ នៅថ្ងៃនេះវានិយាយចាំទីតាមផ្លូវ សាមសិបម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង តីជាលេវ្តិនលើវីនជាន់គេដែលអ្នកអាចបើកបាន។ តម្លៃវានេះ។ តម្លៃវានេះ បើខ្ញុំបើកបានសេសិបម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង ខ្ញុំត្រូវដាក់ទេសតាមច្បាប់។ បុំនុំខ្ញុំបើកបានត្រីមសាមសិបម៉ាយក្នុងមួយម៉ោង ខ្ញុំមិនស្ថិតនោះក្រោមការដួនទាត់ទេ។ យើងឡើទេ? នោះជាសេវាការនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ស (យើងឡើទេ?) ឬដុចត្រូវ។

230 អ្នកមិនត្រូវបានចងដោយច្បាប់ដែលណា...យើងខ្លួនឯងបុច កុហក ធនកំណែវិជិតក្នុងពីរបែងនៅក្នុងក្រុងក្រុងពីរបែង ខ្លួនឯងបុចក្រុងព្រះគ្រីស្ស។ យើងឡើទេ? ខ្លួនឯងសេវាការពីច្បាប់ ខ្លួនឯងក្នុងព្រះគ្រីស្ស។

359. តើអ្នកមានអាមេណ៍យោងណាចំពោះការពន្លាកំណើត?

231 ខ្លួនឯងនោះខ្លួនឯងកិច្ចសមាសន៍ពីកនេះ។ ខ្លួនឯងនិយាយជ្រើនប់ជាមួយ—ជាមួយអ្នកនោះឬជីវិះទាំងនោះ (យើងឡើទេ?) នោះឬជីវិះទាំងនោះនៅថ្ងៃនេះ ព្រះមានពាក្យនិងអ្នកដែលខ្ញុំត្រូវនិយាយ តីខ្លួនឯងទាំងនោះ ឬជីវិះបែពន្លេ...

232 ហើយមានលទ្ធភាពដែលវាគ្រោះបានធ្វើតាមរបៀបត្រីមត្រូវ។ ខ្លួនឯងនិយាយវាងដែរ សម្រាប់ទូទៅ។ មានថ្ងៃជាបីនេះក្នុងដីភូបស់ស្ថិតិដែលនាងមិនមានការបង្ករកំណើត។ អ្នកយល់ទេ? ត្រូវហើយ។ ហេតុអ្នក...

²³³ ឥឡូវនេះ៖ មានពេលខ្លះ—ទាក់កនឹងសម្ងាត់ប់ស្ថី ប្រសិនបើនាងមានកុនភានីនិងសម្ងាត់នៅ។ អ្នកក៏ចង់មើលវាដែរ។ យើត្រឡេ? ដូច្នេះសូមប្រឈប់ត្រួចចំពោះដីផ្សេះ។ យើត្រឡេ? យើត្រឡេ វានាំមកនូវដើរីក ឬចុះវាគាត់អ្នកដែលអ្នកត្រូវបានដាក់នៅលើដីដីជីមិត្រីជីវា។

²³⁴ បើប្រព័ន្ធអ្នកលើ ហើយម្មាឃឡើត ទាក់នោះ៖ នឹងសម្ងាត់នាងខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ខ្ញុំមិនគិតថា ព្រះអម្ចាស់ចង់ទូរអ្នកមានវាទេ។ ហើយអ្នក—អ្នកមករកខ្ញុំដោយជាតិអំពីរឿងផំនៅនោះ៖ មានវានៅលើការសម្ងាត់និងកដន៍។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំនិយាយជាមួយអ្នកជាតិល (អ្នកយើត្រឡេ?) ហើយខ្ញុំអាចមានអារម្មណាថាចំណា...

²³⁵ យើត្រឡេ បុគ្គលូអ្នកក៏កែ ខ្ញុំអាចប្រាប់ថាគើតពីកគទកំពុងកុហកខ្ញុំប្រអត់។ យើត្រឡេ? ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំពីរឿងផំនៅ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់យើត្រឡើងបុគ្គលូណាម៉ោង...យើត្រឡេ? ព្រោះអ្នកជាក់វាបែបនេះ៖ អ្នកមិនដឹងទេ។ វាគារហាតុដែលមានបុគ្គលូនឹងរឿងផំនៅ។ ខ្ញុំអាចនិយាយពិតបុមិនពិត។ យើត្រឡេ?

360. ហេតុអ្នកជាតិ—ហេតុអ្នកជាតិសាត់ដែននឹងត្រូវបានដោះលែងមួយរដ្ឋវាគាល បន្ទាប់ពីមួយពាន់ឆ្នាំនៃវិរណា៖ ២០ និងខែ និងវិរណា៖ ២០០២?

²³⁶ ហេតុអ្នកជាតិនឹងត្រូវដោះលែង? គឺដើម្បីទៅប្រមូលមនុស្សបសវា នៅថ្ងៃសំខែក្រឹងវិញ ជាបៀវិញ ពីព្រោះសាត់ដែនត្រូវតែឈរ—បើសាលាប្រកម្មដងដែរ។ យើត្រឡេ? វាគ្រឹះត្រូវបានចេញរទាស។

អូ ខ្ញុំដើយ នេះគឺជាតិ—សៀវភៅកដែលពេញឡេដោយពួកវា។ ខ្ញុំមិនធ្វើ...ហើយ នេះគឺជាតិសំបុរុជូយៗឡើតដែលពេញឡេដោយពួកវា។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចេញឡេទៅជិត ពិតម៉ោង យ៉ាងរហ័សនោះទៅនេះឥឡូវនេះ។

361. បង្រួស ប្រាណបំ សូមពន្លឺល់កិច្ចការ ៦ ខណិន កិច្ចការ ២០...កិច្ចការ ២១២១ (ត្រូវកនិងអានវាសម្ងាត់ខ្ញុំបានទៅបង្រួស នៅលើ) សូមពន្លឺល់កិច្ចការខេត្ត។

²³⁷ ឥឡូវនេះ៖ ខណៈពេលគាត់កំពុងកោព្រះគម្ពីនោះ៖ ខ្ញុំនឹងមើលថាគើតខ្ញុំអាចចូលទៅមួយរឿងឡើតត្រាមរាជរបួនទេ? អ្នកអស់ក្នុងដែនទេ? ខ្ញុំដឹងថាអ្នកអស់ក្នុង។

សូមពន្លឺលំពើអាម៉ែកកំបងនៃការលើកឡើងលើរបស់ក្នុងក្រម៉ា។ តើវានឹង
ពីការឡើងដោយរួចរាល់ និងកន្លែងណា កន្លែងណាដែលក្នុងក្រម៉ាទៅ។
តើពួកវាមិនមែនជាសំណុំគ្មានឱ្យសម្រាប់ទេប្រើ? វាតិតជាល្អណាស់។ ខ្ញុំ
គ្រាន់តែឈរនៅទីនេះទេហូម្បូយៗថ្វៀ...

ចាំបន្ទិចតុល្យវិនេះ ខ... កិច្ចការទេទំនាក់សារ សូមអរគុណ បងប្រុស នើវិល។
ទេទំនាក់សារ

ធម្មកអ្នកដែលដើរបាយឯកជាត់ គេកំណើនក្នុងការកំងការនៅ ដោយ
បានពុសំឡើងមែន តើមិនយើរូអ្នកណាសោះ។

²³⁸ តុល្យវិនេះ ខ្ញុំដឹងពីការនៅដែលអ្នកស្បែ។ យើរូទេ? តុល្យវិនេះកន្លែងបន្ទាប់
បាននិយាយថាពួកគេ...ផ្តូលយុមកវិញ។ ពេលនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអ្នកពីការឡើង
នៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ ព្រោះកន្លែងបន្ទាប់តែបានពុ។ មួយ
គេមិនយើរូទេ ហើយការនៅដែលបន្ទាប់ គេយើរូហើយមិនពុ។ តើមានបុន្ណាននាក់
ដែលធ្លាប់យើរូដើរនៅពីមុនមកក្នុងគតី? ខ្ញុំមាន ហើយខ្ញុំមិនអាចពន្លឺប៉ា
បានទេ។ យើរូទេ? ខ្ញុំព្រះអម្ចាស់នឹងក្រុងបីកបង្ហាញរាជល័ខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបាន
ប្រាប់អ្នកកាលពីមុនថា ខ្ញុំត្រូវតែស្មោះត្រូវជាមួយអ្នក។ យើរូទេ? ខ្ញុំមិនដឹង
ទេ។ ខ្ញុំសុំទោស។ ប្រសិនបើខ្ញុំ—ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចពន្លឺបាន ខ្ញុំនឹងនិយាយ
ដោយស្មោះត្រូវដើរីប្រាប់អ្នកថាមីនិមិនអារម្មណ៍ បុន្ថែខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើយកនៅពេល
—នៅពេលដែលខ្ញុំមិនដឹងទេ។

²³⁹ ខ្ញុំមិនអាចពន្លឺបានទេ ព្រោះការនៅដែលមួយនិយាយថាគេបានយើរូ
ពន្លិ៍ ហើយមិនបានពុសំឡើង បុរីមួយដូចនោះ ហើយការនៅដែលបន្ទាប់ ពួកគេ
បានយើរូ... ពុសំឡើង ហើយមិនបានយើរូពន្លិ៍ទេ។ ខ្ញុំមិនអាចពន្លឺប៉ា
បានទេ។ យើរូទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអ្នកពីការឡើងទេ ហើយខ្ញុំមិនដឹងទេ
ហើយត្រូវមែនបីកបង្ហាញដើរនៅទីនោះទេ មិនលើសពីខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកអំពី
អាពាហ៍ពីពាហ៍និងការកំលែងលប់នោះទេ។ ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ ហូតដល់ទ្រូវដោន
បង្ហាញរាជល័ខ្ញុំ។

²⁴⁰ ហើយសុមីវិត្រីកនេះ ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះដែលបង្កើតឡើងមេយ និងដែនដី
ទ្រូវដោនបច្ចុប្បន្ន នោះជាសេចក្តីពិត នៅព្រីកនេះទ្រូវដោនបញ្ចប់ដើរីទៅដោយ

ប្រាប់ខ្ញុំអំពីអាពាហ៍ពិតាហ៍និងការលែងលែល។ ត្រូវរហូតឱ្យ។ នេះជាមេគ្យាល់ដែលខ្ញុំនិយាយ ទុកចុចខ្ញុំយល់ទាំងអស់សិន។ ស្រួលកែ...

²⁴¹ នៅពេលដែលធ្វើឯងមួយក្នុងចំណោមធ្វើឯងទាំងនោះដូចជាគ្រាប់ពុជបស់សត្វ ពស់ នៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមិនយើពុ ត្រានអីសោះ បុន្ថែមខ្ញុំគ្រាន់តែបន្ទាន់ធ្វើតាមនោះ ហើយធ្វើដែលអ្នកដឹង...បន្ទាប់មកត្រូវដើរបញ្ជាមួយ ហើយបន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធទាប់ធ្វើមបើករាយដឹង។ តុល្យវិនេះខ្ញុំចង់ឱ្យនរណាម្នាក់ព្យាយាមខ្សោយទោសវាតុល្យវិនេះ។ យើពុទេ? មិនអាចធ្វើវាបានទេ។

362. សូមទន្លេអាម៉ែកចាំងនៃការណើកឡើងលើរបស់ក្នុងក្រមំ។

²⁴² ត្រានតែផ្លាស់ប្តូរ យើពុទេ រូបកាយរបស់យើង។ តុល្យវិនេះ ចុរិនិយាយរបស់យើង។ តើអ្នកដឹងថាអ្នុំមាននំយោះដឹងណាបេលខ្ញុំនិយាយអ្នកដឹង? ខ្ញុំមិនមាននំយោះជាមួកលេខៗែន ខ្ញុំមិនមាននំយោះជាបស់យើងទេ ខ្ញុំមិនមានបំណាងចង់និយាយព្រះវិហារនេះទេ ខ្ញុំចង់និយាយចាមួកដឹងត្រូវប៉ុប្បាយ។

²⁴³ អំប្បាបំ តាត់កំពុងស្រួលរកក្នុងប្រុសម្នាក់តាមការសេន្យា។ តើវាត្រូវទេ? ហើយក្រម៉ានំនំកំពុងស្រួលរកព្រះរាជបុគ្គាសដែលបានសេន្យា។ ក្នុងក្រម៉ា (ត្រូវទេ?) ក្នុងក្រម៉ាកំពុងស្រួលរកក្នុងប្រុសដែលបានសេន្យា។

²⁴⁴ មុនពេលក្នុងប្រុសដែលបានសេន្យាអាចមកដល់សាត់ និងអំប្បាបំ រូបកាយរបស់ពួកគេត្រូវផ្លាស់ប្តូរ។ តើវាត្រូវទេ?

²⁴⁵ នាងចាស់ពេកក្នុងការមានក្នុង។ នាងមិនមានសវែសទីកដោះនៅក្នុងសុដន់របស់នាងធ្វើទេ។ សុដន់របស់នាងស្មោះ។ ស្មោះរបស់នាងមិនមានក្នុង នាងត្រានការបង្កកំណើក។ នាងមិនអាចមានក្នុងបានទេ បោះជួងរបស់នាងចាត់ពេកមិនអាចចំនោន។ ដូច្នោះតើមានអ្នុំបានកើតឡើង? ព្រះបានបូរនេខោជាយុទ្ធនឹវិញ្ញា។ ហើយទ្រង់ក់ធ្វើដូច្នោះបានការអំប្បាបំដែរ ពីព្រះទ្រង់មានបន្ទូលចាំរូបកាយរបស់គាត់ណូចង់ស្មាប់។ យើពុទេ? ហើយទ្រង់ត្រូវផ្លាស់បូរូបកាយរបស់ពួកគេដើម្បីឱ្យអាចមានក្នុងប្រុសដែលបានសេន្យា។

²⁴⁶ ហើយយើងមិនអាចទទួលព្រះរាជបុគ្គាសដែលបានសេន្យាបានទេ នៅថ្ងៃនេះ នៅក្នុងរូបកាយទាំងនេះដែលយើងរស់នៅ។ រូបកាយទាំងនេះគឺជាអំពីបាប។

²⁴⁷ សតិសម្បជញ្ញា: ដំបូងនេះគ្រប់គ្រងការយោនេះដោយការយើញ ស្ថាល់សែដ្ឋការម្នាក់ ដឹងត្រូវនឹងការស្ថាប់ពុ ហើយបានធ្វើឱ្យរួមឱ្យទាំងអស់ត្រាតីទីនេះ យើង ផ្តល់និងអ្នីទាំងឡាយទៅក្នុងការយើងនៅក្នុងការយើងនេះ ដែលកើតចេញពីកំណើតចិត្ត (មិនមែន សតិសម្បជញ្ញា: ដំបូងនេះទេ វានិងរលកទៅទេ)... វាតីនៅក្នុងអ្នីម្មយោងលើសែនាំ គ្រប់ត្រាយលីវានិយាយថា “អាម៉ែន។” ក្រុមដំនីតិនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដៃ។]

²⁴⁸ វាមិនមែនជាការម៉ឺនយើញ ដឹងសែដ្ឋការ អាម្នណា ត្រូវនឹងស្ថាប់ពុនោះទេ។ វាមិនមែនទេ។ វានិងត្រូវស្ថាប់ហើយនឹងដាប់ បីនេះធ្វើការខាងក្រុងរបស់អ្នក នៅទីនេះ ខាងក្រុង នោះគឺជាមុនុស្សដែលមិនអាចស្ថាប់បាន។ យើញទេ? ហើយនោះជាមុនុស្សដែលជីវិតចិត្តចាប់ផ្តើមពីកំណើតចិត្តនេះ ហើយវាបានធ្វើតមនុស្សម្នាក់ទៅត្រូង រូបភាពនៃមុនុស្សនេះដែលអ្នកជាអ្នកជីវិញជីវិតនោះ។ អ្នកយល់វាតានេះ?

²⁴⁹ ដូច្នោះវាមានស្ថានុពលនៅទីនេះ ហើយវាបានអ្នី? ព្រះបន្ទូលសន្យាមុន កំណើតដែលដី។ ហើយនោះជីវិញនោះ នេះក្រោនតែត្រូវបានពីអវិជ្ជមាន។ ដែលនឹងផ្លូវបញ្ចប់ដីភាពពីផ្លូវមាន ជាប្រះបន្ទូល។ យើញទេ? ហើយវិឃីដូចត្រូតិ៍... ប្រកាសលើកឡើងរបស់ក្នុងក្រម៉ែនិងជាបីឃីដូចត្រូត។ ព្រះបន្ទូលដែលមាននៅក្នុងអ្នក រូបភាពនឹងបង្កើតទីនេះជីវិញព្រះបន្ទូលនោះ ហើយកើចិត្តត្រូវនឹងសាក់ដោរ។

²⁵⁰ ពីមុន... កាលរូបភាពចាស់ដែលនាងមាន រូបភាពដំបូងនោះក្រោជ្រាស់បុរី ដើម្បីបង្កើតក្នុងប្រុស។ អ្នកយល់វាតានេះ? រូបភាពនោះមិនអាចបង្កើតបានទេ។ រាយការយោនេះមិនអាចធ្វើបានទេ ដូច្នោះ វានិងត្រូវជ្រាស់បុរីវិធីដូចត្រូតដើម្បីទទួលកូនប្រុស។

363. តើវានិងកើតឡើងដោយរបៀបណា និងនោះពេលណា... តើនោះណា... តើក្នុងក្រម៉ែនណា?

²⁵¹ វាថោកាន់សិរិល្អ ហានស្អីតីសម្រាប់ពិធីដំល័ះរបៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ គ្រាន់ពេជ្រ ប្រពេទដូចជាអីសាកនិងបិកា នោះពេលដែលបិកាជោីដូចបង្កើសាក។ សូមនឹកចាំបីអោលាសុំ ដែលតំណាងច្បែសាកវិធីដែលចេញមកពីអំប្បាគាំ អោលាសុំនាន់ចេញច្បែទៅក្នុងក្រម៉ែនសម្រាប់គ្រឿ-...សម្រាប់អីសាក។ គាត់បានរកយើញបិកាដែលសំសែន្តុតនោះពេលណាច ជានវិសម្បូខ្ពស់នៅមេ ចេញមកជាម្មយោងនឹងក្នុមមិក។

អរណាក់ស្តីបានអធិស្សានថា: “ខិត្ត៖ជាមាត្រាសំដើរ សូមប្រាសប្រទានឱ្យចូលបង់មានជំណើដែល និងជាតិជំយសម្រាប់លោកអង្វារហំ ម្នាស់បស់ខ្ញុំ”

²⁵² ហើយគាត់បាននិយាយថា “ចូរទៅ កំយកប្រពន្ធឌឹកឯកុំពាណិជ្ជកម្ម គឺក្នុងកីឡិស្សីនទេយ៍ កំយកនាងឱ្យរោះ” ចូរកទីនេះក្នុងចំណោមប្រជាធិថន៍បស់គាត់ ដោយបង្ហាញថាកុំពាណិជ្ជកម្មនេះត្រូវត្រួតពិនិត្យដោយលាមាម ដោយហេតុថា ធបិកនិង—ហើយអីសាកជាបង្ហានជីជុំនមួយ។

²⁵³ ដូច្នេះហើយពួកគេកំបុងទៅ ហើយបិកដើរសំស្សាតនេះបានចេញមកដងទីក ហើយគាត់បានអធិស្សាន ហើយដងទីកឱ្យមួយដីក និងដឹងជាប្រើនទៀត។ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកនឹងសម្ងាត់យើងថាអីការណា...ជាថ្មីសច្ចុងក្រាយតីត្រូវមកបិក។ គាត់បានសុខុគ្រប់ក្នុងស្រីស្រី គាត់បានសុខុយុបស់ក្នុងស្រីស្រី ហើយពួកគេកំត្តាននរណាម្នាក់រកចម្លាប់ស្របបានដើរ។ ចង់ឱ្យនាងស្នាក់នៅមួយរយៈ។ គាត់បាននិយាយថា “កំយាត់ខ្ញុំក្នុងការងារបាលសំខ្ញុំ”

²⁵⁴ ហើយបិកត្រូវរឿករាយដើរសំបុរាណ ព្រោះគាត់បាននិយាយថា “នាងគឺជាអ្នកបំផុន និងប្រើប្រាស់នាងជីវិតរបស់ខ្លួន”

²⁵⁵ ហើយនៅពេលដែលវាគ្រោះបានរឿករាយដើរសំបុរាណ នាងនាមីនោះគំនិតបាលសំនាង គ្រោះបានបង្កើតឡើង។ នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទៅ” ហើយនាងបានឡើងហើយ អ្នក ហើយទៅជូប... មិន អ្នកដែលនាងដងទីកឱ្យដីក គឺជាសត្វអ្នកដែលដីក នាងទៅក្នុងកំហែៗបស់នាងនិងជាតិជំយ៉ាងអស់បស់នាង។ ហើយសត្វអ្នកដែលជាអំណាច់នៅ (សត្វនោះនៅក្នុងព្រោះគីឡូកូវការណាងឱ្យអំណាច់) ... ហើយអំណាច់យើងខ្លាំងដែលយើងដូលទីកនិងការសរសើរ (អាម៉ែន! យើងទេ?), ទីកដី សរសើរដល់ ព្រោះបន្ទូល គឺជាអ្នកដែលដីកយើងចូលទៅក្នុងទីកដីនៃសិរីអ្នកដី ដើម្បីជូបក្នុងកំហែៗ។ បាន មែនហើយ! អាម៉ែន!

ដែលចាំការមកដល់នៅថ្ងៃរឿករាយសុបាល់ក្នុងនោះ:
នៅពេលដែលព្រោះវម្ងាស់ដែលពាល់យើងនិងយាងមកចាប់ក្នុងក្រម៉ែដែលកំពុងដែលចាំបាលសំខ្លួនខ្លាយ។

²⁵⁶ ហើយសុមចាំថា អីសាកបានចាកចេញពីគ្រសាល ហើយកំណុលយកនៅ ទីរាល ធ្វើសមាជិតនៅពេលស្អែល។ (អាម៉ែន!) នៅពេលដែលគាត់បានយើង ឬបិកាមក... ហើយគាត់មិនដែលយើងគឺគាត់ ហើយគាត់កំមិនដែលយើងនាង ដែរ បើនេះវាតាស្ថាបាននៅពេលយើងដំបូង។ នាងបានលងផ្លូវក្រិនីងគាត់ ហើយ គាត់នៅជាមួយនាង ហើយនាងថែមទាំងត្រូវបានបិទចាំងឡើតិចដឹង។ អាម៉ែន! អូ ខ្ញុំដើរ!

²⁵⁷ ហើយមើលបុះ ពេលដែលនាងបានយើងគាត់ បោះជុងរបស់នាងពេញពេញ ដោយអំណារ។ នាងមិនដឹងថានាងនឹងផ្លូវការជាមួយនាយករាជការទេ បើនេះដោយ ដំឡើ។ អាម៉ែន! ហើយ—និង—ហើយសុមចាំថា ព្រះយេស៊ូវីវិនចាកចេញពី នគរ ហើយយើងនឹងមិនបានជួបប្រជាបុងសិរីលួយឱ្យយោ យើងនឹងជួបប្រជាប់នៅលើ អាកាស ពាងមេយនិងដែនដី ជាកន្លែងដែលវាបានពង្រីកដើម្បីលោកបើង។ ហើយ គាត់បានជួបបិការនៅពាក់កណ្តាលជួរភាពជួររបស់នាងនឹងជួររបស់គាត់។ អាម៉ែន! នាំនាងចូលទៅក្នុងជួរ ហើយផ្លូវការជាមួយនាង ហើយបានស្មើមរគក តាមអីរួចចាំងអស់ដែលខ្លួនឯង។ អាម៉ែន! អូ លូតតាមទោះ គ្រាន់តែលូតតាមទោះ។ ត្រូវហើយ។

សំណុះ: តើព្រះពេញកុសនឹងប្រពន្ធនេះក្នុង...?

²⁵⁸ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអានវីដីនេះប្រសើរជាង។ យើងទេ យើងទេ? វាតី—វាតី... ប្រកែលជាក្រុមឈាយពាក្យមួយ។ អ្នកយើងទេ? ខ្ញុំស្អាត់អ្នកទាំងអស់គ្នា បីនេះ ទាំងនេះ—ទាំងនេះ—នេះគ្របានចតទុក (អ្នកយើងទេ?) ជួរចួរខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាន ប្រសើរជាង។ វាតាមីមួយរាំពី.. អ្នកដែលសរសរវោ អ្នកដឹងថាភាគជាមី ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំជួរអ្នកលូដាងក្នុងកិច្ចសម្រាលនឹងកដិន។ យើងទេ? ខ្ញុំមិន... ខ្ញុំតិតចាប់ពិតជាមិនលូទេក្នុងការអានវានៅ៖។ យើងទេ? វាតា—វាមិនអីទេ បុគ្គលូនោះ មិនមាន អីខសជាមួយវានៅ។ ពួកគេបានស្មូរសំណុះស្របច្បាប់ បីនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំតិតចាំ សម្រាប់ ខ្ញុំក្នុងការយើងពីក្នុងការសម្រាលនឹងកដិនគឺវាតាការប្រសើរ។ តើអ្នកមិនគិត ជួរចួរខ្ញុំ? មិនដឹងថាភាគអ្នកណា... អ្នកដឹងថាភាគអ្នកណា អ្នកបានរណាបាន។

²⁵⁹ អូ ខ្ញុំដើរ! អូ យើងបុសពេលហើយ បងបន្ទាន់ យើង—យើងកាន់តែ ជិតហើយទៅក្នុងអាហារពេលណាមួយរបស់យើង។ តើអ្នកចង់ឱ្យ ខ្ញុំឈរយោរយោ:ពេលប៉ុន្មាន... អ្នកគាំទ្រនៅទីនេះ? មាននរណាម្នាក់និយាយថា

“ពេញមួយថ្ងៃទៅ” — អវិជ្ជា! អី ខ្ញុំដើរ ខ្ញុំដើរ! គ្រាន់តែ បាន គ្រាន់តែ ប្រហែលជាបន្ទិចឡើត។ បើអ្នកណាក្រោមបញ្ហាប់ កំឡុងអាហារ ពេលណាបាយសំអ្នកខ្សោច។ បើក្នុងប្រសិនបើអ្នក—ប្រសិនបើអ្នក... ហើយ—ហើយ ខ្ញុំប្រហែលជាកំពុងញ្ចាំនៅបូឌារ ឬ ព្រឹងឃើញ ឬកន្លែងខ្លះបស់ពួកគេ ហើយពួកគេ ប្រហែលជាមិនវាទាអ្នកទេ។ បើអ្នកក្រោមទៅ ព្រះប្រទានធ្វើអ្នក ខ្ញុំយល់។ យើង ទេ? ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងយកប្រហែល ខ្ញុំនឹងរៀបជាក់សំណួរទាំងនេរនាទីនេះ ហើយនោះជាតុកដែលខ្ញុំនឹងផ្តើយ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងទៅការសំណួរ ទាំងនេះ ប្រហែល ចំណាយពេលប្រហែលដៃប្រាំនាទីឡើត បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងទៅ ទៅការចេញ។

364. ខ្ញុំមានក្រុងស្រីពីនោរកំរែបការជាមួយបុសនៅ ដែរ... ហើយពួកគេធ្វើប៊ីសារនេះទេ ឬកទេ... ជានិកាយ (បីនីហើយ) ហើយពួកគេធ្វើប៊ីសារនេះ ហើយបានលយម៉ាសម្រាប់ក ហើយបានទទួល... តើពួកគេគួរធ្វើឱ្យ? ពួកគេ បានទទួលការប្រកាសំង។ តើយើងក្រុងធ្វើឱ្យ?

²⁶⁰ កាន់ជំហរបស់អ្នក! ជាចំខាត។ បង្ហាញពីរបស់អ្នក។ នោះហើយជាក់ កំ បានបង់រាយ អត់ទេ បាន! ខ្ញុំមិននិយាយថា កំចូលបញ្ជីចំណោមពួកគេ ការប្រកប បង្កើមួយដូចនោះ ដែលបណ្តាផអ្នកអាជប្រកបបាន បើក្នុងនោះពេលពួកគេមកជ្លាស់បួរ របបអាហារ អ្នកដឹងទៅថាស្ថាព្រាបមិនអាចសិបាមួយសរុបក្នុកបានទេ។

365. បងប្រុស ប្រាណាបាំ តើអ្នកនឹងពន្លូលម៉ាកុស ១៣:៤៧បានទេ? បងប្រុសប្រាណាបាំ ក៏ដូចជា ធម៉ោងណាប៉ែនេះមនុស្សនៅក្នុង និរណៈ ២០:៨និង៩ តើ...ដែលធ្វើសង្គមប្រកាសំងនឹងពួកបិសុទ្ធ? តើពួកគេមក ពីណា? តើវាជូចម៉ោង—ក្រសារណុរាយប្រហូ?

²⁶¹ និរណៈ: ១៣ បុ...ម៉ាកុស ១៣:៤៧ បងប្រុស នៅឯណ៍។ និរណៈ:២០។ អ្នកចូលបញ្ជីព្រះគម្ពីរបស់អ្នកនៅទីនោះ បងប្រុស ខេប? និរណៈ:២០ ហើយរាយ មិនទៅជូចជាតិ និង៩។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំ ខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងចូលទៅកាន់ រាយ... នោះទីនេះ គាត់មានរាយនៅទីនោះ។ និរណៈ: តើវាជីវិតម្នរោន់? ម៉ាកុស ១៣:៤៧ ១៣:៤៧។

ហើយលោកនឹងចាត់ពួកទេរកា ឲ្យទៅ...ប្រមូលពួកដែលបានដើស
កាំង មកពីទិសទាំងទាំង តាំងពី...ហើយទីបំផុតនៃដែនដឹម្បាង ហរុត...
ដល់ទីបំផុតនៃផ្លូវយេហ៍។

...តាំងពីទីបំផុតនៃដែនដឹម្បាង ហរុតដល់ទីបំផុតនៃផ្លូវយេហ៍។

²⁶² នោះនិយាយអំពីការសៀឡើងវិញ ការលើកឡើងលើ ការឡើង។ ត្រង់នឹងចាត់
ទេរកាបសប្រចាំថ្ងៃដើម្បីប្រមូលផ្តុំ។ ឆ្លាប់គិតទេចា ទេរកាត្រូវ? ហា? អ្នកនាំសារ។
ចាត់នឹងប្រមូលផ្តុំពួកគេម្នាតា ប្រមូលផ្តុំពួកគេជាមួយគ្នា (យើងឲ្យទេ?) នាំពួកគេមក
ចងចុកវាតាមួយគ្នាដើរកម្លាងនៃដែនដឹម្បាង ទៅការនៃផ្តុំកម្លាងនៃស្ថាត់ ព្រះបន្ទូល
ដែលក្រុវាបានគេបង្ហាញនៅលើដែនដឹម្បាង។ យើងឲ្យទេ? យាប់បាន? ព្រះបន្ទូលពួក
បានចែង នៅទីនេះវាគ្រោះបានបង្ហាញ។ យើងឲ្យទេ? មិនអីទេ បងប្រុសខប់ សុម
មិនបាន។

ឬ៖ជុកពីទៅពាន់ផ្តាំងនោះហើយ ទីប្រចាំថ្ងៃនឹងស្រាយអារក្ស
សាកាំងបាន...ណែនងពីគុកចេញ

²⁶³ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំខើបតែនូវលើហើយ មែនទេ តើវាគ្រោះបានដោះលើដែលចេញពីគុក
ដោយរៀបណានៅថ្ងៃនេះគ្រាមួយពាន់ផ្តាំ?

មិនអីទេ ខ្ញុំមានមួយឡើកនៅទីនេះ។ ចាំបន្ទិច។

366. បងប្រុសប្រាណហាំ តើជាព្រះជាមាសសំប្បុជានៅដឹងបស់ខ្ញុំត្រូវបាន
ដែលអើយបានកើតឡើង ពេលណា (ល្អ-ង-...) តីលួង...? តើវាបុ?...?
(មើលថាគើតអ្នកអារម្មណ៍បានដែរឡើង ការសរសបានល្អ បុំនឹងការអប់រំ
របស់ខ្ញុំអន់។ តើវានិយាយយ៉ាងម៉ែបនៅទីនោះ?...? ខ្ញុំមិនរឿងថាទីនេំ
អាចដើរបាននោះទេ។ បងប្រុស ខេប បុខ្ញុំមិនអាចនិយាយ...បាននិយាយ
បាន។ តើវាតាម...? (លើកទៅ—វាតី...ប្រសិនបើវាតាតិលានុបង្ហាញិក។ អូម្បួយ
អំពីការចំឡាំ) តើវាដាព្រះហប្បុទីយព្យេះនៅពេលដែលខ្ញុំលួចចំឡាំ បុរាណ
កំហុសបស់ខ្ញុំ?

²⁶⁴ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំចង់យើងឲ្យរាន់ពេលសម្ងាត់និងកដន។ យើងឲ្យទេ?

តុទ្ធផ្លែង៖ ការចំឡាំតើជាបីដឹងស្របច្បាប់ ដូចគិតានុបង្ហាយិក។ ខ្ញុំនឹង
និយាយ...តុទ្ធផ្លែង៖មនុស្សមិនដែល...ខ្ញុំមិនតបិញ្ញទេ គ្រាន់តែនិយាយថាមិន

អាចធ្វើយបាន ព្រោះវាមាននីយព្រឹត្តិនចំពោះស្តីនៅ៖ ដូចជាសំណួរបស់អ្នកមាននីយចំពោះអ្នក បុខ្សែចំពោះខ្ញុំ។ យើងទេ? ប៉ុន្តែតុល្យវនេះប្រសិនបី វាបាន—គឺលានបង្ហាយឱក ដែលអ្នកទីនឹងពេញយ៉ាងឈើលីថែ ព្រោះអ្នកគិតថាអ្នកមិនត្រូវធ្វើការ... មែនហើយ ខ្ញុំគិតថា ការមើលចំណាំគឺជាការរាជធម្មាសុវត្ថុ។ យើងទេ? អ្នកត្រូវតែគិតថាអ្នកមិនត្រូវយើងឡើយ ដូចជាគ្រោះទេទេ។

²⁶⁵ គ្រោះទេរាជៈដែលជាគ្រោះទេរាជៈណូ យើងនឹងដូរយុបុសម្នាក់មិនចាត់មានឯករាជកំប្រាជាត់នោះទេ គីជាគ្រោះទេរាជៈពីទាំង យើងទេ? ហើយខ្ញុំគិតថា អ្នកបានហើយ ព្រោះ អ្នកណាកំដោយ សេវាបេសស់យើងគឺតែសម្រាប់ត្រូវទីនេះទេ។ ដើម្បីធ្វើឱ្យជីវិតការកំពេលបន្ទិចសរុប់ត្រូវទីនេះទេ។

²⁶⁶ ខ្ញុំ...នៅពេលពួកគេបារ៉ាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវយកប្រាកំមួយរយដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍ពីព្រោះវិហារនេះសម្រាប់ជាប្រាកំខែ ហើយអ្នក វាគ្មានជាប់ខ្ញុំ។ តុល្យវនេះ...អ្នកស្រី វិលសុន ខ្ញុំដឹង ហើយប្រហែលជាក្នុងប្រុសបស់គាត់ ហើយពួកគេមកទីនេះ។ ចងចាំកាលពីថ្ងៃមេន ខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅទីនេះដែលបំប្រាកំបានហើយមិនដែលយកមួយរាក់ក្នុងជីវិតបែងចែកខ្ញុំទេ។ រាល់លូយគិចចូច អ្នកបែងចែកដែលខ្ញុំអាចរកបាន ខ្ញុំបានជាកំចូលទៅក្នុងវាតា យើងទេ? ហើយនៅពេលដែលពួកគេបារ៉ាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំត្រូវកំយកវារីមីឡូលូមក្នុងការប្រជុំទំនេះ វាគ្មានជាប់ផ្ទាល់ ខ្ញុំយើងទេ? ពិតណាស់ ខ្ញុំធ្វើថាគារមិនអាច ប៉ុន្តែសម្រាប់ខ្ញុំ (អ្នកយើងទេ?) ខ្ញុំមិនចង់បានអ្នកមិន ប្រាកំ ប្រើដែលខ្ញុំចង់បានតែមួយគត់—គីជាអ្នក—មិត្តភាពរបស់អ្នក និងការពារូចត្រូវបែងចែកដោមួយយើង។

²⁶⁷ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសេឡាត្រូវបែងចែកយើងខ្ញុំចង់ខ្ញុំអ្នកហើយខ្ញុំចង់ខ្ញុំអ្នកហើយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំចង់ពីឱម្យត្រូវខ្លួនឯង។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ខ្ញុំអ្នកហើយខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើអ្នក។ ហើយប្រសិនបីអ្នកមកជាមួយខ្ញុំដើម្បីស្មោះសំណួរមួយ ខ្ញុំចង់ធ្វើយេសោះគ្រឿងជាមួយអ្នក។ ហើយប្រសិនបីខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ត្រូវក្នុងព្រោះនាមនៅព្រោះនាមសៀវភៅ ខ្ញុំចង់ចូអ្នកធ្វើតាមអ្នកដែលខ្ញុំបានប្រាប់ចូអ្នកធ្វើ។ អ្នកមិនខសពីវា—បន្ទិចទេ ខ្ញុំគិតថា យើងនឹងគ្រោះត្រូវជាប់ខ្ញុំបានទេ។ យើងទេ? ហើយបន្ទាប់មក អ្នកដីទេ...

²⁶⁸ ដូច្នេះហើយគិតទុល្យវនេះ៖ ប្រសិនបីវាបានកំចាំ...ហើយខ្ញុំគិតថាប្រសិនបីអ្នក នៅក្នុងចិត្តបែងចែកដែលយើងជាផីជាតិលានបង្ហាយឱក...គ្រប់ត្រាមិនអាចធ្វើជាតិលានបង្ហាយឱកទេ។ គឺលានបង្ហាយឱកគីជាបាននៅទេ។ គឺលានបង្ហាយឱកគីជាតិលានសូកបុត និងចិត្តណូ

ចំពោះមនស្ស ហើយអុ ខ្ញុំគិតពីអ្នកថែទាំពីត្រាកដ... ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់ឈើនៅ មនឹវរពទ្វ បង្កើមួយ ជួបអ្នកថែទាំដ៏ស្រស់ស្អាតដែលនិងមកធ្វើឱ្យអ្នកសុខស្រួល បង្កើមួយ បុរឃ្ងដទៃ...

²⁶⁹ ខ្ញុំមានការការពារពេលខ្ញុំត្រូវបានគេបាត់ព្រោះទេលវនោះ។ ខ្ញុំត្រូវទៅ មនឹវរពទ្វ។ មានគិតលាសបង្ហាញការត្រួមឃើញនៅទីនោះ ខ្ញុំបានឡើសពួកមេនាង “ម្មសដ្ឋធម៌” ព្រោះថានានេះតែងតែមានប្រហិតក្នុងមាត់ព្រោះ។ នោះគឺជាពេលដែល ទាំងអស់ជួបដោះ។ ហើយខ្ញុំទើបៅតែមានអាយុប្រហែលដែលដែលបុន្ថែមប៉ុណ្ណោះ ហើយ ខ្ញុំត្រូវបានគេបាត់។ ហើយនានាគ្រាន់តែជាបិតតុចប៉ុណ្ណោះ ហើយនានាបាន... លើកដើងដែលគេបាត់ ទាំងពីស្តីវេតជួបដោះ។ ហើយត្រូវបៅពេលនានេះតែងតែជួយខ្ញុំ។ ហើយ ខ្ញុំពេងតែគិត (ខ្ញុំគ្រាន់តែជាកេងកងក្នុង) —ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំអាចរៀបការជាមួយនានាដោយសារពេន្ធនេះ—នានាមានចិត្តលូ និងលូចពេកៗខ្ញុំ។ អព្វីដឹងខ្ញុំ... នោះគឺ... អ្នក យើងទេ នោះមាននីយពីអ្នកមួយ (យើងទេ?) ដើម្បីវិនិយោគមួយ។

367. ខ្ញុំចង់ស្ថាសំណ្ងួមួយ។ លេខមួយ: គីជាភាសាអេស៊ីន... (តុឡវ ចាំបន្ទូចសិន ចាំខ្ញុំរានវាង៖ ...?... អត់ទេ នេះនិងមិនអើទេ។) ដើម្បីខ្លួន ស្រីពាក់ពេន្លឹននិងសម្បៀកបំពាក់របស់បុរសប្រាំ?

²⁷⁰ បុរសដើរ កំប្លាប់ខ្ញុំថា គេមិនអាចស្ថាមួកជូនខ្លះបានទេ។ ខ្ញុំមិនដើងទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចូរអ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្ត។ អ្នកមិនគូរដើរលូននៅមួយមនុស្សជាមួយ សម្បៀកបំពាក់ហើងទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំដើរ ជួបដោះវិនិងមាន បុំន្លែនក្នុង... ពេលចូលគេង ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដើងទេ។ ខ្ញុំកំព្រឹងប្រមុងទូករាជជារ។

ខ្ញុំប៉ែមួកថាខ្ញុំស្មោះគ្រាន់ប្រសិនបើខ្ញុំមិនដើង។ ខ្ញុំនិងមិនគិតពីរាជទេ (មិនអើទេ) ឬ៖ គ្រាន់អ្នកចង់បានគាំនិតរបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់បាននោះខ្ញុំនិងប្រាប់អ្នក។ យើងទេ?

តុឡវចាំថា រាជមិនមែន... វា—វា... នេះ—នោះអាចខុសកាប់បានគីឡូម៉ែត្រ។ ខ្ញុំ— គិតថារាជាការនូវក្នុងការស្ថាប់បានគីឡូម៉ែត្រ។ បុំន្លែ—បុំន្លែប្រសិនបើអ្នក—បុំន្លែ ប្រសិនបើអ្នក... បុំន្លែវាអាស់យ៍លើអ្នកប៉ុណ្ណោះ។ តុឡវនីនេះ ខ្ញុំមិនអាច—ខ្ញុំមិន

អាចប្រាប់អ្នកបានទេ ព្រោះខ្ញុំមិនអាចប្រាប់ម្រួលទុកវាបានទេ។ តម្លៃវនេះ នោះហើយ ជា—នោះហើយជា—នោះជាតុំ មិនមែនទ្រង់ទេ ចូរចាំ។ យើងទេ?

368. តើការកាត់ចុងសក់បស់នាមីខុសទេ?

ខ្ញុំដើរយើងទៅបែងចែងកាត់រឿងនោះកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុន (យើងទេ?) សំម្រាប់ពិចត្តុច... ខ្ញុំគិតថាពួកគេហេតុ—សក់តុចុងដែលព្យាយចុះដូចនោះ...

369. បង្កួល ប្រាកាហាំ ខ្សោយកាត់មួយនៃសម្រេចកាលក្រោមដំនុំទាំងប្រាំពីរតី អ្នកបានធ្វើបងប័ណ្ណយុជាសក្រោតានកប់ជាសុចិត និងបានកប់ជាបិសទូ។ តើចំនួននេះពីពិត្យប្រាកដមែន...(មានមួយណូ)... ពន្យល់...បន្ទិលោជន៍

បន្ទិលោជន៍ពីនេះព្រមទាំងដែលគាត់បានទទួល? អ្នកកំពាននិយាយ ថា យុជាសមានលេញៗគាត់នៅក្នុងស្អែករាជីត បីនែនយើងដឹងថាគាត់បានទៅបារេដសហរើយបានគាត់បង់។ ពើមួនស្មោរចមានលេញៗក្នុង ស្អែករាជីតហើយនៅតែគាត់បង់ដោយរហូមបណ្តា? បុរាណអូរឈានជាប្រាក់ កត់លេញៗមនុស្សនៅលើស្អែករាជីត នៅពេលដែលទ្រង់ដឹងថាពួកគេនឹង ក្រោតាតំបង់នៅខីបញ្ញប់?

271 តម្លៃវនេះវាគាត់រឿងណូមែនទេ? តម្លៃវនេះ វានឹងជាការណូ។ តម្លៃវនេះ ខ្ញុំគ្រាន់ពី ក្រោរើងលើព្រោះអម្ចាស់ ដើម្បីដើរយើងនេះ ពីព្រោះខ្ញុំគ្រាន់ពីកំពុងញ្ហាបៀត ដើរការ សុំបងអងគំពឺ ជាតាង។ មិន! ទីមួយនៅក្នុង... ក្រោមដំនុំបស់យើង ខ្ញុំបានធ្វើបងប័ណ្ណ យុជាសមានលេញៗបស់គាត់នៅលើស្អែករាជីត។ វាគាត់ការពិគ្រោះ យើង ដឹងហើយ ពីព្រោះព្រោះយេស៊ូវានាមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេ នៅពេលដែលពួកគេ ទំនុំសំគ្លោះគាន់គេបញ្ចប់ (ម៉ាចាយ ១០) ដើម្បីធ្វើការក្នុង ផ្ទៃលើដោយស៊ី ផ្ទៃលើខ្សោយស៊ី ពួកគេវិលគ្រឡប់មកវិញដោយអាសប្បាយ ពីព្រោះវារក្សាបុំណូនិងគោះ។ តើវាក្រោរទេ? ព្រោះយេស៊ូនានព្រោះបន្ទូលទៅគេ ហើយទ្រង់ហេរីលេញៗគេ (ពួកគេជាមួយណា ពើមានប៉ុន្មាននាក់ក្នុងបញ្ញន ម៉ោង) ហើយគេគ្រឡប់មកវិញហើយយុជាស អីស្ថានីយុត ដែលក្នុក្រោងដែរ... យើងទេ? ពួកគេគ្រឡប់មកវិញដោយអាសប្បាយ ដោយព្រោះវាក្សាបុំណូនិងគោះ។ តម្លៃវនេះ មិន អាកប្បកិរិយាតីខុសនៅខីនោះ។ យើងទេ? អ្នកមិន ក្រោរើការយេឡើយ ព្រោះខ្ញុំមានអំណាចធ្វើខ្សោយក្រោចបញ្ចប់។ យើងទេ? អ្នកមិនព្រោះអ្នកបានទទួលប្រាប់គ្រាន់ដើម្បី

សង្ឃោះ។ យើងទេ យើងទេ? អ្នកមិនត្រូវការយោះឬ...នោះហើយជារបៀបដែលមនុស្ស...

²⁷² ជាចម្លាត់ មនុស្សដែលមានអំណោយ គឺជាមនុស្សដែលមិនចង់បានអំណោយ។ យើងទេ? ប៉ុន្តែបានព្យាយាមភ័ព្យល្អជីវិ៍នៅទៅក្នុងខ្សោះដែរ។ អ្នកដឹងនាំដីអស្វារ្យបែបនេះព្យាយាមភ័ព្យល្អទីការងារ ឬការធែងពីអ្នកដែលនៅតីមួយទូកគោ។ គីត្រាល់...

មីលចុះ: ហើយការមនុស្សប្រុសដែលអំពីការការពារ ហើយទូលបង់នឹងចេញទេទៅនេះ ហើយទូលបង់នឹងដោលអារក្ស។ ត្រង់មិនដែលផ្លើយកទេ។ ព្រះជ្រាបច្បាស់ជាងទុកចិត្តអ្នកណាបែបនោះ។ យើងទេ? ត្រង់មិនដែលផ្លើយកទេ។

²⁷³ គីត្រាល់សម្រាកដែលមិនចង់ផ្លើអ្នកជាមួយការ អ្នកយើងទេ? នោះជាបុសដែលព្រះអាពយកតាត់ ហើយបង្កែវតាត់ពេលខ្លះ។ អ្នកយើងទេ?

ជុំចុះ: យុធដាសត្រឡប់មកវិញដោយវិកាយ ទាំងអស់ត្រា ឈ្មោះទាំងនេះ... តាត់បាននិយាយថា “កំព្រោកអារក្សចុំចុលនឹងអ្នក ប៉ុន្តែ ចូរអាសហ្មាយដោយព្រះរោងបែងសម្រាប់អ្នកត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង...នោះលើស្រៀវការជិត។” តទួរនេះ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្ងាត់ ហើយចូលក្នុងជានីយៗបែលដឹងដែរ។ គីត្រី... យើងទេ?

ដោយសារតែឈ្មោះរបស់អ្នកគឺនៅលើស្រៀវការជិត (ដោយសារតែនៅក្នុងស្ថានសុគ្រិតឈ្មោះរបស់អ្នកត្រូវបានទទួលស្ថាល់) នោះនៅតែមិនមាននិយមាធាមកបានសង្ឃោះ។ យើងទេ? អ្នកមិនបានបែបចិត្តផ្លូវទេ ទាល់ពេតអ្នកទទួលបានព្រារិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ ចងចាំថា អ្នកត្រាន់តែអារម្មបំផ្លូងបានបើណ្ឌាងោះ។ យើងទេ? អ្នកមិនមែន...

²⁷⁴ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នកសុខុំ—សម្រាប់ដីមណិយៗអ្នកមួយ ហើយខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវផ្លូវមួយ ការបំផ្លូងដែលអ្នកមានដីមណិយៗអ្នក បានបំផ្លូង ប៉ុន្តែវានឹងទាន់ត្រូវបានអភិវឌ្ឍន៍នៅឯ៉ូយ៉ែ។ នោះជាបេកតុជុលដែលខ្ញុំផ្តល់ជាក់លើសុវត្ថិភាពផ្ទចវិនិដែលខ្ញុំផ្លូវ។

ប្រសិនបើខ្ញុំ—ប្រសិនបើខ្ញុំស្ថាលពេទមួយហើយខ្ញុំយើងពេទកទៅដីផ្ទុកសំដែលបានជាំស្របចុះមានភាពមួយ។ មិនទាន់មានការអភិវឌ្ឍន៍ អូមួយអាចនិងកើតឡើង។ យើងពេទទេ?

តម្លៃវនេះ៖ អ្នកកំពុងនោះលើផ្លូវរបស់អ្នកតាមរយៈការបែងជាសុចិត្ត និងការពេញរាបិសុទ្ធដល់ពីដីបុណ្យរដ្ឋមួយទីកនោះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបាន បីនៅ ពេលអ្នកបានធ្វើមួយទីការដោយព្រមវិញ្ញាណបិសុទ្ធអ៉ាងពិតប្រាកដ នោះអ្នកនៅក្នុងនគរព្រះ។ តម្លៃវនេះ៖ អ្នកនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហំ តើតិតិទេ?”

²⁷⁵ តម្លៃវនេះ៖ ខ្ញុំមិនមានពេលតម្លៃនេះទេ—ដើម្បីផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវបែទតម្លៃ អ្នកគ្រាន់តែមើលបានពេលអ្នកត្រួចប់មកដូចវិញ្ញាប្រាប់ខ្ញុំមិនដឹង...ចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ត្រូវតែមើលខាងក្រាយនៅទីនេះក្នុងការស្របតាមបស់ខ្ញុំដើម្បីយកវាមើនីង។ ព្រះយេស៊ូវបានបន្ទូលប្រាប់ពេទ្យស ដែលបានត្រូវបានសង្គ្រោះ និងបានបែងជាបិសុទ្ធ...តាត់ដើរឯកព្រះយេស៊ូវ ត្រូវបានបែងជាបិសុទ្ធ ឱ្យព្រះវិបិតា តាមរយៈសេចក្តីពិតាព្រះបន្ទូលបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិតាព្រះ ហើយទ្រង់នឹងព្រះបន្ទូលគឺជួគ្រាប់។ ត្រូវបានបែងជាបិសុទ្ធ ប្រកបដោយអំណោច តាមរយៈសេចក្តីពិតាព្រះបន្ទូល សេចក្តីពិតាព្រះ ហើយបន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់យុជាស បុ—បុពេទ្យស យប់នៅការរក្សាទ្រង់មានបន្ទូលបាន “បន្ទាប់ពីអ្នកកំប្រិចចិត្តដើរឯកព្រះបន្ទូល បស់អ្នក” បន្ទាប់ពីអ្នកបានប្រើចិត្ត។

²⁷⁶ បុរសនោះបានដើរតាមរួចរាល់អស់រយៈពេលប៉ះឆ្នាំ ហើយមានរោងនៅក្នុងសៀវភៅដើរបស់កុនងចៀម ហើយបានបណ្តាញអារក្ស ហើយបានធ្វើកិច្ចការដើរអស្សាយ ហើយបានជាសោះសៀវីយ និងធ្វើគ្រប់បែបយ៉ាង...បានអធិប្បាយព្រះបន្ទូល និងអ្នកដំឡើងអស់ ហើយនោះតែមិនទាន់ដើរឯកព្រះបន្ទូលទេ អ្នកកំពុងយានទៅកែវការប្រើចិត្តដើរឯកព្រះបន្ទូលទេ?

²⁷⁷ ទាកេនោះ...នោះពេលដែលទង្វើត្រូវបានធ្វើឡើងរវាង—សុទ្ធនិងមេដីវិភាគឈ្មោះ ប្រចាំប្រចាំនៅពេលដែលបញ្ជាក់ទៅការបែងចាយការណ៍ ទាកេនោះទៅពេលដែលទង្វើនេះត្រូវបានធ្វើ។ បន្ទាប់មករាងកាយត្រូវបានអភិវឌ្ឍ ដំណាក់កាលទីទី បីនៅទាកេនោះត្រូវកែតែនៅទីនេះ ហើយបន្ទាប់មកវាទទូលបានដើម្បីនៅជីតិ។ វិមិនទាន់ជាងដើម្បីនៅជីតិ។ អ្នកនិយាយថា “អូ វានោះសៀវភៅ” អត់ទេ!

នោះជាការក្រឡាត់សារែសប្រសាធារណ៍បញ្ហា សាច់ដុំ។ យើងទេ? ទាក់ទងនានទទួលជីវិតហើយដែលវាក់ក្នុងក្រុងការបានការណ៍ក្នុងក្រុងការណ៍នេះ... យើងទេ យើងទេ? អ្នកគ្រែពេកក់ក្នុងក្រុងការណ៍នេះ? មិនអីទេ។

²⁷⁸ តុល្យវីនេះ តុល្យវីនេះ គាត់បាននិយាយថា បន្ទាប់មកយក... “អ្នកបាននិយាយថា យុដ្ឋាសមានលេខា គាត់នៅក្នុងសៀវភៅការជីវិត បុំន្តែយើងដឹងថាគាត់បានទៅហា ដែស ហើយបានបាត់បង់។ ដូច្នេះ តើមនុស្សម្នាក់ការចោមានលេខា៖ ក្នុងសៀវភៅការជីវិត ហើយនៅតែបាត់បង់ដោយរួចរាល់?” តុល្យវីនេះ ខ្ញុំសូមយកឯុងខ្លួនឯុម្ភបែន្ទំម ទៀតនៅទីនេះសប្តាប់មនុស្សជីវិតនៅទីនេះ។

²⁷⁹ តុល្យវីនេះ សូមកត់សម្ងាត់ ព្រះតម្លៃបាននិយាយថា នៅពេលដែលជានឹងយ៉ាលបានយើង... គាត់—គាត់បានសរុបសៀវភៅការជីវិត ដំបូង ជានឹងយ៉ែល។ ហើយ យើងសង្គតាមយើងទៅ នៅក្នុងការនិមិត្តយើងទ្រង់យាងមកដល់សម័យបុរាណដែលសក់សង្គចមាមថ្វោម។ បុន្តែនាក់ចាំអាងវា? ហើយតើអ្នកបានកត់សម្ងាត់ទេថា យុបាននៅក្នុងវិវិណ៍បានមកដូចគ្នា វិវិណ៍ទៅ? ហើយទ្រង់យាងនៅទីនោះ។ សក់របស់ទ្រង់មានពណ៌សដូចមាមថ្វោម ដើងរបស់ទ្រង់ និងរបៀបដែលវាមិនទៅ—សម័យបុរាណ។ សម័យបុរាណ នោះគឺ មិនមានពេលណាតា ព្រះដី អស់កណ្តាល។ ហើយទ្រង់បានយាងមក... តុល្យវីនេះមិនបានយើងដី ហើយរួចរាល់សុខបានមកដែលជី ហើយសៀវភៅការក្រុងបានហើក ហើយសៀវភៅការមួយក្នុងលេខក្រុងបានហើកដែលជានឹងយ៉ាល ហើយសៀវភៅការជីវិត សៀវភៅការមួយក្នុងលេខក្រុងបានហើក ពួកគេបានមកដល់ការជំនួយទៅ... ទ្រង់បានយាងមក ហើយអ្នកមកជាមួយនឹងទ្រង់គឺមួយមិនដងនៃមួយមីនា។ តើវាក្រោះទេ? អ្នកបង្រៀនទ្រង់ ក្នុងក្រោះ ព្រះមហាក្សត្រ និងព្រះមហាក្សត្រ...

²⁸⁰ តើអ្នកណាតាមបាក្សត្រីតួចបស់អ្នកនៅក្នុងផ្ទះ? នានបញ្ជីអាបារដែលអ្នក។ តើវាក្រោះទេ? (អ្នកដែលអ្នកមកយើងពេលនេះ។) បុំន្តែនៅពេលដែលនាន—នៅពេលនានបញ្ជីអ្នក។ នោះហើយជាអ្នកដែលកុនក្រោមបញ្ជីដល់ព្រះគ្រឿស្ស ជាប្រះបន្ទូល។ “មនុស្សមិនមែនសៀវភៅដោយនៅប៉ុងក្រោមបញ្ជីដល់ព្រះគ្រឿស្ស ជាប្រះបន្ទូល។” យើងទេ? នានបញ្ជីព្រះបន្ទូលទៅព្រះមហាក្សត្រ ដោយបង្ហាញព្រះបន្ទូលសន្យាបស់ទ្រង់ក្នុងគ្រាល់ដែលនានកំណុងសៀវភៅ។ អាម៉ែន! អី ខ្ញុំបាននិយាយអ្នកមួយ ពេលនោះអ្នកមិនយល់ទេ បុំន្តែ...

²⁸¹ សូមកត់សម្ងាត់! អូ! នោះគឺជាប្រឈមដែលមួយ។ យើងទៅ? ការប្រើនៅក្នុងយុគសម័យ ព្រះបន្ទូល។ តម្លៃសូមកត់សម្ងាត់! ហើយនាងបានមក...ទៅដោយមក ហើយមួយចិនដងនៃមួយមីនាក់បានមកក្រោង ហើយការដំនុំដែរបានកំណត់ ហើយស្រែវការក្រោបានបើកា ហើយស្រែវការមួយទៅក្រោបានបើក ដែលជាសៀវភៅការដឹក។ ហើយពួកគេក្រោបានដំនុំដែរយ៉ាងដូចខ្លះ។ អ្នកណាមកហើង? កូនក្រោមដែលមិនត្រូវមកដំនុំដែរ៖ នាងប្រពិការដំនុំដែរ។

²⁸² ស្រែវការមួយទៅក្រោបានបើក ដែលជាស្រែវការដឹក ហើយអ្នកដែលមានឈ្មោះក្នុងស្រែវការដឹកក្រោបានបើកតែចេញពីស្រែវការនោះ។ ហើយយុជាស អីស្ថាតីយុទ្ធបានប្រកាសថាជាមួយការដឹក ហើយគាត់បានសរសរបស់គាត់ក្នុងចំណោមពួកគេនៅក្នុងស្រែវការដឹក។ តើវាក្រោទ? គាត់បានអេអាងថា មានដឹកអស់កល្បាចិត្ត។ ហើយឈ្មោះរបស់គាត់ក្រោបានជាក់នៅលើស្រែវការដឹក។ ដូចខ្លះគាត់ក្រោពេះ...ហេតុអី គាត់ក្រោបានដំនុំដែរពេលនោះដឹកនៅពេលនោះ លក់ចេញសម្រាប់ប្រាក់សាមសិបដួង។ អ្នកខ្លះលក់ចេញដើម្បីត្រូវជាយកុដ្ឋិស្ថិតិស្ថិតិ បុរីទៀត។ លក់តាំងដែងរបស់គាត់ចេញពីស្រែវការដឹក។ ហើយគាត់នឹងដំនុំដែរ... គាត់នឹងក្រោ...យេនវិទ្វេះ ហើយដំនុំដែរយុងនោះ ធ្វាយព្រះបន្ទូល។ យើងទៅ? នោះហើយជាមួលហេតុដែលយុជាសក្រោពី។ យើងទៅ? យុជាសត្រូវមកដល់ការដំនុំដែរ។ ឈ្មោះរបស់គាត់មាននៅក្នុងស្រែវការដឹក ប៉ុន្តែនោះមិនមាននីយចាត់បានសញ្ញារៈទេ។ គាត់ក្រោពេមួលៗការដំនុំដែរ។

²⁸³ ព្រហ្មចាតិវិដែលកំពុងដេកនីងឈរនៅទីនោះ នៅក្រោមប្រឈមដែល—ប្រឈមដួចគ្នា។ សូមកត់សម្ងាត់ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលនៅក្នុងយុបាន ៥:២៥ “អ្នកដែលស្ថាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ខ្លួន” នោះហើយគាត់ដែលអាចទទួលបានវា មិនមែនអ្នកណាដែលគ្រាន់តែប្រាកំបុរាយហើយហើយបន្ទូលចា ិ “មិនសមហេតុសមជនបាន” យើងទៅ? “អ្នកណាដែលទទួលព្រះបន្ទូលរបស់យើង អ្នកណាដែលស្ថាប់ព្រះបន្ទូលរបស់យើង ហើយជី” (មិនមែនអ្នកធ្វើជាគ្រឿង ប៉ុន្តែជីយ៉ាងទិត់) លើព្រះបន្ទូលដែលបានគាត់ខ្លួន ដែលជាប្រះបន្ទូល មានដឹកអស់កល្បាចិត្ត ហើយនឹងមិនមកដល់ការដំនុំដែរទេ។ ប៉ុន្តែមាន “បានឆ្លងជុកពីសេចក្តីស្ថាប់ទៅការដឹក។” យើងទៅ? ហើយហើយ។

²⁸⁴ ដូច្នេះ យុជាសាលានកតែលួយ៖គាត់នៅទីនោះនៅក្នុងសៀវភៅរការធិត (នោះជាការពិត) បើផ្តើតាតំព្រឹនបានគោច្ចាប់ខោស ព្រះគាត់បានធ្វើអ្វី? គាត់បានលក់សិទ្ធិពីកំណើតរបស់គាត់។

អសារកំពតក្នុងគ្រូសារដែលបានការសេន្យាបស់ព្រះ។ ក្នុងប្រុសច្បាស់មានសិទ្ធិពីកំណើត។ តើមានបុំន្ទាននាក់ដែលដឹង? តាមរយៈការសេន្យាបស់ព្រះ ឈ្មោះអសារមាននៅលើសៀវភៅរការសម្រាប់សិទ្ធិពីកំណើត (តើត្រូវទេ?) បើផ្តើតាតំបានជូនរៀងរាល់រៀងរាល់សម្រាប់កំណើតដែលម្រាត បុសណ្ឌក។ ម្រាតពេកចង់បំពេញពោះសំបុត្ររាយការ គាត់បានបូសិទ្ធិពីកំណើតរបស់គាត់សម្រាប់សំបុត្ររាយការ ហើយមិនអាចការក្នុងដើម្បីប្រចិត្តបានឡើយ។

²⁸⁵ អូកសុីបការណ៍ដែលបានទៅធាមួយ...ដើម្បីឈ្មោះយកការណ៍ទីកដី កំមកសុីផ្តើមកំណើតបាយជូនដែលយុទ្ធសុ និងការបែបយកមក។ ហើយកើតូរកគេបានធ្វើអ្វី? លក់សិទ្ធិពីកំណើតរបស់ពួកគោ។

²⁸⁶ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូល បូបុំលនិយាយដោយមានការបើកសម្រួលដី ព្រះគ្រឿសក្នុងហោព្រី ជីថុកទី៦: “ដើរិតិនពួកអូកដែលបានកើតូអង ទាំងភ្លក់អំណោយទាននៃសានសុគ្រោះ កំបានចំណោកនៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ហើយភ្លក់ព្រះបន្ទូលដីលូនព្រះ និងការប្រចិត្តបាយឱរបស់បណ្តាកនាយ រួចរាល់ទៅវិញ្ញ នោះគ្មានផ្តុរណានិងនាំច្បាប់ប្រចិត្តមួនឡើតទេ ដោយព្រះគេបានឆ្លាងព្រះរាជបុត្រ នៃព្រះ ទាំងរបៀបព្រះលាយហិតនៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលបានពេញកគេចេញជាបិសុទ្ធ ទុកដុកដោរបស់ប្រើបង្ហាញ ហើយគ្មានគិតិៗដូចជាប្រចិត្តមានព្រះគុណដឹងនោះ...” កិច្ចអាចទៅបានជាប្រចិត្តដែលមិនមានសម្រេចការណ៍ឡើង។

²⁸⁷ ពួកគេគ្រប់គ្រាប់ក្រោរពីយុទ្ធសុ និងការលើបេ បានស្ថាប់ ហើយគ្រឿសនាសទៅក្នុងទីរហោសាននោះ បើផ្តើតូរកគោជាមួកដី បើផ្តើលួយ៖របស់ពួកគេមាននៅលើសៀវភៅ។

²⁸⁸ ហើយនៅទីនេះ បូបកំពុងនិយាយ ប្រសិនបើបុរសម្បាកឆ្លាប់ទៅដល់កន្លែង ដែលគាត់បានសង្គ្រោះ ហើយបានរបៀបិសុទ្ធ (លាយហិតពេញកជាបិសុទ្ធ ហោព្រី ១៣:១២ និង១៤ ចំងចាយម៉ោងពួកជាបិសុទ្ធ) រួចមកព្រៃងទ្វាក់និងបិដុណ្ឌរួមមុដទិកនៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ហើយដោយសារកិត្តានុកាត្រប្រុនិកាយ

មិនព្រមដើរក្នុងវា បានចែងថា “មនុស្សអាក់នោះគ្រួចបានតាត់បង់ ហើយមិនអាច គ្រួចបានគេសរុប្បាធទេ” (សូមមើល?) ហើយតុក៖ដៃលដល់ព្រះវិញ្ញាណាព័ត៌មានព្រះគុណភាពដឹងទៅនៅក្នុងនោះ ហើយបង្ហាញរាជធម្មជាតាត់ កំដោយ ហើយបន្ទាប់មកដាក់ចេញដើរបាន តាត់ការបំណុលមានសេចក្តីសញ្ញា ដែលទ្រូងផ្លូវការគោលដៅ... ព្រះគ្រឹសព្រះបានធ្វើដោយមិនបានបិសបុទ្ទិ។ ដោយសារ ពេលវិទ្យាដែលបានសរុប្បាធទេ តាត់ការបំណុលមិនបានបិសបុទ្ទិ ហើយព្រៃកតាត់ ជាបិសបុទ្ទិ នៅតាត់ឡើងទៅបុណ្យរ្យដែលដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសបុទ្ទិ។ រួចដើរបាន ទៅទុកចោល...

²⁸⁹ ឥឡូវនេះមើលគូរទៅទៅ ខ្ញុំធ្វើតែពេលវ្រឿន ប៉ុន្តែមើលទៅ! យុជាស អីស្តីហើយ ពី បានដើរការមួយដូចគ្នាចាមំនោះ។ តាត់គ្រួចបានរាប់ជាសុចិត្តដោយការធ្វើលើ ព្រះអាមេរិកស្តីហើយបន្ទាប់មកទទួលយកទ្រូងជាប្រះអង្គសរុប្បាធជាល់ខ្លួន របស់តាត់។ តាត់គ្រួចបានព្រៃកជាបិសបុទ្ទិ ហើយប្រទានរំណាច់ដើរបានដើរបិសបុទ្ទិ នៅពេលដែលវាមកដល់ថ្មីបុណ្យរ្យដែលទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណាបិសបុទ្ទិ ការពេញលេញនៃព្រះបន្ទូល តាត់បានបង្ហាញរាជធម្មជាតាត់ នោះជាស្ថី ដែលអ្នកស្តីបានរាជធម្មជាតាតិការណារាជនាបានធ្វើ។ នោះជាស្ថីដែលឱ្យសារបានធ្វើ។

²⁹⁰ នោះជាស្ថីដែលសាកាំងបានធ្វើប៉ែបោះអវក្សាចស្ថិនអេដន់ “ប្រាកដណាស់ ព្រះនឹងមិន...”

ប៉ុន្តែនានាបាននិយាយថា “ព្រះបានមានបន្ទូល...”

វាបាននិយាយថា “បាន ខ្ញុំដឹងថាបានរំងអរ្យីង ខ្ញុំដឹងថាបាននិយាយកំហែនេះ ប៉ុន្តែប្រាកដណាស់តី...” យើងទេ ឬដឹងដែលបានរំងអរ្យីងទេ ពីដឹងបុណ្យរ្យដែលទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណាបិសបុទ្ទិ។

²⁹¹ ក្រុមជំនួយនានាអនុវត្តតាមការរាប់ជាសុចិត្តរបស់លោកអ៉ាទីនូវឯធី តាមយោះ ការរាប់ជាបិសបុទ្ទិ របស់អ្នកបានឯណ៍។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ពេលណានៅ ពីដឹងបុណ្យរ្យដែលទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណាបិសបុទ្ទិ។ ពួកគេបង្ហាញរាជធម្មជាតាត់ ព្រៃកគេមិនចែងធ្វើស្ថីជាមួយរាជធម្មទេ ណាស់និង ក្រោមគ្រឿងហួបីណាស ក្រុមជំនួយនៃព្រះ អស់អ្នកដែលធ្វើលើការរាប់ជាបិសបុទ្ទិ អ្នកមិនអាចជាក់ម្រាមដែលឱ្យ វាបាន ការពិតារ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ព្រំដែន ចូរមកព្រៃកនៅនោះ ដើម្បីទទួលបាន ព្រះវិញ្ញាណាបិសបុទ្ទិសម្រាប់កំណើតធ្វើ តើអាក្សរធ្វើធ្វើ? មកជីវិញ្ញ ហើយព្រោយម

បង្កើលរាជធីពួក អុ វា...វានឹងធ្វើអ្នកប់យ៉ាងដែលមានក្នុងអំណាចដែលវាស្ថាល់
ដើម្បីកំឡើមនុស្សនៅទីនោះ។

²⁹² គេនាំត្រានិយាយថា “អ្នកត្រូវតែនិយាយភាសាដែទេ។” អ្នកត្រូវតែមាន
អាមេណា។ អ្នកត្រូវធ្វើសំបន់ទេ។” អ្នកត្រូវតែកើតការនៅក្នុងវា។ កំឡើអ្នកណាប្រាប់
អ្នកថា ការពួកគារបិសុទ្ធ និងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធគឺជាបីដីដែមួយទេ។ ពីព្រះ
វាមិនមែន ជុចត្រានោះទៀត! ប្រាកដជាមិនមែន!

ស្ថាប់នៅ ធនាគារនៅខាងក្រោមគីឡូក វាមិនមែនទេ។ យើងទេ? គាត់
ដើងថាមានភាពខុសត្រាននៅក្នុងវា ព្រះវាប្រាកដជាមាន។ បងប្រុស ខេប បងប្រុស
ដោយបានរបស់យើង។ យើងទេ?

²⁹³ ប្រាកដធន់ ធនាគារម្នាក់អាចនិយាយពាក្យប្រចាំថ្ងៃនឹង²⁹³
ពួកគោលនៅគេជាអ្នកធ្វើម៉ោង ពួកគោលឯងជាមួយដែលពួកគោលរាយជាបាន។ ក្រោមដំនៅ
នៃព្រះ ធនាគារ មេគ្មីស្ថាលិ មនុស្សទាំងនោះគឺជាអ្នកធ្វើ បីនៅពេលដែលវាបាន
មកដល់កិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណ ពួកគោលិយាយថា “អុ វាបារបស់អារក្ស។” ហើយគត់
ធ្វើអ្នកនៅទីនោះ? ប្រមាជព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ នៅពេលដែលពួកគោលធ្វើជូនចេះ...

²⁹⁴ ឥឡូវនេះ៖ តើអ្នកជាការប្រមាជ? មិនមានការអក់យោទាសបាន។ តើវាគ្មោះទេ?
“ពួកអ្នកដែលបានត្រូវដាក់ ទាំងក្នុងអំណោយទាននៃស្ថានស្បីតែ កំបានចំណោកនៃ
ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។” បាន-...ត្រូវកំណត់ត្រាការពួកគារបិសុទ្ធរបស់ព្រះ៖៖៖ សមាត
ពីបាន និងស្រីកខ្លះ និងជីវិតគ្រប់ប្រជែង។ “ហើយបានក្នុងអំណោយទាននៅ
ស្ថានស្បីតែ។” ដើម្បីយើងទានពួកគោលដើរទៅតាមបន្ទាត់ព្រមដែននោះ៖ ជូនអ្នកសុំប
ការណ៍ទាំងនោះបានបិភាក្សាផ្សែនទាំងបាយជូនមួយធ្វើការ។ បីនៅទីពួកគោលពួក
ធ្វើអ្នក? ពួកគោលគ្រប់បែកនិភាយរបស់ខ្លួនដើម្បីចូលមកក្នុងធ្វើនេះ។ យើងទេ?
និយាយ...យើងទេ? “ត្រូវកំណត់ត្រាការពួកគោលស្ថានស្បី យើងទេត្រូវបានព្រះប្រាកបស់
ព្រះជាម្មាសជាថ្មី ហើយកប់លាយនៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលគោលពួកគារបស់
មិនបិសុទ្ធ។”

²⁹⁵ ការបែងបារិសុទ្ធគឺនៅពេលដែលឈ្មោះរបស់អ្នកនៅលីស្រីរកជាអ្នកធ្វើ។
ពាក្យបារបស់អ្នក...ឈ្មោះរបស់អ្នកត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងព្រះលោកិតរបស់ទេដោយ
យើងទេ? ការបែងបារិសុទ្ធធ្វើជូនចេះ ហើយអ្នកធ្វើដែមក នៅពេលដែលទ្រង់បាន

ទុកចិត្តអូករហូតមកដល់ពេលនេះ កែវីយបន្ទាប់មកទៅដើម្បី...ពួកគេនិយាយថា “មែនកែវីយ តើត្រូវដឹងដីជីថេទេ?”

²⁹⁶ ចាន ត្រូវដឹងថាអូកនឹងមិនធ្វើវាការដែលបុងឡើយ។ ត្រូវដឹងថាយុជាសន្និដិសមិនធ្វើការទេ។ ត្រូវដឹងថាស្ថាល់តាត់កាត់ការដែលបុងមក។ តាត់តីជាក្រសប្បសដែលវិធី។ ប៉ុន្តែវិធីដែលពួកគេត្រូវតែបែពញ។ យើងទេ? ព្រះបន្ទូលពួកវាតែបែពញ ទាមអស់ ទោះបីជាកំរើនឯងស្រែមោលកំដោយ។ អូ ខ្ញុំដឹងយើងអាចនោះបានប៉ែម។

370. បងប្បុសប្រាណាបាហាំនៅពេលអូកបានផ្តល់សារនៅលើក្រុមដំនុំ

ចិត្តសិបស្ថាប់...ចិត្តសិបស្ថាប់ (សូមអកឱយចាស) នស់ជានីយៗលើខ្ញុំដឹងថា ពីអូកបានរៀបចំបងប៉ែម។ ប្រចាំថ្ងៃ ពីថ្ងៃទីនេះ ត្រូវបានបងប៉ែម។ នឹងបានបងប៉ែម។ ការបងប៉ែមនៅពេលពួកគេត្រូវតែបែពញ។

²⁹⁷ ទេ ទេ ទេ ទេ ទេ ទេ ទេ ទេ! អូកយល់ខ្ពស (យើងទេ?) មិនមែន ប្រាំពីរស្ថាប់ពេញទេ។ គឺ—ស្ថាប់បានចាប់ដើមនៅពេលពួកគេយេស៊ូវ យាងមកដែនដី។ ត្រូវមានបន្ទូលថា “ព្រះយេស៊ូ ជាព្រះអង្គម្ពាស់ នឹងយាង មក កែវីយ កែវីយនៅពាក់កណ្ឌាលស្ថាប់ប្រាំពីរ ត្រូវនឹងត្រូវកាត់ផ្ទាប់។” កែវីយព្រះយេស៊ូបានអធិប្រាយយ៉ាងពិតប្រាកដបីឆ្នាំក្នុង៖ ដែលជាបាក់កណ្ឌាល នៃចិត្តសិបស្ថាប់ ប្រាំពីរចំ ស្ថាប់—ថ្ងៃស្ថាប់។ យើងទេ? កែវីយនៅសណ្ឌ បីឆ្នាំក្នុង៖ឡើត។

²⁹⁸ ឥឡូវនេះ៖ នៅពេលដែលម៉ែន និងអេលីយ៉ាមកលើដែនដី ដែលជាផីរណ៍៖ និងសាកវិ៖ (បងប្បុស ឱ្យមួក—សំណុរាយបស់អូក និងបងស្រីឱ្យមួកដូចត្រូវ) ឥឡូវនេះ៖ នៅពេលដែលពួកគេ...នៅពេលដែលសាកវិទី៤ និងវិវណៈ១១ដីម អូលិះជាគើម គីមីសេនិងអេលីយ៉ា ពេលដែលគោមកាលើដែនដី គោយទុកមួយ ពាន់ពីរយហុកសិបបុន្មោះ។ តើវាគីជាមី? បីឆ្នាំក្នុង៖។ នោះពិតជាបីៗ ដីមួយ មិនមែន...យើងទេ? នរណាជាមនុស្សដែលជាមីស្របឆ្នាងត្រូវនេះ៖។ បានសរសើរ យ៉ាងស្រស់ស្រាង ឆ្នាំណាស់—សេសនេះហើយកាត់សារយោសរក្សាលប —បន្ទាត់នៅទីនេះ៖ និងខ្ញុំ កែវីយកាលុណាស់។ កែវីយកាលសំណុរាយដីលួយ ប៉ុន្តែ (យើងទេ?) អូកមិនបានយល់ការ គីជាមីដែលខ្ញុំបាននិយាយ។ ខ្ញុំមិនដែលដើរ

ចិត្តសិបស្ថាប់ទាំងមូលនឹងមកដល់ទីនេះទេ។ ព្រះមេស្សីត្រូវបានការតែងត្រាំ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅថា តាតក្នុងការអធិប្បាយនៅទីនេះ? ប្រាកដណាស់! យើងទេ? ប្រាក់នឹងស្ថាប់។

371. ចាប់តាំងពីពេលនោះមក វាបាក់ផ្ទួចជាបីឆ្នាំកន្លែះដំបូងព្រៃតានសម្រច្ចាស់ អំឡុងកិច្ចបញ្ជីផ្សាយដំណើងណូ (មែនហើយ នៅទីនេះ អ្នកទទួលបានវានៅទីនេះ។) នៃ—រេស្តប្រាស៊ី ឬនៅការបេញចូលមក “ពាក់កណ្តាលលស្ថាប់” ហាបាក់ផ្ទួចជាប្រូវបានអនុវត្តនៅថែមប្រចាំឆ្នាំព្រះគ្រឿស្សដែលបានរំលាក់លើសេចក្តីសញ្ញាបស់គ្រាត់ជាមួយនឹង... (អត់ទេ មែប្រាំដែលព្រះគ្រឿស្សនោះបានបំពានលើកិច្ចប្រាស៊ី ឬនៅថ្ងៃដែលបានចែងបញ្ចប់នៅបីឆ្នាំកន្លែះដូចរកាយនេះ។ យើងទេ?) តាមដែលខ្លួនបានចែងនៅពេលដែលរៀបចំប្រាស៊ី ជានីយ៍យោល ស្ថាប់ទីហុកសិបប្រាំបូនបានចែងនៅពេលដែលព្រះយោស៊ី ដីចូលទៅក្នុងក្រងឱយុសាទីម មុនគ.ស. ៣០ ដូច៖ ឪឆ្នាំកន្លែះនៅកិច្ចបញ្ជីរបស់ទ្រង់នឹងព្រៃបញ្ចូលក្នុងស្ថាប់ហុកសិបប្រាំបូន និងពេញមួយស្ថាប់ចុងក្រាយ—ហើយពេញមួយស្ថាប់ចុងក្រាយ ប្រុងតីឆ្នាំនៅពេកព្រៃតានបំពេញ ហើយនឹងចាប់ផ្តើមនៅការបៀកទៀត។ សូមបញ្ចាក់ជីង នេះអាយុខ្មែរស់។

²⁹⁹ បងបូនដឹងទៅ អ្នកណាតេស្សារសំណួរនេះ។ ល្អណាស់ (យើងទេ?) ប៉ុន្តែខ្លួន គឺជាបាយទំនួនអ្នកនឹងអ្នកដែលខ្លួនបាននិយាយ។ យើងទេ? ឥឡូវនេះ... នៅពេលដែលរៀបចំប្រាស៊ីយោងមកក្នុងក្រងឱយុសាទីម (នោះជាការព្រឹមព្រៀរ) នោះគឺជាទីបញ្ចប់នេះ... យើងទេ? ទ្រង់បានចូលទៅក្រោងពីទីនោះ ហើយព្រៃតានគេភ្លាង។ យើងទេ? ហើយទ្រង់—ទ្រង់បានទាយពាក់កណ្តាលលនៃចិត្តសិបស្ថាប់ដែលជាបីកន្លែះ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់ព្រៃតានការតែងត្រាំ ហើយព្រាលីនរបស់ទ្រង់ព្រៃតានបុជា។ ហើយតម្លៃវនេះវានឹងមកនៅពេលនោះ... នៅថ្ងៃចុងក្រាយនេះ នានរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លែះដែលនៅពេកព្រៃតានសញ្ញាបាមួយនឹង—ជនជាតិយុជា។ ហើយ... នៅក្នុងអំឡុងពេលនេះគឺជាការប្រមូលជូនពួកបិសុទ្ធសម្រាប់ការលើកទៀតនៃក្រុមដំនុំ។

³⁰⁰ ឥឡូវនេះ ខ្លួនឯងមិនធ្លាផការតែជីងទាំងអស់នេះទេ បងបូស—បងបូនប្បសស្រី។

372. តើអ្នកទន្លេលំក្បិនចូសទីមួយ ដំពូកទី៣ ខទេះ និងចាន់ទេ? (សូមចូលទៅបងប្រឈម នៅឯណ៌ ក្បិនចូសទីមួយ ដំពូកទី៣ ខទេះទាំងឡាស៊ីវិន់ទេ)
373. ហើយកល់អ្នកដើរពីតិកនឹងធ្វើកិច្ចការដែលប្រាប់យុទ្ធមានបន្ទូល ដូចមានចែងនៅក្នុង យុំហាន ១៨០៩ (មិនពិតេទេ អភ់ទេ): ព្រាតាលអ្នកដើរដោយអារក្ស ព្រាតាសមនុស្សស្ថាប់ (ខ្ញុំមិនគិតថាបារមាននៅក្នុង យុំហាន១៨០៩ ទេ ប៉ុន្តែវាមិនអៀទេទេ វាកី ម៉ាកុស១៦០៧) បុ—បុ—បុនេះគ្រាន់តែជាមីនៅ? អ្នកដើរក្រែងធ្វើឱ្យទាំងអស់...នៃ...ពិតជាថ្មី...នោះពិតជាថ្មី? ហើយប្រសិនបើគាត់ពិតជាអ្នកដើរពីតិកប្រាកដមេន តើគាត់នឹងព្រាតាសមនុស្សស្ថាប់ ហើយធ្វើការអស្សាក្សោដៃរបៀប?

³⁰¹ ឥឡូវនេះ: នោះគឺក្នុងចំណោមអ្នកដើរ។ យើត្រទេ? បុសគ្រប់បុមិនមានអំណោយទានទាំងនោះទេ ហើយមិនថែនមាននំយចាយនុស្សតុច្បាក់នឹងធ្វើវានោះទេ នឹងមានក្រុមមនុស្ស។ ដូចជាទាប់រីក តើមានអ្នកកើតឡើងប្រសិនបើ—ប្រសិនបើយើងមានក្រុងស្រីតុច្បាក់នៅក្នុងព្រះវិហារ បុក្រុងប្រុសតុច្បាក់ បុនិយាយតុច្បាក់ដែលយើងស្របតាមត្រូវណាស់ ហើយជីតិកនឹងចែងប្រាប់ពីពូកគោ។ ក្រុមដំនីទាំងមូលនឹងជួបជុំត្រា ហើយពូកគោនឹងទៅអធិស្សន និងកម្មអាបារ៖ “ព្រះអម្ចាស់ធើយ សូមអាណាពិកមេត្តាកម្មាននោះ។” យើត្រទេ? ព្រះអាចប្រាសវាទ្រូវឱ្យ។

³⁰² តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលបានរាលីខ្លួនបស់នីក និងរឿងរបស់ពួកវា? អ្នកដើរទេ នោះជាប៉ែបដែលពូកគោបានធ្វើនៅក្នុងក្រុមដំនីជួបជុំត្រា អ្នកដើរទេ ហើយថែមទាំងលើកគ្រួគង្វាលរបស់ពួកគោធ្វើផ្ទៀងផែលណាមួយ ហើយធ្វើងង់បែបនោះ: ប្រសិនបើព្រះជាម្នាស់មិនយើត្រាសំកសមដើរដើរ។ ប៉ុន្តែពូកគោបានធ្វើវា។

374. ប្រសិនបើពូកដំនីបានសង្គ្រោះទោះបីជាទាងមិនចូលទៅក្នុងការលើកឡើងកំដោយ ដូចដែលខ្ញុំធ្វើថាអ្នកបានបង្រៀន នាងក្រែងពន្លេការតែទុក្ខុដទៅសម្រាប់ការសង្គមដែលបានធ្វើឡើង តើនឹងក្រែងបានសង្គ្រោះទុក្ខុដទោយឡើបណា?

³⁰³ មិនអៀទេទេ អ្នកដែលមាន...ក្នុងក្រុមមិនក្រែការសេម្រាតឱ្យបិសុទ្ធមេទេ។ នាងបានសង្គ្រោះទុក្ខុដហើយ។ ហើយអ្នកទាំងនោះ—គី—បានស្មាប់នៅទីនោះ ទាំងនេះដែលផ្តល់ការតែ...យើត្រទេ? ពូកគោមិនបានទទួលពន្លឹះដែលក្រុមដំនីនៅទីនេះ:

បានទទួលទៅ ពួកគេបានសែនៅក្រោមភាពប់ជាសុចិត ភាពប់ជាបិសុទ្វ ដូចនេះបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានសែនៅចំពោះពន្លឹះដែលពួកគេមាន ប្រហែលជានៅក្នុង —នៅក្នុងវិធម៌យដែលពួកគេបានអងខុត ហើយអីក៏ដោយដែលពួកគេបាន ឆ្លងកាត់ ដោយការប្រៀតប្រៀតបែនបស់ពួកគេ។ បើនេះទិន្នន័យនេះ នៅក្នុងពេលដែលរាន់ ការលើកឡើងបែបនេះ (យើត្រូទេ?) វានឹងត្រូវរកតទូទៅនេះដែលក្នុងក្រមំនេះនឹង (ដែលបធិស់ជំនួយក្បាលបស់ក្នុងក្រមំ) នឹងត្រូវនេះទុកដោយសារការបែបនេះ របស់នាង ពីរាជា៖ដែលណូមិនត្រូវបានប្រាប់ឱ្យគ្មានក្បាយនៅទីនោះ ដូចជាការត្រូវបានពន្លឺលើគ្មានក្បាយសម្រាប់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ។ យើត្រូទេ? អ្នកយើត្រូទេវាច្បាស់លាស់ណាស់។ អ្នកបានទទួលបនិងមានខាងការណ៍ទាំងអស់នោះ ត្រូវបានបើក សម្រេចយកលើក្រមំនុំដែលបានដាក់ចេញ និងគីរីជូចនោះ។ វាបានបើក សម្រេចយកលើក្រមំនុំដែលបានដាក់ចេញ និងគីរីជូចនោះ។ ហើយ ប្រសិនបើអ្នកបែបនេះ វាទាំងស្រុង មានពេជ្ញិមួយគត់ដែលត្រូវរើសី តីងទុកដែលត្រូវសម្រាប់វា។

³⁰⁴ តើអ្នកយល់បានទេបងប្រុសនៅវីលេ? តើវាទាក់ទងនឹងអ្នក? ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំទៅតុលាភុណ្ណាតាង ព្រោះវាយើតពេលហើយ។ អ្នកយើត្រូទេ? ខ្ញុំ...ប្រាំពីរ—ប្រាំបូន...យើត្រូទេ។

បើនេះបើអ្នកទាំងនោះអត់ទ្រាំមិនបាន នោះចូរយកហើយប្រពន្ធបុះ ជីវិត ដែលយកហើយប្រពន្ធ នោះជាតាងទ្រាំច្បាប់មានសេចក្តីពាលរាលីព្រឹក។

³⁰⁵ មិនអីទេ។ នោះគឺសម្រាប់តែការសែនៅក្នុកទាំងនោះ ជំនួសឱ្យបុស ត្រូងប្រុស ត្រូងស្រី ប្រីមួយបុមុយដោយនៅទៀតនៅពេលដែលពួកគេទៅជាបាមយត្រាបៀយ —ហើយពួកគេដឹងថាទូកគេគូរតែបាន ទៅមុខហើយដោយបាន។ ខ្ញុំគិតថាអ្នក —អ្នកនឹងយល់ថាខ្ញេចចង់បាននំយចាម៉ែច មែនទេ? យើត្រូទេ? កំគ្រាន់នោះសែនៅក្នុងជីវិតខ្ញុកទៅនៅទីនោះ ព្រោះវាមិនត្រូវត្រូវទេ។ អ្នកយើត្រូទេ? នោះជាបូនស្រី របស់អ្នកក្នុងនំយមួយ ដែលប្រសិនបើអ្នកជាគ្រឿស្សាន។ ទិន្នន័យនេះ ប្រសិនបើវាតាមការកិច្ចការណ៍ការកិច្ច ផ្លូវសុខុមាភ បើនេះទិន្នន័យនេះដែលអ្នកទៅជាបាមយ នោះជាបូនស្រី របស់អ្នកដោយ។ នោះនឹងភាសាយជាមាយបស់—កុនបស់អ្នកដែលនឹងកើតមក។ កំស់នៅក្នុងជីវិមួយដែលក្នុកទៅជាបាមយ បង្ហាញថាអ្នកជាសកាពបុស ត្រីស្សានពិត្យប្រាកដ។ រស់នោះជូនជាសុភាពបុសត្រីស្សានគ្មានរឿងសែនោះ។ យើត្រូទេ?

ហើយចាត់ទុកនាងដូចជាបួនស្រីរបស់អ្នក ហើយនៅពេលដែលអ្នកធ្វើបករហើយ នៅតែប្រពីតួចចំពោះនាងកាមរបៀបនោះ។

³⁰⁶ ខ្ញុំអាចនឹងធ្វើយឱ្យដឹងនេះតើម្ខ្មរួន៖ ខ្ញុំមិនធ្វើលើការរស់នោះដើម្បីក្រោគ គុងចំណោមមួយការពន្ឌីកសុ ជាមនុស្សបីសុទ្ធទេ ទៅបីជាថូកគេប្រការ ក៏ដោយ។ ខ្ញុំមិនធ្វើលើវាទេ អត់ទៅ បាន! ធ្វើក្នុងកំម្មធម៌នៃ—វាត្រូវឱ្យនូវតែ ណាស់... ខ្ញុំចូលមកទីនេះពេលខ្លួន...មិនមែនត្រូវការណ៍: អត់ទៅ ខ្ញុំមិននិយាយអីដឹង ទេ។ បើផ្លូវខ្ញុំមាននឹងយុថា នៅពេលដែលខ្ញុំចេញពាណិជ្ជកម្ម និងកន្លែងធ្វើដឹង រដូចនោះ។ ខ្ញុំជួយអ្នកបញ្ជីព្រះនៅទីនោះ: ជាកំន្លែងដែលមានការយល់ដឹង ខ្ញុំមាន ការមួយចាត់ខ្ញុំអាចបង្កើតឡើងបុគ្គលិកដឹងដែលបានក្នុងនាមជាមនុស្ស របស់ព្រះ... អ្នកគ្រាន់តែជាបី ភ្នាយជាតុកស្រួល។ គោរពនាងដូចជាអ្នកតែងតែ គោរពនាង។ កំយកចិត្តទុកដាក់បំពេះដឹងទាំងនេះ: ឬដឹងខ្លះមិន...សេវកាសិប សី បុមិនសមហេតុសមជុលទាំងនេះនៅក្នុងសៀវភៅសិបសីនេះ: និងធ្វើដែលអ្នក បានអាន និងអីទីមួយទៅអស់នេះ: និងអីដូចនោះ។ យករបស់ក្នុកបំប្លាត់ពីចិត្ត។

³⁰⁷ ព្រះគម្ពីជាន់ចែងចា កំឡុងការសន្និជាតិក្នុងកំម្មធម៌នៃក្នុងចំណោម អ្នករាល់ត្រា ពេលអ្នកប្រកាសចំខ្លួនបិសុទ្ធតា ចាត់ទុកស្រីចិត្តប្រពេនោះ: ឯុទ្ធបាននាង ជាសង្សារកូចបេស់អ្នក។ ប្រសិនបើនាងមានភាពយុបុកសិបឆ្លាំ អ្នកកំព្រឹងធ្វើដូចជាត្រា ដែលបាន អ្នកជាមិត្តប្រស់ភ្នាហាននោះ ចងចាំ តីជាអ្នក។

អ្នកកំសាកល្បងអីដឹងទាំងនេះ: ហើយខ្ញុំធ្វើដឹងពីអ្នកដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ... ហើយ អ្នកគ្រាន់តែជាបី ជាបងបុន្តិតិត្របាក់ជាត្រីស្ថានពិត៍។

ខ្ញុំស្អាត់សំឡេងនោះ... បើផ្លូវ... អ្នកគឺជាតុកនុយបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានសិទ្ធិនិយាយអី ដែលខ្ញុំចងចាំប្រាប់អ្នក។ អ្នកយើប្រាយទេ? អ្នកគឺជាតុកនុយបស់ខ្ញុំ អ្នករៀប់នៅត្រីម្រោវ។

³⁰⁸ ហើយស្រីអីយេ ចូរសែនៅតាមផ្លូវបំពេះសាមីរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកជា បីអីដឹង ចូរសែនៅត្រីម្រោវបំពេះអ្នក...ទៅ—ទៅ—ដល់ប្រពន្ធរបស់អ្នក។ ព្រៃ ស្មោះត្រង់ លួតិតប្រាកដនិងគោរពត្រាទៅវិញទៅមកជាមួយ... និង—ទំនាក់ទំនង

គ្រួសារបស់អ្នក និងអ្វីរដើរឡើតដូចនោះ ចូរទ្វាត់មានភាពគោរព និងគោរពដែលប្រាប់បាន។ ហើយបានយកសំខាន់ខ្លួនដោយអ្នករាប់ត្រូវ និងគ្រប់យ៉ាងតាមដែលអាចធ្វើបាន។ កំពុង ហើយច្រាន ហើយ—ហើយគ្រួរកខ្លៀវ និងដោរ។

309 យល់ទៅ និយាយជាមួយប្រព័ន្ធបស់អ្នក។ ប្រសិនបី—ប្រសិនបីជំនួយជាតិ មួយចំពោះខ្លួនអ្នក និងជំនួយជាតិមួយឡើតចំពោះនាង ចូរនិយាយជាមួយនាង។ អ្នក—អ្នកព្រាយមានដឹងចំណាត់ថាគាត់ បងស្រី។ និងវិធីដឹងចំណាត់... យល់ត្រា ទៅវិញទៅមកហើយភ្លាយជា—ធ្វើជាសុភាពបុរសត្រីស្អានពិត និងជាស្ត្រីត្រីស្អានពិត និង—និងបងបុនបុរសស្រីជាមួយត្រូវ។ ចូរចងចាំជានិច្ចថា អ្នកគឺជាកុនបស់ព្រះ ហើយអ្នកកំពើគ្រួសារដឹង។ អ្នកគឺជាលាយបស់ស្ថុចបង្ហាញខ្លួនឯង។ នោះហើយជាតីដែលវាតីជាការដឹង។ អ្នកដឹងទាំងអស់និយាយថា “អាម៉ែន” ក្រោមដីនិយាយថា “អាម៉ែន” — ឈដ្ឋាស! បង្ហាញអ្នកដែលជាអ្នក។ ខ្ញុំជា... ខ្ញុំជា... ខ្ញុំជាកុនបស់ស្ថុច ខ្ញុំជាកុនបស់ស្ថុច។ កិច្ចបស់ខ្ញុំជាបុរីបស់ព្រះមហាក្សត្រ។ តើខ្ញុំនិងប្រព្រឹត្តចំពោះបុរីបស់ស្ថុចនោះជាយករំបៀបណា? តើនោះនិងប្រព្រឹត្តយ៉ាងណាចំពោះកុនបុរសបស់ស្ថុចនោះ? យើងអ្នកដែលខ្ញុំមាននំយេទេ? ស្មោះត្រង់ពិតប្រាកដ។

375. តើនិងមានចលនានៃព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ ឱសំគាល់ និងការអស្សាយ និង អតូនិភ័យក្នុងចលនានៃដឹងជាយករំបុរីមុននៃពេលនានាដាកចេញដែលបុរី ឬ យើងកំពុងដែលចំការយោងមកបស់ទ្រង់?

310 ខ្ញុំនិងគ្រួរបញ្ចប់វា តាមខ្ញុំគិត ព្រះខ្ញុំមកទីនេះមានសំណួរបីនេះពេក។ ហើយភាគពិតជាយើតពេលហើយ។ វាមានរយៈពេលឡើងនានាទីដើរ នោះទេ។ ខ្ញុំនិងដឹងផ្សេយសំណួរនេះជាបេលជាងណីណីបុរីបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ... ត្រាន់តែចំណាយពេលបីនាទីឡើត។ ខ្ញុំនិងចូលទៅដឹងទេនេះនោះពេលដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ យើងបាន? ខ្ញុំមិនដឹងថាបេលណាត្រូវអាចចូលទៅការនៃពួកវា ខ្ញុំនិងដឹងឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព។ តើអ្នកវិភាគយើងពួកវានេះ? ខ្ញុំ... វាត្រូវយើងដែរ។ យើងបាន?

ដឹងមីមកទីនេះ ហើយចាប់ពួកវាត្រូវនេះ មុនពេលអ្នកមើលទៅពួកគេ (អ្នក យើងបាន?) អ្នកមានដឹងមួយចំនួនដែលអ្នកមិនអាចដឹងយ៉ាងបាន—ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ

មានសង្កែបាយខ្លួនដែរ... ខ្ញុំដឹងថាមានមួយនៅទីនេះអំពីពួនុពលស៊ា ខ្ញុំចង់ចូលទៅក្នុងវាងខ្លាំងណាស់ ខ្ញុំចង់ទន្លេវាតា យើងទេ? ប៉ុន្តែខ្លួនគឺតាមខ្លួនខ្លះ វិញ ដូច្នេះខ្លួនដែរ... ប្រហែលជាប្រពេ:អម្ចាស់មិនចង់ឡើងដើរនៅទេ ប៉ុន្តែវាស្ថិតនៅលើពួនុពលស៊ា លើកវិធានណាម្ចាត់នៅលើកវិសោធន៍យាយ ថា “មែនហើយ តាត់ដើរបាន តាត់បានផ្តល់ការការណ៍នៅក្នុង អេតាំនាទីឡើតសប្បាប់វា? ហៅ? មិនអីទេ។

³¹¹ ឥឡូវព័ត៌មាន ខ្ញុំយកមួយនេះសិន។ យើង—នេះ...?“ អត់ទេ។ សំណុរាលិននៅទីនេះ៖ “តើនឹងមានអរុត្តកោតដើរយកឯន្តក្រម៉ែទេ?” បាន មែនហើយ! វាកំពុងគ្រែបានដើរទៅនេះ។ គ្រឿងហើយ! មើលទេ? ប៉ុន្តែកំស្អែកអ្នីដែលអស្សាយ បុឃីដូចមេយប់កបុបិទដូចមេយប់កាត្រានក្រោង។ វាគ្មេះទៅក្នុង—ដីនាគីយុជាតិឥឡូវនេះ។ យើងទេ? នោះមិនទាក់ទងនឹងរឿងនេះទាល់តែសោះ នោះតើមួយសេ និងអីលើយ៉ាចំពោះសាសន៍យុជា មិនមែនចំពោះក្រុមជំនាំនេះទេ។ សូមអានជំពូកបីដំបូងនៃវិវាទ៖ អ្នកមានអ្នីដែលក្រុមជំនាំនៅទីនោះ។ នោះ ហើយជាតិទាំងអស់សប្បាប់ក្រុមជំនាំ។ ហើយនៅពេលដែលនាងត្រឡប់មកវិញ ជាមួយនឹងក្រុមក្រម៉ែ នៅពេលដែលនាងត្រឡប់មកវិញនឹង...អាន... ប្រសិនបើអ្នកចង់ដឹងអំពីក្រុមជំនាំ អ្នីដែលទាក់ទងនឹងវា សូមអាន វិវាទ៖ ជំពូកបីដំបូង ហើយ បន្ទាប់មកបន្ទាប់ជំពូកទី១៩ ហើយចាប់ដើរមែនពីទីនោះ។ បន្ទាប់មកអ្នកទទួលបានក្រុមក្រម៉ែ។ នៅសល់តីនៅក្នុងជនជាតិយុជានៅទីនោះ។

³¹² ឥឡូវនេះ៖ ចូលដល់ពួនុពលស៊ា ខ្ញុំមិនអាចរកភាយប៉ើងនៅទីនេះទេ ព្រោះ អ្នកយើងទេ វាគ្រាន់តែជាតាំងរដឹងដំនោះសំណុរាល។ ប៉ុន្តែបុគ្គលនោះបាននិយាយថា “ប្រសិនបើសត្វពលស៊ា—ប្រសិនបើពួនុពលស៊ា...” យើងទេ ស្សី។ “នាង—នាងមានក្រុមប្រុសម្ចាត់ពីប្រពេ:អម្ចាស់ នាងក៏និយាយដ៏វារៈ”

មែនហើយ ខ្ញុំធ្វើថាគាលពីថ្ងៃអាជីវកម្មន ខ្ញុំបានទន្លេវាតីឡើងបែងជែលនាងទទួលបានវាតីប្រពេ:អម្ចាស់។ ប្រសិនបើនាងបានវាតាំងអស់ នាងបានទទួលរាតិប្រពេ:អម្ចាស់ ម៉ឺនបុះ ព្រោះក្នុងពេមកពីប្រពេ:អម្ចាស់ ដោយសារតំបន់បស់ព្រោះមានវានឹង—វានឹងស្មាប់បង្ហាប់ប្រពេ:ជាម្ចាស់ ពិតណាស៊ា។

³¹³ ត្រូវបានសំណុរាលបង្ហាប់ឡើងប្រពេ:អាជីវកម្ម៖ ហើយប្រពេ:អាជីវកម្ម៖ យើងប្រពេ:អាជីវកម្ម៖ ហើយនឹងផ្តាក់មកបីមនុស្សបុច្ចិតិនឹងមនុស្សទូច្ចិត វាក៏ឆ្លាក់។ ហើយ

គ្រាប់ពួជដែលដាំនៅគ្រប់ចារា មិនមាល្ង បុរាណក៏ នឹងដុះទៀងមក វាគ្រាប់
ពួជ។ ហើយប្រសិនបើគ្រាប់ពួជត្រូវបានដាំដោយមិនគិតគិតឱ្យ...

ហើយវិធីតំម្លៃយកតំដែលសត្វពស់នេះអាចដាំគ្រាប់ពួជបាន វាតីជាសត្វ
តំម្លៃយកតំដែលដូចមនុស្ស។ ដូចនេះការដឹងតូនសភាមនុស្សជាតិ នៅពេល
ដែលមនុស្ស...ព្រះបានបង្កើតដែនដី...ហើយឡើងចាប់ផ្តើមបង្កើតសត្វស្អាប
ហើយ...ពីសត្វស្អាប ទ្រង់បង្កើតគ្នាផ្សេងទៀត បន្ទាប់មក សត្វស្អាប និងពីសត្វស្អាប
ទៅកាន់សត្វពស់។

³¹⁴ ឥឡូវនេះ ឡ្ចេងបានធ្វាស់បួនសត្វពស់នោះតាមរបៀប (ដែលត្រូវរាយី) ដែល
នឹងធ្វើឱ្យមនុស្សដំនាន់នេះយល់ ដែលព្យាយាមស្ថិស្ថាកដ្ឋីដែលមិលទៅជាដូចជាតិ
សត្វមួយប្រហែល ដែលជាដូកមនុស្ស និងសត្វ ដើម្បីនិយាយថានៅទីនោះបុរស...
ពួកគេបានបាត់បង្កាតីសត្វស្អាប មានតែសត្វស្អាបដែលមិនមានបញ្ហា។ សត្វស្អាប
គ្នានៅព្រៃនីង វាមិនអាចគិតបានទេ។ វាអាន...វា—វាអាច...គ្រាន់តែមាន—សំណែង
ទៅខាងហើយវាអាចធ្វើបាន...ឬម៉ែន៖ “ហេ” “ហាស” បុរីមួយដូចនោះ។ សត្វ
ធ្វើមួយក្រុល “មកទីនេះ ហើយ លើអីមួយយ៉ា លោកគាំលើ!” ហើយការកំណត់
បុរីនិងរឿងបែបនោះ គេធ្វើបែបនោះដោយអាមេណុក ដោយការស្វាប់ពួ និងរឿង
ជុចនោះ សកម្មភាពមួយ បុន្ថែមើលីគិតិនិងយល់ព្យាករមិនអាចធ្វើបាន។ វាមិនដឹង
ថាទូនអារក្រារ មិនស្ថាល់ពីរឿងឈ្មោះ ខុសត្រា បែបហើយ។ ពួកវាក្នាន់បង្ហាប់បែបនេះ
ទេ...?...រឿងប្រើទេ? ពួកវាមិនអាចធ្វើបានទេ។ តើមានតែមនុស្សទេ។

ហើយសត្វដែលស្មើរាជីជូនមនុស្សគិតសត្វពស់។ ព្រះគម្ពុជាបានចែងចាប់រាជ
សត្វស្អាបូតបំជុំកុងចំណោមសត្វបាន៖ ទាំងអស់។ ឆ្លាតជាង—វា—វាស្មើរាជី
មានព្រលីង។ វាអានកន្លែងសម្រាប់ព្រលីងមួយ បុន្ថែមើតិវាបានធ្វើអី? វាបានលក់
ទៅឲ្យសោកំង ដើម្បីព្យាយាម បញ្ជាតព្រះ។ តើមានបុន្ថែនកំដែលយល់រាជ
បាន?

³¹⁵ សាតាំដែលជាសត្វពស់ស្មើរាជីបានព្រលីង។ ព្រះឡ្ចេងជ្រាបថា ពួកវានឹង
ស្ថិស្ថាកដ្ឋីទាំងនោះ ហើយមិនមានដឹងនៅក្នុងពស់ដែលមានរូបរាងដូចមនុស្ស
នោះទេ។ វាតីជាទេ...នោះជាបណ្តាសារស់រាជ។ វាលួយនោះលើដឹងរបស់វាតីចំណា
បុរសម្ងាក់។

³¹⁶ ច្បាកត់សម្ងាត់ គ្រាប់ពួជនោះ ដែលនេរដីទីនឹងគ្រាប់ពួជមនុស្ស... សាតាំង ខ្លួនឯង ជានិញ្ញាបានដីងចា នោះជាតួជនៅតែមួយគត់ដែលនឹងអាចមានក្នុង ជាមួយស្ថិតាន ពីព្រោះ សត្វស្សា នឹងមិនធ្វើវាទេ។ ពួកគេបានលាយវានិងអើង ដើរដើរឡើត វានឹងមិនធ្វើវាទេ។ បុំនួរបានដីងចាមេនៃដីវិតដែលមាននៅក្នុងសត្វ ស្តានេះ នឹងមិនមកដល់វាលីនៃសុទិបស់ស្ថិតិនោះទេ បុំនួរដីងចាតួជនសំនឹងធ្វើ បាន ដូច្នោះវាក់ដោះស្រាយជាមួយពេលសំណុរាយ

³¹⁷ ហើយអ៊ិមមិនដែលដីងចានៅធ្វើនេះអាចធ្វើទៅបានទេ។ យើងត្រូវបានបង្កើតជាស្ថិតិ ប្រាកដណាស់ នានានឹងបង្កើតភាពនៅពេលគ្រាយ។ បុំនួរអ្នក យើងត្រូវ អិបិតេយ្យគារបស់ព្រះដើម្បីបង្ហាញអ្នកនៅថ្ងៃអង្គកសរុក្រោះ និង—ជាអើង ដូចដែលខ្ញុំបានពន្យល់ជាប្រើនិងដី។ បុំនួរសាតាំងបានដីងអើងនេះ ត្រូវកិចករកនាងក្នុងទម្រង់ជាសត្វពេល ហើយ—សត្វនោះ មករកនាង។ ហើយនាងមានផ្ទោះជាមួយសាតាំងជាមួន។

³¹⁸ ហើយបើអ្នកកត់សម្ងាត់ យើងត្រូចមានអំពើទៅពីរបុំណុំភាព៖ ដែលបានធ្វើ ហើយមានក្នុងប៊ិទាកាត់កើតកម្ម។ ស្មួរករក្នុងបទទីក្នុង។ នាងបានផ្តល់កំណើតក្នុងភ្លោះ។ មួយក្នុងចំណោមពួកគេគឺជាត្រាប់ពួជនៅបេស់សត្វពេល ម្នាក់ឡើតគឺអីលី។ នាងបានលួយដើរបេស់នេរហើយប្រាប់...យើងត្រូវ? បន្ទាប់មកនេងបង្ហាញបីរបស់នាងចាបាគី បន្ទាប់មក គាត់កែវស់នោះជាមួយនឹងនាង ហើយនាងបានបង្កើតក្នុងនេះ។ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នក...ដើម្បីបង្ហាញចាបានាងមានផ្ទោះជាមួយក្នុងភ្លោះពីរដើរត្រូ... នាងគឺជានៅនោះជាស្ថិតិព្រហ្មចាតី។

³¹⁹ យើងត្រូវ ពួកគេខ្ញុំង។ ដូចជាមីលនោះទៅនេះ។ អំប្រាបំបានផ្សែបការជាមួយបូនស្រីរបស់គាត់។ ហេតុវី បើបុសម្នាក់ផ្សែបការជាមួយបងបូនស្រីរបស់គាត់នោះឡើងនេះ ក្នុងរបស់គាត់នឹងលួង។ យើងត្រូវ? បុំនួរមនុស្ស...ហើយនោះទេ: យ៉ាកុប...បុំបុីសាកបានផ្សែបការជាមួយបីកា ដែលជាបងបូនដីជូនមួយបស់គាត់ បងបូនដីជូនមួយមានលាយម្នាក់ខ្លួននោះទេនោះ ទៅនាក់ទំនងលាយម យើងត្រូវក្នុងរបស់បងបូនរបស់អំប្រាបំ។

³²⁰ សុមាកត់សម្ងាត់ កត់សម្ងាត់តម្លៃនេះ: នោលីនេះ សុមីមីល មាន...ពួជមនុស្សខ្ញុំង។ តម្លៃនេះ ប្រសិនបើអ្នកសម្ងាត់យើងត្រូច វាកំពង់ទៅជាក្នុងភ្លោះ មកជាមួយត្រូ។ មាន...ការអីនិងអីលីជាក្នុងភ្លោះ ហើយអេសារិនិងយ៉ាកុបជា

ក្នុងភ្នោះ។ ព្រះយេស៊ីវិនិងយុជាសបេឡូមកពីកុលសម្លាត់តែមួយ ហើយនៅក្នុងក្រមជំនួយ។ និង...សូមវិញព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនិងមេប្រជាប្រះគឺស្ម័គ្រូដែលភ្នោះជាក្នុងភ្នោះ ជីតស្តីវិនិងបញ្ជាកេតអ្នកធ្វើសកាំងប្រសិនបើអាចធ្វើបាន។” អ្នកយល់បានទេ? មិនអីទេ។

³²¹ តម្លៃវនេះ ដើម្បីបញ្ជាក់ដឹងនេះ ខ្ញុចដែលខ្លួនឯកចុលបេឡូជាកាន់យុជាស...ខ្ញុដើម្បីថា នៅខេត្ត ១៧ បុខទី ១៨ របស់យុជាស ហើយបានចែងថា... តម្លៃ តម្លៃវនេះ សូមកត់សម្ងាត់ដឹងនេះ។ តម្លៃវនេះខ្ញុនិងបញ្ហាប់។ សូមកត់សម្ងាត់។ ដើម្បីកាត់បេឡូ ទាំងស្រុងដើម្បីធ្វើឲ្យបានគិចគ្រូ នៅក្នុងនៅបុងដ្ឋាន “យើងនឹងជាក់ខ្ញុំដែលសរុបរាយរាជការនិងក្រុងក្រោមគ្នា” យើងបញ្ជី? តម្លៃវនេះនាងគ្មានគ្រាប់ពុជទេ។ ដូច្នេះ របៀបដែលនាងអាចមានពុជនេះគឺជាពុជរបស់សាកាំង។ ការអូនជាក្នុងរបស់សាកាំង។ នាងគ្មានពុជ ដូច្នេះនាងបានទទួលរាយការបារោះការ រួមគេទេ។ ហើយនៅពេលដែលនាងធ្វើវា វាគ្រូបានផ្តល់ឱ្យនាងដោយសរុបរបស់ព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលព្រះជាមាស់ប្រទានគ្រាប់ពុជមួយដល់នាងវាក្មានការួមគេទទួលប់ពេសោះ។ អ្នកយល់បានទេ? ស្តីជាអ្នកបញ្ជីនិងក្នុងគ្រូរាជបណ្តុះបណ្តាល។

³²² ហើយសូមកត់សម្ងាត់ បន្ទាប់មកនាងគ្រូបានប្រទានពុជមួយដែលជា ព្រះគឺស្ម័គ្រូ ទាំងសុគស់នាង... តម្លៃវនេះ ប្រុពសុដែងដើម្បីថាគីជាមួយក្នុងបីនដែលកើតមកជល់ព្រឹប្បាទ់ នៅក្នុងព្រះលាបិតរបស់ព្រះដែលបានហើតជាក្នុងដែលមិនជីតបានជាក់បុំនៅគោលនានានិយាយថាកីជាសុគស់នាង។ អត់ទេបាន! សុគនោះមិនអាចចុះមកតាមបំពេះនោះទៅក្នុងស្តីនាងបានទេ ឬប៉ុះគ្រាប់នាងអាមួណុយ។ បន្ទាប់មកអ្នកជាក់ព្រះ ដោយ—វិញ្ញាណ រួមគេទជាមួយស្តី។ តើវាអាចធ្វើបានដោយរបៀបណា? វាគាត់ពីដែលហើតទេនឹងរបស់ព្រះទាំងស្រុង ទាំងសុត និងមេជីត។

³²³ ហើយប្រជុំថាគ្រោះរាជបុគ្គារនៃព្រះ មិនមែនជាក្នុងប្រុសរបស់អាការ ដីគ្រឿងមិនដែលហេនិនាងបានមួយឡើយ។ “ស្តី” ប្រជុំហេនិនាងស្តី មិនដែលហេនិចាមួយទេ។ នាងមិនមែនជាមួយរបស់ប្រជុំទេ។ វាគ្រោះរាជបុគ្គារនៃព្រះ ហើយព្រះគឺតែមួយ។ យល់បាន?

³²⁴ តម្លៃវនេះ មានដឹងមួយទៀតដើម្បីបញ្ចាក់ជូននេះ ហើយតាងវាតុះ ដែលជាកំនើងដែលអ្នកណាម្នាក់បានប៉ែល្យោះជាមួយអ្នក សូមគ្រឡាយប័មកទីនេះវិញ្ញុគុណមី យុទ្ធសាស ខ្លួនគ្នាតាក់ជាទីទី១ព (ខទី ១៤ ប្រឈឺ ១ព) តាត់បាននិយាយថា “តម្លៃវនេះ ហេណុក...” តើអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំរានវាទេ? តើអ្នកមានពេលប្រើនេះ? អនុញ្ញាតឱ្យ—តោះ...ហើយបន្ទាប់មកខ្លួននឹងមាន...បន្ទាប់មកខ្លួននឹងដីដែល ព្រោះការសេវានេះកំពុងបន្ទ ហើយយើង—យើងរារាងបាយបញ្ហាលត្រូវ—នៅក្នុងនេះតម្លៃវនេះ។ ឱ្យខ្ញុំមើលបានវិនេះជាមួយខ្លួន។

...នៅហេណុក ជាដំណើរទីពីរហេណុកដែលមក តាត់បានទាយពី
មនុស្សទាំងនោះថា មីល ព្រះអម្ចាស់ប្រឈឺយាងមក នៅកណ្តាលបញ្ញក
ហិសុទ្វច្រង់ទាំងសល់សំន

³²⁵ តម្លៃវនេះ សូមគ្រល់ទៅដំឡុកទី៥ (ខ្លួនគ្នាដាក់) នៃលោកបុណ្ណិត ហើយបន្ទាប់មកចូលទៅដែងដែង ចូលទៅក្នុងសៀវភៅលូក (ចង់ឱ្យខ្ញុំរានយើង ខ្លួនបីទីនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចរករាយយើងឡើនេះ) ហើយអ្នកនឹងដឹងថានៅក្នុងពេរាណ ត្រានកំនើងណាមាននៅក្នុងព្រះគុណមី...ប្រសិនបើ...មីល! ប្រសិនបីណាមី...បើហេណុកជាដំណើរទីប្រាំពីរដែលជាមក ព្រះគុណមីនិយាយថា “ដែលនីងបន្ទាប់មកក្នុងប្រសិនប់គាត់ សេត់” ដោយសារការអីនិមិនមែនជាតុជាបស់អំជាមី វាបាននិយាយថាអំជាមីធ្វើតាមបេង្គិត យ៉ាងខ្លួន យ៉ាងខ្លួនកំណើក រហូតដល់ហេណុក។ ហើយហេណុកជាដំណើរទីប្រាំពីរដែលជាមក ត្រានកំនើងណាមាដែលនិយាយថា ការអីនៅព្រះបានគេចាត់ទុកជាតុអីមួយគ្នា ដឹងអ្វីក្នុងរបស់ព្រះទេ?

³²⁶ តម្លៃវនេះ គ្រាន់តែមីល ហើយករមិលថាគើងជូនបុអត់ ស្មោះរករាយមីល។ ហើយលើកាមកដល់ ហើយកត់ឈ្មោះវាមួយទៀត ហើយចុះពីអំជាមី មិនមានពេលមួយដែលការអីនិងបាននិយាយនៅក្នុងដីទាំងមួយនៅទេ។ ហើយប្រសិនបីហេណុក (យើងឡើទេ?) គឺជាមួយកទីប្រាំពីរដែលជាមកនៅឯណាមា ដោយសារព្រះគុណមីនៅចំង់ថា ក្នុងពេរាណ អំជាមីធ្វើតាមក្នុងប្រសិនប់ សេត់បេង្គិតបានយ៉ាងខ្លួន ហើយយ៉ាងខ្លួនកំងរកនៅនោះនិងអ្នកនោះចំនួន មក។ ហើយត្រានពេលណាមួយដែលការអីនិងព្រះបានបើកឡើងឡើយ។ អញ្ញា តាត់មិនអាចជាកុនបស់អំជាមបានទេ។ ជូនបុអត់ គាត់ត្រូវពីជាកុនបស់ពស់ ហើយ

តាត់មិនអាចធ្វើជាកុនដោយគ្មានការឃុំទេបានឡើយ។ អាម៉ែន! ប្រសិនបើគាត់មិនមែន តាត់បានកៅតីព្រៃបញ្ហាឌី នោះតាត់នឹងភ្លាយជាកុនបស់ព្រះ។ ខ្ញុំចង់ទ្រពេចច្បាប់ពេលនោះវេត្តម្មង់។

³²⁷ តើឡើងនេះ៖ ព្រះវេត្តម្មង់ដែលបានបើកសំម្ខុងការនាំ៖ គឺជាប្រាជ់វេត្តម្មង់ដែលបានប្រាប់ខ្ញុំអាំពីអាពាប័ពិបាប័និងការវេលងលេខបស់អ្នក។ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលរឿងទាំងនោះ៖ បងប្រុស បងប្រើបស់ខ្ញុំ...ខ្ញុំជាបងប្រុសបស់អ្នក ជាមនុស្ស។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា ហើយវាង្វាក់នៅទីនេះ៖ ខ្ញុំមិនអាចពន្លាលីអ្នកបានទេ។ មិនចាំបាច់ខ្ញុំព្យាយាមធ្វើវាទេ ព្រាជ់ខ្ញុំធ្វើមិនបាន។ ហើយនៅមិនដែលខុសម្យងណាមេរិយៗ។ ទៅបីជា ខ្ញុំមិនអាចឈើលាក់ដោយខ្លួនឯង ខ្ញុំមិនអាចមែលយើញ្ញា ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែគ្រោរវាត់ ហើយនៅបន្ទាប់ផ្ទើមបង្ហាញវា បន្ទាប់មកខ្ញុំគ្រាន់តែ—វាគ្រាន់តែជាន់ខ្ញុំ។ វានៅទីនោះ៖ ហើយខ្ញុំមិនបានយើញ្ញា វាទេ។ ក្រោរ—ការអប់រំបស់អ្នកត្រូវបានឆ្លងកាត់ ហើយហេតុដែលបស់អ្នកត្រូវបានរំលង និងអ្នីឱ្យផ្លូវក្រោម ដូច្នេះ ការអីនៃត្រូវបានគោរប់។

តើឡើងនេះ៖ ប្រសិនបើយើងមានពេលរកឡូប៊ែទោនេះក្នុងហេតុបុរីតិ ហើយបាប់ធ្វើមាន៖ ចាមេលិចថាគើតីខ្ញុំអាចអានវានៅទីនេះបានប្រុងគំរូ ខ្ញុំមិនដឹងថាគើតី—ថាគើតីខ្ញុំអាចធ្វើបានប្រុងគំរូ អ្នកស្រើ រួច កើតអ្នកចាំពេលនៃដែលខ្ញុំបង្ហាញអ្នកកាលពីថ្ងៃមុនទេ? គ្រាន់តែអ្នី...កើតនោះជាចំពូកទី៤មែនទេ? ទី៤ អូ ហូ។ មិនអីទេ។

នេះជាបញ្ជីពង្គរការវេត្តិការណ៍ នៅថ្ងៃដែលព្រះបានបង្កើត
មនុស្សមក នោះទ្រង់ធ្វើឲ្យមាន...ការមេលិចទៅដូចជាអអ្នកទ្រង់

ទ្រង់កំបង្កើតគេជាប្រុសជាប្រើសី វួចប្រាន់ពាណី ប្រាយទាំងទ្វាយឃ្មាន៖ ថា
អំដាម ក្នុងថ្ងៃដែលបានបង្កើតមកនោះ។

ជាប់ជាមុនតាត់នៅបាន ១៣០ឆ្នាំ	នោះទីបុរីដឹងបាន...
ក្នុងប្រុស១—តាមរូបភាព—តាត់	ហើយមេលិចទៅដូចជា
តាត់ ហើយ—មេលិចទៅដូចជាតាត់	កើតិច្បាយឃ្មាន៖ (ការអីនេះ?
បាត-បាត-បាត-បាត! តាត់ហេរិយោះគាត់ថាទាំងចែ?	កំន្លែងឃុំណាមុន—ពី
ក្នុងថ្ងៃដែលបានសិទ្ធិពីកំណែននៅឯណាមាស៊ា?	ក្នុងឈ្មោះបានការអាចកើតិច្បាយឃ្មាន៖ (ការអីនេះ?)
ពីតាត់។ សេគជាកុនប្រុសបស់គាត់។)	

³²⁸ តម្លៃវនេះ យើងមកទីនេះអុងទៀត ហើយយើងរកយើញកន្លែងដែលបាន និយាយ...ហើយអាក់ព្រោះបានប្រទានក្នុងប្រសុម្យយ ដោយសារការអីនេះបានសម្រាប់ អបិលា តម្លៃវនេះសូមកត់សម្រាប់នៅពេលយើងបន្ថែមដោយនិងថ្វូបដើរ...

ហើយអ៊ដាមស់នៅបានមួយយសាមសិបឆ្នាំ—រស់នៅមួយ
យសាមសិបឆ្នាំ នៅទីបីបង្កើតបានក្នុងប្រសិ—បង្កើតបានក្នុង
ប្រសទាមរូបភាពគាត់ ហើយម៉ឺនទៅធ្វើចិត្តគាត់ កំឡើងឱ្យបានក្នុងប្រស
ពាក្យិតទៅ:

រូប—ក្រាយគ្រាប់ដែលបង្កើតសេរិយក
សេនៅពាន់៨០០ឆ្នាំទៀត... ទាំង: ហើយបង្កើតមកបានក្នុងជាប្រស
ជាក្យិតទៅ:

អាយុអ៊ដាមទាំងអស់បាន៩៣០—ឆ្នាំរូប...គាត់កំស្សាប់ទៅ

សេរិយកុមារ...បាន១០៥ឆ្នាំ នៅទីកាត់បង្កើតបានអណ្តុស៖...
(ហើយចុះរហូតដល់រាជ្យកំចុះ ហើយគាត់ជាចំណាត់ថ្នាក់ប្រាំពីរ ហោណុក
គឺជាអ្នកទីប្រាំពីរអ៊ដាម។)

តម្លៃវនេះ ខ្ញុំមិនចាំបាច់នៅនៅលើការទោះ តើអ្នកបានគូសចំណាំ សញ្ញា
នោះ ដែរបុរាណដែរបុរាណ? នានានិងខ្ញុំ ខ្ញុំបង្ហាញទៅនានានិងនៅថ្ងៃមនុ...និយាយ
ថាទាំង? បង្កសិ វិដ និយាយទៅការនៃបង្ហាញប្រាការហំ—អីដឹង? ខ្ញុំធ្វើថា
អ្នកនិយាយព្រៃំ បង្កសិ វិដ។ យើងបានគូសរាយទៅនោះគូសសៀវភៅបស់នានា
តើយើងនៅឯណាតា ប្បញ្ញត៌គីរបស់នានា ជាកន្លែងដែលខ្ញុំកំពុងបង្ហាញ។ នេះគឺជាបុរាណ
អ្នកក្រុល។ មិនអីទេ។

³²⁹ តម្លៃវនេះ ប្រសិនបើយើងកត់សំគាល់នៅទីនេះ...នៅក្នុងលើកាតំពូកទី ៣
យើងទទួលបានដឹងដូចត្រូវា "...ដែលក្នុងប្រសិរាជីម...និងឯណុយ ដែលជាទ្វាយ
ម៉ែក ជាក្នុងបស់ម៉ាធុសាទ្វា ដែលជាក្នុងបស់លោកហោណុក ដែលជាក្នុងបស់
យ៉ាង ដែលជាក្នុងបស់លោកម៉ោលឈុល ដែលជាក្នុងបស់កំណើន ដែល
ជាក្នុងបស់អណ្តុស ដែលជាក្នុងបស់សេត ដែលជាក្នុងបស់អ៊ដាម ដែលជាក្នុងបស់ព្រៃំ" តើការអីនេះជីណាតា ជាក្នុងដូច្នេះ?
សិទ្ធិកំណើតគឺសម្រាប់គាត់ តើគាត់មកពីណាតា? វាគាត់រួមបស់សាតំង ហើយ

មិនមែនជាបស់ព្រះទេ។ កំមិនមែនជាអំដាមដៃ ព្រះណែនាំក្នុងប្រុសបស់អំដាម—តី សេតាំ កាហីន ពួនធតស់ វាទានសម្ងាប់ក្នុងប្រុសដំបូងរបស់គាត់ដែលជាទី សម្ងាល់ ហើយជាក្រោមមោលរបស់ពីរបានសម្ងាប់ក្នុងប្រុសម្ងាក់ឡើករបស់គាត់ តីព្រះយេស៊ូវា ហើយសេតានទទួលតំណែងរបស់គាត់ក្នុងពង្វារភាពរៀបចំលាងមាននីយចាករាយស់ឡើងវិញ ចាតង្វារភាពរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានបន្ថន់ទាំងស្រុង។

³³⁰ ខ្ញុំចង់យើងឲ្យអ្នកណាចាក់គាត់នៅទីនោះទៅឡើងហើយនិយាយថា វាមិនមែនជាតុជាសត្វពស់ទេ។ វាមិនត្រូវបានគេទទួលស្នាល់នៅក្នុងពង្វារភាពរបស់ព្រះ ហើយកំមិនមានពង្វារភាពវិនិច្ឆ័នៅស្តីដើរ ពង្វារភាពរបស់អំដាម ដែលនៅលេសសប់។ តើវាគ្រួចទៅ? តើមានប៉ុន្មានធី និយាយថា “អាម៉ែន” ក្រោមជំនួយ និយាយថា “អាម៉ែន”—និងជាប្រាកដមែន។ គាត់មិនមែនទេ គាត់មិនមែនទេ គាត់ជាតុជាសត្វពស់ ហើយមិនមែនជាតុជាសត្វពស់អំដាមទេ!

³³¹ នាងបាននិយាយថា នោះជាក្នុងរបស់អំដាម។ វាមិនមែនជាក្នុងប្រុសបស់អំដាមទេ។ នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានទទួលភាពពីព្រះ។” ហើយនាងត្រូវវិតែ វាគ្រាប់ពួជា វាតុជាបុន្ណោះជាតុជាសត្វពស់។ យើងឲ្យទេ?

³³² ហើយទ្រង់ត្រូវត្រូវប៉ះកុងនាងព្រហ្មថានឹងព្រហ្មនៅពេលនោះ ដើម្បីជួបរាមវិញ ដូរកែទៅដែលបានធ្វើ។ អំដាមត្រូវបានគេជាក់នៅទីនោះនោះបើដើរដី បុន្ថែគាត់បានធ្វើ—គាត់មិនដែលដឹងថាគាត់ជាធិកុទកទេ។ អ្នកយល់ពីអ្នកដែលខ្ចោះនៅម៉ែននៃយោទេ។ សាតំងដឹងធ្វើនេះ វាបានទៅដូរហើរ មុនពេលអំដាមទៅដឹងពីនោះ។ ហើយនៅកន្លែងដែលធ្វើទាំងមួលស្ថិកនៅក្នុងថ្ងៃនេះ។ ហើយបងប្រុស នោះហើយជាអ្នកដែលធ្វើឲ្យរាជាប័ណ្ណិកាប័ណ្ណនិងការវិលិលបែនកែវិញ និងអ្នកដែលធ្វើឡើតមានការប្រុកប្របល់ដូចស្មើថ្ងៃ។ វាគ្មានឱ្យអាណាពាក់បំផុត។ យើងឲ្យទេ? បុន្ថែខ្ញុំ...ព្រះបានបងើតផ្លូវរួយ ដែលរបៀបដឹងជីគុណ។

³³³ តើអ្នកស្រុណាប៉ះទ្រង់ទេ? តើទ្រង់មិនអស្សារ្យទេប៉ុ? ឥឡូវនេះ តើពួនធតស់ព្រះទេ? ខ្ញុំតិកចាប្រៈហេលជាមាននរណាម្មាក់នៅក្នុងការសេក...ប្រេហេលជាតិតម្លៃខ្ញុំខ្សោចយបេហារា។ អ្នកយើងឲ្យទេ? ដូច្នេះពួកគេនិយាយថា “ហាតុអ្នកបានជាកាត់ផ្លូវកាត់វាទីដឹង។ គាត់ត្រូវនៅតែខ្លាបក្នុងការទទួលយករា” យើងមិនមែនមកពីវាទេ។ ដែរបណ្តាប្រពេន្ធគ្មានសំគារនៅក្នុងនោះ នោះមិនអៀវេទេ។

អ្នកដឹងថាយើដែលខ្ចោះទេ? ដូចដែលខ្ចោះបាននិយាយ ត្រីនោះនៅពេលនោះខ្ចោះមិនបានអាមេណើថាស្ថាបេស់វា អ្នកដឹងហើយ។ ខ្ញុំគឺតុចចា “តើអ្នកមិនខាងខ្ចោះទេ?” ខ្ចោះការណើដឹងបេស់ខ្ចោះបញ្ជូនទៅនឹងនោះ។ ខ្ចោះនិយាយចា “ខ្ចោះបានព្យាយកដីការណើនោះ។” វាតឹងចាប់មិនអាចបានព្យាយកបានទេ។ ខ្ចោះនៅឆ្នាយពេកពីការណើនោះ។ ខ្ចោះបាននិយាយចា “តើនឹងខ្សោចទេ?” វាគ្រាន់តែបើកភ្លើងជាប់ ហើយសម្រៀចមកខ្លួច។ ហើយកូចមួយកំពុងនៅនឹងនោះ “នា នា នា នា ខ្ញុំនឹងហើកអ្នកជាប់ណែក កែ ហើកអ្នកជាប់ណែកកែ!” វាវិនាទាយកចិត្តទុកដាក់នឹងក្នុងបាបនោះទេ ប៉ុន្តែ វាពួរឡាននឹងស្ថាប់រាយ ដូចខ្លោះមួយរយៈក្រាយមក វាកែទេទេស្ថាប់ហើយរបៀបបាបនោះ ជូន គ្រាន់តែហោះហើយរបៀបបាបនោះពីក្រោសភ្លើក។ យើបាន? ខ្ញុំគ្រាន់តែយើបានហើយទៅតាសត្វូចតាមបន្ទីរនេះ បន្ទីរសោះ។

³³⁴ បងប្រុសរប្បាឃ ខ្ញុំធើថាខ្ចោះបានបង្ហាញអ្នក។ ខ្ចោះបានប្រទេះយើបានរបៀប នៅខាងក្រាយតែឡើនេះ នៅពេលដែលគាត់ពេសកចា “អាម៉ែងទេ!” មួយរយៈមួន។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធើថា ខ្ចោះបានបង្ហាញអ្នកនៅនឹងនោះ ហើយបង្រួស រួច មិនចាប់អ្នកនៅក្នុងដំណឹង ឡើងលើខ្លួច នៅនឹងកែតុច នៅនឹងនោះ កន្លែងដែលវាបានកែតុចឡើង។ ខ្ចោះបានយើបានត្រីនោះ។ ខ្ញុំ... វាគ្រោះបានបង្អើនូវកំណុងពុរោះនោះ ហើយខ្ញុំកំពុងឈរនៅពីក្រាយដើមឈើនេះ។

³³⁵ កំពុងហរបាត្រូសត្វ អក (ហើយបន្ទីចក្រាយមក) ហើយវាតីនៅក្នុងខេត្តុណា ហើយមានព្រិលនិងអ្នីដើរដើរ។ បងប្រុសម្នាក់នេះនៅនឹងនោះបាននៅនឹងនោះ បានចុះទៅជាមួយរួចរាល់ បងប្រុសចននិងរួចរាល់ នៅលើកំពុលនៃខ្សោល ដិកតីជាកន្លែងដែលវាស្ថិតនៅ។

³³⁶ ខ្ចោះបានឈរនៅនឹងនោះ ហើយខ្ចោះនៅពីក្រាយដើមឈើនេះ។ ព្រិលបន្ទីច ហើយឡើងបន្ទីចហើយខ្ចោះបានត្រីម៉ែងរួចរាល់ នៅនឹងនោះ។ ត្រីនោះឈរនៅនឹងនោះ ហើយក្រោះបង្អើងខ្លួចបុរាណ។ វាបានហោះឡើងទៅលើនឹងនោះ ស្ថូចម៉ែកជីសម៉ីម មួយភ្នាល់ គីជាត្រីណាកំភ្នាល់។ ទំនោនឹងនោះ ហើយមិនដឹង ខ្ញុំគឺតុចចា “អាម៉ែង...” ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងមាន—ពេលដែលដឹងល្អពិត្យប្រាកដ។ ខ្ចោះបានពេសកចា “សរសើរឡើង ព្រោះជាម្នាស់! ហាលេណូយ៉ា!” ដឹងបន្ទីនិងដឹងបានអ្នកម៉ែកដែលខ្ញុំកំពុងទៅដោយពេសក បែបនោះ។ ខ្ចោះមិនបងប្រុសនៅនឹងនោះ ខ្ញុំអាចចូចចាតាស់នោះ។ អ្នកដឹងពីរបៀប ដែលសម្រេចពីរបៀប។

³³⁷ កាលពីឆ្នាំមុន នៅទីនោះ ពេល...មុនពេលដែលវាតាប់ដើម្បីរដ្ឋី ពួកវានឹង ចាប់ដើម្បីសកវាតាបចបកគុច អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំត្រាន់តែចូលចិត្តស្ថាប់ពួកវារា

³³⁸ បន្ទាប់មកខ្ញុំរារបលីសំណែងអរកនៅទីនេះ: “ហើ” កំព្យូរដឹងកា ហើយអកដីលំ ទីនេះ: ដៃគាររដ្ឋីយេផ្សាយ (ស្តាប់ក្រាយ ស្តាប់បន្ទាប់ ខ្ញុំនឹងតាមប្រាមាន្ត ពួកវា ឬព្រះអម្ចាស់សញ្ញព្រះហប្បចំយា) ដូច្នេះ ពេលពួកនៅទីនោះ អូ វាតិតជាព្រះពរណាស់ដែលបាននៅទីនោះ។ អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រាន់តែ...នោះហើយ—នោះជាបារបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ ដែលខ្ញុំនិយាយជាមួយយុទ្ធផ្សេងៗ រាជចុះមកទីនេះ: ហើយនិយាយជាមួយអ្នក។ យើប្បាយ?

³³⁹ ហើយនៅទីនោះ អូ វាអស្សាយណាស់ ត្រាន់តែសម្រាក។ ត្រាន់តែយកនៅទីនោះខ្ញុំតិតថា “ព្រះអើយ!...” ខ្ញុំមើលទៅ រដ្ឋីកំណ្មែរកំមក ហើយក្នុងជាតិបែកងកំង់ ហើយកន្លែងនូបានបកកាត់កីកំពូលច្នៃ ខ្ញុំសការបងិក ឡើការសំភ្លើ ស្វែមតាមផ្លូវនោះ ផ្លូវកាត់ផ្លូវនោះ។ ហើយខ្ញុំបានតិតថា “អូព្រះជាម្ចាស់ មើលនៅទីនោះ។ អី” ខ្ញុំតិតថា “ទេដែល អាល់ប្រា និងអូរមេហ្ឌា ជាការបាប់ដើម និងទីបញ្ហាប់។ នៅទីនេះវាជុះមកទីនេះ។ ទ្រង់គឺនៅដែលជូចកាលពីមីលិច្ច ថ្ងៃនេះ និងជាក្រោះរហូត សម្រេចក្រោមជំនួយប្រាំពីរ ធែងចេងរដ្ឋីមាសទាំងប្រាំពីរ។ ទ្រង់នៅទីនោះ ព្រះអើយ ទ្រង់អស្សាយប៉ុណ្ណារ។”

³⁴⁰ ហើយខ្ញុំត្រាន់តែក្រុក ខ្ញុំម្នាក់កំតើងចុះ។ ខ្ញុំបានដើរដីប្រាយដើម្បី “ថ្ងៃយេស៊ីលុដលីព្រះ! សេសិវភ័យដឹងព្រះអម្ចាស់!” នៅដីប្រាយដើម្បីបែបនេះ។ ខ្ញុំមានពេលជំមួយនៅទីនោះជាយុទ្ធផ្សេង មានតែព្រះអម្ចាស់ និងខ្ញុំប៉ុណ្ណារ៖ អ្នកដឹងទេ។

³⁴¹ ហើយបន្ទាប់មកត្រីនោះដើរបេច្ចាតិប្រាសនោះ ហើយត្រាន់តែមើលមកខ្ញុំ។ ខ្ញុំតិតថា “អត្ថិនកើតឱ្យដឹងមិនចូលចិត្តវាទេ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិត្តចាស់អើយ ខ្ញុំកំពុងថ្ងៃយេស៊ីព្រះទៅមួយដែលបង្កើតអ្នក។” យើប្បាយ? វាត្រាន់តែសម្លក់ក្នុកពណ្ឌប្រាស់ដែលបស់វា ហើយមើលជាប្រាយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំកំពុងថ្ងៃរដ្ឋីនោះ។

³⁴² កំប្រុកគុច ស្របបន្ទិច (អ្នកណាកំណ្មែរប៉ែបាត្រោះនៅលើក្នុំដីរៀ—តាត់ជាបីលីសក្រុណី) ហើយតាត់បានលោកទីនោះ (មិត្តចាស់គុចចេង មិនជាមិនធ្វើអីនោះប៉ុន្តែ អូ តើសម្រេចអ្នក) —ហើយលោកទីនោះ ហើកទីនោះ អ្នកដឹងទេ

“យាយ យាយ យាយ យាយ យាយ—យាយ យាយ យាយ យាយ យាយ”
គ្រាន់តែបន្ទូជុចនោះ។

³⁴³ ហើយត្រួវនោះកំពុងមើលវា វាមើលមកខ្ញុំ ខ្ញុំគិតថា “ព្រះអម្ចាស់ដីយើ
តើព្រះអង្គបានបញ្ចប់ទូលបង្កែងដោយអ្វីបែបបីដឹងបុ?” យើត្រឡប់? ខ្ញុំបាននិយាយ
ថា “ពីព្រោះ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំបានច្បាយបង្កែងឡើង តើអ្នកបង់ឱ្យខ្ញុំយើត្រអ្នមួយនៅ
លើត្រួវបុ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងសិក្សាតីវា បុន្ថែលីសត្វកំប្រុក?” ខ្ញុំបាន
យកនៅទីនោះ ហើយមើលពួកវា ខ្ញុំគិតថា “ខ្ញុំនឹងសិក្សាតីវាបន្ទិច” ខ្ញុំបាន
និយាយថា “ដើរអ្នមួយដែលខ្ញុំកំស្អាតៗវា តីមិនខ្សោចឡើង” ខ្ញុំដួចជាការិនខ្សោច
ឡើង វាបានឈរនៅទីនោះ បក្សីដីជីនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកដឹងយ៉ាងម៉ែច
ទេ?” (កំឡើងសែស់ខ្ញុំកំពុងដោយនៅដីមិនយើ) ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើនឹងដឹងថាគាន់
អាចបានព្យារីនិងបានទេ?” វាបីដឹងច្បាស់ជាងនេះទៅឡើត។ វាបីដឹងដើរអ្នមួយ: ខ្ញុំនឹងដឹង
ការិនបានទេ ខ្ញុំសរសើរភាពខ្ញុំដែក។ យើត្រឡប់? នៅទីនោះវាយករណីទីនោះមិន
ខ្សោចបន្ទិចសោះ។

³⁴⁴ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ខ្ញុំអាចបានព្យារីនិងបានយើត្រវា វាមើលជីវិត្រូ
ខ្ញុំដួចនោះ។ ហើយវាបានបន្ទិចទេ: ស្ថាបបស់វា អ្នកដឹងទេ ត្រឡប់ទៅក្រុកយ។
អ្នកដឹងពីរៀបដែលពួកវាតីជីថ្វេ: ស្ថាបបស់ពួកវា អ្នកដឹងទេ។ ស្ថាបដីដែននៃ៖
អ្នកដឹងទេ ហើយវាបានអ្នកដី។ វាកំពុងអង្គយនៅទីនោះ ហើយខ្ញុំមើលវា។ (នោះ
គឺមុនពេលដែលខ្ញុំដឹងដើរអ្នមួយទេ: វាបានព្យីនឆ្លាំកន្លែងឡើង ប្រែហេលជាម៉ែនឆ្លាំមុន
ហើយ។)

³⁴⁵ ហើយខ្ញុំបានមើលវា បន្ទិចក្រុកយមក ខ្ញុំយើត្រវា ខ្ញុំគិតថា “តើវាបានអ្នី—តើ
វាបានអ្នី... វាមិនខ្សោចសោះ ដូចំខ្ញុំសិរី។ ប៉ុន្តែ តើត្រួវចំណាស់នោះមានកំណែ
យ៉ាងណាថែល៖ ពេលខ្ញុំបានព្យារីនិងបានទេ? ” យើត្រមានខ្លួនដីជីនោះ ចំណាស់ឡើង ហើយពួកដឹង ខ្ញុំគិតថា “កូនប្រុសអីយ វាបានក្រុីតិត។”

³⁴⁶ ឥឡូវនេះត្រូវនិរាយនិងរាយម្ខាក់... ត្រូវបាន ហើយគាត់ព្យាយាមតាមប្រមាណៗវា វានឹងបែកចិត្ត។ ត្រូវអីអាចតាមបានប៉ែវាបានទេ អត់ទេ អត់ទេ! វានឹងត្រូវការដី:
យន្តហោះដីមិត្តប៉ែវា។ បាន មែនហើយ! ត្រូវបក្សីណាមានចាមបានប៉ែវាបានទេ
ដូច្នេះវានឹងខ្លួនដីជីនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកវាមានគ្រួក វាការមើលយើត្រភាម
ចុះទេដីជីនដី បន្ទាប់ពីវានៅទីនោះ មើលយើត្រដូរចេញ។

³⁴⁷ ឥឡូវនេះ៖ ព្រះយេហុវាតានប្រជុចបោកបស់ទ្រង់ទៅនឹងត្រួនី (អ្នកយើងទេ?) ទ្រង់បានលើកញ្ចកគេទៅដីដីដីនេះ។ ញ្ចកគេត្រូវបានដាក់ឈើសស។ យើងទេ។ កំណត់ទុកជាមុន កើតកុងគោលបំណងនោះ (យើងទេ?) ត្រូវបានលើកដីដីនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកណ្តុក...តើអ្នកទ្វីដីទៅទៅនានាអីណ្ឌីលូ យើងមិនយើងឡើងថាអ្នកនៅឯណាតា? យើងទេ? តើការព្យាការទ្វីដីទៅទៅនានាដីមីប្រសិនបើអ្នកមិនដឹងថាអ្នកកំពុងធ្វើដី? យើងទេ?

³⁴⁸ អីទេដើលមានប្រយោជន៍ដើលប្រើដើលលោកអ្នីដីចុះ៖ ព្រៃក និងនិយាយភាសាដែល ប្រសិនបើអ្នកមិនដឹងថាការធ្វើដី? យើងទេ យើងទេ? អ្នកត្រូវតែយល់ទៅពេលអ្នកនៅទីនោះ។ យើងទេ?

³⁴⁹ ផ្លូវ៖ ខ្ញុំបានមើលវា អ្នកដឹងទេ នៅពេលដើលវាស្ថាស់ទៅទៅនោះ។ ខ្ញុំបានចាំ...ខ្ញុំត្រូវតែការកសិករា វាតីជាបក្សីដែលស្របតាមធនធានសុំសាច់តាន់ខ្លះ៖ និងរបស់ដើលខ្ញុំ... ខ្ញុំបានមើលវា ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំគឺតិតចា “អ្នកដឹងថាម៉ែចទេ—តើវាតាមី...”

³⁵⁰ បន្ទាប់ពីនោះវាអស់កម្មាំង។ មិននឹកស្សានចាករស្រីយណាយកុងការមើលមកខ្លះ ប៉ុន្មានខ្ញុំគឺតិតចាករដូច្បែននឹងការស្សាប់នៅកំន្លែងអង្គុយឈបស់ក្នុងតូចនៅទីនោះ។ អ្នកដឹងទេ យើងមានញូកគេជាប្រើនៅក្នុងដីដីនេះ។ អ្នកដឹងហើយ? យើងទេ? “នា នា! ថ្វីនេអញ្ញតបោកុបានកន្លែងជួគេទេហើយ! ត្រានអីដូចការរ្យាបាសទ្វីជាបស់ព្រះទេ។ ទំងមានរបស់ចំនៅនោះទៀតហើយ!” យើងទេ? ក្នុងខ្លួនតូចដើលទំនើតលីលីនោះ។ “អ្នកត្រូវតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់នេះ។ យើង—យើង—យើងជា...” យើងទេ? អង្គុយនៅទីនោះគ្រាន់តែនិយាយទ្វីដី។ អូ វាបានប៉ែរ៉ា វាបានប៉ែរ៉ា វាបានប៉ែរ៉ា វាបានប៉ែរ៉ា

³⁵¹ វាបានប៉ែរ៉ានឹងការស្សាប់វា ហើយវាបានទទេវាប៉ែរ៉ា ទទេមួយទំបីនេះ ហើយគ្រាន់តែអង្គុយអរយោះនោះនៅកំន្លែងដើលគាត់កំពុងអង្គុយដូចនោះ។ អរយោះប៉ែរ៉ា បែបនោះ ហើយវាក៏ចេញទៅតាម។ យើងទេ វាបានទទេស្សាប ហើយបំបែកលើនោះនៅទីនោះ។ ហើយពេលវាប៉ែរ៉ាទេ ខ្ញុំបានកត់ស្សាលីលីនោះ។ យើងទេ? វាមិនខ្សោចទេ ព្រះវាអាមាចមានអាមួលុយចាមានក្នុមាននៃព្រះរបស់វាដើលបានផ្តល់ស្សាប។ វាបានដឹងថាស្សាបទំនៅនោះរាជនាំគាត់ខ្សោចធនុកពីគ្រោះច្បាក់ណាមួយ។ យើងទេ?

352 ដូច្នោះហើយ នោះជារបៀបដែលយើងចង់មានអាមួល។ នេះជាព្រះបន្ទូល ហើយអ្នកដែលសរសើរព្រះបន្ទូល គឺជាស្ថាបសសំខ្លឹម ខ្ញុំមិនខ្សោចព្រះបន្ទូលទេ វា នឹងនាំអ្នកភ្លាមឱតាមរយៈបញ្ហាណាមួយដែលមាន។ វាតារារដែលនឹងកាត់ផ្លូវ របស់វាក្សាម។ កំឱ្យអ្នកបានអ្នកអំពីវា យើងពួរទេ?

353 ខ្ញុំបានកាត់សម្ងាត់វានៅពេលនោះ។ វាមិនបានដូចមែន វាគ្រាន់តែទេទេៗស្ថាប។ យើងពួរទេ? ហើយរាល់ពេលដែលខ្សោចនឹងហកកំចុលមក វាគ្រាន់តែដើរហើរឡើង ខ្លួនដាច់។

ខ្ញុំឈរនៅទីនោះ ហើយខិបដើមីលវារហ្មុតដល់វានៅក្នុងកូចដែលខ្ញុំស្វើវិត មិនមិនយើងទៀតទេ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ព្រះអង្គអើយ នោះហើយជារាំ” វា មិនរកចូលមួយការនេះ ហើយរកចូលមួយការនោះ ហើយធ្វើនេះ នោះ បុរឃុំដែរទៀត វាគ្រាន់តែទេទេៗស្ថាបរបស់អ្នក (យើងពួរទេ?) ការដើរពីរបៀបដាក់ស្ថាបនៃសេចក្តីដំឡើ របស់អ្នកទៅក្នុងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយចេញដំណើរទៅធ្លាយពីការដែកក្រុងដែល មិនសមហោតុសមជប់ចាំអស់នៅទីនោះ ហើយនិយាយបែងនៅទីនោះ។ បាន! “ស្ថាបសុំនិងដែនដីនឹងកន្លែងជួគ់ទៅ បើនៅព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនឹងមិនលាយបាត់ទេយើ”

354 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានប្រែបល់ម៉ោងទីនោះនៅពីរស្តីលាន៖ ឥឡូវនេះ អ្នកនៅលើ... នោះជាកិច្ចសម្ងាត់សម្រាប់រស្តីលាន៖ ហេតុវី អ្នកយើងបីលីនៅទេ ពីព្រះខ្ញុំ គិតថាតូកគេនឹងព្យាយាមបាប់ដើមឈរឲ្យបន្ទីចសម្រាប់ខ្ញុំដើមីខ្សោចបំសំណួរចូល មកបាន។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាច ខ្ញុំចង់បានពួកវាអ្នកកំពង់ ដែលខ្ញុំអាចធ្វើយបាន។ ហើយ ខ្ញុំធ្វើនេះមិនមែនដោយសារ... បីលី មិនដើរជីថិតនេះទេ យើងពួរទេ បើនៅចិត្តរបស់ខ្ញុំត្រូវ បានប្រុះជាយ៉ាងខ្មៅងបន្ទាប់ពីនិមិត្តប្រែបល់ម៉ោងនោះនៅព្រះ អ្នកយើងពួរទេ ហ្មុតដល់វា... ប្រឆាំងជាតិ។ វាគ្រាន់តែជាប្រពេទនៃសំណុរាយអ្នកនៅក្នុង... ហើយបី លី បាននិយាយថា “ម៉ែចិនចេញទៅយកខ្លះ...សម្រាក ចេញទៅក្រោម ហើយ ធ្វើយសំណួរខ្លះនៅទីនោះ។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុសនេះវិលមានសាររបស់គាត់។”

បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទៅបាប់គាត់។” គាត់បានដើរដីវិញ។

បងប្រុសនៃវិសាទាននិយាយថា “តាប់ទៀត!” ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំដើរទៀតនៅមក ទីនេះ។ ហើយអ្នកខ្លះកំពុងដែលស្រែលនេះ។ សំទាត់ដែលខ្ញុំទុកអ្នកនៅទីនេះ ហួគិដល់ម៉ាងមួយ បើនឹងខ្ញុំនឹង...ស្អានចាត់ខ្ញុំនឹងគ្រូបាកចេញពីថ្វីស្មុក ដូច្នេះដើម្បី ត្រឡប់ទៅអាហីប្រព័ន្ធមួយទៀត។

³⁵⁵ សូមចំចា ហើយព្រះអម្ចាស់សញ្ញព្រះហប្បុទ័យ ពេលដែលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ខ្ញុំចង់អធិប្បាយជូនអ្នកអំពី... បង្ហាញអ្នកនៅក្នុងបទគីឡូវិភាពត្រីមត្រីរវិនាការប៉ា ពិភាក់ និងការសែលងលេះ។ នេះ...ហើយតុល្យវិនេះ...ហើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាត ឱ្យវា...ចេញតាមរយៈបរស់វា នោះអ្នកនឹងយើងរាយបាប់ពីពេលនោះមក។ ដូច្នេះ ហួគិដល់ពេលនោះ ចូរមានចិត្តភាពហានទៀត។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នកយើង ហិរុណី។ តើយើងអាចឈរបានទេ? បង្រសីម្ពាក់ទាយ។ កន្លែងទេនៅលើ ការសែត—ដែដុំ] សរសើរភ្លើងព្រះអម្ចាស់។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទេ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទេ (មែនទេ?)
ដោយព្រះទេដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំមន
ហើយបានទិញសេចក្តីសរុបរបស់ខ្ញុំ
នៅដើមកាលវិវិត។

³⁵⁶ អ្នកស្រលាញ់ទេដែល? តុល្យវិនេះ ចូរចាប់ដែលត្រូវទៅមក ពេលយើង ត្រូវដែដុំទៀត។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទេ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទេ
ពីព្រះទេដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសរុបរបស់ខ្ញុំ
នៅដើមកាលវិវិត។

³⁵⁷ អូ តើវិមានអស្សារមេបុ? អូ ខ្ញុំអើយ! បីលីលីចង់ឱ្យខ្ញុំប្រកាស បន្ទាប់ពី ការច្បាយព្រះពុ គាត់មានការក្រមួយដែនិយាយទៅកាន់អ្នកនៅទីនេះ ដែលចង់ឱ្យ ពួកគេសម្រាតនិងកងទន។ អ្នកយើងទេ? គាត់ចង់ឱ្យអ្នកតែបូន្មាននៅទីបុរិណាប៊ែ។ បើនឹងខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចាត់ទុល្យវិនេះ គ្រាន់តែច្បាយបង្គំមួយខ្លួត។ ទំងនេះ...តើអ្នក មិនចូលចិត្តច្បាយបង្គំទេដោយព្រះវិញណាមេបុ? អូ-ហូ។

ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅដីមកាលវីរី។

³⁵⁸ អូតីវាមិនអស្សាយទេប៉ុ? អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាត្រង់ទេដោយ ក្នុងចិត្តខ្ញុំស្រឡាត្រង់ទេ បើខ្ញុំស្អាតលើចិត្តខ្ញុំ។ ខ្ញុំធើថាអ្នកកំដួលជាហោនៅទៅ ដូចដោយគ្នា។ យើងស្រឡាត្រង់គ្នាទៅនឹងព្រៃនីមក។ ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំមិនអាចស្រឡាត្រង់ទេដោយមិនស្រឡាត្រង់អ្នកបានទេ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយថា ខ្ញុំស្រឡាត្រង់ទេ ហើយមិនស្រឡាត្រង់អ្នក នោះព្រមទាំងមិនអាចស្រឡាត្រង់អ្នកបានទេ។ យើងប្រសិនបើខ្ញុំ...បើអ្នកចង់—បើអ្នកចង់ស្រលាត្រង់ខ្ញុំ ប្រស្រលាត្រង់គ្រែសារខ្ញុំ... ដីមីសគឺ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកធ្វើ ស្រឡាត្រង់ខ្ញុំ ប្រស្រឡាត្រង់គ្រែសារបស់ខ្ញុំ។ អ្នកស្រឡាត្រង់គ្រែសារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកស្រឡាត្រង់ បីលីបូលជាបានស្រឡាត្រង់ខ្ញុំ។ បើរាយការណ៍ដល់ការប្រកួតបែបនេះ: ខ្ញុំសុខចិត្តឱ្យអ្នកធ្វើវារៈ ខ្ញុំចង់រាយអ្នកស្អាតខ្ញុំ ព្រមទាំងមិនមែនជាអ្នកបានមីព្រះ។ បីន័ន័ងខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកស្អាតប់ខ្ញុំអ្នកដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នក បីន័ន័នោះពេលណារៈ...បើចង់ស្រលាត្រង់អ្នកណារៈ ត្រូវស្រលាត្រង់គេពិត អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំចង់ស្រលាត្រង់អ្នកបុ” បិបី៖ អ្នកស្រឡាត្រង់ បិបី៖ យើងព្រៃនេះ: ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមិនអាចស្រលាត្រង់ បីលីដោយមិនស្រលាត្រង់ខ្ញុំទេ ព្រមទាំងជាក់ជាអ្នកកោនខ្ញុំ។ យើងព្រៃនេះ: ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមិនអាចស្រឡាត្រង់ព្រៃនេះដោយមិនស្រឡាត្រង់អ្នកទេ ព្រមទាំងជាអ្នកកោនព្រះ។ ហើយយើងស្រឡាត្រង់គ្នាទៅនឹងព្រៃនីមក។ អូ ខ្ញុំគិតថាបានអស្សាយណាស់។ មិននឹកស្សានបានបីន័ន័នោះទេ បន្ទាប់ពីយើងមានទាំងនេះ: ផ្លូវនឹងផ្លូវទាំងនេះ: តើវាបានជូរយើងរងគ្រាល់ណារៈ? អី អី អី ពិតមេន។

ខ្ញុំស្រឡាត្រង់ខ្ញុំស្រឡាត្រង់
ដោយព្រៃនេះទេស្រឡាត្រង់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅដីមកាលវីរី។

អូ ពុកគេនឹងមកពីខាងកំពីនិង...

សំណើរ និង ចម្លើយ KHM64-0830M

(Questions and Answers)

លំនាំ សណ្ឋាប់ត្រូវបន្ទីនិងគោលការណើនដៃកម្ពុជា

សារដែលធ្វើឡើងដោយបង្រៀន William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅក្នុងក្រុងអាជីវកម្ម ទី 30 ខែសីហា ឆ្នាំ 1964 នៅ ពាណិជ្ជកម្ម ប្រាកេដបំ នៅដែរបីសាន់និល ដើម្បី កណ្តាលអាណាពាណ សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការរៀបចំដោយតាមក្រឹមត្រូវ ដាក់សារបែន្រែងចេញពីខ្សោយភាពតែចត ចម្លោះ និង បានពួកគោលការណើនដៃកម្ពុជា ការបក ថ្មបាន ភាសាអ៊ូខ្មែន គឺត្រូវបានដោយក្រុងក្រុងការណើនដៃកម្ពុជា ការបក ថ្មបាន ភាសាអ៊ូខ្មែន គឺត្រូវបានដោយក្រុងក្រុងការណើនដៃកម្ពុជា

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG